แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

ตามมติคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.)
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ครั้งที่ ๗/๒๕๖๙
วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๖๙

สารบัญ

	หน้า
๑. บทสรุปผู้บริหาร	๑
๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	๒
๓. สาระสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕)	๑๐
๓.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา	๑๐
๓.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ	๑๐
๓.๑.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ	๒๗
๑) ด้านเศรษฐกิจ	๒๗
๒) ด้านสังคมและความมั่นคง	๖๐
๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๘๕
๓.๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่	๑๐๕
๓.๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในช่วงที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)	๑๑๑
๓.๒ ประเด็นการพัฒนา	๑๑๓
๓.๒.๑ บทวิเคราะห์	๑๑๓
๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๒๙
๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๒๙
๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๒๙
๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การท่องเที่ยวสร้างสรรค์	๑๒๙
๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง	๑๓๐
๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า	๑๓๑
๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๑๓๒
๕) ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ : การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	๑๓๔
แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม (แบบฟอร์มสรุปแผนงาน/โครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (แบบ กจ.๑)	๑๓๕
ภาคผนวก ก	๑๙๔
ภาคผนวก ข	๑๙๕

****

บทสรุปผู้บริหาร

มติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๙ มีมติเห็นชอบนโยบาย หลักเกณฑ์ วิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) เพื่อเป็นแผนชี้นำการพัฒนาในภาพรวมของพื้นที่ และให้เกิดการพัฒนาที่สอดคล้องเชื่อมโยงกันในทุกพื้นที่ รวมไปถึงเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนได้อย่างทั่วถึง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย - น่าน - พะเยา - แพร่) ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในพื้นที่ภายใต้สภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอกประเทศที่มีความแปรผันสูง อาทิเช่น การระบาดของโรคอุบัติใหม่ สภาวการณ์ด้านเศรษฐกิจที่ผกผัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี สภาวการณ์ด้านสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อยู่บนพื้นฐานการได้รับประโยชน์ร่วมกันของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด และดำเนินการภายใต้แนวความคิดการพัฒนาภาคเหนือที่มุ่งไปสู่การเป็น “ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ” ที่พัฒนาสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์โดดเด่น ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาภาคเหนือภายใต้ศักยภาพของพื้นที่ นำไปสู่การกำหนดเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่ว่า **“ท่องเที่ยวร่วมสมัย ยกระดับสินค้าเกษตร เศรษฐกิจมั่นคง สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่สังคมคุณภาพ”** เพื่อให้มีเศรษฐกิจที่ดี ประชาชนในพื้นที่มีรายได้เลี้ยงตนเองได้อย่างทั่วถึง และมีสิ่งแวดล้อมที่ดี โดยการขับเคลื่อนการกำหนดเป้าหมาย และแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ดังกล่าว มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในภาคีเครือข่ายภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขับเคลื่อนในเชิงเครือข่ายร่วมบูรณาการเพื่อให้เป้าหมายการพัฒนาสัมฤทธิ์ผล

ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพื้นที่ภายในกลุ่มจังหวัด ทั้งส่วนราชการ ประชาชน และองค์กรภาคเอกชน ในการพัฒนาพื้นที่อย่างยั่งยืนต่อไป

๒. ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนัยของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แผนระดับ ๑	**ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** • **เป้าหมาย** ๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น • **ประเด็น ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** **ประเด็นย่อย** (๑) การเกษตรสร้างมูลค่า (๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว (๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก (๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่	**ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** • **เป้าหมาย** ๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล ๒. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ ๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ ๔. ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมบนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล • **ประเด็น** ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม **ประเด็นย่อย** (๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว (๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ (๓) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง (๔) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๕) ยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

แผนระดับ ๒ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับแผนแม่บทฯ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)	**<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น การท่องเที่ยว</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** - ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น - รายได้จากการท่องเที่ยวของเมืองรองเพิ่มขึ้น - ความสามารถทางการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยดีขึ้น • **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ และเป้าหมายแผนย่อย** • **แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม** ๑.รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น ๒.เมืองและชุมชนที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น ๓.สินค้าท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมได้รับการขึ้นทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ** ๑.รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ เพิ่มขึ้น ๒.การเป็นจุดหมายปลายทางในการจัดการประชุมนานาชาติของไทย • **แผนย่อยการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย** ๑.รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย เพิ่มขึ้น ๒.อันดับด้านรายได้การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย	**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ** **ฉบับที่ ๑๔ พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕** • **เสาหลัก : Transform เศรษฐกิจ** • **ประเด็น** : - การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจรายสาขาและยกระดับเครื่องยนต์เศรษฐกิจใหม่ - การพัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการปรับตัวของแรงงาน ธุรกิจ และภาครัฐ - การลดสัดส่วนเศรษฐกิจนอกระบบ - การพัฒนา SMEs ให้แข่งขันได้อย่างเป็นธรรม • **เสาหลัก : Upgrade ทุนมนุษย์** • **ประเด็น** : - การส่งเสริมการมีจำนวนประชากร รองรับการพัฒนาประเทศ - การปรับกลไกการพัฒนาทักษะแรงงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ • **เสาหลัก : Sustain ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม** • **ประเด็น** : - การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน - การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคม - การมุ่งสู่สังคมคาร์บอนต่ำเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน	**นโยบายและแผนระดับชาติ** **ว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ** • นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๑ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม • แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๑๙ การรักษาความมั่นคงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

	๓.สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและบริการทางการแพทย์ได้รับมาตรฐานเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ** ๑.รายได้การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ เพิ่มขึ้น ๒.การขยายตัวของท่าเรือท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค** ๑.ประเทศไทยเป็นจุดเชื่อมต่อการเดินทางของนักท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน • **แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว** ๑.นักท่องเที่ยวมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น ๒.โครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวมีคุณภาพและมาตรฐานดีขึ้น ๓.การท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น **<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น การเกษตร</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** - ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น - ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ และเป้าหมายแผนย่อย** • **แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น** ๑.สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยเกษตรปลอดภัย** ๑.สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒.ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น • **แผนย่อยเกษตรชีวภาพ** ๑.สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒.วิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น • **แผนย่อยเกษตรแปรรูป** ๑.สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ** ๑.สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒.ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น	• **เสาหลัก : transfer เทคโนโลยีและนวัตกรรม** • **ประเด็น :** - การลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม - การพัฒนาระบบนิเวศวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม	

	• **แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร** ๑.ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น ๒.สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น **<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** - ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น • **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ และเป้าหมายแผนย่อย** • **แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์** ๑.ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง ๒.ประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยดีขึ้น ๓.การขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้น ๔.การเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมืองเพิ่มขึ้น ๕.ผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนลดลง • **แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงาน** ๑.การใช้ก๊าซธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้าลดลง ๒.การใช้พลังงานทดแทนที่ผลิตภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ๓.ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้น ๔.การปรับปรุงและพัฒนาระบบไฟฟ้าของประเทศให้มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีระบบโครงข่ายสมาร์ทกริด • **แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล** ๑.ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น **<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>** **<u>ประเด็น การเติบโตอย่างยั่งยืน</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** - สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน • **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ และเป้าหมายแผนย่อย** • **แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว** ๑.การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น ๒.พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล** ๑.ความสมบูรณ์ของระบบนิเวศทางทะเลเพิ่มขึ้น		

- **แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ**
  ๑.การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง
- **แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล**
  ๑.คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์
  ๒.คุณภาพอากาศ และเสียงอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
  ๓.การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายสารเคมีในภาคการเกษตรและการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- **แผนย่อยการยกระดับกระบวนทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ**
  ๑.คนไทยมีคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดี

<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u>

<u>ประเด็น ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่</u>

- **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ**
  - ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ และเป้าหมายแผนย่อย**
  - **แผนย่อยการสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ**
    ๑.วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศเพิ่มขึ้น
    ๒.ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น
  - **แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน**
    ๑.สินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่เพิ่มขึ้น
    ๒.มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาด ทุนของกิจการที่เริ่มตั้งต้นและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
  - **แผนย่อยการสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด**
    ๑.มูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
    ๒.ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศดีขึ้น
    ๓.การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น
  - **แผนย่อยการสร้างระบบนิเวศน์ที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่**
    ๑.อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

	<u>แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ</u> **<u>ประเด็น การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี</u>** • **เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทฯ** - คนไทยมีสุขภาวะที่ดีขึ้นและมีความเป็นอยู่ดีเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยของแผนแม่บทฯ และเป้าหมายแผนย่อย** • **แผนย่อยการสร้างความรอบรู้ด้านสุขภาวะและการป้องกันและควบคุมปัจจัยเสี่ยงที่คุกคามสุขภาวะ** ๑.ประชาชนมีความรอบรู้ด้านสุขภาวะสามารถดูแลสุขภาพ มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ และสามารถป้องกันและลดโรคที่สามารถป้องกันได้ เกิดเป็นสังคมบ่มเพาะจิตสำนึกการมีสุขภาพดีสูงขึ้น • **แผนย่อยการใช้ชุมชนเป็นฐานในการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดี** ๑.จำนวนชุมชนสุขภาพดีเพิ่มขึ้น • **แผนย่อยการพัฒนาระบบบริการสุขภาพที่ทันสมัยสนับสนุนการสร้างสุขภาวะที่ดี** ๑.มีระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานที่ประชากรทุกระดับเข้าถึงได้ดีขึ้น • **แผนย่อยการกระจายบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ** ๑.การเข้าถึงบริการสาธารณสุขมีความเหลื่อมล้ำลดลง • **แผนย่อยการพัฒนาและสร้างระบบรับมือและปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ** ๑.ประชาชนมีความรอบรู้สุขภาพ เรื่องโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศมากขึ้น		
แผนระดับ ๓ (ให้กรอกเฉพาะแผนที่สอดคล้องแต่อย่างน้อยต้องระบุความสอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค)	**เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ** **แนวทางการพัฒนาที่ ๑** เกษตรมูลค่าสูงบนฐานนวัตกรรมสีเขียวที่ตรวจสอบได้ **แนวทางการพัฒนาที่ ๒** ท่องเที่ยวคุณภาพมูลค่าสูงและบริการสุขภาพระดับโลก **แนวทางการพัฒนาที่ ๓** อุตสาหกรรมนวัตกรรมฐานชีวภาพและดิจิทัลสีเขียว **แนวทางการพัฒนาที่ ๔** การค้า การค้าชายแดน และระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงห่วงโซ่เศรษฐกิจภูมิภาค **แนวทางการพัฒนาที่ ๕** การเพิ่มผลิตภาพแรงงานและยกระดับคุณภาพชีวิต **แนวทางการพัฒนาที่ ๖** การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและมลพิษเชิงรุก		

วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด	**วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด** ๑. เพื่อยกระดับการท่องเที่ยว ให้ครอบคลุมหลายมิติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยว ๒. ยกระดับการเกษตรสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืนและครบวงจร ๓. พัฒนาสภาพแวดล้อมในการพัฒนาการค้า การลงทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและโลจิสติกส์เชื่อมอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว รวมทั้งเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติในทุกระดับ ๕. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนทุกช่วงวัย

สาระสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	**เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)** “ท่องเที่ยวร่วมสมัย ยกระดับสินค้าเกษตร เศรษฐกิจมั่นคง สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่สังคมคุณภาพ”	**ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด (ให้ระบุทั้งตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย)** ๑. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (GPCP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ภายใน ๑๐ ปี ๒. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม่ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ๓. ร้อยละของกลุ่มเปราะบาง และผู้ประสบปัญหาทางสังคมได้รับช่วยเหลือ การรับบริการหรือจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตร้อยละ ๘๐ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์	ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง	ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า	ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา	๑. ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว และบริการตลอดจนยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว ๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคคลากรทุกช่วงวัย ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ทันต่อตลาดการท่องเที่ยวยุคใหม่และเป็นสากล ๓ สร้างคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าและบริการบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ๔. ส่งเสริมกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ (การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงธุรกิจและเชิงสุขภาพ) และพัฒนาการตลาดประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านรูปแบบการตลาดที่น่าสนใจ	๑. ส่งเสริมความรู้และพัฒนาศักยภาพเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีมาตรฐาน ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตร (เกษตรแปรรูป/เกษตรปลอดภัย) ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพมาตรฐาน ๓. พัฒนาและขยายช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัด	๑. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการค้าชายแดนโดยสร้างสภาพแวดล้อมและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์เพื่อรองรับการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ ๒. ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและผู้ประกอบการรุ่นใหม่ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ควบคู่กับการพัฒนาแรงงานสมรรถนะสูงรองรับระบบโลจิสติกส์ทุกรูปแบบ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับสากลและกระตุ้นการจ้างงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๓. การพัฒนาช่องทางการตลาดเพื่อยกระดับขีดความสามารถทางการค้าและการขยายช่องทางการตลาดสู่สากล	๑. ปลูกจิตสำนึก สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนและสร้างการรับรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ทั้งระบบ และป้องกันปัญหาอุทกภัยและสารปนเปื้อน ๓. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็กอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมอาชีพทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อลดการเผา ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ๕. การฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำและการบริหารจัดการภัยพิบัติพื้นที่เสี่ยงภัย ๖. การนำระบบเตือนภัยพิบัติมาใช้ในพื้นที่ เพื่อการป้องกันสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ๗. ส่งเสริมการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดก๊าซเรือนกระจก	๑. พัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และส่งเสริมศักยภาพมนุษย์ทุกช่วงวัย ควบคู่กับการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ๒. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประชาชนทุกช่วงวัย ๓. ส่งเสริมประชาชนให้รักถิ่นฐานบ้านเกิด พัฒนาชุมชน และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ๔. ส่งเสริมและพัฒนาความมั่นคงด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

	๕. ส่งเสริมกิจกรรมขับเคลื่อนเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO (Creative City / Learning City)						

แผนงานหลัก	**แผนงานหลัก :** เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยว ทั้งระบบอย่างยั่งยืน	**แผนงานหลัก :** ส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า	**แผนงานหลัก :** พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ	**แผนงานหลัก :** ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	**แผนงานหลัก :** เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน	**แผนงานหลัก :** เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติในกลุ่มจังหวัด	**แผนงานหลัก :** พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้ดีขึ้น

แผนงาน	**แผนงานย่อยที่ ๑** ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **แผนงานย่อยที่ ๒** พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **แผนงานย่อยที่ ๓** พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ได้มาตรฐานสากล **แผนงานย่อยที่ ๔** ส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**แผนงานย่อยที่ ๑** พัฒนาและให้ความรู้เกษตรกร เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **แผนงานย่อยที่ ๒** พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ได้มาตรฐาน **แผนงานย่อยที่ ๓** พัฒนาช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรทุกช่องทางของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**แผนงานย่อยที่ ๑** เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **แผนงานย่อยที่ ๒** เสริมสร้างผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล **แผนงานย่อยที่ ๓** เตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**แผนงานย่อยที่ ๑** ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**แผนงานย่อยที่ ๒** เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**แผนงานย่อยที่ ๓** เพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ **แผนงานย่อยที่ ๔** การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**แผนงานย่อยที่ ๑** พัฒนาองค์ความรู้ในการดูแลสุขภาพและสร้างรายได้ของประชาชนทุกช่วงวัย **แผนงานย่อยที่ ๒** พัฒนาศักยภาพในการสร้างอาชีพให้เหมาะสมกับประชาชนทุกช่วงวัย **แผนงานย่อยที่ ๓** พัฒนาและส่งเสริมการตลาดเพื่อสร้างความมั่นคงด้านสุขภาพและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

โครงการสำคัญ	๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๑) ๒. โครงการยกระดับมาตรฐานและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๒)	๑. โครงการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๑) ๒. โครงการแปรรูปและยกระดับเกษตรมูลค่าสูงให้ได้มาตรฐาน (แผนงานย่อยที่ ๒)	๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๑) ๒. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๒)	๑. โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๑)	๑. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๒)	๑โครงการเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการสาธารณภัยแบบบูรณาการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน๒ (แผนงานย่อยที่ ๓)	๑. โครงการเพิ่มองค์ความรู้สุขภาพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนทุกช่วงวัยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๑) ๒. โครงการปลูกอาชีพพลิกชีวิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๒)

	๓. โครงการพัฒนาและเสริมสร้างบุคลากร และบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๓) ๔. โครงการส่งเสริมการช่องทางการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๔)	๓. โครงการพัฒนาประชาสัมพันธ์และกระจายสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทุกช่องทาง (แผนงานย่อยที่ ๓)	๓. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๓)			๑. โครงการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๔)	๓. โครงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (แผนงานย่อยที่ ๓)

๓.สาระสำคัญแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)

๓.๑ ข้อมูลเพื่อการพัฒนา

๓.๑.๑ ข้อมูลพื้นฐานทางกายภาพ

๑) ที่ตั้งและอาณาเขตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

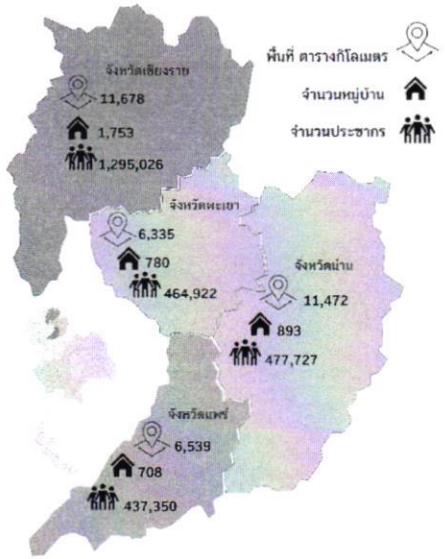
ทิศเหนือ ติดกับ ประเทศเมียนมาร์ ระยะทาง ๑๓๐ กิโลเมตร ลักษณะเป็นแนวภูเขา ๑๐๐ กิโลเมตร และเป็นแนวแม่น้ำ ๓๐ กิโลเมตร คือ ส่วนที่เป็นแม่น้ำกกและแม่น้ำรวก

ทิศตะวันออก ติดกับ สปป.ลาว ระยะทาง ๔๓๗ กิโลเมตร (เป็นแนวภูเขายาว ๒๑๙ กิโลเมตร และแนวแม่น้ำโขงยาว ๒๑๙ กิโลเมตร)

ทิศตะวันตก ติดกับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ ระยะทาง ๑๘๑.๑ กิโลเมตร ที่จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดลำปาง ๒๒๕ กิโลเมตร

ทิศใต้ ติดกับ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ระยะทาง ๓๑๓.๓๓๙ กิโลเมตร

ภาพที่ ๑ แผนที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๒) ลักษณะทางกายภาพ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ตั้งอยู่บริเวณภาคเหนือของประเทศไทย มีพื้นที่รวม ๓๖,๐๒๔ ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ ๗.๐๒ ของพื้นที่ของประเทศไทย โดยมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และภูเขามีความสูงจากน้ำทะเลสูงสุดที่ดอยภูคา ๑,๙๘๐ เมตร และความสูงเฉลี่ยคือ ๗๖.๑๖ เมตร ของดอยสูงที่สุดในประเทศไทย มีแม่น้ำสำคัญ ได้แก่ แม่น้ำโขงไหลมาจากประเทศจีนและผ่านกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ แม่น้ำยมมีต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา แม่น้ำน่านมีต้นกำเนิดที่จังหวัดน่าน แม่น้ำกกมีต้นกำเนิดจังหวัดเชียงตุง ในรัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์ แม่น้ำอิงต้นกำเนิดที่จังหวัดพะเยา เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำโขง โดยไหลลงแม่น้ำโขงที่ บ้านปากอิง หมู่ ๑๖ ตำบลศรีดอนชัย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย เนื้อที่ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ แยกตามรายจังหวัด ดังนี้

จังหวัดเชียงราย	มีเนื้อที่	๑๑,๖๗๘.๓๖๙ ตารางกิโลเมตร	หรือ	๗,๒๙๘,๙๘๑ ไร่
จังหวัดพะเยา	มีเนื้อที่	๖,๓๓๕.๐๖๐ ตารางกิโลเมตร	หรือ	๓,๙๕๙,๔๑๒ ไร่
จังหวัดแพร่	มีเนื้อที่	๖,๕๓๘.๕๙๐ ตารางกิโลเมตร	หรือ	๔,๐๕๑,๙๑๒ ไร่
จังหวัดน่าน	มีเนื้อที่	๑๑,๔๗๒.๐๗๖ ตารางกิโลเมตร	หรือ	๗,๑๗๐,๐๔๕ ไร่

๓) ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะพื้นที่ เป็นทิวเขาสลับซับซ้อนและแอ่งที่ราบหุบเขา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้และต้นน้ำลำธาร โดยมีทิวเขาสำคัญ เช่น ทิวเขาผีปันน้ำ และทิวเขาหลวงพระบาง ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดแม่น้ำสายสำคัญทางภาคเหนือ เช่น แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ซึ่งไหลลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยา

จังหวัดเชียงราย มีลักษณะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง มีป่าไม้ปกคลุม บริเวณเทือกเขามีชั้นความสูง ๑,๕๐๐ - ๒,๐๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล มีที่ราบเป็นหย่อม ๆ ในระหว่างหุบเขา และตามลุ่มน้ำสำคัญ จังหวัดเชียงรายมีภูเขาล้อมรอบโดยเฉพาะทางทิศตะวันตกเป็นแนวเทือกเขาผีปันน้ำ ติดต่อกันไปตลอดเขตจังหวัด

จังหวัดพะเยา มีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูงและภูเขา มีระดับความสูงตั้งแต่ ๓๐๐ - ๑,๕๐๐ เมตร จากระดับน้ำทะเล มีเทือกเขาอยู่ทางทิศตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ ตะวันออกเฉียงใต้และตอนกลางของพื้นที่จังหวัด จังหวัดพะเยามีพื้นอยู่ทั้งในที่ลุ่มแม่น้ำโขงและลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา ส่วนที่อยู่ในลุ่มน้ำโขง คือพื้นที่อำเภอเมืองพะเยา อำเภอดอกคำใต้ อำเภอจุน อำเภอปง อำเภอเชียงคำ และอำเภอแม่ใจ ส่วนที่อยู่ลุ่มน้ำเจ้าพระยา คือ อำเภอปง และอำเภอเชียงม่วน ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำยม

จังหวัดแพร่ มีลักษณะพื้นที่มีภูเขาล้อมรอบทั้งสี่ทิศ มีภูเขาที่สูงที่สุดอยู่ที่ ดอยช้างผาด่าน จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยทั่วไปพื้นที่ราบจะมีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑๒๐ - ๒๐๐ เมตร สำหรับตัวเมืองแพร่มีความสูง ๑๖๑ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง แม่น้ำยมเป็นลำน้ำที่สำคัญที่สุดของจังหวัดแพร่ ต้นกำเนิดจากเทือกเขาผีปันน้ำ อำเภอปง จังหวัดพะเยา

จังหวัดน่าน มีลักษณะพื้นที่สภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาซึ่งวางตัวในแนวเหนือ - ใต้ มีชายแดนด้านทิศเหนือและทิศตะวันออก ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) มีดอยภูเข้ ในเขตอำเภอบ่อเกลือ เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในจังหวัด และมีดอยภูคา ในเขตอำเภอปัวเป็นยอดเขาที่สำคัญของจังหวัด ส่วนพื้นที่ราบจะอยู่บริเวณตอนกลางของจังหวัด และตามลุ่มน้ำต่าง ๆ แหล่งน้ำที่สำคัญของจังหวัดคือแม่น้ำน่าน ซึ่งมีต้นกำเนิดทางตอนเหนือของจังหวัด แล้วไหลลงไปยังเขื่อนสิริกิติ์ในจังหวัดอุตรดิตถ์ และบรรจบกับแม่น้ำปิงที่จังหวัดนครสวรรค์เป็นแม่น้ำเจ้าพระยา

๔) การปกครอง

การแบ่งเขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย ๕๐ อำเภอ ๓๖๙ ตำบล ๔,๑๓๔ หมู่บ้าน

ตารางที่ ๑ เขตการปกครองของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	เขตการปกครอง		
	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน
เชียงราย	๑๘	๑๒๔	๑,๗๕๓
พะเยา	๙	๖๘	๗๘๐
แพร่	๘	๗๘	๗๐๘
น่าน	๑๕	๙๙	๘๙๓
รวม	**๕๐**	**๓๖๙**	**๔,๑๓๔**

ที่มา กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๕) การปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๔ แห่ง เทศบาลนคร ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๔ แห่ง เทศบาลตำบล ๑๔๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๒๔๕ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๔๐๐ แห่ง (ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๓)

ตารางที่ ๒ เขตการปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัด	อบจ.	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลตำบล	อบต.	รวม
เชียงราย	๑	๑	-	๗๐	๗๒	**๑๔๔**
พะเยา	๑	-	๒	๓๓	๓๖	**๗๒**
แพร่	๑	-	๑	๒๕	๕๗	**๘๔**
น่าน	๑	-	๑	๑๘	๘๐	**๑๐๐**
รวม	**๔**	**๑**	**๔**	**๑๔๖**	**๒๔๕**	**๔๐๐**

ที่มา : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

๖) ประชากร

จำนวนประชากรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒,๖๔๔,๖๗๓ คน แบ่งเป็น ชาย ๑,๒๘๖,๒๑๔ คน หญิง ๑,๓๕๘,๔๕๙ คน ซึ่งลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๐.๔๓ ทั้งนี้หากพิจารณาพบว่า จำนวนประชากรในของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เริ่มลดลง โดยมีปัจจัยที่ส่งผลต่อการลดลงของประชากร ได้แก่ ค่าครองชีพที่สูงขึ้น ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การแต่งงานช้าหรือการเลือกไม่มีบุตร ซึ่งสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและค่านิยมของคนรุ่นใหม่

ตารางที่ ๓ จำนวนประชากรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

หน่วยนับ : คน

ปี พ.ศ.		เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	รวมทั้งสิ้น
พ.ศ. ๒๕๖๓	ชาย	๖๒๙,๙๖๐	๒๒๗,๖๘๖	๒๑๐,๙๗๓	๒๓๘,๗๓๘	๑,๓๐๗,๓๕๗
	หญิง	๖๖๕,๐๖๖	๒๓๙,๖๗๐	๒๒๖,๓๗๗	๒๓๗,๙๘๙	๑,๓๖๙,๑๐๒
	รวม	**๑,๒๙๕,๐๒๖**	**๔๖๗,๓๕๖**	**๔๓๗,๓๕๐**	**๔๗๖,๗๒๗**	**๒,๖๗๖,๔๕๙**
พ.ศ. ๒๕๖๔	ชาย	๖๓๐,๘๖๘	๒๒๕,๙๔๓	๒๐๙,๔๐๓	๒๓๗๙๕๙	๑,๓๐๔,๑๗๓
	หญิง	๖๖๗,๕๕๗	๒๓๘,๕๖๒	๒๒๕,๑๗๗	๒๓๗๙๑๖	๑,๓๖๙,๒๑๒
	รวม	**๑,๒๙๘,๔๒๕**	**๔๖๔,๕๐๕**	**๔๓๔,๕๘๐**	**๔๗๕,๘๗๕**	**๒,๖๗๓,๓๘๕**
พ.ศ. ๒๕๖๕	ชาย	๖๓๐,๖๑๙	๒๒๔,๐๖๓	๒๐๗,๑๗๔	๒๓๖,๙๔๑	๑,๒๙๘,๗๙๗
	หญิง	๖๖๙,๐๑๗	๒๓๗,๓๖๘	๒๒๓,๔๙๕	๒๓๗,๕๙๘	๑,๓๖๗,๔๗๘
	รวม	**๑,๒๙๙,๖๓๖**	**๔๖๑,๔๓๑**	**๔๓๐,๖๖๙**	**๔๗๔,๕๓๙**	**๒,๖๖๖,๒๗๕**
พ.ศ. ๒๕๖๖	ชาย	๖๒๙,๙๑๗	๒๒๒,๔๐๘	๒๐๔,๗๘๗	๒๓๖,๐๐๘	๑,๒๙๓,๑๒๐
	หญิง	๖๖๙,๐๖๐	๒๓๕,๘๗๙	๒๒๑,๕๔๔	๒๓๖,๗๑๔	๑,๓๖๓,๑๙๗
	รวม	**๑,๒๙๘,๙๗๗**	**๔๕๘,๒๘๗**	**๔๒๖,๓๓๑**	**๔๗๒,๗๒๒**	**๒,๖๕๖,๓๑๗**
พ.ศ. ๒๕๖๗	ชาย	๖๒๘,๘๑๑	๒๒๐,๓๗๘	๒๐๒,๓๗๘	๒๓๔,๖๔๗	๑,๒๘๖,๒๑๔
	หญิง	๖๖๘,๘๔๖	๒๓๔,๓๘๖	๒๑๙,๓๖๗	๒๓๕,๘๖๐	๑,๓๕๘,๔๕๙
	รวม	**๑,๒๙๗,๖๕๗**	**๔๕๔,๗๖๔**	**๔๒๑,๗๔๕**	**๔๗๐,๕๐๗**	**๒,๖๔๔,๖๗๓**

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน สิงหาคม ๖๘)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนประชากรในเขตเทศบาล จำนวน ๗๓๗,๒๗๑ คน นอกเขตเทศบาล จำนวน ๑,๙๐๗,๔๐๒ คน และมีจำนวนครัวเรือน จำนวน ๑,๑๖๕,๕๓๐ ครัวเรือน

ตารางที่ ๔ จำนวนประชากรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

หน่วยนับ : คน

ปี พ.ศ.		เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	รวมทั้งสิ้น
พ.ศ. ๒๕๖๓	ในเขตเทศบาล	๓๗๑,๖๙๐	๒๐๔,๗๔๑	๑๒๑,๗๖๖	๕๓,๔๐๕	๗๕๑,๖๐๒
	นอกเขตเทศบาล	๙๒๓,๓๓๖	๒๖๒,๖๑๕	๓๑๕,๕๘๔	๔๒๓,๓๒๒	๑,๙๒๔,๘๕๗
	จำนวนบ้าน	๕๕๘,๘๒๕	๑๙๕,๐๐๔	๑๗๙,๐๔๐	๑๗๐,๗๐๘	๑,๑๐๓,๕๗๗
พ.ศ. ๒๕๖๔	ในเขตเทศบาล	๓๗๑,๙๔๐	๒๐๓,๒๘๘	๑๒๐,๕๒๐	๕๒,๘๖๐	๗๔๘,๖๐๘
	นอกเขตเทศบาล	๙๒๖,๔๘๕	๒๖๑,๒๑๗	๓๑๔,๐๖๐	๔๒๓,๐๑๕	๑,๙๒๔,๗๗๗
	จำนวนบ้าน	๕๖๙,๔๖๑	๑๙๗,๕๙๓	๑๘๐,๘๓๓	๑๗๓,๒๑๖	๑,๑๒๑,๑๐๓
พ.ศ. ๒๕๖๕	ในเขตเทศบาล	๓๗๑,๒๘๙	๒๐๑,๖๓๑	๑๑๙,๑๐๓	๕๒,๕๓๕	๗๔๔,๕๕๘
	นอกเขตเทศบาล	๙๒๘,๓๔๗	๒๕๙,๘๐๐	๓๑๑,๕๖๖	๔๒๒,๐๐๔	๑,๙๒๑,๗๑๗
	จำนวนบ้าน	๕๗๙,๔๑๗	๑๙๙,๙๓๖	๑๘๒,๖๗๕	๑๗๕,๘๑๗	๑,๑๓๗,๘๔๕
พ.ศ. ๒๕๖๖	ในเขตเทศบาล	๓๗๑,๐๒๓	๒๐๐,๐๖๒	๑๑๗,๖๕๔	๕๒,๑๒๕	๗๔๐,๘๖๔
	นอกเขตเทศบาล	๙๒๗,๙๕๔	๒๕๘,๒๒๕	๓๐๘,๖๗๗	๔๒๐,๕๙๗	๑,๙๑๕,๔๕๓
	จำนวนบ้าน	๕๘๖,๑๑๗	๒๐๒,๒๐๒	๑๘๔,๓๙๓	๑๗๘,๑๖๗	๑,๑๕๐,๘๗๙
พ.ศ. ๒๕๖๗	ในเขตเทศบาล	๓๗๑,๓๑๘	๑๙๘,๒๙๒	๑๑๖,๑๔๑	๕๑,๕๒๐	๗๓๗,๒๗๑
	นอกเขตเทศบาล	๙๒๖,๓๓๙	๒๕๖,๔๗๒	๓๐๕,๖๐๔	๔๑๘,๙๘๗	๑,๙๐๗,๔๐๒
	จำนวนบ้าน	๕๙๔,๘๐๘	๒๐๔,๓๘๗	๑๘๕,๘๗๔	๑๘๐,๔๖๑	๑,๑๖๕,๕๓๐

ที่มา :สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน สิงหาคม ๖๘)

๗) สภาพภูมิอากาศ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งอยู่ทางด้านทิศเหนือของภาคเหนือ ซึ่งมีอากาศเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลชัดเจน **ฤดูหนาว** (ช่วงเดือน พฤศจิกายน - กุมภาพันธ์) มีอากาศหนาวถึงหนาวจัด โดยเฉพาะยอดดอยซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสมุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดความเย็นและแห้งจากไซบีเรียลงมา **ฤดูร้อน** (ช่วงเดือน มีนาคม - เมษายน) อากาศร้อนจัดและแห้งแล้ง มักเกิดปัญหาฝุ่นควัน $PM_{2.5}$ เนื่องจากการเผาป่าในภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งภูมิประเทศที่เป็นแอ่งกระทะ **ฤดูฝน** (ช่วงเดือน พฤษภาคม - ตุลาคม) มีฝนตกชุกจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้

๘) โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ

ถนน เส้นทางที่สำคัญประกอบด้วย

๑. ทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑ พหลโยธิน (ช่วงพะเยา - แม่สาย)

หมายเลข ๑๑ (ช่วงอำเภอเด่นชัย)

หมายเลข ๑๐๑ (ช่วงอำเภอเด่นชัย - น่าน)

หมายเลข ๑๐๓ เส้นทางร้องกวาง – งาว

๒. ทางหลวงอาเซียน (AH)

หมายเลข AH ๒ เริ่มต้นเข้าสู่ประเทศไทยที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย

หมายเลข AH ๓ เริ่มต้นเข้าสู่ประเทศไทยที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย

หมายเลข AH ๑๓ เริ่มต้นเข้าสู่ประเทศไทยที่ด่านห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน

๓. โครงข่ายคมนาคมตามกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) กลุ่มจังหวัดฯ อยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North-South Economic Corridor: NSEC) และเส้นทาง R๓A และ R๓B เชื่อมโยงกับมณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน (ตอนใต้)

๔. R๓A เส้นทางหมายเลข ๓A (R๓A) เป็นเส้นทางสายไหมเชื่อมโยงระหว่าง จีน - ลาว - ไทย โดยเริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๘ ภายใต้โครงการ "สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ"และเปิดใช้อย่างเป็นทางการเมื่อปลายเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ เป็นต้นมา "เส้นทาง R๓A หรือ คุนมั่น กงลู่" คือเส้นทางเชื่อมกรุงเทพฯ สู่คุนหมิง ซึ่งมีต้นทางเริ่มจากเชียงของ ประเทศไทย - บ่อแก้ว - หลวงน้ำทา - บ่อเต็น ของประเทศลาว - บ่อหาน – เชียงรุ่งหรือจิ่งหงในแคว้นสิบสองปันนา นครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน โดยมีระยะทางจากกรุงเทพฯ ถึงคุนหมิงรวมกว่า ๑,๘๐๐ กิโลเมตร นอกจากนี้ ไทยและจีนร่วมมือกันก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๔ เชียงของ - ห้วยทราย

๕. R๓B **เส้นทาง R๓B คุนหมิง - ต้าลั้ว (จีน) - ท่าขี้เหล็ก (พม่า) - แม่สาย - กรุงเทพฯ (ไทย)** ซึ่งบรรจบกับเส้นทาง R๓A ที่เมืองเชียงรุ้งของจีน เป็นอีกเส้นทางหนึ่งที่สำคัญภายใต้กรอบ NSEC แต่ปัจจุบันยังไม่สามารถเปิดใช้ได้ตลอดเส้นทาง เนื่องจากสถานการณ์ทางการเมืองของพม่าอีกทั้งเส้นทางนี้ต้องผ่านภูเขาสูง ต้นทุนการขนส่งจึงสูงกว่าและสะดวกน้อยกว่าเส้นทาง R๓A โอกาสของผู้ประกอบการโลจิสติกส์จึงอยู่ที่การขนส่งสินค้าโดยเฉพาะสินค้าอุปโภคบริโภคเพื่อไปกระจายในประเทศพม่ามากกว่าการใช้เส้นทางเพื่อขนส่งสินค้าจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน

๙) สะพานข้ามแม่น้ำเชื่อมระหว่างประเทศ ที่สำคัญประกอบด้วย

๑. สะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำโขงแห่งที่ ๔ (เชียงของ - ห้วยทราย) เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมต่อระหว่างประเทศไทยที่ บ้านดอนมหาวัน อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงรายกับ ส.ป.ป.ลาว ที่บ้านดอนเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ระยะทาง ๒.๔๘ กิโลเมตร รูปแบบของสะพานเป็นคอนกรีตรูปกล่อง (Segmental Concrete Box Girder) มีเสา ๔ เสา กว้าง ๑๔.๗๐ เมตร เป็นสะพานขนาด ๒ เลน แต่ละเลนกว้าง ๓.๕๐ เมตร นอกจากสะพานแล้วยังมีโครงการก่อสร้างถนนไปอีกประมาณ ๖ กิโลเมตรเข้าในเขตเมืองห้วยทราย ซึ่งเป็นถนนลาดยางขนาดสองเลน รวมทั้งมีการก่อสร้างด่านตรวจคนเข้าเมืองด้วยสถาปัตยกรรมแบบล้านช้าง เป็นการเชื่อมต่อกับเส้นทาง R๓A ระหว่างจีน - ลาว - ไทย

๒. สะพานมิตรภาพข้ามแม่น้ำสาย แห่งที่ ๑ และ ๒ เชื่อมอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย กับจังหวัดท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมาร์

๑๐) รถไฟ สถานีรถไฟที่สำคัญ ได้แก่ สถานีรถไฟเด่นชัย จังหวัดแพร่ เป็นเส้นทางรถไฟทางเดี่ยว ขนาด ๑.๐๐ เมตร ห่างจากกรุงเทพมหานครระยะทาง ๕๓๓.๙๔ กิโลเมตร และจังหวัดเชียงใหม่ระยะทาง ๒๑๗ กิโลเมตร

ภาพที่ ๒ โครงการรถไฟทางคู่เด่นชัย - เชียงราย – เชียงของ

นอกจากนี้ มีโครงการรถไฟทางคู่เด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการของการรถไฟแห่งประเทศไทย และเป็น ๑ ใน ๒ ส่วนต่อขยายของทางรถไฟสายเหนือ มีวัตถุประสงค์รองรับการเดินทางและขนส่งสินค้าภาคเหนือ รวมถึง รองรับศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าเชียงของที่กำลังก่อสร้างจะเชื่อมการค้าระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ – ใต้ จากไทยไปลาว จีน เวียดนาม และเขตเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติโครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ รวมระยะทาง ๓๒๓ กม.วงเงินรวม ๘๕,๓๔๕ ล้านบาท ระยะเวลาดำเนินการ ๗ ปี โดยกระทรวงคมนาคมเร่งรัดให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเริ่มเวนคืนที่ดินและเปิดการประมูลภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และมีกำหนดการก่อสร้าง ๕ ปี เปิดบริการในปี พ.ศ. ๒๕๗๑

๑๑) ท่าอากาศยาน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีท่าอากาศยานที่อยู่ในการดูแลของบริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน ๑ แห่ง คือ ท่าอากาศยานนานาชาติแม่ฟ้าหลวงเชียงราย มีสายการบิน เช่น การบินไทย , Air Asia, Nok Air, Lion Air และมีท่าอากาศยานที่อยู่ในการดูแลของกรมการบินพลเรือน จำนวน ๒ แห่ง คือ ท่าอากาศยานแพร่ ท่าอากาศยานน่าน

๑๒) ท่าเรือ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีท่าเรือ ๓ แห่ง ประกอบด้วยท่าเรือพาณิชย์เชียงแสนแห่งที่ ๑ และแห่งที่ ๒ และท่าเรือเชียงของ ซึ่งทั้ง ๓ แห่ง อยู่ในการดูแลของการท่าเรือแห่งประเทศไทย

๑๓) ไฟฟ้า

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผู้ใช้ไฟฟ้า จำนวน ๑,๐๐๙,๖๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๗ ของภาคเหนือ และมีการใช้พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ จำนวน ๒,๖๙๔,๖๒๐,๕๑๘ กิโลวัตต์ - ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ ๑๖ ของภาคเหนือ โดยมีจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด จำนวน ๑,๔๘๐,๔๖๓,๑๘๙ กิโลวัตต์ - ชั่วโมง

ตารางที่ ๕ จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

จังหวัด	รายการ	ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงราย	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	**จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)**	**๔๓๘,๘๓๕**	**๔๔๙,๑๓๓**	**๔๖๐,๕๗๗**	**๔๗๐,๐๗๒**	**๔๗๗,๙๒๗**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๒๖๙,๓๑๘	๒๖๔,๗๒๙	๒๖๒,๓๕๐	๒๕๕,๒๓๑	๒๕๙,๑๘๑
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๑๗,๘๒๑	๑๓๐,๕๙๑	๑๔๓,๔๖๕	๑๕๙,๔๘๘	๑๖๒,๕๗๙
		กิจการขนาดเล็ก	๔๐,๑๕๔	๔๑,๓๑๙	๔๑,๖๖๕	๔๑,๙๓๘	๔๒,๔๒๘
		กิจการขนาดกลาง	๑,๑๐๒	๑,๒๐๕	๑,๒๓๙	๑,๒๒๔	๑,๒๔๖
		กิจการขนาดใหญ่	๔๑	๔๒	๔๕	๔๕	๔๕
		กิจการเฉพาะอย่าง	๒๔๔	๒๖๔	๒๔๕	๒๐๒	๒๓๙
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๘๖	๙๑	๙๑	๙๕	๑๐๑
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๗๒	๗๕	๗๕	๕๙	๖๒
		ไฟชั่วคราว	๙,๙๙๗	๑๐,๘๑๗	๑๑,๔๐๒	๑๑,๗๙๐	๑๒,๐๔๕
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	**พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)**	**๑,๒๗๖,๙๘๐,๐๔๙**	**๑,๓๘๗,๓๕๓,๗๗๙**	**๑,๓๗๔,๙๓๙,๘๕๖**	**๑,๓๙๘,๙๘๗,๙๔๗**	**๑,๔๘๐,๔๖๓,๑๘๙**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๙๔,๖๖๘,๕๖๓	๑๙๙,๕๕๒,๐๖๕	๒๑๗,๑๐๓,๑๘๔	๒๐๐,๓๐๐,๗๓๗	๑๙๒,๙๓๐,๘๐๗
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๒๙๓,๐๐๓,๖๒๔	๓๔๓,๐๐๕,๘๙๐	๓๖๒,๑๒๘,๘๐๐	๔๑๓,๙๒๖,๕๘๓	๔๒๘,๗๗๗,๓๗๗
		กิจการขนาดเล็ก	๒๓๗,๙๘๕,๕๑๒	๒๕๗,๐๓๖,๑๗๒	๒๕๔,๖๐๖,๖๘๐	๒๖๖,๗๑๒,๗๘๕	๒๘๓,๖๗๐,๗๓๒
		กิจการขนาดกลาง	๒๑๔,๐๔๒,๖๔๒	๒๒๗,๐๒๕,๐๑๑	๒๒๑,๐๔๕,๗๕๗	๒๒๑,๘๗๙,๔๑๒	๒๓๒,๘๕๙,๖๒๑
		กิจการขนาดใหญ่	๒๕๘,๖๗๐,๔๗๑	๒๗๐,๐๖๒,๓๐๓	๒๕๐,๗๗๒,๐๖๙	๒๓๕,๙๖๘,๘๖๔	๒๗๐,๕๖๑,๑๖๙
		กิจการเฉพาะอย่าง	๕๑,๑๙๒,๗๓๘	๕๘,๒๔๘,๔๙๘	๔๒,๐๘๑,๔๓๘	๓๕,๖๔๘,๑๖๘	๔๖,๖๔๕,๒๑๘
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๘,๙๙๗,๒๔๓	๙,๒๕๐,๙๘๔	๗,๙๘๐,๗๒๘	๗,๙๔๗,๗๕๖	๘,๐๗๕,๘๘๓
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๓,๑๒๐,๕๕๓	๗,๕๙๔,๓๐๙	๕,๓๐๘,๓๕๑	๓,๓๙๗,๐๗๓	๓,๓๖๐,๖๓๔
		ไฟชั่วคราว	๑๕,๒๙๘,๗๐๓	๑๕,๕๗๘,๕๔๗	๑๓,๙๑๒,๘๔๙	๑๓,๒๐๖,๕๖๙	๑๓,๕๖๘,๖๗๐
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-

จังหวัด	รายการ	ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
พะเยา	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	**จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)**	**๑๗๐,๑๗๖**	**๑๗๒,๐๘๕**	**๑๗๕,๖๒๖**	**๑๗๙,๓๑๓**	**๑๘๒,๒๗๗**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๑๖,๘๑๕	๑๑๕,๒๖๔	๑๑๓,๘๕๓	๑๑๑,๑๕๔	๑๑๓,๕๔๘
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๓๖,๒๗๗	๓๙,๖๔๘	๔๔,๖๖๙	๕๐,๔๓๘	๕๐,๗๕๔
		กิจการขนาดเล็ก	๑๔,๐๑๔	๑๔,๐๘๙	๑๓,๙๔๔	๑๔,๓๕๒	๑๔,๕๔๖
		กิจการขนาดกลาง	๓๓๘	๓๖๓	๓๘๓	๓๘๗	๓๘๙
		กิจการขนาดใหญ่	๑๔	๑๓	๑๔	๑๕	๑๕
		กิจการเฉพาะอย่าง	๔๖	๔๗	๔๖	๔๔	๔๗
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๒	๒	๒	๓	๓
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๔๘	๕๔	๕๔	๕๕	๕๕
		ไฟชั่วคราว	๒,๖๒๒	๒,๖๐๕	๒,๖๖๑	๒,๘๖๕	๒,๙๒๐
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	**พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)**	**๓๖๗,๒๕๒,๔๔๐**	**๓๙๑,๙๐๕,๑๘๗**	**๓๙๕,๗๘๘,๘๒๑**	**๔๐๖,๕๕๘,๘๐๕**	**๔๑๑,๔๑๑,๒๖๗**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๘๒,๓๘๔,๖๘๔	๘๔,๓๙๐,๙๙๕	๙๑,๙๒๕,๔๐๑	๘๔,๐๑๑,๗๑๔	๘๐,๗๔๘,๔๕๖
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๘๒,๔๘๗,๐๓๓	๙๕,๕๐๔,๒๘๐	๑๐๒,๗๒๔,๓๓๘	๑๑๙,๓๘๒,๓๘๖	๑๒๑,๖๖๓,๕๒๖
		กิจการขนาดเล็ก	๗๗,๓๙๔,๓๕๖	๘๒,๔๕๙,๔๒๒	๘๑,๓๙๓,๓๖๓	๘๔,๐๒๒,๓๔๙	๘๗,๐๙๖,๓๕๑
		กิจการขนาดกลาง	๖๐,๕๓๗,๙๕๓	๖๒,๖๔๕,๔๓๓	๖๑,๕๗๔,๐๙๐	๖๔,๙๒๘,๙๓๘	๖๗,๓๗๑,๒๘๗
		กิจการขนาดใหญ่	๕๓,๓๓๘,๔๔๖	๕๔,๔๖๒,๒๑๒	๔๗,๐๒๑,๔๖๘	๔๒,๙๑๙,๙๑๗	๔๓,๑๐๕,๔๙๗
		กิจการเฉพาะอย่าง	๖,๒๔๕,๙๔๓	๖,๙๘๓,๗๙๖	๕,๙๘๑,๙๘๒	๖,๓๐๘,๐๓๑	๗,๐๗๕,๓๔๔
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๔๓,๖๖๘	๓๘,๙๖๙	๓๓,๗๐๒	๔๐,๓๕๐	๙๗,๐๙๗
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑,๔๖๒,๑๙๐	๒,๔๓๔,๑๐๘	๒,๓๓๑,๙๒๙	๑,๖๙๗,๓๔๒	๑,๐๙๑,๕๘๑
		ไฟชั่วคราว	๓,๓๕๘,๑๖๗	๒,๙๘๕,๙๗๒	๒,๘๐๒,๕๔๘	๓,๒๔๗,๗๗๘	๓,๑๖๒,๑๒๘
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
แพร่	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	**จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)**	**๑๖๓,๗๔๗**	**๑๖๕,๘๑๓**	**๑๖๘,๓๑๐**	**๑๗๐,๗๒๗**	**๑๗๒,๘๒๙**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๐๑,๐๓๙	๙๙,๘๔๑	๙๗,๕๕๖	๙๓,๘๖๓	๙๖,๔๕๘
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๔๓,๓๐๐	๔๖,๐๔๘	๕๑,๑๙๗	๕๖,๗๖๒	๕๕,๘๔๘
		กิจการขนาดเล็ก	๑๗,๔๐๑	๑๗,๗๕๕	๑๗,๓๕๒	๑๗,๖๘๑	๑๗,๙๓๑
		กิจการขนาดกลาง	๔๐๙	๔๒๘	๔๒๗	๔๒๗	๔๔๑

จังหวัด	รายการ	ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
		กิจการขนาดใหญ่	๑๔	๑๒	๑๕	๑๕	๑๕
		กิจการเฉพาะอย่าง	๓๕	๓๘	๔๑	๓๓	๓๑
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๒๒	๒๓	๒๓	๒๒	๒๒
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๕๑	๕๕	๕๙	๕๘	๕๖
		ไฟชั่วคราว	๑,๔๗๖	๑,๖๑๓	๑,๖๔๐	๑,๘๖๖	๒,๐๒๗
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	**พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)**	**๔๐๓,๒๔๙,๘๕๘**	**๔๑๙,๑๖๔,๕๒๑**	**๔๓๔,๐๓๕,๙๙๑**	**๔๔๐,๕๒๗,๘๑๕**	**๔๓๗,๖๖๘,๒๖๑**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๗๕,๙๔๐,๔๑๙	๗๖,๖๗๑,๑๑๑	๘๕,๕๕๐,๕๗๓	๗๕,๒๓๙,๗๐๒	๗๑,๙๘๒,๖๘๙
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๐๘,๓๔๐,๘๙๙	๑๒๓,๕๙๘,๓๓๖	๑๓๒,๑๕๐,๒๖๒	๑๔๘,๔๓๔,๒๒๕	๑๔๖,๗๗๑,๖๖๑
		กิจการขนาดเล็ก	๙๔,๗๐๗,๒๐๙	๙๗,๙๔๗,๘๕๖	๙๘,๕๑๘,๒๔๘	๑๐๐,๐๙๒,๔๑๙	๑๐๒,๐๙๙,๑๔๙
		กิจการขนาดกลาง	๗๑,๕๘๒,๕๗๕	๗๓,๕๒๐,๓๓๔	๗๒,๗๙๒,๙๗๙	๗๐,๕๑๑,๑๕๖	๗๒,๓๕๘,๙๕๘
		กิจการขนาดใหญ่	๔๒,๙๒๗,๙๓๑	๓๕,๑๐๓,๓๑๒	๓๓,๕๕๙,๔๖๖	๓๕,๓๒๙,๘๙๖	๓๔,๓๕๓,๕๘๙
		กิจการเฉพาะอย่าง	๔,๖๙๔,๘๒๕	๕,๐๘๗,๖๘๕	๔,๓๑๘,๐๗๑	๓,๙๒๘,๕๗๐	๔,๑๙๓,๓๒๑
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๑๘๖,๔๒๘	๒๓๙,๔๘๘	๒๕๓,๙๒๓	๒๓๕,๓๓๙	๒๓๖,๗๐๓
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๒,๙๔๓,๑๑๖	๔,๙๓๔,๖๕๔	๕,๐๐๐,๘๕๒	๔,๓๗๑,๕๘๒	๓,๓๙๙,๔๑๘
		ไฟชั่วคราว	๑,๙๒๖,๔๕๖	๒,๐๖๑,๗๔๕	๑,๘๙๑,๖๑๗	๒,๓๘๔,๙๒๖	๒,๒๗๒,๗๗๓
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
น่าน	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	**จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)**	**๑๖๓,๒๕๑**	**๑๖๖,๕๑๗**	**๑๖๙,๗๑๕**	**๑๗๓,๔๖๔**	**๑๗๖,๕๘๑**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๑๔,๕๗๔	๑๑๓,๗๗๔	๑๑๒,๙๔๗	๑๐๙,๘๔๖	๑๑๑,๗๒๓
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๓๑,๕๒๗	๓๔,๘๑๑	๓๘,๖๒๕	๔๔,๗๗๑	๔๕,๓๖๐
		กิจการขนาดเล็ก	๑๓,๔๕๕	๑๓,๘๐๕	๑๓,๖๙๕	๑๓,๘๙๑	๑๓,๙๓๖
		กิจการขนาดกลาง	๒๙๒	๓๒๒	๓๒๗	๓๓๑	๓๕๔
		กิจการขนาดใหญ่	๖	๕	๖	๕	๖
		กิจการเฉพาะอย่าง	๔๑	๔๒	๕๐	๔๔	๖๑
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	-	-	-	-	-
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๖๔	๖๒	๖๐	๖๕	๗๐
		ไฟชั่วคราว	๓,๒๙๒	๓,๖๙๖	๔,๐๐๕	๔,๕๐๙	๕,๐๗๑

จังหวัด	รายการ	ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	**พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)**	**๓๑๒,๖๗๔,๔๖๖**	**๓๓๑,๖๔๘,๐๓๒**	**๓๔๕,๖๖๕,๕๑๕**	**๓๕๗,๑๑๔,๐๖๔**	**๓๖๕,๐๗๗,๘๐๑**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๗๘,๒๕๙,๐๕๙	๗๙,๘๙๕,๖๕๔	๘๗,๑๑๕,๖๔๗	๘๐,๗๘๙,๗๔๒	๗๗,๙๒๒,๙๒๔
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๗๖,๔๒๒,๓๒๙	๘๗,๙๔๕,๕๙๗	๙๔,๕๕๘,๕๒๒	๑๐๙,๖๘๗,๔๓๐	๑๑๔,๖๗๗,๖๙๙
		กิจการขนาดเล็ก	๗๖,๑๐๕,๙๘๔	๗๙,๓๗๑,๐๗๙	๘๐,๕๗๑,๐๘๖	๘๓,๐๖๔,๗๑๐	๘๔,๙๙๗,๙๓๐
		กิจการขนาดกลาง	๕๑,๓๘๕,๒๒๗	๕๓,๗๒๗,๖๘๒	๕๔,๐๓๑,๒๑๒	๕๕,๒๒๕,๘๙๔	๕๗,๗๗๙,๖๐๖
		กิจการขนาดใหญ่	๒๐,๐๕๙,๔๓๔	๑๘,๓๑๘,๐๔๗	๑๗,๐๒๗,๘๙๘	๑๖,๘๙๒,๓๓๐	๑๗,๑๒๑,๔๘๘
		กิจการเฉพาะอย่าง	๔,๘๐๓,๘๑๐	๔,๘๘๖,๙๘๕	๔,๔๔๘,๘๓๕	๓,๙๐๑,๑๖๗	๕,๗๓๔,๘๓๔
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	-	-	-	-	-
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๒,๗๒๕,๑๓๕	๔,๔๙๕,๕๗๖	๔,๖๙๔,๑๖๖	๔,๑๓๑,๙๓๘	๒,๕๐๗,๖๐๔
		ไฟชั่วคราว	๒,๙๑๓,๔๘๘	๓,๐๐๗,๔๑๒	๓,๒๑๘,๐๐๐	๓,๔๑๒,๙๑๓	๔,๓๓๕,๗๑๖
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
กลุ่มจังหวัด ฯ	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	**จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)**	**๙๓๖,๐๐๙**	**๙๕๓,๕๔๘**	**๙๗๔,๒๒๘**	**๙๙๓,๕๗๖**	**๑,๐๐๙,๖๑๔**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๖๐๑,๗๔๖	๕๙๓,๖๐๘	๕๘๖,๗๐๖	๕๗๐,๐๙๔	๕๘๐,๙๑๐
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๒๒๘,๙๒๕	๒๕๑,๐๙๘	๒๗๗,๙๕๖	๓๑๑,๔๕๙	๓๑๔,๕๔๑
		กิจการขนาดเล็ก	๘๕,๐๒๔	๘๖,๙๖๘	๘๖,๖๕๖	๘๗,๘๖๒	๘๘,๘๔๑
		กิจการขนาดกลาง	๒,๑๔๑	๒,๓๑๘	๒,๓๗๖	๒,๓๖๙	๒,๔๓๐
		กิจการขนาดใหญ่	๗๕	๗๒	๘๐	๘๐	๘๑
		กิจการเฉพาะอย่าง	๓๖๖	๓๙๑	๓๘๒	๓๒๓	๓๗๘
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๑๑๐	๑๑๖	๑๑๖	๑๒๐	๑๒๖
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๒๓๕	๒๔๖	๒๔๘	๒๓๗	๒๔๓
		ไฟชั่วคราว	๑๗,๓๘๗	๑๘,๗๓๑	๑๙,๗๐๘	๒๑,๐๓๐	๒๒,๐๖๓
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-

หน้า | ๑๙

จังหวัด	รายการ	ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	**พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)**	**๒,๓๖๐,๑๕๖,๘๑๓**	**๒,๕๓๐,๐๗๑,๕๑๙**	**๒,๕๕๐,๔๓๐,๑๘๓**	**๒,๖๐๓,๑๘๘,๖๓๑**	**๒,๖๙๔,๖๒๐,๕๑๘**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๔๓๑,๒๕๒,๗๒๕	๔๔๐,๕๐๙,๘๒๕	๔๘๑,๖๙๔,๘๐๕	๔๔๐,๓๔๑,๘๙๕	๔๒๓,๕๘๔,๘๗๖
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๕๖๐,๒๕๓,๘๘๕	๖๕๐,๐๕๔,๑๐๓	๖๙๑,๕๖๑,๙๒๒	๗๙๑,๔๓๐,๖๒๔	๘๑๑,๘๙๐,๒๖๓
		กิจการขนาดเล็ก	๔๘๖,๑๙๓,๐๖๑	๕๑๖,๘๑๔,๕๒๙	๕๑๕,๐๘๙,๓๗๗	๕๓๓,๘๙๒,๒๖๓	๕๕๗,๘๖๔,๑๖๒
		กิจการขนาดกลาง	๓๙๗,๕๔๘,๓๙๗	๔๑๖,๙๑๘,๔๖๐	๔๐๙,๔๔๔,๐๓๘	๔๑๒,๕๔๕,๔๐๐	๔๓๐,๓๖๙,๔๗๒
		กิจการขนาดใหญ่	๓๗๔,๙๙๖,๒๘๒	๓๗๗,๙๔๕,๘๗๔	๓๔๘,๓๘๐,๙๐๑	๓๓๑,๑๑๑,๐๐๗	๓๖๕,๑๔๑,๗๔๓
		กิจการเฉพาะอย่าง	๖๖,๙๓๗,๓๑๖	๗๕,๒๐๖,๙๖๔	๕๖,๘๓๐,๓๒๖	๔๙,๗๘๕,๙๓๖	๖๓,๖๔๘,๗๑๗
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๙,๒๒๗,๓๓๙	๙,๕๒๙,๔๔๑	๘,๒๖๘,๓๕๓	๘,๒๒๓,๔๔๕	๘,๔๐๙,๖๘๓
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑๐,๒๕๐,๙๙๔	๑๙,๔๕๘,๖๔๗	๑๗,๓๓๕,๒๙๘	๑๓,๕๙๗,๙๓๕	๑๐,๓๕๙,๒๓๗
		ไฟชั่วคราว	๒๓,๔๙๖,๘๑๔	๒๓,๖๓๓,๖๗๖	๒๑,๘๒๕,๐๑๔	๒๒,๒๕๒,๑๘๖	๒๓,๓๓๙,๒๘๗
		ไฟสำรอง	-	-	-	-	-
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
ภาคเหนือ	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า	**จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)**	**๔,๑๙๒,๕๔๘**	**๔,๒๖๘,๖๗๗**	**๔,๓๖๕,๓๐๓**	**๔,๔๕๕,๘๗๖**	**๔,๕๓๑,๘๔๙**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๒,๓๓๗,๑๔๓	๒,๓๐๖,๐๐๐	๒,๒๕๗,๔๖๑	๒,๑๘๙,๕๐๘	๒,๒๕๐,๕๐๒
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑,๓๙๓,๖๔๒	๑,๔๘๙,๒๐๙	๑,๖๓๑,๐๑๒	๑,๗๘๐,๓๗๐	๑,๗๘๔,๑๐๒
		กิจการขนาดเล็ก	๓๗๗,๐๔๒	๓๘๓,๙๓๖	๓๘๔,๗๐๖	๓๙๐,๙๕๖	๓๙๖,๔๙๐
		กิจการขนาดกลาง	๑๑,๘๔๙	๑๒,๖๑๗	๑๒,๗๘๕	๑๒,๘๓๔	๑๓,๑๘๒
		กิจการขนาดใหญ่	๕๘๒	๖๐๔	๖๔๔	๖๔๕	๖๖๘
		กิจการเฉพาะอย่าง	๑,๙๙๕	๒,๒๐๐	๒,๐๖๓	๑,๗๓๓	๑,๙๖๔
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๕๑๓	๕๑๒	๕๒๐	๔๕๕	๔๗๒
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑,๗๑๙	๑,๗๓๓	๑,๗๕๔	๑,๖๘๒	๑,๖๘๗
		ไฟชั่วคราว	๖๘,๐๖๑	๗๑,๘๖๔	๗๔,๓๕๖	๗๗,๖๙๐	๘๒,๗๗๔
		ไฟสำรอง	๒	๒	๒	๓	๔
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-
	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	**พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)**	**๑๕,๒๘๗,๘๒๒,๔๗๖**	**๑๖,๑๑๓,๙๗๒,๗๔๗**	**๑๖,๒๓๘,๑๗๘,๒๔๘**	**๑๖,๔๕๕,๒๐๑,๘๕๔**	**๑๖,๘๓๓,๑๔๖,๒๑๖**
		บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑,๗๘๙,๔๓๖,๒๑๑	๑,๗๙๘,๕๕๑,๖๕๔	๑,๙๙๖,๐๓๗,๘๙๙	๑,๗๗๕,๒๗๖,๖๗๓	๑,๖๙๓,๑๐๔,๗๗๑
		บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๓,๙๑๒,๓๖๗,๔๔๗	๔,๔๔๔,๒๕๗,๑๕๙	๔,๗๗๗,๑๒๑,๒๕๗	๕,๒๕๗,๗๓๕,๓๔๓	๕,๒๒๔,๒๙๔,๑๙๕
		กิจการขนาดเล็ก	๒,๕๙๓,๒๐๐,๔๓๒	๒,๗๒๙,๕๓๕,๘๗๘	๒,๗๒๕,๑๔๒,๓๐๘	๒,๗๕๔,๗๔๖,๒๘๔	๒,๘๕๕,๐๕๔,๒๙๙
		กิจการขนาดกลาง	๒,๖๓๗,๙๑๙,๘๕๘	๒,๗๔๙,๐๖๑,๗๗๖	๒,๖๙๗,๔๑๑,๑๑๓	๒,๖๖๘,๐๔๙,๔๘๔	๒,๗๙๓,๐๒๐,๐๓๑

จังหวัด	รายการ	ประเภทผู้ใช้ไฟฟ้า	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
		กิจการขนาดใหญ่	๓,๕๙๖,๘๙๗,๔๙๑	๓,๕๕๗,๕๓๐,๖๒๙	๓,๓๗๙,๓๓๒,๘๙๖	๓,๔๒๐,๓๓๔,๗๕๓	๓,๖๐๗,๙๔๗,๑๐๐
		กิจการเฉพาะอย่าง	๔๓๕,๑๘๐,๙๐๗	๔๖๔,๐๓๑,๘๔๑	๓๓๐,๙๑๐,๖๕๕	๒๖๓,๙๓๗,๘๐๓	๓๕๑,๔๘๔,๘๖๙
		องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	๒๓,๗๗๖,๙๒๐	๒๓,๗๕๓,๒๒๐	๒๑,๗๒๐,๗๒๗	๒๑,๘๐๐,๖๔๑	๒๓,๙๑๕,๓๘๕
		สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑๖๗,๓๒๕,๗๒๒	๒๑๖,๙๒๕,๘๘๓	๑๘๗,๑๔๘,๘๔๐	๑๗๕,๕๘๒,๔๙๔	๑๕๗,๒๒๙,๗๑๑
		ไฟชั่วคราว	๑๒๙,๖๗๕,๖๘๘	๑๒๘,๕๙๗,๕๐๗	๑๒๐,๖๒๑,๐๕๓	๑๑๔,๓๕๘,๒๗๙	๑๒๑,๘๖๙,๐๓๘
		ไฟสำรอง	๒,๐๔๑,๘๐๐	๑,๗๒๗,๒๐๐	๒,๗๓๑,๕๐๐	๓,๓๘๐,๑๐๐	๕,๑๖๖,๔๐๐
		ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-	-	-
		สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-	-	-

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน มิถุนายน ๒๕๖๗)

๑๔) ประปา

ในเดือนมีนาคม ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีผู้ใช้น้ำ จำนวน ๑๗๕,๔๖๘ คน กำลังผลิตที่ใช้งาน จำนวน ๑๘๙,๘๘๘ ลบ.ม/วัน ปริมาณน้ำผลิต จำนวน ๔,๖๖๘,๕๔๐ ลบ.ม. ปริมาณน้ำผลิตจ่าย จำนวน ๔,๖๖๔,๗๐๕ ลบ.ม. และปริมาณน้ำจำหน่าย จำนวน ๒,๘๘๙,๑๙๕ ลบ.ม. โดยมีจังหวัดเชียงรายปริมาณน้ำจำหน่ายมากที่สุด จำนวน ๑,๔๖๓,๘๒๑ ลบ.ม.

ตารางที่ ๖ จำนวผู้ใช้น้ำประปา กำลังผลิต ปริมาณน้ำผลิต ปริมาณน้ำผลิตจ่าย และบริมาณน้ำจำหน่าย ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๙

จังหวัด	ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๙				
	จำนวนผู้ใช้น้ำ (คน)	กำลังผลิตที่ใช้งาน (ลบ.ม./วัน)	ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำผลิตจ่าย (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.)
เชียงราย	๘๗,๐๘๑	๑๐๔,๖๔๐	๒,๔๑๑,๘๒๑	๒,๑๖๑,๕๐๐	๑,๔๖๓,๘๒๑
พะเยา	๓๘,๐๙๖	๓๘,๖๔๐	๙๕๖,๖๔๘	๙๔๐,๕๓๔	๕๙๑,๕๕๘
แพร่	๒๕,๕๕๘	๒๔,๐๐๐	๖๕๐,๑๑๓	๖๓๑,๔๗๕	๓๙๒,๙๐๓
น่าน	๒๔,๗๓๓	๒๒,๖๐๘	๖๔๙,๙๕๘	๙๓๑,๑๙๖	๔๔๐,๙๑๓
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๑๗๕,๔๖๘**	**๑๘๙,๘๘๘**	**๔,๖๖๘,๕๔๐**	**๔,๖๖๔,๗๐๕**	**๒,๘๘๙,๑๙๕**

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค

๑๕) กลุ่มชาติพันธุ์ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) เป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์สูงมากถึง ๒๓ กลุ่มชาติพันธุ์ โดยมีลักษณะการตั้งถิ่นฐานและวิถีชีวิตที่เชื่อมโยงกับลักษณะภูมิประเทศอย่างเด่นชัด สามารถจำแนกตามสภาพพื้นที่และจังหวัดที่อยู่อาศัยหลักได้ ดังนี้

๑. กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่ราบและแอ่งหุบเขา เป็นกลุ่มที่ตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ราบลุ่มน้ำ มีวิถีชีวิตผูกโยงกับเกษตรกรรมริมน้ำ หัตถกรรม และรักษารากฐานวัฒนธรรมล้านนาและสิบสองปันนาไว้อย่างเหนียวแน่น

• จังหวัดพะเยา และ จังหวัดน่าน: เป็นศูนย์กลางหลักของ ชาวไทลื้อ (หนาแน่นใน อ.เชียงคำ, อ.ภูซาง จ.พะเยา และ อ.ปัว, อ.ท่าวังผา จ.น่าน) ซึ่งมีจุดเด่นด้าน "วัฒนธรรมผ้าทอไทลื้อ" นอกเหนือจากนี้ยังมีกลุ่ม ไทพวน ไทเขิน และไทใหญ่ อาศัยอยู่ร่วมกันในพื้นที่ราบลุ่มน้ำหุบเขาของจังหวัดน่าน

• จังหวัดแพร่: มีประชากรส่วนใหญ่เป็น ชาวไทยวน (คนเมือง) ซึ่งเป็นรากฐานทางวัฒนธรรมหลักของพื้นที่ฝั่งราบ เชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์ล้านนาตอนล่าง

๒. กลุ่มชาติพันธุ์บนพื้นที่ลาดชันและภูเขาสูง เป็นกลุ่มที่นิยมตั้งถิ่นฐานบนทิวเขาสลับซับซ้อน (ระดับความสูงตั้งแต่ ๑,๒๐๐ เมตรขึ้นไป) มีเอกลักษณ์โดดเด่นด้านเครื่องแต่งกาย สีสัน ผ้าปัก และเครื่องประดับเงิน รวมถึงวิถีชีวิตที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติผืนป่าสงวน

• จังหวัดเชียงราย: ถือเป็นศูนย์รวมความหลากหลายของชนเผ่าบนพื้นที่สูงมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด (หนาแน่นใน อ.แม่ฟ้าหลวง, อ.แม่สาย, อ.เชียงของ) ได้แก่ ชาวอาข่า (อีก้อ), ลาหู่ (มูเซอ), ลีซู (ลีซอ), ดาราอั้ง (ปะหล่อง) รวมถึงกลุ่มจีนยูนนาน (ชาวจีนฮ่อ) ที่อาศัยอยู่ตามแนวดอยสูง

• พื้นที่ทิวเขาฝั่งตะวันออก (พะเยา และ น่าน): เป็นพื้นที่อยู่อาศัยของ ชาวม้ง (แม้ว) และอิ้วเมี่ยน (เย้า) (เช่น ในเขต อ.ปง จ.พะเยา และ อ.สองแคว จ.น่าน) ที่ทำอาชีพเกษตรกรรมบนที่สูง

๓. กลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมและกลุ่มพื้นเมืองหายาก เป็นกลุ่มชาติพันธุ์เก่าแก่ดั้งเดิมของพื้นที่ภาคเหนือ มีความสำคัญและทรงคุณค่าสูงสุดในเชิงมานุษยวิทยา ประวัติศาสตร์ และภาษาศาสตร์

• จังหวัดน่าน และ จังหวัดแพร่: เป็นพื้นที่สำคัญระดับประเทศที่พบการตั้งถิ่นฐานของ ชาวมลาบรี (ตองเหลือง) ชนเผ่าเร่ร่อนหาของป่าที่ปัจจุบันเริ่มตั้งหลักแหล่งถาวร (ในเขต อ.ร้องกวาง จ.แพร่ และ อ.บ่อเกลือ, อ.ปัว จ.น่าน) นอกจากนี้ยังมี ชาวถิ่น (ลัวะ/ละว้า) และ ชาวขมุ ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ตามแนวทิวเขาและชายแดนของจังหวัดน่าน

ทั้งนี้ การกระจายตัวของชาติพันธุ์ดังกล่าว คือ ทุนทางวัฒนธรรมและวัตถุดิบหลักในการสร้างเรื่องราว (Storytelling) เพื่อยกระดับสู่เส้นทางการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์มูลค่าสูง และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ระดับพรีเมี่ยม (เช่น ผ้าทอไทลื้อพะเยา-น่าน หรือ เครื่องประดับเงินชนเผ่าเชียงราย) นอกจากนั้น ชาติพันธุ์กลุ่มที่อยู่บนภูเขาสูง (เชียงราย/น่าน) คือ กลุ่มเป้าหมายสำคัญที่ภาครัฐต้องเร่งส่งเสริมสิทธิที่ดินทำกิน (คทช.) เพื่อดึงเข้ามาเป็นเครือข่ายความร่วมมือเฝ้าระวังไฟป่าและลดฝุ่น $PM_{2.5}$ พร้อมทั้งใช้เทคโนโลยีการแพทย์ทางไกล (Telemedicine) เข้าไปดูแลระบบสุขภาวะเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมในพื้นที่ห่างไกลอย่างยั่งยืน

๑๖) แหล่งท่องเที่ยวและเทศกาลประเพณีที่สำคัญ

ตารางที่ ๗ ความโดดเด่นของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
เชียงราย	๑. ชุมชนตำบลบ้านแซว ต้นแบบอีสานล้านนา ๒. แหล่งเรียนรู้การจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน เทศบาลตำบลครึ่ง ๓. ศูนย์เรียนรู้พัฒนาเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ในระดับประเทศบ้านโป่งศรีนคร ๔. หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านท่าขันทอง ๕. หมู่บ้านเที่ยวชุมชนยลวิถี “ชุมชนคุณธรรมวัดท่าข้ามศรีดอนชัย” อำเภอเชียงของ ๖. หมู่บ้านเที่ยวชุมชนยลวิถี “ชุมชนคุณธรรมบ้านเมืองรวง” อำเภอเมืองเชียงราย ๗. หมู่บ้านเที่ยวชุมชนยลวิถี “ชุมชนคุณธรรมสันทางหลวง” อำเภอแม่จัน	๑. อนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช ๒. พระตำหนักดอยตุง ๓. ทะเลสาบเชียงแสนหรือหนองบงคาย ๔. สบรวก หรือ ดินแดนแห่งสามเหลี่ยมทองคำ ๕. สามเหลี่ยมทองคำ ๖. ท่าเรือบั๊ค ๗. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติเชียงแสน	๑. ไร่แม่ฟ้าหลวง ๒. น้ำพุร้อนโป่งพระบาท ๓. น้ำพุร้อนป่าตึงหรือน้ำพุร้อนห้วยหินฝน ๔. บ้านศิลปินเชียงราย ๕. ดอยแม่สลอง ๖. ดอยหัวแม่คำ ๗. สวนแม่ฟ้าหลวง ๘. ถ้ำผาจม ๙. ถ้ำปุ่ม ถ้ำปลา ๑๐. ถ้ำเสาหินพญานาคบ้านหาดบ้าย ๑๑. ดอยผาตั้ง ๑๒. หาดผาได ๑๓. ภูชี้ฟ้า ๑๔. ดอยช้าง ดอยวาวี ๑๕. บ่อน้ำร้อนธรรมชาติ	๑. วัดพระสิงห์ ๒. วัดพระแก้ว ๓. วัดร่องขุ่น ๔. พระธาตุดอยตุง ๕. วัดป่าสัก ๖. วัดพระธาตุผาเงา ๗. วัดพระธาตุจอมกิตติ ๘. วัดพระธาตุจอมจ้อ ๙. พระธาตุจอมแว่ ๑๐. วัดพระเจ้าทองทิพย์ ๑๑. วัดห้วยปลากั้ง ๑๒. วัดร่องเสือเต้น ๑๓. วัดแสงแก้วโพธิญาณ ๑๔. เส้นทางไหว้พระธาตุ ๙ จอม	๑. อุทยานแห่งชาติดอยหลวง ๒. อุทยานแห่งชาติขุนแจ ๓. ถนนคนเดินเชียงราย ๔. ถนนคนม่วนสันโค้งหลวง
พะเยา	๑. ศูนย์วัฒนธรรมไทลื้อ ๒. หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงบ้านบัว ๓. วิถีชีวิตชุมชน ชาติพันธุ์ (อีสานล้านนา) ๔. ชุมชนทำครก บ้านงิ้ว ๕. ชุมชนโบราณบ้านตุ่นใต้ ๖. หมู่บ้านปิดทองหลังพระ (บ้านต่อมใน) ๗. ชุมชนบ่อสิงสอง (ผาหัวเรือ)	๑. บ้านร้อยปีคุณหลวงศรีนครานุกูล ๒. โบราณสถานบ้านร่องไฮ ๓. หอวัฒนธรรมนิทัศน์ ๔. โบราณสถานเวียงลอ ๕. อนุสาวรีย์พ่อขุนงำเมือง ๖. การศึกษาอนุสรณ์ผู้เสียสละ พตท. ๒๓๒๔ ๗. โบราณสถานเวียงบัว	๑. กว๊านพะเยา ๒. วนอุทยานภูลังกา ๓. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงปังค่า พะเยา ๔. อุทยานแห่งชาติภูซาง ๕. อุทยานแห่งชาติดอยหลวง ๖. บ่อสิบสอง ๗. น้ำตกจำปาทอง ๘. ข่วงนกยูง ๙. หนองเล็งทราย ๑๐. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ ๑๑. อุทยานแห่งชาติแม่ปืน ๑๒. ห้วยผาเกี๋ยง ๑๓. ดงหอหนองหล่ม ๑๔. ถ้ำหลวงปางงุ้น ๑๕. ผาช่อตั้ง ๑๖. บ้านผาแดง	๑ วัดติโลกอาราม ๒. วัดศรีโคมคำ (วัดพระเจ้าตนหลวง) ๓. วัดพระธาตุจอมทอง ๔. วัดศรีอุโมงค์คำ ๕. วัดลี ๖. วัดป่าแดงบุญนาค ๗. วัดหลวงราชสัณฐาน ๘. วัดแสนเมืองมา ๙. วัดไชยอาวาส หรือวัดประตูเหล็ก ๑๐. วัดราชคฤห์ ๑๑ วัดอินทร์ฐาน ๑๒. วัดร้างประตูชัย หรือวัดพระเจ้ายั้งย่อง ๑๓. วัดศรีจอมเรือง ๑๔. วัดพระนั่งดิน ๑๕. วัดนันตาราม ๑๖. วัดป่าสักคำ	๑. อ่างเก็บน้ำห้วยขมพู – ผาเทวดา ๒. เส้นทางจักรยานรอบกว๊านพะเยา ๓. การท่องเที่ยวศึกษาธรรมชาติห้วยเมี้ยง ๔. อ่างเก็บน้ำแม่ปืม ๕. หาดน้ำดังอำเภอปง ๖. อ่างเก็บน้ำห้วยตุ้ม ๗. หนองเล็งทราย ๘. อ่างเก็บน้ำร่องสัก ๙. อ่างเก็บน้ำห้วยส้ม ๑๐. น้ำขุนเอี่ยน ๑๑. เทศกาลดอกคำใต้งาม

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
			๑๗. ร่องแก่ง บ้านหนองกลาง ๑๘. อุทยานดอยภูนาง	๑๗. วัดศรีสุพรรณ ๑๘. วัดพระธาตุสบแวน ๑๙. ดอยบุษราคัม (วัดอนาลโยทิพยาราม) ๒๐. วัดศรีชุม ๒๑. วัดห้วยเกี๋ยง ๒๒. วัดภู่ผาราม ๒๓. วัดพระธาตุแช่โว่ ๒๔. วัดพระธาตุขิงแกง ๒๕. วัดศรีล้อมหนองหล่ม ๒๖. วัดพระธาตุสามดวง ๒๗. วัดพระธาตุภูทอง ๒๘. วัดพระธาตุจอมสัน ๒๙. วัดพระธาตุดอยหยวก ๓๐. วัดพระธาตุภูขวาง	
แพร่	๑. หมู่บ้านเมาคูหา/บ้านเมาตอง/บ้านทุ่งโฮ่ง (ชุมชนที่เป็นแหล่งปลูกต้นฮ่อม) ๒. ชุมชนบ้านห้วยอ้อ (เมืองลอง) ๓. บ้านไตลื้อ (บ้านถิ่น) ๔. หมู่บ้านร่องฟอง แหล่งอุตสาหกรรมการเย็บผ้าและเหล็ก ๕. หมู่บ้านค้างใจ ชุมชนกะเหรี่ยงหูกว้าง ๖. บ้านแช่ฟ้ากะเหรี่ยงหูยาน ๗. บ้านบุญยืน มลาบรี (ผีตองเหลือง) ๘. โฮงซึงหลวง ๙. บ้านกะเหรี่ยง- แม่จองไฟ ๑๐. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหม้อห้อม ทุ่งเจริญ/ทุ่งโฮ่งย้อมสีธรรมชาติ ๑๑. บ้านดอนมูลสูงเม่น ๑๒. บ้านวังวนสูงเม่น ๑๓. ชุมชนบ้านดอนทราย อ.ลอง ๑๔. กาดกองเก่า ๑๕. หอศาสตราวุธ ๑๖. หอศิลป์นิรันดร อ.เด่นชัย ๑๗. คำแสนแกลเลอรี่	๑. คุ้มเจ้าหลวงเมืองแพร่ ๒. กำแพงเมืองแพร่ ๓. คุ้มวงศ์บุรี ๔. คุ้มวิชัยราชา ๕. วัดธรรมานุภาพ (พระธาตุศรีนาตอง) ๖ .ถ้ำผานางคอย ๗. อนุสรณ์สถานเสรีไทยและเส้นทางแพะเปี้ยง ๘ พิพิธภัณฑ์วัดศรีดอนคำและพิพิธภัณฑ์พร้าโต้ ๙. บ้านศิลปินแห่งชาติ-บ้านผ้าตีนจก ๑๐. พิพิธภัณฑ์โกมลผ้าโบราณ ๑๑. สถานีรถไฟบ้านปินศิลปะการก่อสร้างแบบบาวาเรียน ๑๒. บ้านประทับใจ ๑๓. อุทยานแห่งชาติลิลิตพระลอ ๑๔. พิพิธภัณฑ์เสรีไทย ๑๕. พิพิธภัณฑ์เสรีไทย อ.หนองม่วงไข่ ๑๖. พิพิธภัณฑ์ไม้สัก (โรงเรียนการป่าไม้)	๑. วนอุทยาน แพะเมืองผี ๒. บ่อน้ำพุร้อนบ้านแม่จอก ๓. น้ำตกแม่เกิ๋งหลวงอุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย ๔. น้ำตกห้วยโรง ๕. ภูเขาหินปะการัง ๖. สวนหินมหาราช อำเภอลอง ๗. ม่อนเสาหินพิศวง ๘. อุทยานแห่งชาติ แม่ยม อำเภอสอง ๙. น้ำตกเชิงทอง ๑๐. แก่งหลวง	๑. วัดพระบาทมิ่งเมืองวรวิหาร ๒. วัดหลวง ๓. วัดศรีชุม ๔. วัดจอมสวรรค์ ๕. วัดพระธาตุช่อแฮ ๖. พระธาตุอินทร์แขวน ๗. วัดพระธาตุจอมแจ้ง ๘. วัดพระนอน ๙. วัดศรีบุญเรือง ๑๐. วัดพระธาตุปูแจ ๑๑. วัดพระธาตุหนองจันท์ ๑๒. วัดพระธาตุพระลอ ๑๓. วัดสูงเม่น ๑๔. วัดไทรย้อย ๑๕. วัดพระธาตุสุโทนมงคลคีรี ๑๖. วัดเด่นชัย (พระเจ้าแสนแซ่) ๑๗. วัดพระธาตุดอยน้อย ๑๘. วัดพระธาตุดอยเล็ง ๑๙. วัดดงลาน วัดเชตะวัน อ.ลอง ๒๐. วัดนาตุ้ม ๒๑. วัดไผ่ล้อม ๒๒. วัดแม่ลานเหนือ ๒๓. วัดบุญเย็น ๒๔. วัดต้าม่อน ๒๕. วัดถิ่นแหนทสรา ๒๖. วัดสระบ่อแก้ว ๒๗. วัดหัวข่วง ๒๘. วัดพงษ์สุนันท์	๑. อ่างเก็บน้ำแม่สอง (ปั่นจักรยานล่องแก่ง) ๒. หนองบัวลอย ๓. ถ้ำผานางคอย (วิ่งเทรล ยิงธนู) ๔. ภูพญาพ่อ ๕. ถ้ำเอราวัณ (ปีนหน้าผาล่องแก่ง) ๖. อ่างเก็บน้ำแม่ถาง อ.ร้องกวาง ๗. อ่างเก็บน้ำแม่สาย

จังหวัด	การท่องเที่ยวเชิงวิถีชุมชนและวัฒนธรรม	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวิถีพุทธ	การท่องเที่ยวด้านกีฬาและนันทนาการ
น่าน	๑. บ่อเกลือสินเธาว์ ๒. ตลาดชายแดนห้วยโก๋น ๓. น้ำพุร้อน บ้านน้ำกิ ๔. ชุมชนบ้านบ่อสวก ๕. ชุมชนบ้านห้วยพ่าน ๖. หมู่บ้านประมงปากนาย ๗. ชุมชนบ้านสันเจริญ ๘. ชุมชนบ้านหล่ายทุ่ง ๙. ชุมชนไทลื้อ - ต.ร้องแง อ.ปัว - บ้านศิลาเพชร - บ้านดอนมูล - บ้านนาอุดม อ.เชียงกลาง ๑๐. ชุมชนบ้านดอนชัย (ทุ่งช้าง) ๑๑. ชุมชนชาวม้ง - บ้านมณีพฤกษ์ - บ้านถ้ำเวียงแก - บ้านขุนสถาน - บ้านป่ากาง - บ้านสองแคว ๑๒. ชุมชนชาวอิ้วเมี่ยน - บ้านป่ากาง - บ้านน้ำมาก - บ้านน้ำงาว ๑๓. ชุมชนชาวตองเหลือง - บ้านห้วยหยวก ๑๔. ชุมชนวิถีไทพวน - บ้านฝายมูล อ.ท่าวังผา - บ้านหมื่นพวน อ.เวียงสา - ชุมชน ต.ในเวียง ๑๕. ชุมชนชีววิถีบ้านน้ำเกี๋ยง ๑๖. ป่าชุมชนบ้านดงผาปูน ๑๗. ถนนลอยฟ้าสันติสุข-บ่อเกลือ ๑๘. สะพานน้ำเต้า ๑๙. กลุ่มผ้าทอ - บ้านดอนชัย - บ้านชาวหลวง - บ้านป่าอ้อย ต.ศิลาแลง ๒๐. กลุ่มผ้าเขียนเทียน และเครื่องเงิน ต.ป่ากลาง อ.ปัว ๒๑. ชุมชนมหาโภชน์ การจัดการเรื่องขยะและการแกะสลักพระไม้ ๒๒. ชุมชนบ้านไผ่เหลือง การจัดการด้านเกษตรปลอดภัย	๑. อนุสรณ์วีรกรรมทุ่งช้าง ๒. พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติน่าน ๓. พิพิธภัณฑ์วัดพระเกิด ๔. ตึกรังสีเกษม ๕. หออัตลักษณ์นครน่าน ๖. หอศิลป์ริมน่าน ๗. กำแพงเมืองเก่าและคูเมือง ๘. คุ้มเจ้าราชบุตร ๙. คุ้มเจ้าเทพมาลา ๑๐. โฮงเจ้าฟองคำ ๑๑. คุ้มเจ้าเมมวดี ๑๒. ศาลเจ้าหลวงภูคา ศิลาเพชร ๑๓. เตาเผาโบราณบ้านบ่อสวก ๑๔. ภาพเขียนสี อ.แม่จริม ๑๕. พิพิธภัณฑ์เวียงสา ๑๖. เมืองวรนคร (อ.ปัว) ๑๗. ภูพยัคฆ์ ๑๘. แหล่งชวานหิน (นาซาว) ๑๙. อนุสาวรีย์ ๑๗ ทหารกล้า อ.เฉลิมพระเกียรติ เมืองย่าง ต.บ้านเสี้ยว	๑. ดอยวาว ดอยติ้ว ๒. เสาหินนาน้อย ๓. อุทยานแห่งชาติขุนสถาน ๔. อุทยานแห่งชาติศรีน่าน ๕. อุทยานแห่งชาติภูคา ๖. อุทยานแห่งชาติขุนน่าน ๗. อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน ๘. อุทยานแห่งชาติแม่จริม ๙. อุทยานแห่งชาตินันทบุรี ๑๐. วังศิลาแลง ๑๑. น้ำตกศิลาเพชร ๑๒. ดอยพญาเสือโคร่ง ๑๓. ถ้ำผาตูบ ๑๔. น้ำตกตาดม่าน น้ำตกสะปัน	๑. วัดพระธาตุแช่แห้ง พระอารามหลวง ๒. วัดพระธาตุช้างค้ำ วรวิหาร ๓. วัดภูมินทร์ ๔. วัดสวนตาล ๕. วัดมิ่งเมือง ๖. วัดศรีพันต้น ๗. วัดหนองบัว ๘. วัดบุญยืน ๙. วัดภูเก็ต ๑๐. วัดพระธาตุเขาน้อย ๑๑. วัดหนองแดง ๑๒. วัดโป่งคำ (สันติสุข) ๑๓. วัดดอนมูล ๑๔. วัดศรีมงคล (วัดกู่ง) อ.ท่าวังผา ๑๕. วัดถ้ำเชตะวัน ๑๖. วัดพระธาตุจอมพริก ๑๗. วัดบ่อหลวง ๑๘. พระแก้วมรกต อ.บ้านหลวง ๑๙. พระธาตุจอมทอง	๑. ล่องแก่งน้ำว้า ๒. กิจกรรมดูนกหนองน้ำครก ๓. ประเพณีแข่งเรือพญานาคน่าน

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

เทศกาลและประเพณีที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นศูนย์รวมทุนทางวัฒนธรรมแห่งล้านนาตะวันออก อันมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นที่โดดเด่น ซึ่งแต่ละจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดมีเทศกาลและประเพณีที่สำคัญ ได้แก่

• **จังหวัดเชียงราย** ศูนย์กลางท่องเที่ยวสายศรัทธา ศิลปะ และชาติพันธุ์

ประเพณีสำคัญ : งานพ่อขุนเม็งรายมหาราช, , ประเพณีโล้ชิงช้าของชาวอาข่า, เทศกาลโล้ชิงช้าและสืบชะตาป่า ประเพณีตานหาตุงใหญ่บูชาพระธาตุดอยตุง และวันขึ้นปีใหม่เมือง (สงกรานต์) ที่เน้นอุโมงค์น้ำและเทศกาลอาหาร เป็นต้น ซึ่งควรขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสายมู (Faith-based Tourism) และการท่องเที่ยวเชิงชาติพันธุ์ (Ethno-tourism) โดยอาศัยความพร้อมของท่าอากาศยานนานาชาติแม่ฟ้าหลวงในการรองรับนักท่องเที่ยวระดับสากล

• **จังหวัดพะเยา** อารยธรรมลุ่มน้ำและชาติพันธุ์ฝั่งราบ

• ประเพณีสำคัญ : ประเพณีเวียนเทียนทางน้ำกลางกว๊านพะเยา (หนึ่งเดียวในโลก จัดปีละ 3 ครั้งในวันสำคัญทางพุทธศาสนา), งานประเพณีสืบสานตำนานไทลื้อ, และตานก๋วยสลากวัดพระธาตุสบแวน เป็นต้น ซึ่งประเพณีข้างต้นเป็นต้นทุนชั้นดีในการยกระดับสู่เทศกาลระดับสากล (International Festival) โดยดึงจุดขาย "เวียนเทียนกลางน้ำ" และผสาน "ผ้าทอไทลื้อ" อ.เชียงคำ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้

• **จังหวัดแพร่** มรดกวัฒนธรรมล้านนาตะวันออกและจิตวิญญาณแห่งผืนป่า

• ประเพณีสำคัญ: งานประเพณีไหว้พระธาตุช่อแฮ เมืองแพร่แห่ตุงหลวง, ประเพณีแห่ปลาซิว อ.ลอง, งานประเพณีลอยกระทงจุดผางประทีปตีนกา, และประเพณีลอยกระทงเรือไฟโบราณ อ.ลอง เป็นต้น ซึ่งในพื้นที่จังหวัดแพร่ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและวิถีชุมชนริมน้ำยม เชื่อมโยงเส้นทางไหว้พระธาตุประจำปีเกิดเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกลุ่มกำลังซื้อสูง และกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจจากสถานีรถไฟทางคู่เด่นชัยเข้าสู่ชุมชนเมืองรอง

• **จังหวัดน่าน** เมืองมรดกโลกที่มีชีวิตและหัตถศิลป์ลุ่มน้ำน่าน

• ประเพณีสำคัญ: งานประเพณีแข่งเรือจังหวัดน่าน (เอกลักษณ์เรือขุดโบราณหัวพญานาค), ประเพณีหกเป็งนมัสการพระธาตุแช่แห้ง, ประเพณีบวงสรวงเจ้าหลวงเมืองน่าน, และพิธีบายศรีสู่ขวัญครูบาอาจารย์/สู่ขวัญข้าว เป็นต้น ซึ่งในพื้นที่จังหวัดน่านควรต่อยอดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Tourism) ควบคู่กับการอนุรักษ์ย่านเมืองเก่า นำงานหัตถกรรมเครื่องเงินและผ้าทอบริเวณ อ.ปัว มาเพิ่มมูลค่าผ่านเทศกาลระดับจังหวัด

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นศูนย์รวมของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ล้านนาตะวันออกที่มีมูลค่าสูง การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวสร้างสรรค์จึงควรมุ่งเน้นการยกระดับและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการผ่านกลยุทธ์การตลาดเชิงเรื่องราว (Storytelling) โดยใช้อัตลักษณ์ดึงดูดใจระดับสากล เช่น ประเพณีเวียนเทียนทางน้ำหนึ่งเดียวในโลกกลางกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา งานประเพณีแข่งเรือขุดโบราณเอกลักษณ์หัวพญานาค จังหวัดน่าน หรืองานประเพณีไหว้พระธาตุช่อแฮ เมืองแพร่แห่ตุงหลวง จังหวัดแพร่ เพื่อนำมาประชาสัมพันธ์เชิงรุกทุกช่องทางระดับสากล พร้อมควบคุมราคาค่าสินค้าและบริการอย่างเป็นธรรมในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว นอกจากนี้ ควรเพิ่มศักยภาพการคมนาคมขนส่งบนทางหลวงสายรองเชื่อมต่อไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและชุมชนชาติพันธุ์ที่งดงาม อาทิเช่น การเชื่อมโยงจากศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าชายแดน อ.เชียงของ จังหวัดเชียงราย สัญจรเชื่อมต่อลงสู่พื้นที่จัดงานและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพะเยา แพร่ และน่าน ได้อย่างไร้รอยต่อ ปรับปรุงป้ายสัญลักษณ์สากล และพัฒนารถสาธารณะเพื่ออำนวยความสะดวก ควบคู่กับการพัฒนาบุคลากรท่องเที่ยว มัคคุเทศก์และผู้ประกอบการชุมชนทุกช่วงวัยให้เท่าทันเทคโนโลยียุคใหม่ เพื่อผลักดันกลุ่มจังหวัดให้เป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ มูลค่าสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมที่สามารถกระจายรายได้สู่ชุมชนฐานรากได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

๓.๑.๒ ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

๑) ด้านเศรษฐกิจ

๑.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ

(๑) ภาพรวมทางเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า จากปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ ราคาตลาด มีมูลค่าเท่ากับ ๒๓๓,๘๘๕ ล้านบาท โดยมีอัตราลดลงเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์มวลรวม ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๘ ทั้งนี้ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด ๑๙ จึงทำให้การเติบโตทางด้านเศรษฐกิจลดลงและเมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด ๑๙ เริ่มคลี่คลาย เศรษฐกิจเริ่มมีการฟื้นตัวและมีแนวโน้มเข้าสู่สถานการณ์ภาวะปกติ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในภาพรวมปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๖๑ แต่เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ยังคงมีแนวโน้มเผชิญภาวะชะลอตัวจากข้อจำกัดทางโครงสร้างที่พึ่งพาปัจจัยภายนอกและภาคเกษตรกรรมแบบดั้งเดิมเป็นหลัก ในอนาคตจึงจำเป็นต้องเร่งขับเคลื่อนแผนพัฒนาตามศักยภาพเชิงพื้นที่ ทั้งการยกระดับสู่เกษตรมูลค่าสูง การส่งเสริมการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ และการเชื่อมโยงการค้าชายแดนเพื่อกระตุ้นให้ทางเศรษฐกิจกลับมาขยายตัวได้อย่างสมดุล

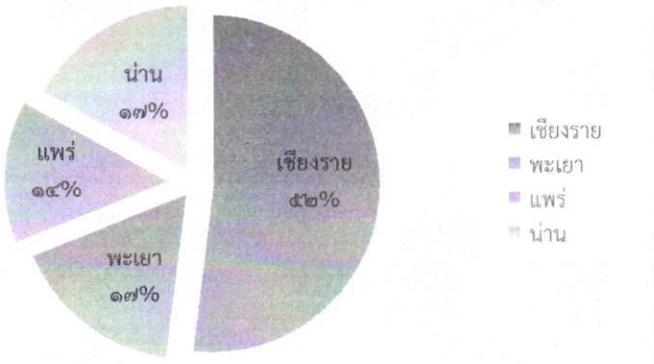
ตารางที่ ๘ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	พ.ศ.๒๕๖๓ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๔ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๕ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๖ (ล้านบาท)	พ.ศ.๒๕๖๗ (ล้านบาท)	อัตราการเจริญเติบโต พ.ศ. ๒๕๖๖ - พ.ศ. ๒๕๖๗	อัตราค่าเฉลี่ยการเจริญเติบโต พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๑๐๒,๕๑๑	๑๐๓,๗๖๕	๑๐๘,๐๖๖	๑๒๒,๙๖๖	๑๒๑,๓๗๖	- ๑.๓๓%	๔.๔๖%
พะเยา	๓๕,๐๗๒	๓๕,๓๙๐	๓๖,๗๔๑	๔๑,๐๙๔	๔๐,๑๑๑	- ๒.๓๙%	๓.๕๔%
แพร่	๓๑,๓๑๘	๓๐,๙๗๐	๓๒,๒๘๒	๓๓,๗๗๔	๓๓,๒๓๒	- ๑.๖๐%	๑.๕๔%
น่าน	๓๔,๗๙๔	๓๕,๖๖๘	๓๗,๙๕๙	๓๙,๗๗๗	๓๙,๑๖๕	- ๑.๕๔%	๓.๐๕%
กลุ่มฯ	**๒๐๓,๖๙๕**	**๒๐๕,๗๙๔**	**๒๑๕,๐๔๘**	**๒๓๗,๖๑๑**	**๒๓๓,๘๘๕**	**- ๑.๕๘%**	**๓.๖๑%**

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงราย คิดเป็นร้อยละ ๕๒ รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา คิดเป็นร้อยละ ๑๗ จังหวัดน่าน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ และจังหวัดแพร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔ ตามลำดับ

ภาพที่ ๓ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗

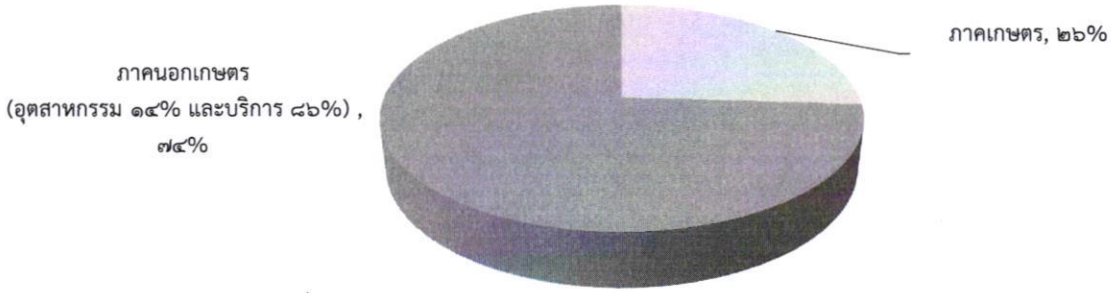

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๒) โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จำนวน ๒๓๓,๘๘๕ ล้านบาท มีสัดส่วนจากภาคนอกเกษตรร้อยละ ๗๔ ซึ่งขับเคลื่อนโดยสาขาบริการเป็นหลักถึงร้อยละ ๘๖ สาขาอุตสาหกรรมมีสัดส่วนรองลงมาร้อยละ ๑๔ สำหรับภาคเกษตรกรรมซึ่งเป็นวิถีชีวิตดั้งเดิมของประชากรสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ คิดเป็นร้อยละ ๒๖ จึงสะท้อนให้เห็นแนวโน้มการปรับเปลี่ยนโครงสร้างไปสู่ภาคบริการที่สร้างมูลค่าได้สูงกว่า ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมควบคู่ไปกับการยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อสร้างความสมดุลทางเศรษฐกิจในพื้นที่ต่อไป

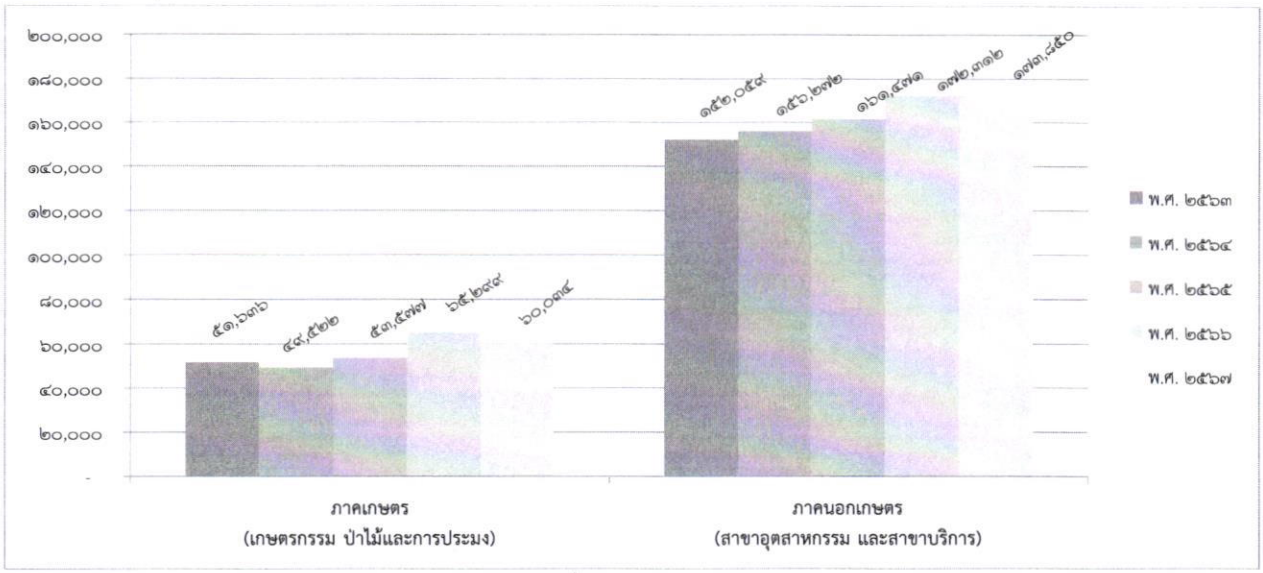
ภาพที่ ๔ โครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ **มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร** สาขาเกษตรกรรม ป่าไม้และประมง ลดลงจากปีที่ผ่านคิดเป็นร้อยละ ๘.๐๖ โดยอัตราการเติบโตเฉลี่ย (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๘ เนื่องจากภาคเกษตรยังมีข้อจำกัดในแหล่งน้ำ การพัฒนาระบบชลประทาน และการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ซึ่งยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อความต้องการเพาะปลูก ส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ ต้นทุนการผลิตสูงรวมทั้งการประสบปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ กลุ่มจังหวัดจึงควรเน้นการส่งเสริมการอบรมพัฒนาทักษะอาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และส่งเสริมช่องทางการตลาดสินค้าทุกช่องทาง สำหรับ **มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกเกษตร** ในสาขาอุตสาหกรรมและสาขาบริการ มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๐.๘๙ โดยอัตราการเติบโตเฉลี่ย (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๓ ทั้งนี้ สาขาบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ยังขยายตัวได้จำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวมของประเทศ เนื่องจากพึ่งพาการค้าและกำลังซื้อภายในพื้นที่เป็นสำคัญ ดังนั้น จึงควรพัฒนาสาขาบริการให้มุ่งยกระดับบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพของภาคเศรษฐกิจอื่น โดยเฉพาะภาคการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม รวมถึงระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับแรงงานและเสริมสร้างบทบาทของภาคบริการในการขับเคลื่อนระยะยาว ส่วนสาขาอุตสาหกรรม พบว่า ชะลอตัวส่งผลกระทบต่อยอดมูลค่าเพิ่มและจำกัดการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ดังนั้น จึงควรมีการพัฒนาศักยภาพและสนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานหลักของประเทศ (ทางบก ทางราง และทางอากาศ) ระบบโลจิสติกส์ คลังสินค้า และการกระจายสินค้า รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนและสนับสนุนของภาคเอกชนในการขับเคลื่อนด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ

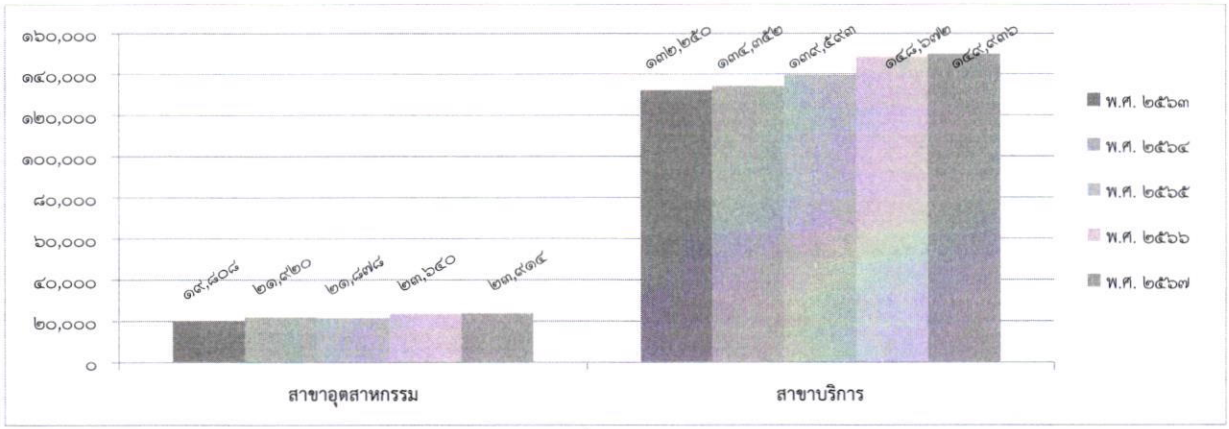
ภาพที่ ๕ โครงการสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า สาขาอุตสาหกรรมและสาขาบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ภาคนอกเกษตร ด้านสาขาอุตสาหกรรมมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๑.๑๕ และด้านสาขาบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๕

ภาพที่ ๖ การเปรียบเทียบโครงสร้างของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคนอกเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากตารางที่ ๙ ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP) ทั้งสิ้น ๒๓๓,๘๘๕ ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑.๕๘ และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) คิดเป็นร้อยละ ๓.๖๑ โดยโครงสร้างเศรษฐกิจในภาพรวมขับเคลื่อนด้วย ภาคบริการ เป็นแกนหลักในสัดส่วนสูงถึง ร้อยละ ๖๔.๑๖ รองลงมาคือ ภาคการเกษตร ร้อยละ ๒๕.๖๕ และ ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๐.๑๙ ตามลำดับ มีรายละเอียด ดังนี้

• ภาคบริการ เป็นสาขาเศรษฐกิจหลักที่มีอัตราการขยายตัวและฟื้นตัวอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นต้นมา อันเนื่องมาจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพาณิชย์ และภาคบริการที่เกี่ยวเนื่อง ส่งผลให้มูลค่าขยายตัวเพิ่มขึ้นจนครองสัดส่วนถึงร้อยละ ๖๔.๑๖ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๗

• ภาคการเกษตร มีอัตราการขยายตัวที่ผันผวน เนื่องจากภาคการผลิตเผชิญข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยงรุนแรงจากวิกฤตภัยแล้งนอกเขตชลประทาน ประกอบกับภาวะความผันผวนของต้นทุนปัจจัยการผลิตและสารเคมีทางการเกษตรที่ปรับตัวสูงขึ้น

• ภาคอุตสาหกรรม เป็นสาขาเศรษฐกิจที่มีอัตราการเจริญเติบโตต่ำที่สุดและมีแนวโน้มทรงตัว เนื่องจากข้อจำกัดเชิงพื้นที่ซึ่งขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานรองรับการจัดตั้งฐานการผลิตหรือโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ประกอบกับปัญหาเชิงโครงสร้างประชากรจากภาวะการย้ายถิ่นฐานของประชากรวัยแรงงานและคนรุ่นใหม่

สำหรับโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะการกระจุกตัวของมูลค่าอย่างเด่นชัด โดยสามารถสรุปภาพรวมได้ ดังนี้

- **จังหวัดเชียงราย** มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๒๑,๓๗๖ ล้านบาท เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีโครงสร้างพึ่งพาภาคนอกเกษตรสูงถึงร้อยละ ๗๕.๒๓ (๙๑,๓๐๗ ล้านบาท) ซึ่งขับเคลื่อนด้วยสาขาบริการเป็นหลัก จำนวน ๗๙,๒๑๗ ล้านบาท และสาขาอุตสาหกรรม ๑๒,๐๙๐ ล้านบาท ขณะที่ภาคการเกษตรมีมูลค่า ๓๐,๐๒๙ ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๗๗) โดยมีปัจจัยขับเคลื่อนจากการได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ ซึ่งเป็นประตูการค้าหน้าด่านเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจ (North-South Economic Corridor: NSEC) สู่จีนตอนใต้และ สปป.ลาว ผ่านจุดผ่านแดนถาวรอำเภอแม่สาย เชียงของ และเชียงแสน ทำให้ภาคการพาณิชย์และขนส่งโลจิสติกส์เติบโตอย่างรวดเร็ว ประกอบกับศักยภาพของท่าอากาศยานนานาชาติที่รองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบินข้ามภูมิภาคได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงส่งผลให้มูลค่าภาคนอกเกษตรและสาขาบริการขยายตัวสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดอย่างเด่นชัด

- **จังหวัดพะเยา** มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๔๐,๑๑๑ ล้านบาท ซึ่งโครงสร้างเศรษฐกิจขับเคลื่อนด้วยภาคนอกเกษตรสัดส่วนร้อยละ ๗๐.๓๕ (๒๘,๒๑๗ ล้านบาท) โดยแบ่งเป็นสาขาบริการ ๒๕,๒๓๗ ล้านบาท และสาขาอุตสาหกรรม ๒,๙๘๐ ล้านบาท ซึ่งถือเป็นมูลค่าภาคอุตสาหกรรมที่น้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด แต่ทว่าภาคการเกษตรที่มีมูลค่าสูงเป็นอันดับหนึ่ง ๑๑,๘๙๔ ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖๕) สาเหตุเกิดจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ยังคงพึ่งพาภาคเกษตรกรรมเป็นฐานรากหลักจากความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ราบลุ่มน้ำอิงตอนบน และผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมต่ำที่สุดในกลุ่ม เนื่องจากขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่และนิคมอุตสาหกรรมรองรับภาคการผลิตในเขตพื้นที่ตอนบน ขณะที่สาขาบริการมีธุรกิจการค้าในเขตเมือง มหาวิทยาลัยพะเยา และแหล่งท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์อย่างกว๊านพะเยา ซึ่งยังคงกระจุกตัวและเติบโตในระดับปานกลาง

- **จังหวัดน่าน** มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๓๙,๑๖๕ ล้านบาท มีการพึ่งพาโครงสร้างภาคนอกเกษตรสัดส่วนร้อยละ ๗๐.๑๖ (๒๗,๔๗๗ ล้านบาท) แบ่งเป็นสาขาบริการ ๒๓,๑๑๔ ล้านบาท และสาขาอุตสาหกรรม ๔,๓๖๓ ล้านบาท ขณะที่ภาคการเกษตรเป็นฐานรากสำคัญที่มีมูลค่าสูงถึง ๑๑,๖๘๘ ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๔ ซึ่งเป็นสัดส่วนภาคเกษตรที่สูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด) โดยมีสาเหตุจากขนาดเศรษฐกิจที่ถูกจำกัดด้วยสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงชันและเป็นเขตป่าสงวนแห่งชาติหนาแน่น ส่งผลให้โครงสร้างอุตสาหกรรมขยายตัวได้ยากและผลักดันให้ประชากรส่วนใหญ่ต้องพึ่งพาภาคการเกษตรกรรมบนที่สูงเป็นหลัก เกิดการขยายตัวของการปลูกพืชไร่เศรษฐกิจเฉพาะถิ่นจนสร้างสัดส่วนภาคเกษตรสูงที่สุดในภูมิภาค ขณะที่สาขาบริการเริ่มขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญจากจุดขายด้านทุนทางวัฒนธรรม ย่านเมืองเก่ามรดกโลกที่มีชีวิต และวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์

- **จังหวัดแพร่** มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๓๓,๒๓๒ ล้านบาท แม้จะมีขนาดเศรษฐกิจเล็กที่สุดในกลุ่มจังหวัด แต่มีความโดดเด่นเชิงโครงสร้างอย่างมากโดยพึ่งพาภาคนอกเกษตรสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดถึงร้อยละ ๘๐.๗๙ (๒๖,๘๔๘ ล้านบาท) แบ่งเป็นสาขาบริการ ๒๒,๓๖๗ ล้านบาท และสาขาอุตสาหกรรม ๔,๔๘๑ ล้านบาท (ซึ่งเป็นสัดส่วนอุตสาหกรรมที่สูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดคือร้อยละ ๑๓.๔๘) แต่ภาคการเกษตรมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมน้อยที่สุดเพียง ๖,๓๘๔ ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๑) เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพของลุ่มน้ำยมที่ไม่มีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่กักเก็บน้ำดิบ พืชผลจึงเสียหายง่ายในฤดูแล้งและน้ำท่วมในฤดูฝน แต่จังหวัดแพร่มีความแข็งแกร่งของฐานหัตถอุตสาหกรรมชุมชน การแปรรูปไม้ สิ่งทอพื้นเมือง และการท่องเที่ยวเมืองรองสายศรัทธา ประกอบกับการมีสถานีรถไฟทางคู่เด่นชัยเป็นโครงข่ายคมนาคมหลักที่ช่วยรักษาเสถียรภาพภาคการค้าและการขนส่งในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ ๙ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (Gross provincial cluster product : GPCP) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

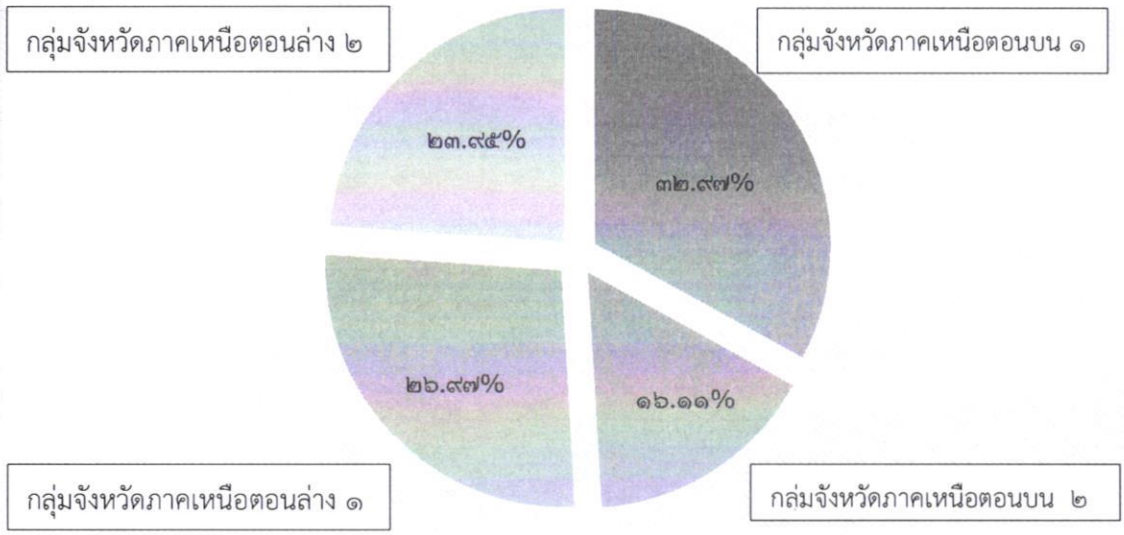
สาขาหลัก	เชียงราย					พะเยา					แพร่					น่าน					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๒๕,๑๐๕	๒๓,๑๔๐	๒๕,๔๔๑	๓๓,๒๔๙	๓๐,๐๖๙	๑๐,๔๗๕	๑๐,๒๕๘	๑๑,๐๕๑	๑๓,๘๒๗	๑๑,๘๙๔	๖,๑๖๙	๕,๘๓๗	๖,๓๔๑	๖,๖๑๙	๖,๓๘๔	๙,๘๘๗	๑๐,๒๘๗	๑๐,๗๔๙	๑๑,๖๐๔	๑๑,๖๘๘	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๕๗๗	๖๕,๒๙๙	๖๐,๐๗๔
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๒๕,๑๐๕	๒๓,๑๔๐	๒๕,๔๔๑	๓๓,๒๔๙	๓๐,๐๖๙	๑๐,๔๗๕	๑๐,๒๕๘	๑๑,๐๕๑	๑๓,๘๒๗	๑๑,๘๙๔	๖,๑๖๙	๕,๘๓๗	๖,๓๔๑	๖,๖๑๙	๖,๓๘๔	๙,๘๘๗	๑๐,๒๘๗	๑๐,๗๔๙	๑๑,๖๐๔	๑๑,๖๘๘	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๕๗๗	๖๕,๒๙๙	๖๐,๐๗๔
ภาคนอกการเกษตร	๗๗,๔๐๖	๘๐,๖๒๕	๘๒,๖๒๕	๘๙,๗๘๘	๙๑,๓๐๗	๒๔,๕๙๗	๒๕,๑๓๒	๒๕,๖๙๑	๒๗,๒๖๖	๒๘,๒๑๗	๒๕,๑๔๙	๒๕,๑๓๔	๒๕,๗๔๑	๒๗,๑๔๕	๒๖,๘๔๘	๒๔,๙๐๗	๒๕,๓๘๑	๒๗,๒๑๕	๒๘,๑๗๓	๒๗,๔๗๗	๑๕๒,๐๕๙	๑๕๖,๒๗๒	๑๖๑,๔๗๑	๑๗๒,๓๑๒	๑๗๓,๘๕๐
อุตสาหกรรม	๙,๗๕๘	๑๑,๑๗๒	๑๐,๘๑๔	๑๑,๗๖๐	๑๒,๐๙๐	๒,๖๑๓	๓,๐๖๔	๒,๘๑๒	๒,๙๘๑	๒,๙๘๐	๔,๒๒๑	๔,๓๐๒	๔,๒๙๕	๔,๕๒๕	๔,๘๘๑	๓,๒๑๗	๓,๓๘๓	๓,๙๕๘	๔,๓๙๔	๔,๓๖๓	๑๙,๘๐๘	๒๑,๘๒๐	๒๓,๘๙๘	๒๓,๖๔๐	๒๓,๙๑๔
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๘๑๓	๘๙๗	๑,๐๑๙	๙๘๗	๑,๐๔๗	๑๕๙	๑๗๖	๑๘๗	๒๑๖	๒๒๐	๒๖๓	๓๐๗	๓๑๔	๓๐๘	๓๔๖	๓๔๙	๓๑๗	๓๓๖	๓๖๒	๓๘๒	๑,๕๘๕	๑,๖๙๘	๑,๘๕๖	๑,๘๗๓	๑,๙๙๕
การผลิต	๗,๑๗๒	๘,๓๘๘	๗,๙๐๗	๘,๓๕๘	๘,๖๘๘	๑,๙๐๓	๒,๓๐๕	๒,๐๑๙	๒,๐๐๘	๒,๐๑๔	๓,๒๔๐	๓,๓๐๒	๓,๓๒๙	๓,๔๒๙	๓,๓๗๖	๒,๓๙๒	๒,๕๕๗	๓,๑๒๖	๓,๓๗๔	๓,๓๖๓	๑๔,๗๐๗	๑๖,๕๕๑	๑๖,๓๘๑	๑๗,๑๖๙	๑๗,๔๔๑
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑,๔๑๔	๑,๕๐๙	๑,๕๐๐	๒,๐๒๐	๑,๙๗๒	๔๐๗	๔๓๘	๔๑๗	๕๗๑	๕๕๕	๔๔๖	๔๗๕	๔๔๓	๖๐๓	๕๗๔	๓๕๖	๓๘๖	๓๗๐	๕๑๒	๔๙๑	๒,๖๒๓	๒,๘๐๘	๒,๗๒๙	๓,๗๐๗	๓,๕๕๒
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๓๕๘	๓๗๗	๓๘๘	๓๙๕	๔๒๓	๑๔๓	๑๔๕	๑๘๙	๑๘๖	๑๙๑	๒๗๒	๒๑๗	๒๐๙	๑๘๕	๑๘๕	๑๒๑	๑๒๔	๑๒๖	๑๒๕	๑๒๗	๘๙๔	๘๖๓	๙๑๓	๘๙๑	๙๒๖
บริการ	๖๗,๖๔๙	๖๙,๔๕๓	๗๑,๘๑๑	๗๗,๙๕๘	๗๙,๒๑๗	๒๑,๙๘๔	๒๒,๐๖๙	๒๒,๘๗๙	๒๔,๒๘๕	๒๕,๒๓๗	๒๐,๙๒๘	๒๐,๘๓๒	๒๑,๖๔๖	๒๒,๖๓๐	๒๒,๓๖๗	๒๑,๖๙๐	๒๑,๙๙๗	๒๓,๒๕๗	๒๓,๘๐๐	๒๓,๑๑๔	๑๓๒,๒๕๐	๑๓๔,๓๕๒	๑๓๙,๕๙๓	๑๔๘,๖๗๒	๑๔๙,๙๓๖
การก่อสร้าง	๕,๒๙๑	๕,๔๓๖	๕,๐๗๕	๖,๒๙๙	๖,๕๓๐	๑,๙๖๙	๑,๙๑๒	๑,๙๕๔	๒,๓๘๕	๒,๓๖๖	๑,๕๙๔	๑,๖๐๗	๑,๗๒๕	๒,๕๗๘	๒,๕๘๘	๒,๑๐๔	๒,๖๒๕	๒,๖๕๖	๒,๘๘๙	๒,๕๔๓	๑๐,๙๕๘	๑๑,๕๘๐	๑๑,๔๐๐	๑๔,๑๕๑	๑๔,๐๒๗
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๖,๖๕๐	๑๕,๒๘๐	๑๕,๑๙๗	๑๗,๗๗๙	๑๖,๕๔๕	๔,๑๗๒	๓,๘๕๗	๓,๙๕๖	๔,๖๒๔	๓,๙๔๓	๓,๖๓๒	๓,๓๒๒	๓,๕๔๕	๓,๕๗๖	๓,๑๗๓	๔,๒๙๓	๔,๑๓๙	๔,๒๓๘	๔,๕๒๘	๔,๒๒๗	๒๘,๗๔๗	๒๖,๕๙๙	๒๖,๙๓๖	๓๐,๕๐๗	๒๗,๘๘๘
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๔,๒๐๐	๕,๒๗๘	๔,๘๘๒	๔,๕๖๕	๔,๘๔๖	๗๒๘	๘๕๘	๙๕๒	๑,๐๘๓	๑,๐๕๗	๙๗๓	๑,๑๒๓	๘๘๗	๗๕๗	๙๕๕	๓๙๙	๔๒๓	๔๙๗	๕๘๘	๖๖๑	๖,๓๐๐	๗,๖๘๓	๗,๒๑๘	๖,๙๙๒	๗,๕๑๙
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒,๘๐๖	๒,๘๓๒	๔,๔๒๖	๖,๑๙๔	๗,๐๓๐	๑๒๕	๑๔๒	๒๑๐	๒๖๐	๓๐๓	๒๒๑	๒๐๘	๓๒๓	๔๑๐	๔๕๕	๒๐๒	๒๑๗	๓๑๕	๓๘๔	๔๕๗	๓,๓๕๔	๓,๓๙๙	๕,๒๗๔	๗,๒๔๘	๘,๒๔๕
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๒๕๕	๑,๒๗๓	๑,๑๗๕	๑,๑๙๓	๑,๐๘๐	๓๒๑	๓๖๓	๒๕๗	๒๕๖	๒๒๓	๔๔๖	๕๒๘	๕๑๔	๔๘๒	๔๒๖	๓๗๔	๓๘๔	๓๔๘	๓๓๘	๓๐๘	๒,๓๙๖	๒,๕๔๘	๒,๒๙๕	๒,๒๔๘	๒,๐๓๗
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๘,๓๕๒	๙,๐๘๐	๑๐,๐๔๔	๑๐,๖๗๔	๑๐,๘๒๙	๒,๙๓๔	๓,๐๘๕	๓,๒๕๖	๓,๔๒๙	๓,๓๗๒	๒,๙๐๓	๒,๙๙๙	๓,๑๕๔	๓,๓๔๙	๓,๓๖๗	๓,๐๙๖	๓,๐๓๓	๓,๒๘๙	๓,๔๒๑	๓,๔๔๑	๑๗,๒๘๕	๑๘,๑๙๖	๑๙,๗๔๓	๒๐,๘๗๒	๒๑,๐๐๙
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๔,๗๔๐	๕,๑๘๕	๔,๖๒๗	๔,๑๑๕	๔,๕๔๘	๑,๔๕๕	๑,๓๓๙	๑,๕๖๐	๑,๕๙๑	๑,๔๓๕	๑,๕๒๕	๑,๔๑๘	๑,๖๐๔	๑,๔๖๘	๑,๕๙๘	๒,๐๑๖	๒,๐๓๑	๒,๓๖๐	๒,๐๔๓	๒,๐๕๔	๙,๗๓๖	๙,๙๗๓	๑๐,๓๕๒	๙,๒๑๗	๙,๖๓๔

สาขาหลัก	เชียงราย					พะเยา					แพร่					น่าน					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๘๑	๑๙๔	๒๘๑	๒๕๗	๒๔๕	๑๗	๑๘	๑๖	๑๙	๒๘	๑๕	๑๕	๒๓	๑๒	๑๘	๔	๔	๕	๖	๗	๒๑๗	๒๓๑	๓๒๔	๒๙๕	๒๙๘
กิจกรรมการบริหาร และการบริการ สนับสนุน	๓๑๕	๒๐๙	๔๗๘	๖๖๗	๗๕๙	๓๔	๓๕	๕๐	๔๙	๕๗	๒๑	๓๖	๓๗	๓๙	๕๖	๑๕๕	๑๔๗	๑๗๐	๘๘	๑๐๖	๕๒๕	๔๒๗	๗๓๕	๘๔๓	๙๗๙
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคม ภาคบังคับ	๕,๒๙๗	๕,๔๒๓	๕,๒๖๖	๕,๖๒๕	๕,๔๕๘	๒,๗๐๘	๒,๖๕๕	๒,๖๐๗	๒,๓๖๙	๒,๓๐๐	๒,๙๙๐	๒,๘๙๗	๒,๙๓๑	๒,๘๑๐	๒,๖๑๘	๓,๑๑๙	๓,๐๐๖	๓,๑๓๖	๓,๐๐๔	๒,๘๓๐	๑๔,๑๑๔	๑๓,๙๘๒	๑๓,๙๔๑	๑๓,๘๐๗	๑๓,๒๐๖
การศึกษา	๑๒,๐๐๕	๑๒,๔๖๑	๑๒,๙๘๗	๑๓,๑๙๑	๑๒,๘๕๗	๕,๑๘๒	๕,๔๘๗	๕,๖๐๖	๕,๗๓๙	๗,๒๘๓	๔,๓๐๐	๔,๓๗๗	๔,๔๗๑	๔,๕๘๔	๔,๒๗๓	๓,๘๒๒	๓,๘๙๕	๔,๐๓๘	๔,๑๗๒	๔,๑๒๑	๒๕,๓๐๙	๒๖,๒๑๗	๒๗,๑๐๓	๒๗,๖๘๕	๒๘,๕๓๔
กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคม สงเคราะห์	๔,๘๙๐	๕,๐๖๗	๕,๕๓๙	๕,๖๕๗	๖,๕๓๖	๑,๗๗๒	๑,๖๘๖	๑,๘๒๐	๑,๘๗๐	๒,๒๒๘	๑,๗๕๔	๑,๗๑๙	๑,๘๓๐	๑,๙๒๙	๒,๒๖๗	๑,๕๖๙	๑,๕๑๗	๑,๖๐๕	๑,๖๔๕	๑,๖๒๖	๙,๙๔๕	๙,๙๘๙	๑๐,๗๙๔	๑๑,๑๐๑	๑๒,๖๕๗
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๔๓๓	๕๕๗	๕๘๘	๖๕๐	๗๒๓	๒๖๒	๒๗๓	๒๘๘	๓๐๕	๓๑๘	๑๙๒	๒๒๗	๒๕๑	๒๗๐	๒๘๑	๑๕๖	๑๗๙	๒๐๐	๒๔๙	๒๖๓	๑,๐๔๓	๑,๒๓๗	๑,๓๒๗	๑,๔๗๓	๑,๕๘๖
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑,๒๓๔	๑,๑๘๐	๑,๒๔๔	๑,๑๑๒	๑,๒๓๒	๓๔๓	๓๖๐	๓๔๖	๓๐๗	๓๒๔	๓๖๓	๓๕๕	๓๕๓	๓๖๘	๒๙๓	๓๘๐	๓๙๖	๔๑๐	๔๔๖	๔๗๑	๒,๓๒๑	๒,๒๙๑	๒,๓๕๒	๒,๒๓๓	๒,๓๑๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) / (GPCP)	**๑๐๒,๕๑๑**	**๑๐๓,๗๖๕**	**๑๐๘,๐๖๖**	**๑๒๒,๙๖๖**	**๑๒๑,๓๗๖**	**๓๕,๐๗๒**	**๓๕,๓๙๐**	**๓๖,๗๔๑**	**๔๑,๐๙๕**	**๔๐,๑๑๑**	**๓๑,๓๑๘**	**๓๐,๙๗๐**	**๓๒,๒๘๒**	**๓๓,๗๗๔**	**๓๓,๒๓๒**	**๓๔,๗๙๕**	**๓๕,๖๖๘**	**๓๗,๙๕๙**	**๓๙,๗๗๗**	**๓๙,๑๖๕**	**๒๐๓,๖๙๕**	**๒๐๕,๗๙๔**	**๒๑๕,๐๔๘**	**๒๓๗,๖๑๑**	**๒๓๓,๘๘๕**
(GPP) / (GPCP) ต่อหัว (บาท)	๘๙,๔๐๖	๙๐,๘๗๓	๙๕,๐๔๔	๑๐๘,๖๓๐	๑๐๗,๗๒๔	๙๔,๒๑๐	๙๖,๔๕๕	๑๐๑,๕๙๕	๑๑๕,๒๗๘	๑๑๔,๑๕๓	๘๒,๙๒๑	๘๓,๑๔๙	๘๗,๘๗๘	๙๓,๒๑๖	๙๒,๙๙๓	๗๘,๘๗๒	๘๑,๒๑๙	๘๖,๘๔๒	๙๑,๔๔๖	๙๐,๔๙๗	๘๗,๑๓๖	๘๘,๖๘๙	๙๓,๓๗๓	๑๐๓,๙๕๓	๑๐๓,๑๑๒
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	**๑,๑๔๗**	**๑,๑๔๒**	**๑,๑๓๗**	**๑,๑๓๒**	**๑,๑๒๗**	**๓๗๒**	**๓๖๗**	**๓๖๒**	**๓๕๖**	**๓๕๑**	**๓๗๘**	**๓๗๒**	**๓๖๗**	**๓๖๒**	**๓๕๗**	**๔๔๑**	**๔๓๙**	**๔๓๗**	**๔๓๕**	**๔๓๓**	**๒,๓๓๘**	**๒,๓๒๐**	**๒,๓๐๓**	**๒,๒๘๖**	**๒,๒๖๘**

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือ ณ ราคาตลาด มีมูลค่าเท่ากับ ๑,๔๕๒,๑๕๘ ล้านบาท โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๐ และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๓ เมื่อพิจารณารายกลุ่มจังหวัด พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม จำนวน ๔๗๘,๗๘๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๙๗ รองลงมาเป็นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีมูลค่า จำนวน ๓๙๑,๖๔๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๙๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีมูลค่า จำนวน ๓๔๗,๘๔๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๙๕ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่า จำนวน ๒๓๓,๘๘๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๑

ภาพที่ ๗ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือ พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๑๐ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

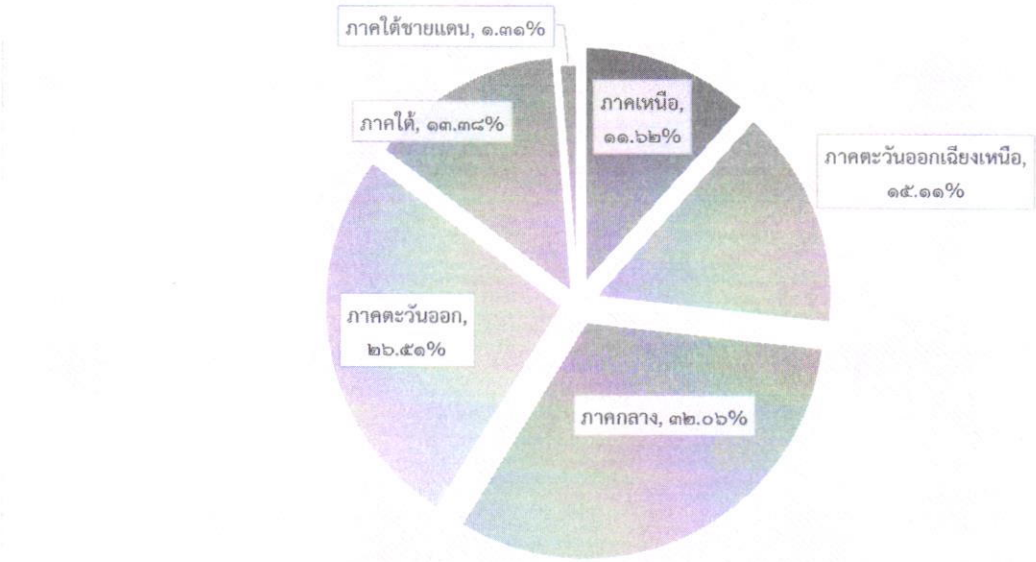
สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒					ภาคเหนือ				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๗๒,๕๕๓	๗๐,๓๐๕	๖๕,๖๒๙	๗๙,๔๒๕	๘๕,๖๔๕	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๒๑๖	๕๘,๘๒๕	๖๐,๐๓๔	๙๘,๙๙๖	๙๙,๖๓๐	๑๐๒,๔๘๔	๑๑๒,๗๕๑	๑๒๕,๒๑๑	๗๘,๐๗๔	๗๗,๒๒๒	๘๘,๐๙๘	๙๕,๙๗๘	๑๐๑,๔๐๓	๓๐๑,๒๕๘	๒๙๖,๖๘๐	๓๐๙,๔๒๖	๓๔๕,๙๗๙	๓๗๒,๒๙๔
ภาคนอกการเกษตร	๓๓๘,๑๘๘	๓๔๖,๔๓๒	๓๖๒,๔๐๐	๓๘๐,๖๗๒	๓๙๓,๑๓๕	๑๕๒,๑๐๗	๑๕๖,๓๒๐	๑๖๑,๒๘๑	๑๖๘,๗๓๔	๑๗๓,๘๕๐	๒๓๑,๕๒๑	๒๓๙,๒๑๐	๒๕๒,๒๓๐	๒๕๘,๖๘๕	๒๖๖,๔๓๗	๒๑๒,๔๐๗	๒๒๒,๖๐๙	๒๔๕,๖๗๔	๒๓๖,๗๗๒	๒๔๖,๔๔๓	๙๓๔,๒๒๒	๙๖๔,๕๗๑	๑,๐๒๑,๕๘๔	๑,๐๔๔,๘๘๔	๑,๐๗๙,๘๖๔
อุตสาหกรรม	๙๕,๓๓๓	๑๐๓,๖๔๔	๑๐๕,๒๒๘	๑๐๗,๔๖๔	๑๑๐,๐๙๖	๑๙,๘๐๘	๒๑,๙๒๐	๒๑,๗๕๙	๒๓,๑๕๘	๒๓,๙๑๔	๕๗,๙๑๔	๕๓,๓๓๕	๕๙,๐๒๔	๕๘,๙๔๓	๖๒,๖๓๑	๘๐,๘๑๖	๙๐,๕๕๕	๑๐๖,๒๕๖	๙๕,๕๐๑	๑๐๓,๐๓๓	๒๔๓,๘๗๑	๒๖๙,๕๕๕	๒๘๒,๒๖๗	๒๘๕,๐๖๖	๒๙๙,๖๗๕
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๓,๒๒๖	๑๓,๕๘๖	๑๓,๖๐๑	๑๒,๘๘๖	๑๓,๕๔๖	๑,๕๘๕	๑,๖๙๘	๑,๘๕๖	๑,๘๕๘	๑,๙๙๕	๒,๒๒๘	๒,๕๔๒	๒,๙๗๔	๒,๙๖๓	๓,๐๖๑	๑๖,๙๗๐	๒๓,๑๐๑	๓๑,๘๙๑	๒๖,๘๙๐	๒๗,๘๓๘	๓๔,๐๐๙	๔๐,๙๒๘	๕๐,๗๒๒	๔๔,๕๙๖	๔๖,๔๔๐
การผลิต	๗๑,๑๖๗	๗๘,๘๓๕	๘๐,๔๗๔	๘๐,๘๔๖	๘๓,๗๑๑	๑๔,๗๐๗	๑๖,๕๕๑	๑๖,๒๖๑	๑๖,๕๕๒	๑๗,๔๔๑	๓๗,๙๔๔	๔๑,๙๖๓	๔๖,๗๖๖	๔๔,๕๙๓	๔๔,๒๒๘	๕๗,๒๒๒	๖๐,๑๘๖	๖๖,๖๓๑	๕๙,๑๕๐	๖๖,๕๙๘	๑๘๑,๐๓๙	๑๙๗,๕๓๕	๒๑๐,๑๓๓	๒๐๑,๑๔๑	๒๑๖,๗๙๘
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๙,๐๘๐	๙,๔๗๓	๙,๓๕๑	๑๑,๘๓๔	๑๐,๘๕๖	๒,๖๒๓	๒,๘๐๘	๒,๗๒๙	๓,๘๓๒	๓,๕๕๒	๖,๒๐๗	๖,๖๖๘	๖,๙๓๑	๙,๐๘๑	๘,๐๕๖	๕,๑๘๘	๕,๕๙๑	๕,๗๐๒	๗,๖๗๔	๖,๗๐๕	๒๓,๐๙๙	๒๔,๕๔๐	๒๔,๗๑๔	๓๒,๕๒๑	๒๙,๑๖๙
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑,๘๖๐	๑,๗๕๐	๑,๘๐๒	๑,๘๙๗	๑,๙๘๓	๘๙๔	๘๖๓	๙๑๓	๙๑๗	๙๒๖	๑,๕๓๔	๒,๑๖๒	๒,๓๕๒	๒,๓๐๗	๒,๒๘๗	๑,๔๓๗	๑,๗๗๗	๒,๐๓๒	๑,๗๘๗	๑,๘๙๒	๕,๗๒๔	๖,๕๕๒	๗,๐๙๘	๖,๙๐๘	๗,๐๘๘
บริการ	๒๙๒,๘๕๕	๒๙๒,๗๘๘	๒๕๗,๑๗๑	๒๗๓,๒๒๙	๒๘๓,๐๓๙	๑๓๒,๒๙๘	๑๓๔,๙๐๐	๑๓๙,๕๒๒	๑๔๕,๕๗๖	๑๔๙,๙๓๖	๑๘๓,๖๐๘	๑๘๕,๘๗๕	๑๙๓,๒๐๖	๒๐๓,๘๐๖	๑๓๑,๕๙๑	๑๓๒,๐๕๙	๑๓๙,๘๔๘	๑๔๑,๒๗๑	๑๔๓,๙๑๐	๖๙๐,๓๕๒	๖๙๕,๑๑๗	๗๒๙,๓๑๗	๗๕๙,๘๑๘	๗๘๐,๑๙๐
การก่อสร้าง	๑๙,๙๔๐	๑๙,๕๖๑	๒๐,๘๓๔	๑๖,๕๙๓	๑๗,๕๑๐	๑๐,๙๕๘	๑๑,๕๘๐	๑๑,๔๐๐	๑๔,๑๕๕	๑๔,๐๒๗	๑๕,๙๑๕	๑๕,๖๓๘	๑๕,๗๒๕	๑๓,๐๗๐	๑๔,๓๘๖	๑๐,๑๓๐	๑๐,๑๗๐	๑๐,๙๘๘	๘,๗๒๐	๘,๔๖๐	๕๖,๔๘๒	๕๖,๙๔๙	๕๘,๕๘๗	๕๒,๕๓๘	๕๕,๓๘๒
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๕๕,๒๔๗	๕๑,๗๓๘	๔๗,๑๘๐	๕๔,๖๖๗	๕๓,๔๖๙	๒๘,๗๔๗	๒๖,๕๙๙	๒๖,๘๙๓	๒๘,๗๕๑	๒๗,๘๘๘	๔๕,๗๒๙	๔๓,๔๕๖	๔๔,๔๑๔	๔๙,๒๓๑	๔๙,๒๔๘	๔๐,๓๔๔	๓๘,๔๘๐	๔๑,๓๐๐	๔๓,๕๙๖	๔๒,๘๓๕	๑๗๐,๐๖๖	๑๖๐,๒๗๓	๑๖๑,๗๘๗	๑๗๖,๒๔๕	๑๗๓,๔๓๙
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๓,๑๔๙	๑๓,๔๘๔	๑๓,๙๘๐	๑๔,๖๐๘	๑๗,๐๔๘	๖,๓๐๐	๗,๖๘๓	๗,๑๕๕	๖,๙๙๔	๗,๕๑๙	๖,๑๔๓	๗,๒๘๔	๗,๙๙๓	๘,๐๙๙	๘,๗๐๓	๕,๐๔๕	๕,๖๑๓	๕,๙๕๘	๕,๙๑๓	๖,๓๐๒	๓๐,๖๔๗	๓๔,๐๖๓	๓๕,๐๘๕	๓๖,๖๑๔	๓๙,๕๗๑
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๖,๘๖๕	๑๔,๒๐๕	๑๙,๕๒๔	๒๓,๕๑๘	๒๔,๖๘๓	๓,๔๐๒	๓,๔๔๘	๕,๒๘๔	๕,๙๐๙	๘,๒๔๕	๒,๐๔๘	๑,๘๒๐	๒,๑๐๘	๒,๓๐๗	๒,๘๙๒	๑,๕๘๖	๑,๖๗๑	๑,๙๖๓	๒,๑๐๗	๒,๙๕๘	๒๓,๙๐๑	๒๑,๑๔๔	๒๘,๘๗๙	๓๓,๘๔๑	๔๓,๗๗๘
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖,๓๐๘	๖,๐๗๑	๖,๐๒๔	๖,๐๒๕	๕,๙๔๒	๒,๓๙๖	๒,๕๔๘	๒,๒๙๕	๒,๒๔๘	๒,๐๓๗	๓,๑๗๕	๓,๒๗๘	๒,๗๓๔	๒,๕๗๒	๒,๕๕๘	๒,๓๑๙	๒,๙๐๔	๑,๙๑๐	๑,๘๑๓	๑๔,๑๙๘	๑๔,๒๒๖	๑๒,๗๕๗	๑๒,๗๕๕	๑๒,๓๕๐
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒๘,๗๑๑	๓๐,๗๕๖	๓๔,๔๕๐	๓๗,๓๖๑	๓๗,๘๘๒	๑๗,๒๘๕	๑๘,๑๙๖	๑๙,๗๔๓	๒๐,๘๕๖	๒๑,๐๐๙	๒๒,๐๙๙	๒๒,๘๗๕	๒๕,๐๗๙	๒๖,๕๘๐	๒๖,๐๕๗	๑๗,๑๓๓	๑๗,๒๒๕	๑๙,๒๔๑	๒๐,๔๘๒	๑๙,๙๗๕	๘๕,๒๒๗	๘๙,๐๕๑	๙๘,๕๑๔	๑๐๕,๒๗๙	๑๐๔,๙๒๒
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๖,๑๘๓	๑๗,๓๑๐	๑๗,๘๙๖	๑๙,๒๔๑	๑๖,๔๔๕	๙,๗๓๖	๙,๙๗๓	๑๐,๑๕๒	๙,๒๑๗	๙,๖๓๔	๑๔,๖๓๐	๑๔,๕๑๘	๑๕,๔๒๖	๑๕,๕๗๕	๑๖,๐๐๙	๑๐,๐๙๙	๑๐,๒๕๖	๑๐,๒๘๐	๑๒,๓๖๒	๕๐,๖๔๘	๕๒,๐๔๘	๕๓,๕๔๔	๕๔,๓๑๔	๕๔,๔๕๑

สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒					ภาคเหนือ				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๙๒๔	๙๕๐	๑,๑๖๑	๑,๓๓๘	๑,๓๙๐	๒๑๗	๒๓๑	๓๒๔	๒๙๔	๒๙๘	๔๓๐	๓๙๖	๔๒๘	๔๒๕	๔๘๕	๒๑๖	๒๙๒	๓๑๙	๓๑๖	๓๓๓	๑,๙๘๖	๑,๘๖๙	๒,๒๓๒	๒,๓๙๔	๒,๕๐๖
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๓,๑๔๖	๒,๓๙๘	๒,๙๘๖	๓,๒๐๖	๓,๐๒๐	๕๒๕	๔๒๗	๗๓๕	๘๙๙	๙๗๑	๗๓๑	๖๓๐	๙๙๔	๙๑๒	๑,๑๕๓	๖๗๙	๖๙๖	๘๓๗	๗๖๔	๘๗๘	๕,๐๘๐	๔,๑๓๑	๕,๕๕๒	๕,๗๘๑	๖,๐๒๙
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๒๒,๑๓๑	๒๒,๔๒๘	๒๒,๘๐๑	๒๒,๘๕๖	๒๓,๐๘๗	๑๔,๑๑๔	๑๓,๙๘๒	๑๓,๙๔๙	๑๓,๗๕๕	๑๓,๒๐๖	๒๕,๓๘๑	๒๖,๐๕๙	๒๕,๙๕๘	๒๖,๖๕๕	๒๕,๘๒๓	๑๑,๗๕๐	๑๑,๗๙๖	๑๑,๖๓๙	๑๑,๑๕๗	๑๑,๑๔๕	๗๓,๓๗๖	๗๔,๒๖๕	๗๔,๓๔๗	๗๔,๔๒๓	๗๓,๒๖๑
การศึกษา	๓๓,๒๓๙	๓๔,๙๔๑	๓๗,๘๐๙	๔๐,๔๔๒	๔๑,๒๑๗	๒๕,๓๐๙	๒๖,๒๑๗	๒๗,๑๓๒	๒๗,๖๘๑	๒๘,๕๓๔	๓๒,๑๖๔	๓๓,๑๔๘	๓๔,๙๕๓	๓๕,๘๓๑	๓๖,๘๙๒	๒๐,๔๔๒	๒๐,๙๙๑	๒๑,๖๕๒	๒๒,๐๑๓	๒๑,๕๗๙	๑๑๑,๑๔๓	๑๑๕,๒๙๗	๑๒๑,๕๔๖	๑๒๕,๙๖๘	๑๒๘,๒๒๑
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒๐,๒๐๒	๒๒,๑๐๗	๒๓,๖๓๑	๒๔,๕๗๒	๒๗,๗๙๑	๙,๙๔๕	๙,๙๘๙	๑๐,๗๘๒	๑๑,๑๑๐	๑๒,๖๕๗	๑๑,๔๕๙	๑๒,๔๙๐	๑๓,๔๓๕	๑๓,๙๙๓	๑๔,๘๙๐	๘,๖๑๔	๙,๒๘๗	๙,๙๖๙	๑๐,๕๘๕	๑๑,๒๐๓	๕๐,๒๑๙	๕๓,๘๗๒	๕๗,๘๑๗	๖๐,๒๖๐	๖๖,๕๔๑
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๕๕๘	๑,๗๗๒	๑,๘๑๔	๑,๘๘๗	๒,๒๐๓	๑,๐๔๓	๑,๒๓๗	๑,๓๒๗	๑,๔๗๓	๑,๖๕๘	๑,๕๕๕	๑,๖๕๘	๑,๗๖๖	๑,๙๓๗	๑,๙๘๕	๑,๐๔๙	๑,๒๓๓	๑,๓๓๕	๑,๔๓๖	๑,๕๐๗	๕,๑๐๕	๕,๘๖๐	๖,๒๔๒	๖,๗๓๒	๗,๒๘๐
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๕,๒๔๔	๕,๑๒๖	๕,๐๘๒	๕,๙๑๓	๖,๓๕๒	๒,๓๒๑	๒,๒๙๑	๒,๓๕๒	๒,๒๓๓	๒,๓๑๙	๒,๗๕๑	๒,๖๒๕	๒,๕๙๓	๒,๕๕๕	๒,๗๖๕	๒,๑๘๗	๒,๐๒๕	๒,๒๔๒	๑,๙๙๔	๒,๐๖๑	๑๒,๕๐๒	๑๒,๐๖๗	๑๒,๒๖๘	๑๒,๖๙๕	๑๓,๔๙๗
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)	๔๑๐,๗๔๑	๔๑๖,๗๓๗	๔๒๘,๐๒๙	๔๖๐,๑๑๗	๔๗๘,๗๘๐	๒๐๓,๗๔๓	๒๐๕,๘๔๒	๒๑๔,๔๙๗	๒๒๗,๕๕๙	๒๓๓,๘๘๕	๓๓๐,๕๑๗	๓๓๘,๘๔๐	๓๕๔,๗๑๓	๓๗๑,๔๓๖	๓๙๑,๖๔๘	๒๙๐,๔๘๑	๒๙๙,๘๓๑	๓๓๓,๗๗๑	๓๓๑,๗๕๐	๓๔๗,๘๔๖	๑,๒๓๕,๔๘๑	๑,๒๖๑,๒๕๑	๑,๓๓๑,๐๑๑	๑,๓๙๐,๘๖๓	๑,๔๕๒,๑๕๘
GPCP ต่อหัว (บาท)	๑๓๐,๙๐๓	๑๓๓,๑๙๕	๑๓๗,๒๓๐	๑๔๗,๗๗๘	๑๕๔,๕๐๗	๘๗,๑๕๖	๘๘,๗๐๙	๙๓,๑๓๓	๙๙,๕๕๖	๑๐๓,๑๑๒	๙๘,๓๗๔	๑๐๑,๑๖๐	๑๐๖,๒๔๖	๑๑๑,๖๔๕	๑๑๘,๑๖๔	๑๑๖,๗๒๘	๑๓๕,๗๓๓	๑๓๕,๖๙๓	๑๔๓,๑๒๒	๑๐๙,๑๐๕	๑๑๑,๘๘๖	๑๑๘,๖๓๐	๑๒๔,๕๕๒	๑๓๐,๖๘๕
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๓,๑๓๘	๓,๑๒๙	๓,๑๑๙	๓,๑๐๙	๓,๐๙๙	๒,๓๓๘	๒,๓๒๐	๒,๓๐๓	๒,๒๘๖	๒,๒๖๘	๓,๓๖๐	๓,๓๕๐	๓,๓๓๙	๓,๓๒๗	๓,๓๑๔	๒,๔๘๙	๒,๔๗๔	๒,๔๔๕	๒,๔๓๐	๒,๔๓๐	๑๑,๓๒๔	๑๑,๒๗๓	๑๑,๒๒๐	๑๑,๑๖๗	๑๑,๑๑๒

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ ณ ราคาตลาด มีมูลค่าเท่ากับจำนวน ๑๘,๖๘๓,๘๘๕ ล้านบาท มีอัตราเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๖๙๐,๖๘๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๓ เมื่อพิจารณารายภาค พบว่า ภาคกลาง มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด ร้อยละ ๓๒.๐๖ รองลงมาเป็นภาคตะวันออก ร้อยละ ๒๖.๕๑ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ ๑๕.๑๑ ภาคใต้ ร้อยละ ๑๓.๓๘ ภาคเหนือ ร้อยละ ๑๑.๖๒ และภาคใต้ชายแดน ร้อยละ ๑.๓๑ ตามลำดับ แต่ในระดับพื้นที่ยังพบข้อจำกัดทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่มีระดับผลิตภัณฑ์มวลรวมต่ำเป็นอันดับที่ ๑๖ จากทั้งหมด ๑๘ กลุ่มจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าประชากรในพื้นที่ส่วนใหญ่ยังมีรายได้เฉลี่ยค่อนข้างน้อย และขาดแคลนเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่จะช่วยดึงดูดการลงทุนลงทุนเพื่อขับเคลื่อนการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจในพื้นที่เมื่อเทียบกับกลุ่มภูมิภาคอุตสาหกรรมหรือศูนย์กลางการค้าในภาคอื่นๆ

ภาพที่ ๘ สัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๑๑ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่ม ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

สาขาหลัก	ภาคเหนือ				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					ภาคกลาง				ภาคตะวันออก		ภาคใต้		ภาคใต้ชายแดน	ภาพรวมประเทศ
	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	
ภาคการเกษตร	๘๕,๖๔๕	๖๐,๐๓๔	๑๒๕,๒๑๑	๑๐๑,๔๐๓	๘๒,๙๕๗	๕๐,๒๘๗	๗๘,๖๕๖	๑๒๕,๑๕๓	๗๕,๘๕๒	๗๐,๗๒๗	๓๒,๑๖๐	๑๐๒,๔๔๘	๕๐,๑๗๔	๗๑,๐๓๕	๑๓๙,๖๐๑	๒๓๖,๘๕๕	๑๒๑,๒๓๑	๔๙,๕๒๓	๑,๖๖๑,๔๒๑
เกษตรกรรม ป่าไม้ และการประมง	๘๕,๖๔๕	๖๐,๐๓๔	๑๒๕,๒๑๑	๑๐๑,๔๐๓	๘๒,๙๕๗	๕๐,๒๘๗	๗๘,๖๕๖	๑๒๕,๑๕๓	๗๕,๘๕๒	๗๐,๗๒๗	๓๒,๑๖๐	๑๐๒,๔๔๘	๕๐,๑๗๔	๗๑,๐๓๕	๑๓๙,๖๐๑	๒๓๖,๘๕๕	๑๒๑,๒๓๑	๔๙,๕๒๓	๑,๖๖๑,๔๒๑
ภาคนอกการเกษตร	๓๙๓,๑๓๕	๑๗๓,๘๕๐	๒๖๖,๔๓๗	๒๔๖,๔๔๓	๒๔๓,๕๑๙	๑๑๔,๗๖๕	๓๘๘,๖๑๒	๕๐๙,๐๔๓	๒๑๙,๘๙๙	๘๐๙,๙๓๒	๒,๐๑๒,๖๕๙	๓๒๕,๒๓๑	๖๐๓,๓๕๒	๒,๖๙๖,๔๘๗	๔๐๕,๓๔๗	๖๗๒,๐๙๕	๔๗๘,๐๔๕	๑๑๔,๕๐๓	๑๗,๐๒๒,๕๖๔
อุตสาหกรรม	๑๑๐,๐๙๖	๒๓,๙๑๔	๖๒,๖๓๑	๑๐๓,๐๓๓	๖๓,๘๖๕	๑๗,๙๕๕	๑๐๗,๗๖๒	๑๖๘,๙๔๑	๔๐,๒๒๓	๔๘๕,๘๖๖	๘๙๕,๘๖๘	๑๓๓,๖๖๘	๓๕๔,๙๙๘	๑,๘๓๒,๙๑๔	๑๙๘,๙๓๙	๑๘๓,๘๙๓	๔๓,๘๕๓	๑๖๖,๐๗๙	๕,๕๐๐,๑๓๔
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๑๓,๕๔๖	๑,๙๙๕	๓,๐๖๑	๒๗,๘๓๘	๘,๘๑๓	๓๑๐	๑,๖๓๐	๕,๕๙๐	๑,๗๑๒	๑๘,๖๔๙	๓,๖๒๗	๙,๒๗๓	๒,๗๗๒	๒๓๔,๐๑๘	๑,๘๙๐	๔๓,๐๓๖	๑,๘๙๐	๕๕๒	๓๗๙,๘๐๒
การผลิต	๘๓,๗๑๑	๑๗,๔๔๑	๔๙,๒๒๘	๖๖,๕๙๘	๔๘,๕๘๕	๑๔,๐๑๘	๙๕,๙๐๐	๑๓๕,๘๔๘	๓๒,๖๙๑	๔๐๘,๑๙๘	๗๗๒,๓๙๐	๘๗,๗๘๓	๓๗๒,๖๔๐	๑,๓๙๒,๑๑๘	๑๘๒,๗๘๘	๑๑๔,๒๙๑	๓๑,๙๙๒	๑๒,๖๘๗	๔,๕๒๘,๘๒๙
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑๐,๘๕๖	๓,๕๕๒	๘,๐๕๖	๖,๗๐๕	๕,๓๔๗	๒,๗๓๑	๘,๕๐๑	๒๔,๘๐๑	๔,๗๙๖	๕๖,๕๑๕	๔๙,๐๙๖	๓๕,๐๐๗	๑๕,๐๗๔	๑๘๓,๗๒๘	๑๓,๒๓๖	๒๕,๓๗๔	๘,๖๕๔	๒,๕๖๔	๕๑๐,๐๖๕
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	๑,๙๘๓	๗๒๖	๒,๒๘๗	๑,๘๙๒	๑,๓๒๐	๘๙๕	๑,๗๓๐	๒,๗๐๑	๑,๐๒๔	๒,๕๖๔	๑๐,๗๕๖	๑,๖๐๕	๔,๕๑๑	๒๓,๔๕๑	๑,๔๗๕	๒,๓๙๓	๑,๓๒๘	๒๗๖	๘๑,๔๓๘
บริการ	๒๘๓,๐๓๙	๑๔๙,๙๓๖	๒๐๓,๘๐๖	๑๔๓,๔๑๐	๑๗๙,๖๕๓	๙๖,๘๑๑	๒๘๐,๘๕๑	๓๔๐,๑๐๒	๑๗๙,๒๗๖	๓๒๔,๐๐๖	๑,๑๗๖,๗๘๐	๑๙๑,๕๖๓	๒๔๘,๓๕๕	๘๖๓,๕๗๓	๒๐๖,๔๐๘	๔๘๘,๒๐๑	๔๓๔,๑๙๑	๙๘,๘๒๔	๑๑,๕๒๒,๓๓๐
การก่อสร้าง	๑๗,๕๑๐	๑๔,๐๒๗	๑๔,๓๔๖	๘,๔๖๐	๑๐,๙๗๖	๗,๒๕๘	๑๖,๒๖๔	๒๘,๐๘๘	๑๑,๔๖๙	๑๗,๘๙๓	๕๑,๒๘๑	๑๔,๐๐๖	๑๔,๓๙๑	๕๑,๓๘๒	๑๓,๕๑๙	๓๒,๘๔๐	๑๖,๔๔๘	๗,๖๘๗	๔๔๘,๒๑๒
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๕๓,๔๖๙	๒๗,๘๘๘	๔๙,๒๔๘	๔๒,๘๓๕	๓๘,๒๓๐	๑๙,๓๐๗	๕๔,๘๔๖	๗๒,๓๘๗	๓๕,๙๔๙	๙๘,๐๒๗	๒๗๕,๕๔๙	๕๐,๗๕๙	๘๙,๒๗๓	๒๗๕,๒๗๔	๗๓,๐๕๓	๙๙,๘๕๒	๔๕,๒๗๗	๑๖,๕๒๙	๒,๙๙๓,๒๒๘
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๗,๐๔๘	๗,๕๑๙	๘,๗๐๓	๖,๓๐๒	๙,๘๒๓	๕,๙๘๔	๑๒,๕๗๘	๑๖,๙๔๕	๘,๙๓๘	๓๗,๒๙๕	๑๘๘,๒๓๓	๑๔,๕๒๒	๑๕,๙๖๑	๑๒๔,๙๖๕	๑๒,๘๕๔	๓๔,๘๙๘	๕๕,๙๐๖	๔,๓๕๘	๙๙๔,๔๓๒
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒๙,๖๘๓	๘,๒๔๕	๒,๘๙๒	๒,๙๕๘	๔,๘๗๙	๑,๗๔๘	๙,๒๗๐	๑๐,๕๒๕	๖,๔๖๓	๘,๕๕๗	๔๖,๔๒๙	๘,๙๗๐	๒๖,๗๗๒	๑๑๐,๘๔๓	๙,๒๕๒	๗๙,๒๓๘	๑๘๖,๓๔๑	๓,๗๕๙	๑,๑๔๙,๘๕๔
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๕,๙๔๒	๒,๐๓๗	๒,๕๕๘	๑,๘๑๓	๒,๒๙๐	๙๗๕	๓,๖๒๑	๓,๘๒๕	๑,๘๓๘	๔,๐๕๑	๔๗,๐๗๘	๒,๑๕๒	๓,๘๓๓	๑๐,๔๑๖	๒,๐๔๗	๖,๕๒๔	๕,๑๑๒	๑,๖๕๑	๕๓๖,๗๖๕
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๓๗,๘๘๒	๒๑,๐๐๙	๒๖,๐๕๗	๑๙,๙๗๕	๒๔,๕๘๔	๑๒,๒๔๓	๓๙,๔๙๑	๔๕,๗๘๐	๒๖,๓๘๔	๓๒,๙๑๓	๑๓๑,๑๗๒	๒๒,๐๓๘	๒๗,๙๐๓	๗๖,๑๓๑	๒๑,๒๕๖	๕๕,๑๖๘	๓๔,๙๗๖	๘,๕๓๔	๑,๖๑๒,๗๒๓
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๖,๔๔๕	๙,๖๓๔	๑๖,๐๐๙	๑๒,๓๖๒	๑๕,๓๐๖	๗,๓๖๕	๒๒,๖๗๗	๒๔,๓๗๕	๑๒,๕๒๕	๑๖,๗๘๘	๖๕,๙๕๓	๑๔,๑๕๐	๑๓,๖๔๔	๓๕,๖๕๐	๑๓,๗๐๗	๓๐,๕๒๒	๑๕,๑๐๑	๖,๐๕๐	๔๖๔,๘๘๐
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑,๓๙๐	๒๙๘	๔๘๕	๓๓๓	๒๐๘	๕๗	๕๕๒	๕๘๖	๑๑๓	๑๐,๙๖๑	๓๒,๘๐๙	๔๖๑	๑,๗๘๒	๘,๒๒๒	๙๘๗	๒,๐๙๘	๑,๒๔๑	๗๖	๓๑๗,๘๓๗
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๓,๐๒๐	๙๗๙	๑,๑๕๓	๘๗๘	๑,๒๑๖	๒๔๐	๗๖๙	๑,๗๒๒	๗๘๒	๔,๐๖๗	๔๐,๙๕๙	๑,๖๒๐	๔,๐๒๓	๒๐,๒๒๗	๓,๑๐๗	๔,๗๖๙	๑๒,๒๓๔	๒๗๙	๒๔๗,๒๑๖
การบริหารราชการการป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๒๓,๐๘๗	๑๓,๒๐๖	๒๕,๘๒๓	๑๑,๑๔๕	๑๖,๑๔๑	๘,๕๐๙	๒๑,๕๗๖	๓๕,๐๓๐	๑๕,๑๓๗	๔๓,๗๑๒	๖๕,๓๐๐	๒๒,๕๐๐	๑๙,๔๓๗	๕๘,๗๖๒	๒๑,๖๔๕	๔๕,๗๕๙	๒๑,๑๙๘	๑๘,๑๙๔	๑,๑๓๘,๕๓๘
การศึกษา	๔๑,๒๑๗	๒๘,๕๓๔	๓๖,๘๙๒	๒๑,๕๗๙	๓๖,๖๓๐	๒๔,๔๗๒	๖๙,๒๐๑	๖๗,๒๗๓	๔๐,๗๐๔	๒๓,๙๑๘	๗๖,๑๔๐	๒๑,๗๓๘	๑๒,๖๘๙	๒๔,๘๙๐	๑๙,๗๒๔	๖๐,๘๑๕	๑๗,๔๘๖	๒๒,๔๑๘	๗๘๕,๐๒๐
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒๗,๗๙๑	๑๒,๖๕๗	๑๔,๘๙๐	๑๑,๒๐๓	๑๔,๐๐๓	๖,๒๙๔	๒๓,๗๖๙	๒๔,๐๑๐	๑๔,๒๓๗	๑๘,๑๕๕	๘๒,๑๕๕	๑๓,๐๗๐	๑๔,๐๘๘	๒๙,๕๖๔	๑๑,๕๘๘	๒๙,๔๙๔	๑๖,๙๐๓	๗,๑๐๖	๕๐๗,๐๘๘
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๒,๒๐๓	๑,๕๘๖	๑,๙๘๕	๑,๕๐๗	๒,๓๗๙	๗๗๘	๑,๙๘๐	๓,๗๑๗	๑,๔๖๓	๒,๒๔๓	๒๔,๓๘๗	๒,๒๒๘	๑,๗๓๒	๒,๒๖๐	๑,๓๕๗	๒,๐๑๔	๑,๔๖๑	๒๗๑	๑๒๕,๐๒๒
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๖,๓๕๒	๒,๓๑๙	๒,๗๖๕	๒,๐๖๑	๓,๓๘๙	๑,๕๘๐	๔,๒๕๗	๔,๘๓๘	๓,๒๗๓	๕,๔๑๘	๒๙,๓๕๕	๒,๓๕๐	๒,๘๒๖	๑๔,๙๘๘	๒,๓๑๑	๔,๖๑๑	๔,๔๗๗	๑,๕๓๒	๒๕๒,๕๑๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPCP) / (GDP)	๔๗๘,๗๘๐	๒๓๓,๘๘๕	๓๙๑,๖๕๘	๓๔๗,๘๔๖	๓๒๖,๕๗๕	๑๖๕,๐๕๒	๕๖๗,๒๖๘	๖๓๔,๑๙๖	๒๙๕,๓๕๑	๘๘๐,๘๕๙	๒,๐๔๕,๘๐๙	๔๒๗,๖๗๙	๖๕๓,๕๒๖	๒,๗๖๗,๕๒๒	๕๔๕,๙๔๘	๙๐๘,๗๕๐	๕๙๙,๒๗๖	๑๖๕,๐๒๖	๑๘,๖๘๓,๘๘๕
(GPCP) / (GDP) ต่อหัว (บาท)	๑๕๕,๕๐๗	๑๐๓,๑๑๒	๑๑๘,๑๖๔	๑๔๓,๑๒๒	๑๐๗,๑๑๑	๘๘,๑๐๖	๑๐๙,๕๑๙	๑๑๓,๓๗๖	๘๘,๐๕๔	๒๗๘,๒๐๓	๒๗๕,๐๐๒	๑๗๑,๘๕๕	๒๘๗,๕๔๗	๖๖๗,๐๕๒	๒๑๙,๓๙๘	๑๖๗,๗๔๙	๒๓๖,๒๕๗	๘๗,๑๕๗	๒๖๖,๑๐๓
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๓,๐๙๙	๒,๒๖๘	๓,๓๑๔	๒,๔๓๐	๓,๐๔๘	๑,๘๗๓	๔,๒๖๗	๕,๕๙๔	๓,๓๕๔	๓,๑๖๖	๗,๔๖๓	๒,๔๘๙	๒,๒๗๓	๔,๑๔๙	๒,๔๘๔	๕,๔๑๗	๒,๕๓๗	๑,๘๘๒	๗๐,๒๑๓

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดแบบลูกโซ่ (Gross provincial cluster product Chain Volume Measures)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดแบบลูกโซ่ (Gross provincial cluster product Chain Volume Measures) จำนวน ๑๑๒,๐๔๔ ล้านบาท ลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๒.๕๕ และมีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๙

ตารางที่ ๑๒ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดแบบลูกโซ่ (CVMs) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

สาขาหลัก	เชียงราย					พะเยา					แพร่					น่าน					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๘,๖๐๗	๘,๓๘๕	๙,๑๘๐	๑๐,๓๕๙	๙,๑๘๘	๓,๕๔๒	๓,๕๖๖	๓,๘๖๕	๔,๑๕๑	๓,๕๕๙	๒,๓๙๙	๒,๓๓๙	๒,๔๐๘	๒,๕๐๗	๒,๓๙๖	๓,๗๑๕	๓,๘๒๑	๓,๘๓๓	๓,๙๘๙	๓,๘๔๘	๑๘,๑๐๙	๑๗,๙๕๐	๑๙,๑๓๒	๒๐,๘๔๐	๑๘,๗๘๖
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๘,๖๐๗	๘,๓๘๕	๙,๑๘๐	๑๐,๓๕๙	๙,๑๘๘	๓,๕๔๒	๓,๕๖๖	๓,๘๖๕	๔,๑๕๑	๓,๕๕๙	๒,๓๙๙	๒,๓๓๙	๒,๔๐๘	๒,๕๐๗	๒,๓๙๖	๓,๗๑๕	๓,๘๒๑	๓,๘๓๓	๓,๙๘๙	๓,๘๔๘	๑๘,๑๐๙	๑๗,๙๕๐	๑๙,๑๓๒	๒๐,๘๔๐	๑๘,๗๘๖
ภาคนอกการเกษตร	๔๗,๒๓๓	๔๘,๙๙๘	๔๘,๙๐๕	๕๑,๖๑๗	๕๒,๑๑๕	๑๔,๖๔๒	๑๔,๘๔๖	๑๔,๗๒๓	๑๕,๒๘๙	๑๕,๗๔๐	๑๕,๒๐๓	๑๕,๐๘๗	๑๕,๑๕๒	๑๕,๔๕๙	๑๕,๒๐๑	๑๔,๘๐๓	๑๕,๐๓๐	๑๕,๕๓๗	๑๕,๖๙๖	๑๕,๒๒๘	๙๑,๘๖๔	๙๓,๙๓๒	๙๕,๒๙๕	๙๘,๐๑๗	๙๘,๒๓๑
อุตสาหกรรม	๔,๗๕๕	๕,๑๗๘	๕,๒๒๕	๕,๗๒๐	๕,๙๕๘	๑,๓๒๘	๑,๔๗๑	๑,๔๒๐	๑,๕๐๗	๑,๕๒๓	๒,๓๕๐	๒,๓๓๗	๒,๓๒๕	๒,๓๖๘	๒,๓๓๔	๑,๖๕๖	๑,๖๙๓	๑,๙๔๐	๒,๑๐๑	๒,๐๘๓	๑๐,๒๖๖	๑๐,๘๖๘	๑๑,๑๑๘	๑๑,๙๓๕	๑๒,๑๓๕
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๙๗	๔๒๑	๔๖๐	๔๓๑	๔๔๐	๑๐๘	๑๑๕	๑๑๘	๑๓๒	๑๒๙	๑๓๒	๑๔๘	๑๔๖	๑๓๘	๑๕๐	๑๘๕	๑๖๒	๑๖๕	๑๗๒	๑๗๕	๘๕๒	๘๗๘	๙๒๓	๙๐๑	๙๒๔
การผลิต	๓,๐๕๓	๓,๔๐๐	๓,๓๕๑	๓,๗๕๙	๓,๙๘๔	๗๙๗	๙๑๐	๘๔๓	๘๙๑	๙๑๐	๑,๗๑๒	๑,๖๙๗	๑,๗๐๘	๑,๗๔๘	๑,๗๑๗	๑,๐๙๘	๑,๑๕๐	๑,๑๖๑	๑,๔๗๙	๑,๔๖๙	๖,๘๐๑	๗,๓๔๒	๗,๔๓๐	๘,๐๗๘	๘,๒๙๓
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑,๓๙๑	๑,๓๙๕	๑,๕๑๕	๑,๖๔๒	๑,๕๗๘	๔๐๐	๔๐๕	๔๒๑	๔๖๔	๔๕๓	๔๓๙	๔๓๙	๔๔๘	๔๙๐	๔๖๙	๓๕๐	๓๕๖	๓๗๔	๔๑๖	๔๐๑	๒,๕๗๙	๒,๕๙๖	๒,๗๕๘	๓,๐๑๒	๒,๙๐๑
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสียของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๒๑๕	๒๑๖	๒๒๑	๒๒๒	๒๓๖	๘๙	๘๕	๑๑๑	๑๐๘	๑๑๐	๑๕๙	๑๒๑	๑๑๖	๑๐๑	๑๐๐	๗๓	๗๑	๗๒	๗๑	๗๑	๕๓๖	๔๙๓	๕๑๗	๕๐๑	๕๑๖
บริการ	๔๒,๕๖๐	๔๓,๘๓๓	๔๓,๖๗๓	๔๕,๘๓๕	๔๖,๐๖๙	๑๓,๓๓๑	๑๓,๓๖๙	๑๓,๓๐๗	๑๓,๗๗๙	๑๔,๒๑๙	๑๒,๙๒๖	๑๒,๘๔๔	๑๒,๙๐๑	๑๓,๑๖๘	๑๒,๙๔๒	๑๓,๑๗๒	๑๓,๓๑๘	๑๓,๕๓๘	๑๓,๕๑๐	๑๓,๐๕๓	๘๑,๘๖๖	๘๓,๒๖๖	๘๓,๓๒๗	๘๖,๑๗๒	๘๖,๑๖๑
การก่อสร้าง	๓,๖๙๗	๓,๗๕๐	๓,๔๑๗	๔,๒๐๐	๔,๓๔๕	๑,๓๗๘	๑,๓๑๘	๑,๓๑๕	๑,๕๙๐	๑,๕๗๔	๑,๑๑๑	๑,๑๐๕	๑,๑๕๔	๑,๗๐๙	๑,๗๑๒	๑,๔๖๕	๑,๘๐๒	๑,๗๖๖	๑,๙๑๐	๑,๖๗๗	๗,๖๔๔	๗,๙๗๐	๗,๖๔๗	๙,๔๐๔	๙,๓๐๐
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๙,๑๓๑	๘,๖๑๗	๘,๔๙๑	๙,๖๔๘	๘,๙๙๓	๒,๐๓๙	๑,๙๓๔	๑,๙๑๑	๒,๑๔๘	๑,๘๓๓	๒,๐๓๙	๑,๙๒๙	๒,๐๓๘	๑,๙๘๙	๑,๗๘๕	๒,๒๑๔	๒,๒๐๙	๒,๑๙๐	๒,๒๔๙	๒,๑๑๒	๑๕,๔๐๐	๑๔,๖๗๔	๑๔,๖๐๙	๑๖,๐๑๔	๑๔,๖๘๗
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒,๘๓๕	๓,๕๔๕	๓,๑๖๔	๒,๙๒๕	๓,๐๘๖	๔๔๖	๕๒๕	๕๖๘	๖๓๖	๖๑๔	๖๓๒	๗๓๓	๕๖๗	๔๘๐	๖๐๔	๒๕๔	๒๗๐	๓๐๙	๓๕๘	๔๐๑	๔,๑๗๓	๕,๐๗๔	๔,๖๑๘	๔,๔๑๘	๔,๗๒๓
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๒,๒๘๑	๒,๔๘๒	๓,๕๗๙	๔,๒๙๗	๔,๔๙๑	๙๗	๑๑๗	๑๖๐	๑๗๕	๑๙๒	๑๖๓	๑๖๓	๒๓๕	๒๖๖	๒๗๗	๑๗๒	๒๐๓	๒๗๒	๒๘๗	๓๑๗	๒,๗๐๙	๒,๙๖๐	๔,๒๔๐	๕,๐๑๘	๕,๒๖๗
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๕๖๖	๑,๕๙๘	๑,๔๘๓	๑,๔๙๖	๑,๓๘๘	๓๘๗	๔๓๙	๓๑๔	๓๑๖	๒๗๘	๕๘๐	๖๙๐	๖๘๕	๖๕๒	๕๗๙	๔๙๑	๕๐๙	๔๖๗	๔๕๙	๔๒๒	๓,๐๑๐	๓,๒๒๑	๒,๙๒๙	๒,๙๐๖	๒,๖๕๒
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๕,๔๒๑	๕,๙๙๔	๕,๙๘๒	๖,๐๑๕	๖,๑๙๕	๑,๙๗๙	๒,๑๕๓	๒,๐๓๙	๒,๐๕๔	๒,๐๕๗	๒,๐๐๖	๒,๑๐๕	๒,๐๐๙	๒,๐๓๔	๒,๐๗๐	๒,๑๓๘	๒,๑๓๖	๒,๐๘๕	๒,๐๗๙	๒,๑๒๙	๑๑,๕๔๗	๑๒,๔๐๑	๑๒,๑๓๖	๑๒,๒๐๒	๑๒,๔๗๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๔,๘๔๗	๕,๒๘๕	๔,๖๘๙	๔,๑๕๑	๔,๕๗๘	๑,๕๑๓	๑,๓๙๐	๑,๖๓๓	๑,๖๔๐	๑,๔๗๘	๑,๕๙๒	๑,๔๗๙	๑,๖๖๖	๑,๕๒๑	๑,๖๕๖	๒,๑๑๕	๒,๑๒๙	๒,๔๖๕	๒,๑๒๗	๒,๑๓๘	๑๐,๐๗๑	๑๐,๒๙๔	๑๐,๔๒๘	๙,๔๓๕	๙,๘๕๑
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑๖๑	๑๖๘	๒๓๓	๒๑๑	๑๙๘	๑๕	๑๖	๑๓	๑๖	๒๔	๑๕	๑๔	๒๐	๑๑	๑๖	๔	๕	๕	๖	๗	๑๙๖	๒๐๔	๒๗๓	๒๔๕	๒๔๕
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑๙๒	๑๒๓	๒๖๔	๓๖๒	๔๐๗	๒๒	๒๑	๒๙	๒๘	๓๒	๑๓	๒๑	๒๐	๒๑	๓๐	๑๐๓	๙๕	๑๐๔	๕๓	๖๓	๓๓๒	๒๖๐	๔๒๒	๔๗๖	๕๔๖

สาขาหลัก	เชียงราย					พะเยา					แพร่					น่าน					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
การบริหารราชการการป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๒,๗๖๘	๒,๗๖๙	๒,๖๐๕	๒,๗๓๕	๒,๖๐๖	๑,๔๑๕	๑,๓๕๖	๑,๒๙๐	๑,๑๕๑	๑,๐๙๘	๑,๕๖๓	๑,๔๘๐	๑,๔๕๐	๑,๓๖๖	๑,๒๕๐	๑,๖๓๐	๑,๕๓๕	๑,๕๕๑	๑,๔๖๐	๑,๓๕๑	๗,๓๗๗	๗,๑๔๐	๖,๘๙๖	๖,๗๑๒	๖,๓๐๕
การศึกษา	๕,๗๐๐	๕,๘๐๔	๕,๘๗๗	๕,๘๖๑	๕,๖๑๖	๒,๔๔๓	๒,๕๓๖	๒,๕๑๕	๒,๕๒๘	๓,๑๕๕	๑,๙๙๘	๑,๙๙๓	๑,๙๗๗	๑,๙๘๙	๑,๘๒๑	๑,๗๖๖	๑,๗๖๔	๑,๗๗๕	๑,๘๐๐	๑,๗๔๗	๑๑,๘๘๔	๑๒,๐๗๒	๑๒,๑๑๘	๑๒,๑๕๕	๑๒,๓๑๓
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๓,๐๑๗	๓,๐๖๔	๓,๒๕๔	๓,๒๕๔	๓,๖๙๙	๑,๐๐๓	๙๕๕	๙๙๘	๑,๐๐๕	๑,๑๗๕	๑,๐๔๙	๑,๐๐๗	๑,๐๓๘	๑,๐๗๒	๑,๒๓๙	๘๒๐	๗๗๔	๗๘๘	๗๙๒	๗๖๗	๕,๘๗๓	๕,๗๗๔	๖,๐๔๗	๖,๐๙๒	๖,๘๒๗
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๓๔๑	๔๓๗	๔๔๐	๔๗๐	๕๑๙	๒๐๔	๒๑๒	๒๑๔	๒๑๙	๒๒๖	๑๕๐	๑๗๗	๑๘๘	๑๙๔	๒๐๑	๑๒๒	๑๔๐	๑๔๙	๑๗๙	๑๘๘	๘๑๗	๙๖๖	๙๙๐	๑,๐๖๑	๑,๑๓๒
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๘๔๘	๘๐๒	๗๙๙	๗๐๑	๗๖๙	๒๒๖	๒๓๔	๒๑๒	๑๘๕	๑๙๔	๒๔๒	๒๓๕	๒๒๐	๒๒๓	๑๗๕	๒๕๖	๒๖๔	๒๕๗	๒๗๓	๒๘๓	๑,๕๗๑	๑,๕๓๖	๑,๔๘๗	๑,๓๘๓	๑,๔๒๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (CVMs)	**๕๒,๐๔๘**	**๕๓,๑๘๖**	**๕๔,๒๓๓**	**๕๘,๑๗๑**	**๕๖,๘๐๓**	**๑๗,๔๐๐**	**๑๗,๖๐๕**	**๑๗,๙๓๐**	**๑๘,๘๑๑**	**๑๘,๒๗๖**	**๑๗,๖๔๐**	**๑๗,๔๔๔**	**๑๗,๖๐๓**	**๑๘,๐๓๑**	**๑๗,๖๓๓**	**๑๘,๖๘๒**	**๑๙,๐๓๗**	**๑๙,๕๑๑**	**๑๙,๘๘๐**	**๑๙,๒๕๕**	**๑๐๕,๗๔๘**	**๑๐๗,๒๙๐**	**๑๐๙,๓๐๖**	**๑๑๔,๙๗๖**	**๑๑๒,๐๔๔**

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือแบบลูกโซ่ (CVMs) จำนวน ๗๒๘,๗๖๕ ล้านบาท มีอัตราการเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๙,๗๘๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๖ มีอัตราการเติบโตเฉลี่ย (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗) คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๗ เมื่อพิจารณารายกลุ่มจังหวัด พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมแบบลูกโซ่ จำนวน ๒๖๓,๕๔๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๐๘ รองลงมาเป็นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑ มีมูลค่า จำนวน ๑๘๔,๙๑๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๒ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒ มีมูลค่า จำนวน ๑๖๙,๘๙๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๖ และกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่า จำนวน ๑๑๒,๐๔๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๔ ทั้งนี้ แนวโน้มเศรษฐกิจภาคเหนือในอนาคตมีความเสี่ยงที่จะเติบโตต่ำกว่าศักยภาพและเกิดช่องว่างความเหลื่อมล้ำภายในภูมิภาคสูงขึ้น จึงจำเป็นต้องเร่งส่งเสริมการลงทุนและยกระดับอุตสาหกรรมเพื่อช่วยกระจายรายได้และกระตุ้นแรงเศรษฐกิจในภาพรวมให้เติบโต

ตารางที่ ๑๓ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคเหนือแบบลูกโซ่ (CVMs) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒					ภาคเหนือ				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๕	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๒๖,๒๑๗	๒๖,๙๓๒	๒๕,๙๖๙	๒๘,๗๒๘	๒๙,๗๘๘	๑๘,๑๐๙	๑๗,๙๕๐	๑๙,๑๓๒	๒๐,๘๔๐	๑๘,๗๘๖	๓๔,๒๘๖	๓๕,๑๗๙	๓๕,๓๒๘	๓๘,๖๗๘	๓๙,๕๓๗	๒๘,๖๖๒	๒๙,๓๙๖	๓๑,๙๕๘	๓๒,๕๕๖	๓๓,๐๘๑	๑๐๗,๗๙๘	๑๐๙,๙๘๑	๑๑๒,๙๑๑	๑๒๑,๒๓๖	๑๒๑,๗๓๔
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๒๖,๒๑๗	๒๖,๙๓๒	๒๕,๙๖๙	๒๘,๗๒๘	๒๙,๗๘๘	๑๘,๑๐๙	๑๗,๙๕๐	๑๙,๑๓๒	๒๐,๘๔๐	๑๘,๗๘๖	๓๔,๒๘๖	๓๕,๑๗๙	๓๕,๓๒๘	๓๘,๖๗๘	๓๙,๕๓๗	๒๘,๖๖๒	๒๙,๓๙๖	๓๑,๙๕๘	๓๒,๕๕๖	๓๓,๐๘๑	๑๐๗,๗๙๘	๑๐๙,๙๘๑	๑๑๒,๙๑๑	๑๒๑,๒๓๖	๑๒๑,๗๓๔
ภาคนอกการเกษตร	๒๑๖,๖๒๙	๒๒๐,๗๒๙	๒๒๕,๐๒๗	๒๓๒,๘๖๒	๒๓๕,๙๒๙	๙๑,๘๖๔	๙๓,๙๓๒	๙๔,๒๙๕	๙๘,๐๑๗	๙๘,๒๓๑	๑๔๑,๔๐๕	๑๔๔,๕๗๕	๑๔๗,๒๑๗	๑๔๘,๐๑๖	๑๕๐,๕๙๐	๑๓๗,๔๐๒	๑๓๗,๖๐๔	๑๔๒,๖๓๑	๑๓๗,๔๔๖	๑๔๒,๐๖๓	๕๘๗,๙๙๒	๕๙๗,๖๓๙	๖๐๙,๙๓๙	๖๑๖,๗๕๘	๖๒๗,๒๕๔
อุตสาหกรรม	๖๑,๙๔๔	๖๖,๐๙๑	๖๖,๕๖๕	๖๗,๓๔๑	๖๘,๔๖๒	๑๐,๒๖๖	๑๐,๘๖๘	๑๑,๑๓๘	๑๑,๙๓๕	๑๒,๑๓๕	๓๐,๑๓๑	๓๑,๖๓๘	๓๓,๗๑๔	๓๒,๖๑๐	๓๕,๐๔๖	๕๗,๖๖๘	๕๗,๐๙๖	๖๐,๖๖๗	๕๖,๒๘๑	๖๐,๖๙๓	๑๖๑,๑๐๑	๑๖๗,๑๓๘	๑๗๓,๕๙๕	๑๖๙,๕๖๖	๑๗๗,๙๐๐
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖,๓๓๘	๖,๓๒๙	๖,๒๖๕	๖,๑๔๘	๖,๒๑๗	๘๕๒	๘๗๘	๙๒๓	๙๐๑	๙๒๔	๑,๐๑๙	๑,๐๕๙	๑,๑๐๕	๑,๑๒๕	๑,๑๒๔	๑๑,๙๔๖	๑๑,๑๖๔	๑๐,๗๖๙	๑๐,๕๘๓	๑๐,๘๘๙	๒๑,๕๒๘	๒๐,๘๐๓	๒๐,๔๑๘	๒๐,๐๙๖	๒๐,๕๒๙
การผลิต	๔๗,๐๕๕	๕๑,๓๓๙	๕๑,๗๑๔	๕๒,๖๐๐	๕๓,๘๖๔	๖,๘๐๑	๗,๓๔๒	๗,๔๓๐	๘,๐๗๘	๘,๒๙๓	๒๓,๔๖๖	๒๔,๓๙๕	๒๖,๑๔๒	๒๔,๗๘๖	๒๗,๔๒๓	๓๙,๘๐๒	๓๙,๗๒๗	๔๓,๘๔๕	๓๘,๘๔๔	๔๓,๓๒๑	๑๑๘,๓๖๒	๑๒๔,๒๗๖	๑๓๐,๕๗๙	๑๒๖,๐๙๒	๑๓๔,๗๙๘
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๘,๒๗๙	๘,๓๘๖	๘,๖๒๘	๘,๗๐๑	๘,๓๖๗	๒,๕๗๙	๒,๕๙๖	๒,๗๕๘	๓,๐๑๒	๒,๙๐๑	๕,๕๒๕	๕,๗๘๕	๕,๙๗๑	๖,๔๖๗	๖,๑๙๐	๔,๖๗๑	๔,๘๒๓	๔,๘๒๑	๕,๘๙๗	๕,๒๗๗	๒๑,๐๔๓	๒๑,๕๘๒	๒๒,๑๖๗	๒๓,๖๙๗	๒๒,๗๕๓
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑,๒๑๒	๑,๐๘๔	๑,๑๐๓	๑,๑๑๖	๑,๑๙๙	๕๓๖	๔๙๓	๕๓๗	๕๐๑	๕๑๖	๙๓๐	๑,๒๔๑	๑,๓๓๙	๑,๒๕๖	๑,๒๗๘	๘๖๖	๑,๐๑๖	๑,๑๕๖	๙๗๑	๑,๐๕๖	๓,๕๙๑	๓,๙๐๐	๔,๑๙๒	๓,๙๐๙	๔,๑๑๗
บริการ	๑๕๕,๔๗๗	๑๕๕,๕๘๖	๑๕๙,๓๓๑	๑๖๖,๓๘๗	๑๖๘,๓๕๓	๘๑,๘๖๖	๘๓,๒๖๖	๘๓,๗๒๗	๘๖,๑๗๒	๘๖,๑๖๑	๑๑๐,๖๖๐	๑๑๒,๓๔๕	๑๑๒,๘๗๑	๑๑๔,๗๘๗	๑๑๔,๙๐๒	๗๙,๕๘๕	๘๐,๒๕๙	๘๑,๗๕๙	๘๑,๐๒๙	๘๑,๓๐๔	๔๒๗,๓๖๕	๔๓๑,๑๙๕	๔๓๗,๐๕๐	๔๔๗,๙๔๙	๔๕๐,๒๔๒
การก่อสร้าง	๑๓,๙๕๕	๑๓,๔๘๖	๑๓,๙๘๔	๑๑,๐๓๕	๑๑,๖๑๑	๗,๖๔๔	๗,๙๗๐	๗,๖๔๗	๙,๔๐๔	๙,๓๐๐	๑๐,๗๒๙	๑๐,๗๓๑	๑๐,๒๕๙	๘,๖๖๕	๙,๔๙๒	๗,๐๔๕	๖,๙๙๙	๗,๓๕๖	๕,๗๘๒	๕,๕๙๘	๓๙,๓๘๕	๓๙,๑๘๙	๓๙,๒๔๗	๓๔,๘๘๓	๓๕,๙๙๙
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๓๐,๘๓๕	๒๙,๖๕๔	๒๘,๔๐๕	๓๑,๘๕๘	๒๙,๘๓๐	๑๕,๔๐๐	๑๔,๖๗๔	๑๔,๖๐๙	๑๖,๐๑๔	๑๔,๖๘๗	๒๓,๗๓๑	๒๓,๒๔๗	๒๓,๔๙๖	๒๕,๙๙๔	๒๔,๘๕๓	๒๐,๔๖๒	๒๐,๐๗๙	๒๑,๓๗๙	๒๑,๖๘๒	๒๑,๐๙๘	๙๐,๒๕๔	๘๗,๕๓๕	๘๗,๖๖๖	๙๕,๔๐๗	๙๐,๓๙๙
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๙,๒๙๘	๙,๕๐๒	๙,๔๕๑	๑๐,๓๔๒	๑๑,๕๖๙	๔,๑๗๓	๕,๐๗๔	๔,๖๑๘	๔,๔๑๘	๔,๗๒๓	๓,๙๖๔	๔,๗๘๓	๕,๑๕๓	๕,๑๒๙	๕,๔๙๓	๓,๒๗๒	๓,๖๔๑	๓,๗๗๖	๓,๖๙๒	๓,๙๐๘	๒๐,๘๑๕	๒๓,๑๘๕	๒๓,๑๙๐	๒๓,๗๓๕	๒๕,๘๔๑

สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑					กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒					ภาคเหนือ				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๓,๐๘๙	๑๑,๕๓๙	๑๔,๙๕๑	๑๗,๕๗๓	๑๙,๖๘๐	๒,๗๐๙	๒,๙๖๐	๔,๒๔๐	๕,๐๑๘	๕,๒๖๗	๑,๖๘๗	๑,๖๐๔	๑,๗๔๕	๑,๗๙๑	๑,๙๕๘	๑,๒๐๓	๑,๓๐๙	๑,๔๕๑	๑,๗๐๙	๑,๙๓๑	๑๘,๖๙๐	๑๗,๔๐๕	๒๒,๓๖๐	๒๖,๐๘๖	๒๘,๘๒๒
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๗,๘๐๑	๗,๕๒๘	๗,๔๐๙	๗,๔๕๐	๗,๓๗๒	๓,๐๑๐	๓,๒๒๑	๒,๙๒๙	๒,๙๐๖	๒,๖๕๒	๔,๑๑๖	๔,๒๗๖	๓,๕๘๗	๓,๔๑๖	๓,๕๒๓	๓,๑๖๑	๓,๒๐๐	๒,๖๓๗	๒,๖๗๕	๒,๕๖๒	๑๘,๑๒๕	๑๘,๒๕๒	๑๖,๖๒๘	๑๖,๕๑๖	๑๖,๐๘๒
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑๘,๒๘๔	๑๙,๖๙๙	๑๙,๙๙๕	๒๐,๓๔๙	๒๐,๘๙๐	๑๑,๕๔๗	๑๒,๔๐๑	๑๒,๑๓๖	๑๒,๒๐๒	๑๒,๔๗๖	๑๔,๕๗๖	๑๕,๕๖๔	๑๕,๒๔๔	๑๕,๑๒๓	๑๕,๒๓๓	๑๑,๒๘๐	๑๑,๖๗๘	๑๑,๖๙๖	๑๑,๗๗๖	๑๑,๖๒๓	๕๕,๖๖๔	๕๙,๓๒๕	๕๙,๐๒๘	๕๙,๖๖๕	๖๐,๒๕๓
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๖,๔๒๙	๑๗,๔๙๐	๑๗,๙๙๓	๑๙,๒๗๔	๑๖,๔๕๔	๑๐,๐๗๑	๑๐,๒๗๔	๑๐,๔๒๘	๙,๔๓๕	๙,๘๕๑	๑๕,๑๓๓	๑๔,๙๙๗	๑๕,๘๗๖	๑๕,๙๘๘	๑๖,๔๓๕	๑๐,๕๓๗	๑๐,๖๗๖	๑๐,๔๕๕	๑๐,๖๔๕	๑๒,๘๐๒	๕๒,๑๙๗	๕๓,๔๙๙	๕๔,๘๐๑	๕๕,๔๑๓	๕๕,๕๒๕
กิจกรรมวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคนิค	๗๖๓	๗๖๔	๘๘๘	๑,๐๑๐	๑,๐๓๖	๑๙๖	๒๐๔	๒๗๓	๒๔๕	๒๔๕	๔๑๒	๓๗๐	๓๗๙	๓๗๒	๔๑๙	๑๘๖	๒๔๕	๒๕๒	๒๔๗	๒๕๗	๑,๔๘๘	๑,๕๑๗	๑,๗๑๙	๑,๘๐๖	๑,๘๘๒
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒,๐๔๐	๑,๔๙๐	๑,๗๗๖	๑,๘๖๒	๑,๗๔๕	๓๓๒	๒๖๐	๔๒๒	๔๗๖	๕๔๖	๔๖๑	๓๘๕	๕๗๙	๕๙๑	๖๕๕	๔๔๕	๔๔๒	๕๐๙	๔๙๒	๕๒๐	๓,๒๗๖	๒,๕๗๖	๓,๒๘๙	๓,๔๒๗	๓,๔๗๒
การบริหารราชการการป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๑,๕๖๘	๑๑,๔๕๓	๑๑,๒๖๓	๑๑,๑๕๕	๑๑,๐๒๒	๗,๓๗๗	๗,๑๔๐	๖,๘๙๖	๖,๗๑๒	๖,๓๐๕	๑๓,๒๖๖	๑๓,๓๐๗	๑๒,๘๓๓	๑๒,๙๙๗	๑๒,๓๒๘	๖,๑๔๒	๖,๐๒๓	๕,๗๔๙	๕,๔๔๔	๕,๓๒๑	๓๘,๓๕๓	๓๗,๙๒๓	๓๖,๗๔๑	๓๖,๓๐๘	๓๔,๙๗๖
การศึกษา	๑๕,๙๘๐	๑๖,๔๗๒	๑๗,๒๘๕	๑๘,๑๗๐	๑๘,๒๐๔	๑๑,๘๘๔	๑๒,๐๗๒	๑๒,๑๑๘	๑๒,๑๕๕	๑๒,๓๑๓	๑๕,๐๑๙	๑๕,๑๗๕	๑๕,๕๑๗	๑๕,๕๗๒	๑๕,๘๑๖	๙,๕๙๑	๙,๖๖๐	๙,๖๖๘	๙,๓๐๙	๕๒,๔๖๒	๕๓,๓๖๒	๕๔,๕๕๙	๕๕,๕๔๒	๕๕,๕๙๙
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑๒,๙๔๔	๑๓,๘๘๓	๑๔,๔๓๕	๑๔,๖๗๐	๑๖,๓๕๒	๕,๘๗๓	๕,๗๗๔	๖,๐๔๗	๖,๐๙๒	๖,๘๒๗	๖,๙๙๙	๗,๔๖๒	๗,๗๗๙	๗,๙๒๑	๘,๒๘๘	๕,๓๘๖	๕,๖๙๑	๕,๙๓๖	๖,๑๖๑	๖,๔๒๔	๓๑,๑๙๘	๓๒,๗๗๗	๓๔,๑๖๗	๓๔,๘๐๙	๓๗,๘๔๖
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑,๓๙๔	๑,๕๔๖	๑,๕๕๘	๑,๕๖๙	๑,๘๑๔	๘๑๗	๙๖๖	๙๙๐	๑,๐๖๑	๑,๑๗๒	๑,๑๓๙	๑,๒๙๔	๑,๓๑๘	๑,๓๙๗	๑,๔๑๙	๘๒๑	๙๖๒	๙๙๖	๑,๐๓๔	๑,๐๗๕	๔,๑๘๔	๔,๗๘๘	๔,๘๘๕	๕,๐๙๓	๕,๔๕๗
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๓,๖๔๗	๓,๕๔๐	๓,๓๑๓	๓,๗๖๑	๓,๙๘๖	๑,๕๗๑	๑,๕๓๖	๑,๔๘๗	๑,๓๘๓	๑,๔๒๐	๑,๘๔๐	๑,๗๕๕	๑,๖๓๑	๑,๕๖๗	๑,๖๗๑	๑,๔๙๒	๑,๓๗๑	๑,๔๒๙	๑,๒๔๐	๑,๒๖๔	๘,๕๖๒	๘,๒๐๔	๗,๘๖๑	๗,๙๔๑	๘,๓๓๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (CVMs)	**๒๔๐,๒๔๒**	**๒๔๕,๑๔๒**	**๒๔๗,๖๓๑**	**๒๕๘,๙๗๒**	**๒๖๓,๕๔๘**	**๑๐๕,๗๔๘**	**๑๐๗,๒๙๐**	**๑๐๙,๓๐๖**	**๑๑๔,๙๗๖**	**๑๑๒,๐๔๔**	**๑๖๙,๕๓๓**	**๑๗๓,๕๑๘**	**๑๗๕,๙๗๓**	**๑๘๑,๔๗๕**	**๑๘๔,๙๑๓**	**๑๕๙,๖๒๐**	**๑๖๐,๘๙๑**	**๑๖๘,๘๖๖**	**๑๖๕,๐๔๔**	**๑๖๙,๘๙๖**	**๖๗๔,๑๔๓**	**๖๘๕,๘๓๗**	**๗๐๐,๙๒๙**	**๗๑๘,๙๗๘**	**๗๒๘,๗๖๕**

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เศรษฐกิจของประเทศไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องด้วยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมแบบลูกโซ่ (CVMs) จำนวน ๑๑,๒๕๑,๑๓๑ ล้านบาท ซึ่งเติบโตขึ้นจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ ๒.๙๔ ซึ่งสะท้อนถึงการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโครงสร้างรายรายได้ส่วนภูมิภาค พบความเหลื่อมล้ำที่ค่อนข้างสูง โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่า CVMs จำนวน ๑๑๒,๐๔๔ ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๐.๙๙ ของเศรษฐกิจทั้งประเทศ จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการกระจายความเจริญและสนับสนุนการลงทุนในพื้นที่ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่นให้มากขึ้น

ตารางที่ ๑๔ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่ม แบบลูกโซ่ (CVMs) ปี พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

สาขาหลัก	ภาคเหนือ				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					ภาคกลาง				ภาคตะวันออก		ภาคใต้		ภาคใต้ชายแดน	ภาพรวมประเทศ
	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	
ภาคการเกษตร	**๒๙,๗๘๘**	**๑๘,๗๘๖**	**๓๙,๕๓๗**	**๓๓,๐๘๑**	**๓๙,๙๐๘**	**๒๒,๘๙๗**	**๓๓,๖๖๗**	**๕๙,๒๙๐**	**๓๑,๖๗๒**	**๒๙,๘๓๒**	**๑๖,๙๑๘**	**๔๓,๔๕๒**	**๓๒,๐๒๒**	**๓๔,๓๕๒**	**๕๕,๓๗๕**	**๑๐๕,๓๑๙**	**๖๒,๔๖๙**	**๒๑,๙๖๖**	**๗๐๘,๙๗๔**
เกษตรกรรม ป่าไม้และการประมง	๒๙,๗๘๘	๑๘,๗๘๖	๓๙,๕๓๗	๓๓,๐๘๑	๓๙,๙๐๘	๒๒,๘๙๗	๓๓,๖๖๗	๕๔,๒๙๐	๓๑,๖๗๒	๒๙,๘๓๒	๑๖,๙๑๘	๔๓,๔๕๒	๓๒,๐๒๒	๓๔,๓๕๒	๕๕,๓๗๕	๑๐๕,๓๑๙	๖๒,๔๖๙	๒๑,๙๖๖	๗๐๘,๙๗๔
ภาคนอกการเกษตร	**๒๓๕,๗๒๙**	**๙๘,๒๓๑**	**๑๕๐,๕๙๐**	**๑๔๒,๐๖๓**	**๑๔๑,๓๔๗**	**๖๒,๙๖๐**	**๒๒๙,๗๙๘**	**๓๐๒,๕๙๓**	**๑๒๕,๐๕๗**	**๕๓๙,๖๗๓**	**๑,๓๙๙,๒๘๓**	**๑๗๗,๗๙๕**	**๓๘๖,๓๕๔**	**๑,๕๗๖,๗๓๖**	**๒๙๗,๕๖๘**	**๓๗๗,๖๑๒**	**๒๗๘,๗๘๗**	**๖๐,๐๓๗**	**๑๐,๖๒๘,๖๕๔**
อุตสาหกรรม	๖๘,๕๖๒	๑๒,๓๓๕	๓๕,๐๔๖	๖๐,๖๙๓	๓๕,๐๓๖	๘,๘๑๓	๖๘,๘๕๒	๑๐๕,๖๒๘	๒๑,๘๘๘	๓๔๕,๒๐๓	๕๗๔,๔๗๗	๗๓,๒๘๗	๒๓๕,๖๘๙	๙๗๕,๒๐๘	๑๗๖,๘๒๔	๑๐๓,๐๒๗	๒๒,๐๖๘	๗,๐๒๙	**๓,๓๘๘,๙๕๐**
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖,๒๑๗	๗๒๔	๑,๑๒๔	๑๐,๘๘๙	๔,๖๗๗	๑๔๗	๘๒๓	๑,๖๕๗	๘๑๑	๘,๐๔๑	๒,๐๕๓	๔,๐๗๕	๑,๓๒๙	๑๑๘,๗๙๓	๖๙๗	๒๘,๕๕๐	๘๔๓	๒๓๓	**๑๙๑,๑๖๕**
การผลิต	๕๓,๘๖๔	๘,๒๙๓	๒๗,๔๒๓	๔๓,๓๒๑	๒๖,๓๖๘	๖,๓๔๘	๖๑,๑๘๒	๘๔,๙๓๙	๑๗,๒๕๕	๓๐๒,๒๐๖	๕๓๐,๖๐๕	๕๔,๕๗๒	๒๒๐,๕๗๓	๗๒๕,๙๘๓	๑๖๔,๓๔๘	๕๘,๓๓๑	๑๔,๗๕๕	๕,๐๙๘	**๒,๘๑๕,๓๕๕**
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๘,๓๖๗	๒,๙๐๑	๖,๑๙๐	๕,๒๗๗	๔,๒๔๙	๒,๓๐๑	๖,๖๖๐	๒๐,๐๗๑	๓,๘๘๖	๓๒,๒๓๓	๓๓,๓๐๘	๑๖,๒๕๔	๑๒,๓๑๘	๑๑๑,๑๐๒	๑๐,๐๑๖	๑๕,๖๑๔	๗,๐๔๗	๒,๐๓๙	**๓๒๔,๙๖๘**
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	๑,๑๙๙	๕๑๖	๑,๒๗๘	๑,๐๕๖	๗๕๓	๕๑๖	๙๙๕	๑,๕๓๐	๕๘๗	๑,๕๒๕	๙,๖๔๓	๙๑๑	๒,๗๘๒	๑๕,๔๖๐	๘๘๓	๑,๓๗๔	๗๙๙	๑๕๕	**๖๕,๓๘๖**
บริการ	๑๖๘,๓๕๓	๘๖,๑๖๑	๑๑๔,๙๐๒	๘๑,๓๐๔	๑๐๔,๑๑๘	๕๓,๗๖๐	๑๕๙,๘๕๒	๑๙๖,๗๑๕	๑๐๓,๑๖๖	๑๙๓,๖๘๖	๘๒๗,๓๓๗	๑๐๓,๗๐๐	๑๔๙,๒๔๓	๕๑๙,๓๕๐	๑๑๔,๗๑๙	๒๗๕,๑๘๖	๒๖๐,๘๓๗	๕๓,๐๘๔	**๗,๒๘๗,๑๖๑**
การก่อสร้าง	๑๑,๖๑๑	๙,๓๐๐	๙,๔๙๒	๕,๕๙๘	๗,๒๑๕	๔,๘๐๕	๑๐,๗๕๗	๑๙,๒๙๖	๗,๕๘๗	๑๒,๐๔๒	๓๔,๐๔๘	๙,๙๖๓	๙,๙๙๘	๓๔,๕๒๙	๙,๐๐๗	๒๒,๑๙๐	๑๑,๐๐๗	๕,๐๔๔	**๒๙๔,๓๙๘**
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๒๙,๘๓๐	๑๔,๖๘๗	๒๔,๘๕๓	๒๑,๐๙๘	๒๐,๗๗๒	๙,๙๔๘	๓๐,๘๔๖	๓๙,๕๖๗	๑๙,๕๓๕	๕๓,๘๘๙	๑๙๑,๗๘๒	๒๕,๒๓๕	๔๙,๗๖๖	๑๗๐,๓๒๖	๓๕,๕๑๖	๕๐,๑๔๒	๒๑,๘๖๖	๗,๖๕๒	**๑,๘๓๔,๕๒๖**
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๑๑,๕๖๙	๔,๗๒๓	๕,๔๙๓	๓,๙๐๘	๖,๑๖๒	๓,๗๕๕	๗,๐๗๒	๑๐,๓๐๔	๕,๖๖๘	๑๙,๘๑๗	๑๘๓,๘๓๐	๔,๘๖๘	๑๐,๗๒๒	๗๙,๗๑๖	๗,๘๙๗	๒๒,๗๒๐	๓๘,๕๖๙	๓,๐๘๗	**๗๒๓,๑๙๘**
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๙,๖๘๐	๕,๒๖๗	๑,๙๔๘	๑,๙๓๑	๒,๘๑๖	๑,๐๘๗	๖,๑๐๑	๗,๓๘๐	๓,๕๙๑	๔,๘๔๗	๒๖,๐๖๕	๖,๐๗๑	๑๙,๑๑๑	๖๗,๔๙๘	๗,๐๓๗	๕๑,๐๖๘	๑๔๓,๖๓๗	๒,๘๘๔	**๖๘๓,๗๑๒**
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๗,๓๗๒	๒,๖๕๒	๓,๔๒๓	๒,๕๖๒	๓,๐๐๑	๑,๒๑๑	๔,๖๙๙	๕,๔๕๐	๒,๔๕๕	๕,๗๕๘	๕๗,๔๕๔	๓,๑๑๕	๔,๗๕๕	๑๓,๒๒๗	๒,๗๖๑	๘,๗๔๙	๗,๑๐๐	๒,๓๑๘	**๗๕๐,๑๖๒**
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒๐,๘๙๐	๑๒,๔๗๖	๑๕,๒๓๓	๑๑,๖๒๓	๑๔,๒๙๖	๗,๑๙๘	๒๓,๕๒๕	๒๖,๙๔๕	๑๕,๘๕๙	๑๘,๘๒๗	๗๕,๔๖๒	๑๒,๓๖๓	๑๕,๒๐๑	๔๑,๘๒๖	๑๒,๑๙๙	๓๐,๙๖๓	๑๙,๑๘๙	๔,๗๐๒	**๘๘๓,๘๓๖**
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑๖,๔๕๔	๙,๘๕๑	๑๖,๔๓๕	๑๒,๘๐๒	๑๕,๘๑๑	๗,๕๙๙	๒๓,๗๒๑	๒๕,๐๙๘	๑๒,๙๔๔	๑๗,๑๑๑	๖๔,๒๗๒	๑๔,๕๖๕	๑๓,๕๔๔	๓๔,๘๔๗	๑๔,๐๖๕	๓๑,๑๙๘	๑๕,๑๘๐	๖,๓๐๖	**๔๖๗,๒๙๙**
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑,๐๓๖	๒๔๕	๔๑๙	๒๕๗	๑๕๐	๕๓	๔๓๕	๔๐๒	๙๘	๑๕,๑๔๔	๒๑,๕๘๕	๓๔๗	๑,๒๒๒	๕,๓๗๓	๖๗๙	๑,๔๐๒	๘๓๙	๖๑	**๒๑๓,๒๙๒**
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๗๔๕	๕๔๖	๖๕๔	๕๒๐	๗๐๓	๑๓๒	๔๓๕	๙๙๒	๔๔๐	๒,๕๑๓	๒๖,๔๓๑	๙๐๙	๒,๔๑๙	๑๒,๔๑๓	๑,๗๕๑	๒,๖๙๐	๖,๕๖๒	๑๕๙	**๑๕๕,๒๘๒**
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๑๑,๐๒๒	๖,๓๐๕	๑๒,๗๒๘	๕,๓๒๑	๗,๗๐๖	๔,๐๖๒	๑๐,๓๐๑	๑๖,๗๒๔	๗,๒๒๗	๒๐,๘๖๗	๓๑,๑๗๕	๑๐,๗๔๒	๙,๒๘๐	๒๘,๐๕๔	๑๐,๓๓๔	๒๑,๖๕๕	๑๐,๑๒๐	๘,๖๘๖	**๕๔๓,๕๐๘**
การศึกษา	๑๘,๒๐๔	๑๒,๓๑๓	๑๕,๘๑๖	๙,๓๐๙	๑๕,๖๖๑	๑๐,๓๙๓	๒๙,๖๘๒	๒๘,๖๗๑	๑๗,๔๖๔	๑๐,๓๕๘	๓๔,๔๙๔	๙,๓๙๑	๕,๕๓๖	๑๑,๒๒๔	๘,๕๓๓	๒๖,๗๕๗	๗,๗๕๒	๑๐,๑๙๖	**๓๕๑,๙๕๖**

สาขาหลัก	ภาคเหนือ				ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					ภาคกลาง				ภาคตะวันออก		ภาคใต้		ภาคใต้ชายแดน	ภาพรวมประเทศ
	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน	กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ๒	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑๖,๓๕๒	๖,๘๒๗	๘,๒๘๘	๖,๘๒๔	๗,๘๗๙	๓,๒๓๘	๑๒,๔๑๑	๑๓,๔๒๘	๗,๔๗๑	๑๐,๔๕๖	๔๗,๑๑๙	๗,๕๕๑	๘,๗๑๙	๑๗,๔๒๑	๖,๒๐๔	๑๖,๕๙๓	๙,๔๖๓	๓,๕๕๖	**๓๐๐,๔๖๒**
ศิลปะ ความบันเทิงและนันทนาการ	๑,๘๑๔	๑,๑๓๒	๑,๔๑๙	๑,๐๗๕	๑,๗๒๑	๕๕๕	๑,๔๓๒	๒,๗๗๒	๑,๐๔๕	๑,๖๒๐	๒๖,๖๘๘	๑,๖๑๕	๑,๓๑๒	๒,๐๕๓	๗๗๙	๑,๖๔๒	๑,๙๘๕	๑๙๓	**๑๑๕,๕๕๙**
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๓,๙๘๖	๑,๔๒๐	๑,๖๗๑	๑,๒๖๔	๒,๐๖๑	๙๙๙	๒,๕๖๐	๒,๘๔๐	๒,๐๓๔	๓,๕๐๑	๒๐,๗๒๔	๑,๔๒๓	๑,๘๐๘	๑๐,๒๗๒	๑,๔๐๒	๒,๙๑๙	๒,๙๙๗	๙๗๗	**๑๖๖,๔๑๗**
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (CVMs)	**๒๖๓,๕๙๘**	**๑๑๒,๐๔๔**	**๑๘๔,๙๑๓**	**๑๖๙,๘๙๖**	**๑๘๒,๗๗๔**	**๘๖,๗๐๒**	**๒๖๔,๕๖๒**	**๓๕๕,๘๓๓**	**๑๕๘,๒๕๖**	**๕๖๗,๔๘๑**	**๑,๔๑๓,๖๙๒**	**๒๒๑,๔๖๓**	**๕๑๘,๕๐๖**	**๑,๕๐๙,๐๘๔**	**๓๔๘,๒๙๘**	**๔๘๑,๔๕๙**	**๓๒๕,๐๒๐**	**๘๑,๑๒๒**	**๑๑,๒๕๑,๑๓๑**

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากภาพรวมด้านเศรษฐกิจ พบว่า ในภาพรวมระดับภูมิภาค ภาคเหนือ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม (GDP) คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๒ ของประเทศ โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสัดส่วนมูลค่าเศรษฐกิจ (GPP) คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๑ ของภาคเหนือทั้งหมด (เป็นอันดับที่ ๔ ของภาค) ซึ่งฐานเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ขับเคลื่อนด้วยภาคนอกเกษตรกรรมเป็นหลัก ร้อยละ ๘๔ โดยแบ่งย่อยเป็นภาคบริการร้อยละ ๕๖ และภาคอุตสาหกรรมร้อยละ ๒๘ ในขณะที่ภาคเกษตรกรรมมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยร้อยละ ๑๖ แต่กลับมีนัยสำคัญในเชิงสังคม เนื่องจากเป็นแหล่งรองรับแรงงานและจำนวนครัวเรือนเกษตรกรขนาดใหญ่ โดยเฉพาะในจังหวัดน่านและพะเยา แต่เมื่อพิจารณาจากเสถียรภาพทางเศรษฐกิจกลับมีการกระจุกตัวค่อนข้างสูง เช่น

- จังหวัดเชียงราย เป็นจังหวัดที่มีมูลค่าเศรษฐกิจสูงสุดในกลุ่ม (คิดเป็นร้อยละ ๕๒ ของ GPP กลุ่ม) ขับเคลื่อนด้วยภาคบริการและการค้าชายแดน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงสุดในกลุ่มที่ร้อยละ ๔.๑๑ เนื่องจากเป็นประตูการค้าสู่กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และการฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของภาคการท่องเที่ยว
- จังหวัดพะเยา มีขนาดเศรษฐกิจรองลงมาเป็นอันดับสอง (สัดส่วนร้อยละ ๑๗) แต่เป็นจังหวัดที่มีรายได้ต่อหัวของประชากรสูงที่สุดในกลุ่ม คือ ๑๑๔,๑๕๓ บาทต่อคน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ สะท้อนถึงการบริหารจัดการโครงสร้างประชากรและมูลค่าภาคเกษตรกรรมกับอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่มีประสิทธิภาพ
- จังหวัดน่าน มีขนาดเศรษฐกิจเล็กที่สุดในกลุ่ม (สัดส่วนร้อยละ ๑๔ โดยเติบโตร้อยละ ๑.๕๘) ซึ่งจังหวัดน่านมีจุดเด่นจากการขยายตัวของภาคการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและธรรมชาติ ประกอบกับโครงสร้างสังคมเกษตรกรรมที่ยังคงเหนียวแน่น
- จังหวัดแพร่ มีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับสาม (สัดส่วนร้อยละ ๑๗) แต่อัตราการเจริญเติบโตในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ อยู่ในระดับต่ำที่สุดของกลุ่มคือเติบโตร้อยละ ๐.๔๓ เนื่องจากโครงสร้างการผลิตและฐานหัตถอุตสาหกรรมในท้องถิ่น เช่น การแปรรูปไม้และสิ่งทอพื้นเมือง ยังคงพึ่งพาแรงงานดั้งเดิมและขาดการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า ประกอบกับข้อจำกัดทางกายภาพของลุ่มน้ำยมที่ขาดแคลนอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตชลประทานเผชิญวิกฤตภัยแล้งสลับน้ำท่วมซ้ำซาก ส่งผลให้ผลผลิตภาคการเกษตรได้รับความเสียหายรุนแรง ภาคการผลิตโดยรวมจึงหดตัวและมีอัตราการเจริญเติบโตต่ำที่สุดในกลุ่มจังหวัด

๑.๒) ศักยภาพด้านการท่องเที่ยว

สำหรับสาขาด้านการท่องเที่ยว เป็นเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งในส่วนนี้จะแสดงถึงอุปสงค์ด้านการท่องเที่ยว ได้แก่ ลักษณะของผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากผู้ที่เดินทางมาท่องเที่ยว อุปทานการท่องเที่ยว ได้แก่ จำนวนห้องพักและอัตราเข้าพัก ตลอดจนการคาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ รายละเอียด ดังนี้

(๑) นักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน จำนวน ๑๐,๕๕๙,๒๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔ ของภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๒.๙ ของประเทศ โดยจังหวัดเชียงรายมีจำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือนมากที่สุด จำนวน ๖,๔๖๓,๑๔๗ คน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๑,๕๓๘,๗๖๕ คน จังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๓๗๓,๗๗๘ คน และจังหวัดพะเยา จำนวน ๑,๑๔๓,๕๕๑ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๕ สถิติข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

จังหวัด	จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (คน)								
	๒๕๖๖			๒๕๖๗			๒๕๖๘		
	รวมทั้งหมด	คนไทย	ชาวต่างชาติ	รวมทั้งหมด	คนไทย	ชาวต่างชาติ	รวมทั้งหมด	คนไทย	ชาวต่างชาติ
เชียงราย	๖,๒๙๓,๗๕๘	๕,๕๓๑,๓๖๐	๗๖๒,๓๙๘	๖,๘๘๒,๔๓๗	๕,๔๖๐,๕๓๒	๘๒๑,๙๐๕	๖,๔๖๓,๑๔๗	๕,๗๖๕,๕๖๔	๖๙๗,๕๘๓
พะเยา	๑,๐๒๗,๓๗๕	๙๘๔,๒๓๔	๔๓,๑๔๑	๑,๐๓๗,๘๙๘	๙๙๔,๓๘๕	๔๓,๕๑๓	๑,๑๔๓,๕๕๑	๑,๐๑๑,๙๗๖	๔๑,๕๗๕
แพร่	๑,๓๐๖,๖๘๘	๑,๒๘๘,๘๓๐	๑๗,๘๕๘	๑,๓๒๒,๓๓๒	๑,๒๙๖,๖๘๗	๒๕,๖๔๕	๑,๓๗๓,๗๗๘	๑,๓๔๕,๖๑๐	๒๘,๑๖๘
น่าน	๑,๕๗๗,๙๒๐	๑,๕๕๗,๐๕๖	๒๐,๘๖๔	๑,๕๕๘,๖๔๙	๑,๕๓๒,๘๖๑	๒๕,๗๘๘	๑,๕๗๘,๗๖๕	๑,๕๕๒,๕๕๑	๒๖,๒๑๔
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๐,๒๐๕,๗๔๑	๙,๓๖๑,๔๘๐	๘๔๔,๒๖๑	๑๐,๒๐๑,๓๑๖	๙,๒๘๔,๔๖๕	๙๑๖,๘๕๑	๑๐,๕๕๙,๒๔๑	๙,๗๖๕,๗๐๑	๗๙๓,๕๔๐
ภาคเหนือ	๔๐,๖๕๑,๖๓๙	๓๕,๙๒๐,๓๙๙	๔,๗๓๑,๒๔๐	๔๑,๗๔๘,๒๐๑	๓๖,๑๙๒,๕๐๓	๕,๕๕๕,๖๙๘	๔๓,๕๐๗,๘๓๒	๓๘,๒๗๗,๙๒๕	๕,๒๒๙,๔๐๗
ประเทศ	๓๑๙,๖๖๕,๓๙๔	๒๕๒,๐๗๕,๗๗๘	๖๗,๕๘๙,๖๑๖	๓๕๓,๕๕๖,๘๓๖	๒๗๐,๓๗๗,๘๕๐	๘๓,๑๗๘,๙๘๖	๓๕๗,๑๐๘,๙๔๘	๒๗๘,๗๖๕,๐๙๑	๗๘,๓๔๓,๘๕๗

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๒) รายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน จำนวน ๖๒,๒๓๘ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๒ ของภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๒.๑๗ ของประเทศ โดยจังหวัดเชียงราย มีรายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน จำนวน ๕๑,๕๔๐ ล้านบาท รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๔,๖๓๖ ล้านบาท จังหวัดแพร่ จำนวน ๓,๒๘๕ ล้านบาท และจังหวัดพะเยา จำนวน ๒,๗๗๗ ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๖ สถิติรายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

จังหวัด	จำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (ล้านบาท)								
	๒๕๖๖			๒๕๖๗			๒๕๖๘		
	รวมทั้งหมด	คนไทย	ชาวต่างชาติ	รวมทั้งหมด	คนไทย	ชาวต่างชาติ	รวมทั้งหมด	คนไทย	ชาวต่างชาติ
เชียงราย	๔๗,๘๒๑	๓๙,๗๙๘	๘,๐๒๒	๔๙,๔๓๙	๔๑,๓๑๑	๘,๑๒๗	๕๑,๕๔๐	๔๔,๔๖๐	๗,๐๘๐
พะเยา	๒,๔๑๘	๒,๓๐๖	๑๑๒	๒,๔๗๙	๒,๓๖๐	๑๑๙	๒,๗๗๗	๒,๖๖๓	๑๑๕
แพร่	๓,๐๒๑	๒,๙๗๙	๔๒	๓,๑๑๙	๓,๐๕๗	๖๒	๓,๒๘๕	๓,๒๑๘	๖๘
น่าน	๔,๕๕๐	๔,๔๔๖	๑๐๔	๔,๕๐๔	๔,๓๗๑	๑๓๓	๔,๖๓๖	๔,๕๐๒	๑๓๔
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕๗,๘๑๐	๔๙,๕๒๙	๘,๒๘๐	๕๙,๕๔๑	๕๑,๐๙๙	๘,๔๔๑	๖๒,๒๓๘	๕๔,๘๔๓	๗,๓๙๗
ภาคเหนือ	๒๐๙,๑๙๘	๑๖๓,๔๐๘	๔๕,๗๘๙	๒๒๔,๙๓๖	๑๖๘,๑๖๒	๕๖,๗๗๓	๒๓๕,๕๖๘	๑๘๑,๓๘๗	๕๔,๑๘๑
ประเทศ	๒,๕๐๓,๐๑๒	๑,๐๒๕,๐๔๔	๑,๔๗๗,๙๖๘	๒,๗๒๔,๕๐๗	๑,๑๒๕,๒๐๓	๑,๗๙๙,๓๐๔	๒,๘๖๐,๘๖๙	๑,๑๗๒,๑๙๗	๑,๖๘๘,๖๗๒

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ยังคงเผชิญความท้าทายจากสภาวะความผันผวนของเศรษฐกิจโลก ดัชนีค่าครองชีพที่ปรับตัวสูงขึ้น และพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีการเปลี่ยนแปลงไป แต่ทว่าสถานการณ์ภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่ยังมีอัตราการเจริญเติบโตที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในแต่ละปีมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือนและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีความโดดเด่นของทรัพยากรธรรมชาติ และอัตลักษณ์ศิลปวัฒนธรรมล้านนา รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่มีประสิทธิภาพและการขับเคลื่อนมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ทั้งนโยบายลดหย่อนภาษีเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองรองและการจัดกิจกรรมเทศกาลประเพณี ซึ่งเป็นปัจจัยหลักที่ช่วยสนับสนุนให้พื้นที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพในการต่อยอดและยกระดับสู่การท่องเที่ยวสร้างสรรค์ มูลค่าสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๑.๓) ศักยภาพด้านการค้าชายแดน

สำหรับการค้าชายแดนของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีการค้าชายแดน ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา และจังหวัดน่าน โดยมีด่านศุลกากรและจุดผ่านแดนเป็นช่องทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน (GMS) คือ ประเทศเมียนมา สปป.ลาว และ สปป.จีน ตอนใต้

(๑) ด่านศุลกากรและจุดผ่านแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีด่านศุลกากรและจุดผ่านแดนอยู่ทั้งหมด ๕ แห่ง ประกอบด้วย

๑. ด่านอำเภอแม่สาย ฝั่งตรงข้ามคือด่านท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมา ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๖๐ กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง ๑ ชั่วโมง ตั้งอยู่เชิงสะพานข้ามแดนไทย - พม่า เป็นตลาดชายแดนไทย - พม่า และเป็นจุดเดินทางท่องเที่ยวไปเชียงตุงได้ เดินทางโดยรถยนต์

๒. ด่านอำเภอเชียงแสน ฝั่งตรงข้ามคือด่านเมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๖๐ กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่บริเวณท่าเรือหน้าที่ว่าการอำเภอเชียงแสน เป็นจุดเดินทางท่องเที่ยวตามลำน้ำโขงโดยทางเรือไปถึงเชียงรุ้ง สิบสองปันนาจีนตอนใต้ ด่านอำเภอเชียงแสน

๓. ด่านอำเภอเชียงของ ฝั่งตรงข้ามคือด่านเมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว ห่างจากอำเภอเมืองเชียงราย ๑๑๔ กิโลเมตร ตั้งอยู่บริเวณท่าเรือบั๊ค เป็นจุดข้ามไปท่องเที่ยวเมืองห้วยทราย และเดินทางตามลำน้ำโขงโดยทางเรือไปถึงหลวงพระบางและเวียงจันทน์ สปป.ลาว แล้วกลับเข้าประเทศไทยที่จังหวัดหนองคาย

๔. ด่านศุลกากรทุ่งช้าง ตั้งอยู่ที่บ้านเฟือยลุง ตำบลและ อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน แต่ต่อมาได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตั้งอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน ซึ่งมีผลให้ตำบลห้วยโก๋นอันเป็นที่ตั้งของด่านพรมแดนห้วยโก๋นแยกไปขึ้นกับอำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดน่าน ประกอบกับได้มีการจัดสร้างที่ทำการแห่งใหม่ของด่านศุลกากรทุ่งช้างที่บ้านป่าเปือย ตำบลปอน อำเภอทุ่งช้าง จังหวัดน่าน

๕. ด่านพรมแดนบ้านฮวก (อยู่ในพื้นที่กำกับดูแลโดยด่านศุลกากรเชียงของ) ตั้งอยู่ตำบลภูซาง อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา ฝั่งตรงข้ามคือแขวงไชยะบุรี สปป.ลาว เป็นช่องทางที่ราษฎรของทั้งสองประเทศสามารถเดินทางติดต่อค้าขายกันได้ทุกวันตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. ของทุกวัน

(๒) ด่านชายแดน

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีช่องทางจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่านแดนผ่อนปรนบริเวณชายแดนไทย – เมียนมาร์ – สปป.ลาว รวมทั้งสิ้น ๑๙ จุด แบ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวร ๖ จุด และจุดผ่านแดนผ่อนปรน ๑๓ จุด เป็นต้น

ตารางที่ ๑๗ รวมจุดผ่านแดนบริเวณชายแดนไทย - เมียนมาร์ - สปป.ลาว

จังหวัด	จำนวนช่องทาง			รวม
	ถาวร	ผ่อนปรน	ชั่วคราว	
เชียงราย	๔	๑๑	-	๑๕
พะเยา	๑	-	-	๑
แพร่	-	-	-	-
น่าน	๑	๒	-	๓
รวม	๖	๑๓	-	๑๙

ที่มา : กรมศุลกากร

(๓) จุดผ่านแดนไทย – เมียนมา ดังนี้

จังหวัดเชียงราย มีจุดผ่านแดนถาวร ๒ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๕ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. สะพานข้ามแม่น้ำสาย เขตเทศบาลแม่สาย อำเภอแม่สาย
๒. สะพานข้ามแม่น้ำสายแห่งที่ ๒ ตำบลสันผักฮี้ อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับเมืองท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมา

ผ่อนปรน
๑. ท่าบ้านปางห้า ตำบลเกาะช้าง อำเภอแม่สาย
๒. ท่าบ้านสายลมจอย อำเภอเวียงพางคำ อำเภอแม่สาย
๓. ท่าบ้านเกาะทราย ตำบลแม่สาย อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับเมืองท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์
๔. ท่าดินดำ บ้านป่าแดง หมู่ ๕ ตำบลเกาะช้าง อำเภอแม่สาย เป็นเขตติดต่อกับบ้านดินดำ จังหวัดท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมาร์
๕. บ้านสบรวก หมู่ ๑ ตำบลเวียง อำเภอเชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านเมืองพง จังหวัดท่าขี้เหล็ก รัฐฉาน ประเทศเมียนมา

(๔) จุดผ่านแดนไทย – สปป.ลาว ดังนี้

จังหวัดเชียงราย มีจุดผ่านแดนถาวร ๒ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๖ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. ด่านอำเภอเชียงของ เป็นเขตติดต่อกับเมืองห้วยทราย (ด่านสากล) แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๒. ด่านบ้านเชียงแสน อ.เชียงแสนเป็นเขตติดต่อกับเมืองต้นผึ้ง (ด่านท้องถิ่น) ส.ป.ป.ลาว

ผ่อนปรน
๑. บ้านสบรวก หมู่ ๑ ตำบลเวียง อ.เชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านกว๊านเมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๒. บ้านสวนดอก หมู่ ๘ ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน เป็นเขตติดต่อกับบ้านสีเมืองงาม เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๓. บ้านแจมป๋อง ตำบลหล่ายงาว อำเภอเวียงแก่น เป็นเขตติดต่อกับ บ้านด่าน เมืองห้วยทราย แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๔. บ้านหาดบ้าย หมู่ ๑ ตำบลริมโขง อำเภอเชียงของ เป็นเขตติดต่อกับบ้านดอยแดง เมืองต้นผึ้ง แขวงบ่อแก้ว ส.ป.ป.ลาว
๕. บ้านร่มโพธิ์ทอง (เลาเจอ) หมู่ ๙ ตำบลตับเต่า อำเภอเทิง เป็นเขตติดต่อกับบ้านปางไฮ เมืองคอบ แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว
๖. บ้านห้วยลึก หมู่ ๔ ตำบลม่วงยาย อำเภอเวียงแก่น เป็นเขตติดต่อกับบ้านครกหลวงและบ้านปากตีน เมืองห้วยทราย แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

จังหวัดพะเยา มีจุดผ่านแดนถาวร ๑ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. บ้านฮวก ตำบลภูซาง อำเภอภูซาง เป็นเขตติดต่อกับบ้านปางมอน เมืองเชียงฮ่อน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

จังหวัดน่าน มีจุดผ่านแดนถาวร ๑ แห่ง และจุดผ่อนปรนมี ๒ แห่ง ได้แก่

ถาวร
๑. ด่านบ้านห้วยโก๋น อำเภอเฉลิมพระเกียรติ เป็นเขตติดต่อกับบ้านน้ำเงิน เมืองเงิน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

ผ่อนปรน ๑. บ้านห้วยสะแตง ตำบลงอบ อำเภอทุ่งช้าง เป็นเขตติดต่อกับบ้านป่าหว้าน เมืองเชียงฮ่อน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

๒. บ้านใหม่ชายแดน ตำบลชนแดน อำเภอสองแคว เป็นเขตติดต่อกับบ้านเตสอง เมืองเชียงฮ่อน แขวงไชยะบุลี ส.ป.ป.ลาว

(๕) มูลค่าการชายแดน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการนำเข้าสินค้าผ่านด่านศุลกากร จำนวน ๔๘,๙๑๖.๖๑ ล้านบาท และมีการส่งออกสินค้าผ่านด่านศุลกากร จำนวน ๘๔,๖๔๗.๔๕ ล้านบาท

การค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีมูลค่าการค้ารวม จำนวน ๑๑๘,๔๔๙.๖๐ ล้านบาท โดยมีด่านศุลการกรเชียงของ มีมูลค่าการค้ารวมมากที่สุด จำนวน ๖๙,๖๗๑.๓๒ ล้านบาท รองลงมาเป็นด่านศุลกากรทุ่งช้าง จำนวน ๓๔,๔๕๕.๙๔ ล้านบาท ด่านศุลการกรแม่สาย จำนวน ๑๕,๑๑๔.๔๖ ล้านบาท ด่านศุลการกรเชียงแสน จำนวน ๑๓,๖๗๑.๐๗ ล้านบาท และจุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก จำนวน ๖๔๑.๒๗ ล้านบาท ตามลำดับ

ทั้งนี้ ดุลการค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๗๔,๓๕๓.๘๔ ล้านบาท พบว่าการค้าชายแดนบริเวณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่องจากการส่งออกสินค้าจากประเทศไทยเป็นที่นิยม และจำเป็นกับประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเป็นสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และ สปป.ลาว ตลอดจนยังสามารถลำเลียงสินค้าจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน (ตอนใต้) อีกด้วย จึงเป็นผลทำให้การค้าชายแดนบริเวณกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ดุลมาโดยตลอด

ตารางที่ ๑๘ มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดฯ จำแนกตามด่านศุลกากรตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : ล้านบาท

ด่านศุลกากร		ปี พ.ศ.				
		๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
แม่สาย	นำเข้า	๑,๘๕๓.๑๗	๑,๕๑๘.๖๗	๑,๓๗๖.๐๔	๓,๖๖๘.๕๕	๑,๔๖๗.๑๐
	ส่งออก	๑๑,๘๔๖.๕๕	๑๖,๔๔๐.๗๗	๑๗,๕๑๙.๓๑	๑๖,๓๖๗.๘๔	๑๓,๖๔๗.๓๖
	มูลค่าการค้ารวม	๑๓,๖๙๙.๗๒	๑๗,๙๕๙.๔๔	๑๘,๘๙๕.๓๕	๒๐,๐๓๖.๓๙	๑๕,๑๑๔.๔๖
	ดุลการค้า	๙,๙๙๓.๓๘	๑๔,๙๒๒.๑๐	๑๖,๑๔๓.๒๗	๑๒,๖๙๙.๒๙	๑๒,๑๘๐.๒๖
เชียงแสน	นำเข้า	๙๙๓.๗๓	๑,๑๘๐.๔๒	๑,๑๐๑.๐๘	๖๑๖.๔๗	๑,๓๕๙.๔๘
	ส่งออก	๑๓,๕๖๕.๐๓	๑๐,๖๒๒.๐๗	๑๖,๖๘๙.๙๘	๑๐,๑๖๒.๗๒	๑๒,๓๑๑.๕๙
	มูลค่าการค้ารวม	๑๔,๕๕๘.๗๖	๑๑,๘๐๒.๔๙	๑๗,๗๙๑.๐๖	๑๐,๗๗๙.๑๙	๑๓,๖๗๑.๐๗
	ดุลการค้า	๑๒,๕๗๑.๓๐	๙,๔๔๑.๖๕	๑๕,๕๘๘.๙๐	๙,๕๔๖.๒๕	๑๐,๙๕๒.๑๑
เชียงของ	นำเข้า	๑๐,๗๘๖.๕๕	๑๓,๓๗๔.๘๔	๑๙,๕๗๔.๑๙	๒๑,๔๔๖.๗๔	๑๘,๙๑๔.๑๒
	ส่งออก	๓๗,๑๙๔.๑๗	๔๐,๕๙๐.๖๔	๕๗,๓๗๗.๗๙	๕๔,๒๘๓.๒๘	๕๐,๗๕๗.๒๐
	มูลค่าการค้ารวม	๔๗,๙๘๐.๗๒	๕๓,๙๖๕.๔๘	๗๖,๙๕๑.๙๘	๗๕,๗๓๐.๐๒	๖๙,๖๗๑.๓๒
	ดุลการค้า	๒๖,๔๐๗.๖๒	๒๗,๒๑๕.๘๐	๓๗,๘๐๓.๖๐	๓๒,๘๓๖.๕๔	๓๑,๘๔๓.๐๘
ทุ่งช้าง	นำเข้า	๒๔,๖๐๗.๖๓	๒๒,๘๕๓.๒๙	๒๖,๓๕๔.๔๑	๒๗,๐๖๘.๖๙	๒๖,๘๘๓.๗๒
	ส่งออก	๓,๖๙๑.๔๗	๗,๔๐๙.๘๔	๘,๐๖๙.๔๐	๗,๓๔๓.๔๖	๗,๕๗๒.๒๒
	มูลค่าการค้ารวม	๒๘,๒๙๙.๑๐	๓๐,๒๖๓.๑๓	๓๔,๔๒๓.๘๑	๓๔,๔๑๒.๑๕	๓๔,๔๕๕.๙๔
	ดุลการค้า	๒๐,๙๑๖.๑๖	๑๕,๔๔๓.๔๕	๑๘,๒๘๕.๐๑	๑๙,๗๒๕.๒๓	๑๙,๓๑๑.๕๐
จุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก	นำเข้า	๑๔๖.๘๔	๑๕๔.๓๕	๑๐๘.๔๕	๒๐๕.๕๒	๒๙๒.๑๙
	ส่งออก	๕๔๗.๕๘	๘๓๕.๔๓	๗๙๖.๒๒	๒๘๘.๓๒	๓๕๙.๐๘
	มูลค่าการค้ารวม	๖๙๔.๔๓	๙๘๙.๗๘	๙๐๔.๖๗	๔๙๓.๘๔	๖๕๑.๒๗
	ดุลการค้า	๔๐๐.๗๔	๖๘๑.๐๘	๖๘๗.๗๗	๘๒.๘๐	๖๖.๘๙
กลุ่มจังหวัด ฯ	**นำเข้า**	**๓๘,๓๘๗.๙๒**	**๓๙,๐๘๑.๕๗**	**๔๘,๕๑๔.๑๗**	**๕๓,๐๐๕.๙๗**	**๔๘,๙๑๖.๖๑**
	ส่งออก	**๖๖,๘๔๔.๘๐**	**๗๕,๘๙๘.๗๕**	**๑๐๐,๔๕๒.๗๐**	**๘๘,๔๔๕.๖๒**	**๘๔,๖๔๗.๔๕**
	มูลค่าการค้ารวม	**๑๐๕,๒๓๒.๗๒**	**๑๑๔,๙๘๐.๓๒**	**๑๔๘,๙๖๖.๘๗**	**๑๔๑,๔๕๑.๕๙**	**๑๑๘,๔๔๙.๖๐**
	ดุลการค้า	**๒๘,๔๕๖.๘๘**	**๓๖,๘๑๗.๑๘**	**๕๑,๙๓๘.๕๓**	**๗๔,๘๙๐.๑๑**	**๗๔,๓๕๓.๘๔**

ที่มา : ด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ ด่านศุลกากรทุ่งช้าง และจุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก

(๖) สินค้าส่งออกและนำเข้า

เมื่อจำแนกรายสินค้า โดยพิจารณาสินค้านำเข้า - ส่งออก ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ แยกเป็นรายประเทศ ได้แก่

๑. ไทย - เมียนมา

สินค้าส่งออก

- พลังงาน : น้ำมันดีเซล และน้ำมันสำเร็จรูปอื่นๆ
- เครื่องดื่มและอาหาร : เครื่องดื่มชูกำลัง นมถั่วเหลือง ชาพร้อมดื่ม กาแฟ นม ครีมเทียม น้ำมันปาล์ม วัตถุดิบอาหารสัตว์
- วัสดุก่อสร้าง : ปูนซีเมนต์ เหล็ก ผลิตภัณฑ์เหล็ก
- สินค้าอุปโภคบริโภคทั่วไป : เครื่องสำอง เสื้อผ้า และของใช้ภายในบ้าน
- อื่นๆ : โทรศัพท์มือถือ สินแร่(พลวง) น้ำมันหล่อลื่น

สินค้านำเข้า

- ก๊าซธรรมชาติ : เป็นสินค้าหลักที่ส่งผ่านท่อเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมพลังงานของไทย
- แร่ธาตุและโลหะ : เหล็ก เหล็กกล้า
- สินค้าเกษตรและวัตถุดิบ : ถั่วชนิดต่างๆไม้แปรรูป/ไม้สัก ผลิตภัณฑ์ยาง
- สัตว์มีชีวิต : โค กระบือ

๒. ไทย - สปป.ลาว

สินค้าส่งออก

- พลังงานและเชื้อเพลิง : น้ำมันดีเซล
- ยานยนต์และอุปกรณ์ : รถยนต์ อุปกรณ์ และส่วนประกอบ
- สินค้าอุปโภคบริโภค : อาหารสำเร็จรูป เครื่องดื่ม สินค้าในครัวเรือน
- สินค้าอุตสาหกรรม : เคมีภัณฑ์ เม็ดพลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง เหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก
- สินค้าเกษตรแปรรูป : น้ำมันพืช น้ำตาล

สินค้านำเข้า

- พลังงาน : ไฟฟ้า
- วัตถุดิบทางการเกษตร : มันสำปะหลัง กาแฟ ยางพารา และกล้วย
- แร่ธาตุและโลหะ : ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุ
- ผลิตภัณฑ์ไม้ : ไม้แปรรูปและเฟอร์นิเจอร์

๓. ไทย - สปป.จีน

สินค้าส่งออก

- ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็ง : ทุเรียน มังคุด ลำไย และมะพร้าว
- ผลิตภัณฑ์ยางพารา : ยางแท่ง ยางแผ่น และผลิตภัณฑ์ยาง
- ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง : มันเส้น และแป้งมันสำปะหลัง
- ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ : ไม้ยางพาราแปรรูป
- อาหารและเครื่องดื่ม : ผลไม้แปรรูป อาหารทะเลแช่แข็งและเครื่องปรุงรส

สินค้านำเข้า

- เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ : อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ แผงวงจรไฟฟ้า อุปกรณ์สื่อสาร
- เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ : เครื่องจักรภาคผลิตและอุตสาหกรรม
- ยานพาหนะและส่วนประกอบ : รถยนต์ รถยนต์ไฟฟ้า และชิ้นส่วนยานยนต์
- เคมีภัณฑ์ : สารเคมีพื้นฐานและวัตถุดิบเคมีที่ใช้ในอุตสาหกรรม
- เครื่องใช้ไฟฟ้า : เครื่องปรับอากาศ ตู้เย็น เครื่องซักผ้า
- สินค้าอุปโภคบริโภค : เสื้อผ้า รองเท้า ของใช้ภายในบ้าน ของเล่น ผลิตภัณฑ์ดูแลผิว และอุปกรณ์สัตว์เลี้ยง

สำหรับการค้าชายแดนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ นั้น พบว่า มูลค่าของสินค้าส่งออกมากกว่าสินค้านำเข้า ซึ่งทำให้การค้าชายแดนของภาคเหนือของประเทศไทยได้ดุลการค้าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการได้ดุลการค้า เป็นผลดีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ หากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถกระจายผลประโยชน์ดังกล่าวไปยังจังหวัดในกลุ่มฯ ได้ จะทำให้เกิดการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น และรายได้ของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้นในที่สุด ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสินค้านำเข้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า การนำเข้าสินค้าจากประเทศเมียนมาร์และ สปป.ลาว ส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตร หรือสินค้าในอุตสาหกรรม Extractive Industry ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่นำหรือสกัดทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นสินค้าขึ้นมา เช่น อุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน อุตสาหกรรมป่าไม้ อุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ การทำเหมืองแร่ เป็นต้น ดังนั้น หากมีการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งอุตสาหกรรมสืบเนื่องมาตั้งโรงงานหรือจุดกระจายสินค้าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดการกระจายผลประโยชน์กลุ่มจังหวัดได้

มูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแนวโน้มคงที่ ในขณะที่มูลค่าผ่านแดนซึ่งเป็นการส่งสินค้าไปยังจีนตอนใต้มีแนวโน้มสูงขึ้น ซึ่งจากการคาดการณ์สอดคล้องกับการวิเคราะห์ของศูนย์วิจัยกสิกร ซึ่งกล่าวว่าการค้าผ่านแดนจะเป็นตลาดที่ช่วยสนับสนุนการค้าชายแดน ทั้งนี้ เนื่องจากตลาดจีนตอนใต้เป็นตลาดใหญ่ที่สุด และผู้บริโภคมีศักยภาพกำลังซื้อสูง ซึ่งในอนาคตจะเป็นตลาดที่สำคัญของประเทศมากกว่าประเทศมาเลเซีย และกัมพูชา ดังนั้น การสนับสนุนการค้าผ่านแดน ให้มีการเจริญเติบโตมากขึ้น ย่อมส่งผลดีต่อการเจริญเติบโตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ด้วย โดยควรสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมระหว่างประเทศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนร่วมกับจีนตอนใต้ให้เกิดเป็นรูปธรรม ผ่านนโยบายเฉพาะเมือง อย่างเช่นนโยบายความสัมพันธ์เมืองพี่เมืองน้อง (Sister Cities) ระหว่างจังหวัดเชียงรายกับมณฑลยูนนาน เป็นต้น เพื่อดึงดูดการค้าการลงทุนร่วมกันของทั้งสองเมือง ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์กับการค้าชายแดน และการค้าผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๑.๔) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) จำนวน ๑๒,๓๘๗,๘๗๗,๑๐๗ บาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๑๐.๔๖ โดย จังหวัดเชียงรายมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) มากที่สุด จำนวน ๕,๗๘๔,๔๑๒,๖๕๙ บาท รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา จำนวน ๒,๕๓๙,๘๔๘,๐๕๔ บาท จังหวัดน่าน จำนวน ๒,๑๙๐,๑๕๙,๖๕๐ บาท และจังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๘๗๓,๔๕๖,๗๔๔ บาท

ตารางที่ ๑๙ รายรับจากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของกลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย : บาท

จังหวัด	รายได้จากการจำหน่ายสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๔,๗๓๒,๘๖๙,๖๖๗	๕,๒๔๙,๗๐๗,๐๐๒	๓,๓๘๑,๑๙๒,๑๐๔	๕,๐๔๔,๔๒๓,๓๒๘	๕,๗๘๔,๔๑๒,๖๕๙
พะเยา	๒,๑๐๐,๗๗๗,๕๘๖	๒,๓๙๒,๖๓๖,๘๖๘	๑,๘๒๓,๗๕๕,๔๔๕	๒,๓๙๑,๙๗๘,๘๑๕	๒,๕๓๙,๘๔๘,๐๕๔
แพร่	๑,๓๗๕,๒๒๒,๘๓๓	๑,๔๙๗,๔๐๗,๖๐๒	๑,๖๑๐,๖๐๑,๐๐๖	๑,๗๕๕,๐๙๑,๗๔๒	๑,๘๗๓,๔๕๖,๗๔๔
น่าน	๑,๕๐๗,๘๖๙,๓๐๕	๑,๖๖๗,๗๗๖,๑๔๗	๑,๗๗๐,๓๓๗,๐๗๓	๒,๐๒๔,๑๖๗,๑๒๔	๒,๑๙๐,๑๕๙,๖๕๐
กลุ่มฯ	**๙,๗๑๖,๗๓๙,๓๙๑**	**๑๐,๘๐๗,๕๒๗,๖๑๙**	**๘,๕๘๕,๘๘๕,๖๒๘**	**๑๑,๒๑๕,๖๖๒,๐๐๙**	**๑๒,๓๘๗,๘๗๗,๑๐๗**
อัตราการเจริญเติบโตของ OTOP	+ ๗.๙	+ ๑๑.๒๒	- ๒๕.๘๗	+ ๓๐.๖๒	+ ๑๐.๔๖

ที่มา : กรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย

เมื่อพิจารณาจากข้อมูลกรมการพัฒนาชุมชนแสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ภายในเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ มีจำนวนทั้งสิ้น ๔,๓๗๐ ราย โดยมีผู้ประกอบการประเภทผลิตภัณฑ์ที่มากที่สุดได้แก่ อาหาร จำนวน ๑,๖๑๖ ราย ถัดมาคือ เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง จำนวน ๑,๓๐๐ ราย ผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน ๗๒๗ ราย เครื่องดื่ม จำนวน ๓๗๖ ราย และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา จำนวน ๓๕๑ ราย ทั้งนี้การเจริญเติบโตของสินค้า OTOP ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นสินค้า OTOP ยังคงเป็นต้องการของตลาดและสามารถขยายตลาดไปได้อีก และจากการประเมินคุณภาพของสินค้า OTOP ที่มีคุณภาพของกลุ่มจังหวัดเป็นสินค้าประเภท เครื่องดื่ม อาหารสด และเครื่องสำอาง ทั้งนี้ ในแต่ละจังหวัดมีสินค้า OTOP มีจุดเด่นด้านคุณภาพที่แตกต่างกันไป ดังนี้

- จังหวัดเชียงราย สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ชา กาแฟ สบู่ แชมพู โลชั่น สมุนไพร น้ำผลไม้ น้ำสมุนไพร และสับปะรดภูแล
- จังหวัดพะเยา สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ไวน์ลำไย กระเจี๊ยบ ลิ้นจี่ กำไลเงิน แหวน เงินฝังพลอย สร้อยคอ ต่างหู ผ้าพันคอ ครีมมะขามพะเยา และปลาส้ม
- จังหวัดแพร่ สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย แหวนทับทิม ผ้าทอ ผ้าด้นมือ เสื้อผ้าสำเร็จรูปสตรี ผ้าซิ่น เสื้อม่อฮ่อม และผ้าทอพื้นเมือง
- จังหวัดน่าน สินค้า OTOP ที่มีคุณภาพ ประกอบด้วย ชุดเครื่องประดับเงินแท้ สบู่สมุนไพร แชมพูสมุนไพร ชุดรับแขกหวาย เก้าอี้หวาย และผ้าทอลายน้ำไหล

อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการต้องมีการพัฒนาผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่องให้ตรงกับความต้องการของตลาด พัฒนาทักษะฝีมือและทักษะการผลิตของผู้ประกอบการ ควรสร้างแบรนด์เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าผลิตภัณฑ์ ควรเสริมสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการและขยายตลาด ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP จึงควรมีการเพิ่มความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก (local economy) พัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ OTOP ส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนชุมชนและช่องทางการตลาดให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ในระดับพื้นที่และชุมชน เสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งอย่างสมดุล ด้วยองค์ความรู้ เทคโนโลยี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยกลไกประชารัฐ ตลอดจนมีการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน (future growth) ของผู้ประกอบการ OTOP ที่มีศักยภาพ และความพร้อมในการส่งเสริมช่องทางการตลาดที่หลากหลาย เช่น OTOP trader , digital marketing ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ “ปรับตัว เปลี่ยนแปลง เพื่อเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน”

สำหรับการสร้างตลาดและขยายตลาดของสินค้าในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ควรที่จะขยายตลาดในต่างประเทศและกลุ่มประเทศ GMS

- ตลาดในประเทศไทย เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่กำลังซื้อสูง เน้นเพื่อสุขภาพ สะดวก รวดเร็ว สินค้าที่สามารถทำตลาดได้ ได้แก่ อาหารเพื่อสุขภาพพร้อมทาน ชา กาแฟ สมุนไพร ธัญพืช และอาหารเสริมเพื่อป้องกันโรคภัย อีกทั้งมีการรณรงค์การสวมใส่ผ้าไทยของหน่วยงานราชการ ส่งผลให้เป็นโอกาสสำหรับผลิตภัณฑ์ OTOP ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย

- ตลาดในสาธารณรัฐประชาชนจีน (รวมถึงมณฑลยูนนาน และเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง) เป็นกลุ่มฐานะดีขึ้น ต้องการตกแต่งบ้านให้น่าอยู่ขึ้น และสามารถซื้ออาหารและเครื่องดื่มที่มีราคาแพง สินค้าที่สามารถทำตลาดได้ ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์ เพื่อใช้ตกแต่งบ้าน และอาหารและเครื่องดื่มที่มีราคาสูง ได้แก่ พวกผลไม้อบแห้ง น้ำผลไม้ และกาแฟ ทั้งนี้ สินค้าที่มีความสำคัญในตลาดคือ ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและผลิตภัณฑ์สุขภาพ

- ตลาดในประเทศสหภาพเมียนมาร์ ส่วนใหญ่ประชาชนมีรายได้ มีต้องการสินค้าขั้นพื้นฐาน แต่ความเมืองกำลังขยาย ทำให้ภาคก่อสร้างกำลังเติบโต ดังนั้นสินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ สินค้าพื้นฐานประเภทยารักษาโรค เวชภัณฑ์ สบู่ ยาสระผม และสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของภาคก่อสร้าง

- ตลาดใน สปป.ลาว เป็นตลาดที่มีโครงสร้างพื้นฐานและไฟฟ้าขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และมีคนจีนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยอยู่มากทำให้ต้องการสินค้าอุปโภคบริโภค ดังนั้นสินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์รูปแบบทันสมัย อาหารและเครื่องดื่ม เสื้อผ้าและของใช้ในชีวิตประจำวัน

- ตลาดในประเทศเวียดนาม เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่เป็นคนชนชั้นกลาง ใช้จ่ายกับสินค้าที่ดีเพื่อสุขภาพ แต่ยังต้องการสินค้าพื้นฐานและชอบความสะดวกสบายผ่านการซื้อของออนไลน์ ดังนั้น สินค้าที่คาดว่าจะทำตลาดได้ ได้แก่ เครื่องดื่มบำรุงความงามและสมอง ผลิตภัณฑ์ความสวยความงามและเฟอร์นิเจอร์

ตารางที่ ๒๐ ข้อมูลการลงทะเบียนโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ OTOP (เดือน ธันวาคม ๒๕๖๗)

หน่วยนับ : ราย

จังหวัด	อาหาร			เครื่องดื่ม			ผ้าและเครื่องแต่งกาย			เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง			สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา		
	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs	กลุ่มผู้ผลิตรายเดียว	ชุมชน	SMEs
เชียงราย	๓๓๐	๓๙๔	๒๓	๗๕	๑๔๕	๑๔	๑๖๕	๙๙	๓	๔๓๐	๑๗๖	๑๘	๙๓	๘๙	๘
พะเยา	๑๘๑	๑๔๕	๙	๑๒	๑๙	๑	๗๖	๔๐	๑	๑๘๔	๗๐	๒	๔๑	๒๔	-
แพร่	๑๓๘	๙๑	๔	๕๑	๑๐	-	๔๔	๑๓๑	๒	๑๑๔	๑๓๒	๔	๑๘	๑๖	-
น่าน	๑๗๖	๑๒๑	๔	๒๗	๑๙	๓	๙๘	๖๔	๔	๑๐๕	๖๕	-	๓๓	๒๙	-
กลุ่มฯ	**๘๒๕**	**๗๕๑**	**๔๐**	**๑๖๕**	**๑๙๓**	**๑๘**	**๓๘๓**	**๓๓๔**	**๑๐**	**๘๓๓**	**๔๔๓**	**๒๔**	**๑๘๕**	**๑๕๘**	**๘**

ที่มา : กรมพัฒนาชุมชน, กระทรวงมหาดไทย

๑.๕) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านอุตสาหกรรม

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนโรงงาน จำนวน ๑,๓๙๖ โรงงาน เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๗.๙๖ โดยมีจังหวัดเชียงราย มีจำนวนโรงงานมากที่สุด จำนวน ๖๕๕ โรงงาน รองลงมาเป็นจังหวัดแพร่ จำนวน ๓๑๘ โรงงาน จังหวัดพะเยา จำนวน ๒๒๙ โรงงาน และจังหวัดน่าน จำนวน ๑๙๔ โรงงาน ตามลำดับ

ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเงินลงทุน จำนวน ๔๓,๘๓๒ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๒ โดยมีจังหวัดเชียงรายมีเงินลงทุนมากที่สุด จำนวน ๒๒,๘๒๕ ล้านบาท รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา จำนวน ๑๑,๐๑๒ ล้านบาท จังหวัดแพร่ จำนวน ๖,๗๕๔ ล้านบาท และจังหวัดน่าน จำนวน ๓,๒๔๑ ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๑ โรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรม และได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	รายการ	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
เชียงราย	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๖๘๑	๖๗๖	๖๕๐	๖๕๖	๖๕๕
	เงินทุน (ล้านบาท)	๒๑,๐๘๕	๒๑,๖๑๘	๒๑,๗๑๓	๒๒,๓๑๔	๒๒,๘๒๕
	คนงาน (คน)	๑๒,๖๑๑	๑๒,๕๓๓	๑๒,๔๑๐	๑๒,๓๓๓	๑๒,๗๗๕
พะเยา	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๒๑๓	๒๒๐	๒๒๒	๑๑๔	๒๒๙
	เงินทุน (ล้านบาท)	๔,๗๘๗	๕,๒๙๒	๕,๕๘๐	๕,๘๗๕	๑๑,๐๑๒
	คนงาน (คน)	๓,๓๕๑	๓,๔๒๐	๓,๒๙๘	๓,๓๑๓	๓,๓๙๐
แพร่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๓๒๐	๓๒๙	๓๒๒	๓๒๔	๓๑๘
	เงินทุน (ล้านบาท)	๖,๓๖๑	๖,๖๒๒	๖,๗๑๘	๖,๘๓๕	๖,๗๕๔
	คนงาน (คน)	๖,๕๗๖	๖,๖๕๒	๖,๗๘๐	๗,๐๕๗	๖,๘๕๙
น่าน	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	๑๗๗	๑๙๖	๑๙๕	๑๙๙	๑๙๔
	เงินทุน (ล้านบาท)	๒,๖๙๒	๒,๙๗๘	๓,๐๑๘	๓,๒๕๐	๓,๒๔๑
	คนงาน (คน)	๑,๗๙๕	๑,๙๒๘	๑,๙๓๐	๑,๙๖๒	๑,๙๑๔
กลุ่มจังหวัด ฯ	**จำนวนโรงงาน (โรงงาน)**	**๑,๓๙๑**	**๑,๔๒๑**	**๑,๓๘๙**	**๑,๒๙๓**	**๑,๓๙๖**
	เงินทุน (ล้านบาท)	**๓๔,๙๒๕**	**๓๖,๕๑๐**	**๓๗,๐๒๙**	**๓๘,๒๗๔**	**๔๓,๘๓๒**
	คนงาน (คน)	**๒๔,๓๓๓**	**๒๔,๕๓๓**	**๒๔,๔๑๘**	**๒๔,๖๖๕**	**๒๔,๙๓๘**

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑.๖) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านการเกษตร

(๑) จำนวนเกษตรกรจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ พบว่า จำนวนครัวเรือนที่มาขึ้นทะเบียนเป็นเกษตรกรมีจำนวนอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๖๗ มีจำนวนครัวเรือนเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จำนวน ๔๗๘,๗๔๖ ครัวเรือน เมื่อจำแนกรายจังหวัด พบว่าจังหวัดที่มีการขึ้นทะเบียนเกษตรกรมากที่สุด คือจังหวัดเชียงราย จำนวน ๒๐๒,๒๘๐ ครัวเรือน รองลงมาคือ จังหวัดน่าน จำนวน ๑๐๓,๑๖๐ ครัวเรือน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๐๐,๑๒๕ ครัวเรือน และจังหวัดที่มีการขึ้นทะเบียนครัวเรือนเกษตรกรน้อยที่สุดคือจังหวัดแพร่ จำนวน ๗๓,๑๘๑ ครัวเรือน ตามลำดับ และเมื่อวิเคราะห์สัดส่วนของจำนวนครัวเรือนที่ขึ้นทะเบียนของประชากรของแต่ละจังหวัดสอดคล้องกับจำนวนครัวเรือนและขนาดของพื้นที่ ทั้งนี้จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุด และมีจำนวนครัวเรือนมากที่สุด จึงทำให้จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรมากที่สุด

ตารางที่ ๒๒ จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

หน่วยนับ : ครัวเรือน

จำนวนครัวเรือนเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกร	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
เชียงราย	๑๗๓,๙๒๗	๑๗๕,๒๘๗	๑๗๒,๕๔๙	๒๐๕,๖๓๕	๒๐๒,๒๘๐
พะเยา	๗๙,๗๑๗	๘๐,๒๔๓	๗๙,๔๗๑	๑๐๑,๐๒๑	๑๐๐,๑๒๕
แพร่	๖๕,๐๓๑	๖๒,๗๔๕	๖๐,๘๖๓	๗๔,๘๔๙	๗๓,๑๘๑
น่าน	๘๘,๒๔๑	๘๘,๗๓๔	๘๗,๔๒๙	๑๐๕,๒๗๔	๑๐๓,๑๖๐
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๔๐๖,๙๑๖**	**๔๐๗,๐๐๙**	**๔๐๐,๓๑๒**	**๔๘๖,๗๗๙**	**๔๗๘,๗๔๖**

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) สถิติการใช้ที่ดิน

การใช้ที่ดินในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จากพื้นที่ทั้งหมด ๒๒,๕๑๕,๐๖๒ ไร่ แบ่งออกเป็น พื้นที่ป่าไม้ จำนวน ๑๒,๐๘๒,๙๖๙ ไร่ เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน ๖,๑๐๖,๗๒๖ ไร่ และเนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร จำนวน ๔,๓๒๕,๓๖๗ ไร่ หากจำแนกเนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ในปีพ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่นาข้าว จำนวน ๒,๕๗๙,๔๓๙ ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น จำนวน ๑,๕๕๖,๑๓๘ ไร่ และถัดมาเป็นพื้นที่พืชไร่ จำนวน ๑,๔๕๘,๑๙๙ ไร่ ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์สถิติการใช้ที่ดิน พบว่า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ใช้ที่ดินในการทำนามากที่สุดเนื่องด้วยสภาพอากาศและลักษณะภูมิศาสตร์ที่เหมาะแก่การทำนา ประกอบกับการทำนาเป็นวิถีชีวิตมาแต่เดิม จึงทำให้เกษตรกรนิยมใช้พื้นที่ในการปลูกข้าวมากกว่าการใช้ประโยชน์ในการทำอย่างอื่น

ตารางที่ ๒๓ สถิติการใช้ที่ดินของกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

หน่วยนับ : ไร่

จังหวัด	ประเภทเนื้อที่	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
เชียงราย	เนื้อที่ทั้งหมด	๗,๒๙๘,๙๘๑	๗,๒๙๘,๙๘๑	๗,๑๘๙,๓๑๑	๗,๒๙๘,๙๘๑	๗,๒๙๘,๙๘๑
	เนื้อที่ป่าไม้	๒,๘๗๖,๐๔๓	๒,๘๖๕,๔๖๔	๒,๘๕๕,๐๗๐	๒,๘๔๕,๓๑๒	๒,๘๓๘,๔๘๓
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๓,๐๑๘,๐๑๒	๓,๐๑๗,๖๖๙	๒,๙๙๕,๗๙๑	๒,๖๙๗,๕๗๘	๒,๖๗๘,๓๒๑
	นาข้าว	๑,๓๘๑,๔๘๕	๑,๓๘๐,๙๐๒	๑,๓๘๑,๑๐๐	๑,๓๐๑,๖๔๓	๑,๒๙๘,๕๐๕
	พืชไร่	๖๑๖,๓๔๑	๖๑๖,๘๓๕	๖๑๖,๔๕๗	๓๙๑,๒๐๒	๓๔๑,๔๔๑
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๗๓๗,๖๘๖	๗๓๗,๕๒๐	๗๓๗,๗๒๕	๗๓๘,๖๓๒	๗๕๐,๖๗๗
	สวนผักและไม้ดอก	๖๐,๔๐๓	๖๐,๔๐๘	๖๐,๓๖๔	๕๓,๓๗๒	๕๓,๓๔๑
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๒๒๒,๐๙๗	๒๒๒,๐๐๔	๒๐๐,๑๔๕	๒๑๒,๗๒๙	๒๓๔,๓๕๗
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๑,๔๐๔,๙๒๖	๑,๔๑๕,๘๔๘	๔,๑๙๓,๕๑๙	๑,๗๕๖,๐๙๑	๑,๗๘๒,๑๗๗
พะเยา	เนื้อที่ทั้งหมด	๓,๙๕๙,๔๑๒	๓,๙๕๙,๔๑๒	๓,๘๖๘,๒๔๘	๓,๙๕๙,๔๑๒	๓,๙๕๙,๔๑๒
	เนื้อที่ป่าไม้	๑,๙๙๒,๒๑๐	๑,๙๘๘,๗๔๗	๑,๙๙๐,๑๔๗	๑,๙๘๙,๑๑๗	๑,๙๘๖,๙๕๙
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๑,๕๐๓,๙๒๖	๑,๕๐๓,๖๓๕	๑,๔๙๕,๙๕๓	๑,๒๔๓,๙๕๒	๑,๒๔๕,๖๙๘
	นาข้าว	๗๓๐,๒๙๗	๗๒๙,๙๑๐	๗๓๐,๑๕๒	๖๙๓,๑๖๙	๖๔๘,๕๗๐
	พืชไร่	๓๐๗,๕๒๕	๓๐๗,๓๘๙	๓๐๗,๒๘๖	๑๗๖,๔๓๗	๑๘๒,๖๐๐
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๓๖๑,๕๕๐	๓๖๑,๘๔๐	๓๖๑,๖๕๐	๒๗๘,๕๐๕	๒๘๔,๖๘๓
	สวนผักและไม้ดอก	๒๕,๕๑๖	๒๕,๔๙๖	๒๕,๕๐๙	๒๒,๕๘๓	๒๒,๖๙๗
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๗๙,๐๓๘	๗๙,๐๐๐	๗๑,๓๕๗	๗๓,๒๕๘	๑๐๗,๑๔๘
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๔๖๓,๒๗๖	๔๖๗,๐๓๐	๒,๓๗๒,๒๙๕	๗๒๖,๓๔๓	๗๒๖,๗๕๕
แพร่	เนื้อที่ทั้งหมด	๔,๐๘๖,๖๒๔	๔,๐๘๖,๖๒๔	๔,๐๕๑,๙๑๓	๔,๐๘๖,๖๒๔	๔,๐๘๖,๖๒๔
	เนื้อที่ป่าไม้	๒,๖๒๓,๙๑๐	๒,๖๒๗,๔๐๑	๒,๖๒๗,๕๗๗	๒,๖๒๔,๓๔๒	๒,๖๒๙,๗๙๐
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๗๙๖,๙๖๔	๗๙๗,๗๕๐	๗๙๑,๙๓๑	๗๑๕,๕๗๓	๗๑๗,๔๒๐
	นาข้าว	๓๒๓,๔๕๔	๓๒๓,๖๐๔	๓๒๓,๕๐๘	๓๒๔,๒๓๕	๒๙๕,๗๕๒
	พืชไร่	๓๓๖,๗๕๙	๓๓๗,๐๑๓	๓๓๖,๘๙๒	๒๕๘,๘๖๖	๒๙๐,๙๖๖
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๗๓,๗๖๖	๗๔,๑๔๗	๗๔,๑๐๘	๗๘,๒๑๙	๘๐,๖๙๒
	สวนผักและไม้ดอก	๖,๒๐๕	๖,๒๒๕	๖,๒๕๘	๒,๙๒๑	๓,๐๓๕

จังหวัด	ประเภทเนื้อที่	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๕๖,๗๘๐	๕๖,๗๖๑	๕๑,๑๖๕	๕๑,๓๓๒	๔๖,๙๗๕
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๖๖๕,๗๕๐	๖๖๑,๔๗๓	๓,๒๕๙,๙๘๑	๗๔๖,๗๐๙	๗๓๙,๔๑๔
น่าน	เนื้อที่ทั้งหมด	๗,๑๗๐,๐๔๕	๗,๑๗๐,๐๔๕	๗,๕๘๑,๐๓๕	๗,๑๗๐,๐๔๕	๗,๑๗๐,๐๔๕
	เนื้อที่ป่าไม้	๔,๖๔๙,๑๔๔	๔,๖๔๗,๖๖๘	๔,๖๔๐,๗๔๗	๔,๖๓๓,๗๑๖	๔,๖๒๗,๗๓๗
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	๑,๔๑๔,๖๐๖	๑,๔๑๔,๔๒๓	๑,๔๙๑,๗๓๙	๑,๔๔๔,๕๑๗	๑,๔๖๕,๒๘๗
	นาข้าว	๒๓๗,๔๒๓	๒๓๗,๔๓๔	๓๑๖,๐๒๑	๓๐๙,๕๐๙	๓๓๖,๖๑๒
	พืชไร่	๗๘๕,๘๒๘	๗๘๕,๖๔๙	๗๘๕,๗๒๗	๖๗๘,๗๒๘	๖๔๓,๑๙๒
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	๒๘๕,๔๒๒	๒๘๕,๔๕๘	๓๗๖,๒๕๔	๓๙๗,๘๑๔	๔๔๐,๐๘๖
	สวนผักและไม้ดอก	๓,๘๔๐	๓,๘๓๗	๗,๖๙๔	๗,๖๒๙	๗,๖๔๕
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	๑๐๒,๐๙๓	๑๐๒,๐๔๕	๖,๐๔๒	๕๐,๘๓๗	๓๘,๒๐๘
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	๑,๑๐๖,๒๙๕	๑,๑๐๗,๙๕๔	๖,๐๘๙,๒๙๖	๑,๐๙๑,๘๑๒	๑,๐๗๗,๐๒๑
กลุ่มจังหวัดฯ	**เนื้อที่ทั้งหมด**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**	**๒๒,๖๙๐,๕๐๗**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**	**๒๒,๕๑๕,๐๖๒**
	เนื้อที่ป่าไม้	**๑๒,๑๔๑,๓๐๗**	**๑๒,๑๒๙,๒๘๐**	**๑๒,๑๑๓,๕๔๑**	**๑๒,๐๙๒,๔๘๗**	**๑๒,๐๘๒,๙๖๙**
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร	**๖,๗๓๓,๕๐๘**	**๖,๗๓๓,๔๗๗**	**๖,๗๗๕,๔๑๔**	**๖,๑๐๑,๖๒๐**	**๖,๑๐๖,๗๒๖**
	นาข้าว	**๒,๖๗๒,๖๕๙**	**๒,๖๗๑,๘๕๐**	**๒,๗๕๐,๗๘๑**	**๒,๖๒๘,๕๕๖**	**๒,๕๗๙,๔๓๙**
	พืชไร่	**๒,๐๔๖,๔๕๓**	**๒,๐๔๖,๘๘๖**	**๒,๐๔๖,๓๖๒**	**๑,๕๐๕,๒๓๓**	**๑,๔๕๘,๑๙๙**
	สวนไม้ผลและไม้ยืนต้น	**๑,๓๘๔,๖๕๘**	**๑,๓๘๔,๘๑๘**	**๑,๔๗๕,๖๒๙**	**๑,๔๙๓,๑๗๐**	**๑,๕๕๖,๑๓๘**
	สวนผักและไม้ดอก	**๙๕,๙๖๔**	**๙๕,๙๖๖**	**๙๙,๘๒๕**	**๘๖,๕๐๕**	**๘๖,๗๑๘**
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่นๆ	**๔๖๐,๐๐๘**	**๔๕๙,๘๑๐**	**๓๒๘,๗๐๙**	**๓๘๘,๑๕๖**	**๔๒๖,๖๘๘**
	เนื้อที่ใช้ประโยชน์นอกการเกษตร	**๓,๖๔๐,๒๔๗**	**๓,๖๕๒,๓๐๕**	**๑๕,๙๑๕,๐๙๑**	**๔,๓๒๐,๙๕๕**	**๔,๓๒๕,๓๖๗**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (วันที่เผยแพร่ : เดือน กรกฎาคม ๒๕๖๗)

(๓) Smart Farmer และ Young Smart Farmer

หากพิจารณาจำนวน Smart Farmer, Young Smart Farmer ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ มีจำนวนทั้งสิ้น ๗,๒๔๘ คน หากพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer มากที่สุดจำนวน ๓,๑๓๑ คน รองลงมาจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๒,๐๑๑ คน รองลงมาจังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๑,๔๕๑ คน และจังหวัดแพร่เกษตรกรที่เป็น Smart Farmer, Young Smart Farmer จำนวน ๖๕๕ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๔ ข้อมูล Smart Farmer, Young Smart Farmer พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	ประเภท	จำนวน (ราย)					รวม (ราย)
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	
เชียงราย	Smart Farmer	๗๘๗	๔๑๕	๔๕๙	๖๖๙	๓๖๑	๒,๖๙๑
	Young Smart Farmer	๕๖	๖๗	๑๐๕	๑๐๙	๑๐๓	๔๔๐
	รวม	**๘๔๓**	**๔๘๒**	**๕๖๔**	**๗๗๘**	**๔๖๔**	**๓,๑๓๑**
พะเยา	Smart Farmer	๘๘๒	๑๑๙	๙๐	๙๐	๙๐	๑,๒๗๑
	Young Smart Farmer	๔๐	๔๐	๔๐	๓๐	๓๐	๑๘๐
	รวม	**๙๒๒**	**๑๕๙**	**๑๓๐**	**๑๒๐**	**๑๒๐**	**๑,๔๕๑**
แพร่	Smart Farmer	๑๖๐	๘๐	๘๐	๘๐	๘๐	๔๘๐
	Young Smart Farmer	๔๐	๔๐	๔๐	๓๐	๒๕	๑๗๕
	รวม	**๒๐๐**	**๑๒๐**	**๑๒๐**	**๑๑๐**	**๑๐๕**	**๖๕๕**
น่าน	Smart Farmer	๑๕๐	๒๘	๘๓	๑๕๖๑	๗๒	๑,๘๙๔
	Young Smart Farmer	๒๕	๒๐	๒๗	๑๙	๒๖	๑๑๗
	รวม	**๑๗๕**	**๔๘**	**๑๑๐**	**๑๕๘๐**	**๙๘**	**๒,๐๑๑**
กลุ่มฯ		**๒,๑๔๐**	**๘๐๙**	**๙๒๔**	**๒,๕๘๘**	**๗๘๗**	**๗,๒๔๘**

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

(๕) ผลผลิตทางเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

(๕.๑) ข้าวนาปี

ในปี พ.ศ.๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปี จำนวน ๒,๕๐๑,๙๙๗ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๒,๔๐๒,๗๘๖ ไร่ ผลผลิต จำนวน ๑,๒๙๐,๙๗๕ ตัน โดยมีอัตราผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๘ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีผลผลิตข้าวนาปีมากที่สุด จำนวน ๖๖๗,๘๖๖ ตัน รองลงมาจังหวัดพะเยามีผลผลิต จำนวน ๒๙๔,๓๙๐ ตัน จังหวัดแพร่มีผลผลิต จำนวน ๑๖๕,๖๔๔ ตัน และจังหวัดน่านมีผลผลิตข้าวนาปีน้อยที่สุด จำนวน ๑๖๓,๐๗๕ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๕ ข้อมูลการปลูกข้าวนาปี ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)					เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ ๒๕๖๘
เชียงราย	๑,๓๐๗,๔๑๔	๑,๒๙๓,๙๔๘	๑,๒๙๗,๗๔๕	๑,๒๖๑,๔๖๕	๑,๒๖๐,๔๒๐	๑,๓๐๓,๓๓๕	๑,๒๗๐,๓๒๙	๑,๒๗๓,๐๕๑	๑,๑๐๙,๗๙๐	๑,๒๐๐๑๔๑	๗๑๗,๕๙๔	๗๐๕,๗๕๑	๗๐๓,๐๗๕	๖๐๐,๒๓๑	๖๖๗,๘๖๖
พะเยา	๖๔๐,๘๘๖	๖๓๘,๓๕๒	๖๒๔,๒๖๓	๖๒๒,๒๔๔	๖๒๑,๑๔๘	๖๓๘,๖๕๓	๖๒๖,๐๑๖	๖๒๒,๖๙๓	๕๕๙,๓๐๘	๕๙๕,๑๓๔	๓๐๕,๐๐๖	๓๐๒,๘๙๔	๒๙๙,๖๔๐	๒๗๐,๐๒๘	๒๙๔,๓๙๐
แพร่	๓๐๐,๘๔๓	๒๙๐,๐๕๕	๒๘๔,๗๗๓	๒๘๕,๑๐๑	๒๘๕,๒๖๓	๒๙๙,๖๙๙	๒๘๓,๐๙๗	๒๘๐,๒๘๔	๒๘๐,๘๘๖	๑๗๓,๗๔๗	๑๖๘,๔๘๐	๑๖๓,๑๐๓	๑๖๔,๗๗๒	๑๖๕,๖๔๔
น่าน	๓๓๖,๔๓๐	๓๓๒,๙๔๙	๓๔๒,๐๕๙	๓๓๓,๕๐๑	๓๓๕,๑๖๖	๓๓๔,๙๓๕	๓๓๐,๙๓๕	๓๔๑,๑๓๔	๓๒๙,๐๐๗	๓๒๖,๖๒๕	๑๗๓,๐๔๔	๑๗๑,๔๖๑	๑๗๓,๑๖๘	๑๖๔,๙๖๕	๑๖๓,๐๗๕
กลุ่มจังหวัด ฯ	๒,๕๘๕,๕๗๓	๒,๕๕๕,๓๐๔	๒,๕๒๘,๘๔๐	๒,๕๐๒,๓๑๑	๒,๕๐๑,๙๗๗	๒,๕๗๖,๖๒๒	๒,๕๑๖,๓๗๔	๒,๕๑๙,๗๗๕	๒,๒๗๘,๓๘๙	๒,๔๐๒,๗๘๖	๑,๓๖๙,๓๙๑	๑,๓๙๘,๕๘๖	๑,๓๓๘,๙๘๖	๑,๑๙๙,๙๙๖	๑,๒๙๐,๙๗๕

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๒) ข้าวนาปรัง

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวนาปรัง จำนวน ๔๙๘,๒๔๙ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๔๙๕,๗๑๗ ไร่ ผลผลิต จำนวน ๓๓๗,๖๒๙ ตัน โดยมีอัตราผลผลิตลดลงจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๒ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีผลผลิตข้าวนาปรังมากที่สุด จำนวน ๓๓๗,๖๒๙ ตัน รองลงมาจังหวัดพะเยา จำนวน ๕๓,๘๑๐ ตัน จังหวัดแพร่ จำนวน ๒๖,๖๙๘ ตัน และจังหวัดน่าน จำนวน ๗,๕๑๓ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๖ ข้อมูลการปลูกข้าวนาปรัง ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)					เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙
เชียงราย	๓๓๕,๓๘๙	๔๐๐,๕๒๔	๓๖๕,๘๓๘	๕๐๙,๙๘๓	๔๙๘,๒๔๙	๓๓๔,๔๖๓	๓๙๙,๕๙๗	๓๕๗,๓๒๖	๕๐๘,๘๔๕	๔๙๕,๗๑๗	๒๑๓,๐๔๙	๒๕๓,๖๗๑	๒๒๔,๐๔๙	๓๔๔,๕๙๗	๓๓๗,๖๒๙
พะเยา	๔๒,๙๙๔	๖๒,๑๐๕	๓๔,๗๑๗	๙๕,๕๕๐	๘๒,๖๑๘	๔๒,๙๖๖	๖๒,๐๑๒	๓๔,๕๕๒	๙๕,๓๗๘	๘๒,๕๓๕	๒๖,๗๔๕	๓๘,๒๘๐	๒๐,๖๔๘	๖๑,๙๘๒	๕๓,๘๑๐
แพร่	๓๑,๘๔๘	๓๐,๕๑๑	๒๔,๔๐๕	๕๓,๒๗๕	๔๔,๓๔๒	๓๑,๗๖๑	๓๐,๓๘๑	๒๔,๓๒๓	๕๒,๘๗๔	๔๔,๓๐๗	๑๘,๔๕๓	๑๗,๗๐๔	๑๔,๔๔๗	๓๑,๖๗๒	๒๖,๖๙๘
น่าน	๑๒,๕๗๘	๙,๘๒๑	๙,๔๑๒	๑๔,๔๐๕	๑๒,๘๘๗	๑๒,๕๔๓	๙,๗๘๗	๙,๔๐๔	๑๔,๓๗๕	๑๒,๘๗๕	๗,๑๗๕	๕,๕๘๙	๕,๓๙๔	๘,๓๕๗	๗,๕๑๓
กลุ่มจังหวัด ฯ	๔๒๒,๘๐๙	๕๐๒,๙๖๑	๔๓๔,๓๗๒	๖๗๓,๒๑๓	๖๓๘,๐๙๖	๔๒๑,๗๓๓	๕๐๑,๗๗๗	๔๒๕,๖๐๕	๖๗๑,๔๗๒	๖๓๕,๔๓๔	๒๖๕,๔๒๒	๓๑๕,๒๔๔	๒๖๔,๕๓๘	๔๔๖,๖๒๘	๔๒๕,๖๕๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๓) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๑,๐๑๖,๘๘๒ ไร่ เนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๑,๐๐๙,๕๕๑ ไร่ และผลผลิต ๗๕๕,๐๔๐ ตัน โดยมีอัตราผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๔.๐๑ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดที่มีผลผลิตเยอะที่สุดคือจังหวัดน่าน จำนวน ๒๗๗,๙๘๒ ตัน รองลงมาจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๘๔,๗๙๔ ตัน จังหวัดแพร่ จำนวน ๑๗๗,๐๙๒ ตัน และจังหวัดพะเยา จำนวน ๑๑๔,๑๗๒ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๗ ข้อมูลการปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)					เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๒๖๘,๗๔๗	๒๖๕,๕๗๙	๓๐๔,๖๗๑	๒๑๔,๗๙๑	๒๒๕,๔๒๖	๒๖๔,๓๒๘	๒๖๔,๓๙๕	๓๐๓,๑๗๕	๒๐๗,๖๔๒	๒๒๒,๔๖๖	๑๘๗,๒๐๒	๑๙๖,๔๖๑	๒๒๒,๙๙๙	๑๖๗,๗๐๖	๑๘๔,๗๙๔
พะเยา	๑๕๕,๓๙๘	๑๕๒,๖๓๓	๑๗๙,๗๘๖	๑๔๙,๔๗๖	๑๕๒,๖๘๖	๑๕๕,๒๒๓	๑๕๒,๔๑๒	๑๗๖,๘๑๙	๑๔๖,๐๓๘	๑๕๑,๗๓๑	๑๑๒,๖๖๗	๑๐๙,๕๒๑	๑๒๖,๘๗๑	๑๐๘,๖๓๗	๑๑๕,๑๗๒
แพร่	๒๗๑,๐๗๙	๒๔๙,๐๐๒	๒๔๙,๑๔๒	๒๓๗,๘๙๐	๒๓๖,๒๗๗	๒๗๐,๔๘๓	๒๔๘,๓๑๑	๒๔๗,๕๐๐	๒๓๒,๖๖๓	๒๓๔,๔๗๕	๑๘๘,๕๙๗	๑๗๐,๗๙๘	๑๗๑,๕๘๘	๑๖๕,๔๐๙	๑๗๗,๐๙๒
น่าน	๕๗๑,๔๒๕	๕๐๔,๗๒๘	๕๑๒,๒๑๙	๔๐๗,๓๔๑	๔๐๒,๔๙๓	๕๗๐,๔๗๒	๕๐๒,๕๘๑	๕๐๖,๙๗๕	๔๐๔,๐๘๗	๔๐๐,๘๗๙	๓๘๘,๙๓๗	๓๔๕,๔๕๓	๓๔๕,๘๙๔	๒๘๒,๑๑๐	๒๗๗,๙๘๒
กลุ่มจังหวัด ฯ	๑,๒๖๖,๖๔๙	๑,๑๗๑,๙๔๒	๑,๒๔๕,๘๑๘	๑,๐๐๙,๔๙๘	๑,๐๑๖,๘๘๒	๑,๒๖๐,๕๐๖	๑,๑๖๗,๖๙๙	๑,๒๓๔,๕๖๙	๙๙๐,๕๓๐	๑,๐๐๙,๕๕๑	๘๗๗,๔๐๓	๘๒๒,๒๓๓	๘๖๗,๓๕๒	๗๒๕,๘๖๒	๗๕๕,๐๔๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๔) ลำไย

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ยืนต้นของลำไย รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓๗๙,๑๖๕ ไร่ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว จำนวน ๓๗๘,๖๒๑ ไร่ ผลผลิตรวม จำนวน ๑๗๒,๙๕๙ ตัน โดยมีอัตราผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๔ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด จำนวน ๙๓,๙๒๖ ตัน รองลงมาคือจังหวัดพะเยา จำนวน ๔๖,๗๒๔ ตัน จังหวัดน่าน จำนวน ๓๑,๓๘๕ ตัน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๙๒๔ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๘ ข้อมูลการปลูกลำไย ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)					เนื้อที่ให้ผล (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๒๔๕,๘๕๓	๒๔๕,๓๑๑	๒๓๘,๑๒๘	๒๓๐,๗๙๙	๒๒๗,๐๕๑	๒๓๖,๒๓๙	๒๔๒,๕๙๘	๒๓๘,๐๗๔	๒๓๐,๗๔๙	๒๒๖,๙๗๑	๑๐๘,๕๙๘	๑๐๙,๗๙๖	๘๕,๒๖๔	๖๔,๔๑๙	๙๓,๙๒๖
พะเยา	๙๗,๘๒๓	๙๖,๕๐๔	๙๔,๓๑๑	๙๓,๖๐๓	๙๑,๗๗๖	๘๕,๓๐๓	๙๔,๔๐๖	๙๓,๖๕๑	๙๓,๐๘๒	๙๑,๓๕๖	๔๐,๖๐๕	๔๓,๓๐๙	๓๘,๑๘๖	๓๓,๙๙๔	๔๖,๗๒๔
แพร่	๓,๗๓๖	๓,๗๓๒	๓,๖๑๔	๒,๙๕๔	๒,๗๖๙	๓,๖๖๗	๓,๖๘๒	๓,๕๙๖	๒,๘๙๒	๒,๗๒๕	๑,๔๐๗	๑,๔๑๓	๑,๓๕๕	๗๓๕	๙๒๔
น่าน	๖๔,๖๔๖	๖๔,๓๖๖	๖๑,๙๖๓	๖๐,๙๗๙	๕๗,๕๖๙	๖๓,๒๓๘	๖๓,๘๒๒	๖๑,๘๐๑	๖๐,๙๗๙	๕๗,๕๖๙	๒๘,๔๖๔	๓๓,๕๑๔	๒๙,๑๐๑	๒๘,๓๕๗	๓๑,๓๘๕
กลุ่มจังหวัด ฯ	๔๑๒,๐๕๘	๔๐๙,๙๑๓	๓๙๘,๐๑๖	๓๘๘,๓๓๕	๓๗๙,๑๖๕	๓๘๘,๔๔๗	๔๐๔,๕๐๘	๓๙๗,๑๒๒	๓๘๗,๗๐๒	๓๗๘,๖๒๑	๑๗๙,๐๗๔	๑๘๘,๐๓๒	๑๕๓,๙๐๖	๑๒๗,๕๐๕	๑๗๒,๙๕๙

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๕) ลิ้นจี่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ยืนต้นของลิ้นจี่ รวมทั้งสิ้น จำนวน ๓๓,๘๙๗ ไร่ มีเนื้อที่ให้ผล จำนวน ๓๓,๘๓๘ ไร่ และมีผลผลิต จำนวน ๙,๑๔๔ ตัน โดยมีอัตราผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดน่านเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด จำนวน ๓,๖๗๗ ตัน รองลงมาคือจังหวัดพะเยา จำนวน ๓,๒๗๔ ตัน จังหวัดเชียงราย จำนวน ๒,๑๗๓ ตัน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๒๐ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลการปลูกลิ้นจี่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)				เนื้อที่ให้ผล (ไร่)				ผลผลิต (ตัน)			
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๑๓,๔๓๗	๑๒,๖๘๒	๑๒,๐๗๙	๑๑,๒๑๓	๑๒,๘๗๙	๑๒,๐๘๑	๑๒,๐๒๘	๑๑,๑๖๒	๓,๒๘๘	๒,๗๑๑	๑,๑๒๐	๒,๑๗๓
พะเยา	๑๒,๑๑๘	๑๑,๒๘๙	๑๑,๐๗๕	๑๐,๗๘๘	๑๑,๗๐๔	๑๐,๙๖๕	๑๑,๐๔๔	๑๐,๗๘๘	๔,๑๘๙	๔,๕๗๑	๒๒๓	๓,๒๗๔
แพร่	๒๐๘	๒๐๐	๑๒๘	๑๑๒	๑๙๕	๑๘๗	๑๑๑	๑๐๔	๔๕	๔๐	๑	๒๐
น่าน	๑๖,๑๙๔	๑๕,๓๙๐	๑๒,๕๔๖	๑๑,๗๘๔	๑๖,๑๑๐	๑๕,๓๗๗	๑๒,๕๔๖	๑๑,๗๘๔	๓,๖๒๘	๓,๐๘๖	๒๓๒	๓,๖๗๗
กลุ่มจังหวัด ฯ	๔๑,๙๕๗	๓๙,๕๖๑	๓๕,๘๒๘	๓๓,๘๙๗	๔๐,๘๘๘	๓๘,๖๑๐	๓๕,๗๒๙	๓๓,๘๓๘	๑๑,๑๕๐	๑๐,๔๐๘	๑,๕๗๖	๙,๑๔๔

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๖) ทุเรียน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ยืนต้นของทุเรียน จำนวน ๑๖,๘๓๖ ไร่ เนื้อที่ให้ผล จำนวน ๘,๘๔๓ ไร่ และมีผลผลิต จำนวน ๔,๕๖๓ ต้น โดยมีอัตราผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๐ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด จำนวน ๓,๖๘๔ ตัน รองลงมาคือจังหวัดเชียงราย จำนวน ๔๕๗ ตัน จังหวัดน่าน จำนวน ๓๗๕ ตัน และจังหวัดพะเยา จำนวน ๔๗ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลการปลูกทุเรียน ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)		
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๒,๕๒๘	๓,๓๖๙	๓,๗๖๔	๘๗๖	๑,๒๗๖	๑,๖๕๙	๒๑๓	๒๘๐	๔๕๗
พะเยา	๓๖๕	๑,๑๗๙	๑,๕๕๘	๓๘	๑๐๐	๑๒๐	๑๘	๓๔	๔๗
แพร่	๗,๗๐๑	๘,๐๒๓	๘,๒๒๙	๔,๑๐๘	๔,๔๑๔	๕,๕๕๕	๓,๐๐๕	๓,๐๐๓	๓,๖๘๔
น่าน	๒,๓๗๒	๒,๙๗๖	๓,๒๘๕	๗๔๕	๑,๐๐๘	๑,๕๐๙	๒๒๒	๒๗๓	๓๗๕
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๑๒,๙๖๖**	**๑๕,๕๔๗**	**๑๖,๘๓๖**	**๕๗๖๗**	**๖,๗๙๘**	**๘,๘๔๓**	**๓,๔๕๘**	**๓,๕๙๐**	**๔,๕๖๓**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๗) กาแฟ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ยืนต้น จำนวน ๗๔,๑๖๖ ไร่ เนื้อที่ให้ผล จำนวน ๖๙,๖๓๕ ไร่ และมีผลผลิต จำนวน ๕,๙๙๙ ตัน โดยมีอัตราผลผลิตลดลงจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๔ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่าจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตกาแฟมากที่สุด จำนวน ๔,๖๙๔ ตัน รองลงมาจังหวัดน่าน จำนวน ๙๙๗ ตัน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๕๔ ตัน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๑๕๔ ตัน ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา ข้อมูลการปลูกกาแฟใน ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙ จะเห็นว่าพื้นที่ปลูกกาแฟและผลผลิตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น พบว่า ปริมาณความต้องการกาแฟเพิ่มขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยเฉพาะกาแฟสำเร็จรูป (๓ in ๑) มีความต้องการจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากหลายประเทศมีการผลิตกาแฟสำเร็จรูปลดลง ในขณะที่การบริโภคในประเทศมีผู้บริโภคดื่มกาแฟที่บ้านมากขึ้นจึงทำให้ปริมาณการสั่งซื้อ กาแฟคั่วบด กาแฟแคปซูล และอุปกรณ์ชงกาแฟมียอดจำหน่ายเพิ่มขึ้น ดังนั้นจากโอกาสทางธุรกิจที่เกิดขึ้นเกษตรกรและผู้ผลิต ควรรักษาคุณภาพและมาตรฐานของกาแฟตั้งแต่ขั้นตอนการปลูก การเก็บ การคั่ว และการแปรรูป เพื่อทำให้กาแฟไทยมีความน่าเชื่อถือและได้รับความไว้วางใจจากผู้บริโภค

ตารางที่ ๓๑ ข้อมูลการปลูกกาแฟ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)					เนื้อที่ให้ผล (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙
เชียงราย	๕๓,๘๙๑	๕๔,๕๐๖	๕๔,๘๙๒	๕๕,๔๑๕	๕๖,๔๗๑	๔๑,๔๓๖	๔๒,๙๖๒	๕๓,๒๘๔	๕๓,๙๕๔	๕๓,๙๕๔	๓,๑๙๗	๒,๖๔๔	๔,๗๓๖	๔,๘๕๐	๔,๖๙๔
พะเยา	๑,๙๓๔	๑,๙๗๙	๑,๙๔๔	๒,๐๖๕	๒,๑๐๔	๑,๘๘๓	๑,๙๓๔	๑,๙๑๙	๑,๙๕๐	๑,๙๗๔	๑๗๐	๑๓๖	๑๕๐	๑๕๕	๑๕๔
แพร่	๒,๕๑๙	๒,๖๗๖	๒,๗๓๕	๒,๗๒๒	๒,๖๗๘	๑,๘๓๓	๒,๑๘๑	๒,๒๑๓	๒,๑๖๑	๒,๑๒๗	๑๕๘	๑๕๕	๑๓๖	๑๕๒	๑๕๔
น่าน	๑๒,๕๗๒	๑๒,๖๔๔	๑๒,๙๔๕	๑๒,๖๗๗	๑๒,๙๑๓	๑๐,๘๔๖	๑๒,๐๖๕	๑๒,๑๒๓	๑๑,๐๙๙	๑๑,๕๘๐	๖๘๒	๗๕๙	๘๘๕	๙๓๖	๙๙๗
รวม	**๗๐,๙๑๖**	**๗๑,๘๐๕**	**๗๒,๕๑๖**	**๗๒,๘๗๙**	**๗๔,๑๖๖**	**๕๕,๙๙๘**	**๕๙,๑๔๒**	**๖๙,๕๓๙**	**๖๙,๑๖๔**	**๖๙,๖๓๕**	**๔,๒๐๗**	**๓,๖๙๔**	**๕,๙๐๗**	**๖,๐๙๓**	**๕,๙๙๙**

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๘) ยางพารา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ยืนต้นของยางพารา จำนวน ๙๓๙,๒๒๓ ไร่ มีเนื้อที่กรีด จำนวน ๘๑๑,๗๖๒ ไร่ และมีผลผลิต จำนวน ๑๘๑,๔๒๕ ตัน โดยมีอัตราผลผลิตเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๔ เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่มีผลผลิตมากที่สุด จำนวน ๘๖,๖๖๙ ตัน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๕๓,๖๔๕ ตัน จังหวัดพะเยา จำนวน ๓๖,๗๘๐ ตัน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๔,๓๓๑ ตัน ตามลำดับ

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าผลผลิตยางพาราที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ต้นยางพาราครบอายุพร้อมที่จะทำการกรีดยาง และประกอบกับภาครัฐให้การส่งเสริมปลูกยางพาราจึงทำให้มีการขยายพื้นที่ปลูกจึงส่งผลให้ผลผลิตของยางพาราเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๓๒ ข้อมูลยางพารา ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)					เนื้อที่กรีดยาง (ไร่)					ผลผลิต (ตัน)				
	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๓๗๘,๓๘๒	๓๘๒,๙๕๘	๓๘๓,๑๐๘	๓๙๘,๑๕๐	๔๐๓,๖๘๖	๓๐๑,๓๑๓	๓๒๙,๘๗๘	๓๔๐,๕๔๑	๓๖๐,๔๙๐	๓๖๕,๖๙๔	๖๑,๗๕๑	๗๐,๕๐๗	๗๐,๔๙๒	๘๓,๙๐๙	๘๖,๖๖๙
พะเยา	๑๕๓,๔๒๖	๑๕๑,๘๙๓	๑๕๒,๓๙๓	๑๕๙,๐๔๙	๑๕๘,๘๙๙	๑๔๗,๓๙๒	๑๔๔,๘๓๓	๑๔๕,๕๔๖	๑๔๗,๗๘๒	๑๔๘,๓๐๗	๓๒,๑๔๒	๓๒,๗๙๙	๓๑,๘๗๕	๓๕,๘๑๕	๓๖,๗๘๐
แพร่	๓๖,๔๘๙	๓๕,๙๙๔	๓๖,๑๔๕	๓๐,๕๗๔	๓๕,๓๕๓	๒๑,๙๓๒	๒๔,๘๒๕	๒๕,๔๒๖	๒๔,๑๐๘	๒๔,๐๖๒	๓,๙๓๗	๔,๔๘๖	๔,๕๐๐	๔,๒๓๐	๔,๓๓๑
น่าน	๓๐๐,๙๙๙	๓๑๐,๒๓๖	๓๑๕,๒๑๑	๓๒๙,๖๐๖	๓๔๑,๒๘๕	๒๔๑,๒๔๑	๒๔๙,๙๗๐	๒๕๙,๔๔๓	๒๗๑,๑๗๕	๒๗๓,๖๙๙	๔๒,๑๔๑	๔๗,๖๗๕	๔๘,๗๗๕	๕๓,๗๗๔	๕๓,๖๔๕
รวม	๘๖๙,๒๙๖	๘๘๑,๐๘๑	๘๘๖,๘๕๖	๙๑๗,๓๗๙	๙๓๙,๒๒๓	๗๑๑,๘๗๘	๗๔๙,๕๐๖	๗๗๐,๙๕๖	๘๐๓,๕๕๕	๘๑๑,๗๖๒	๑๓๙,๙๗๑	๑๔๕,๔๖๗	๑๔๕,๖๔๒	๑๗๕,๗๒๘	๑๘๑,๔๒๕

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕.๙) โคเนื้อ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนโคเนื้อ จำนวน ๒๔๗,๘๕๕ ตัว และมีเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๒๘,๘๑๘ ราย เมื่อพิจารณารายจังหวัดพบว่า จังหวัดเชียงรายมีจำนวนโคเนื้อมากที่สุด จำนวน ๖๕,๑๘๘ ตัว รองลงมาจังหวัดพะเยา จำนวน ๖๓,๒๖๗ ตัว จังหวัดน่าน จำนวน ๖๓,๒๐๒ ตัว และจังหวัดแพร่ จำนวน ๕๖,๑๙๘ ตัว ตามลำดับ

จากข้อมูลการเพิ่มขึ้นจำนวนโคเนื้อที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี เนื่องด้วยมีความต้องการโคเนื้อเพิ่มขึ้น และความต้องการของตลาด ซึ่งสอดคล้องจากการติดตามสถานการณ์ด้านปศุสัตว์ของ สศก. พบว่า แม้การผลิตโคเนื้อและเนื้อโคคุณภาพ จะเพิ่มขึ้น แต่ยังคงไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภคภายในประเทศ ส่งผลให้ไทยต้องมีการนำเข้าเนื้อโคคุณภาพจากต่างประเทศโดยเฉพาะออสเตรเลีย นอกจากนั้นการเพิ่มขึ้นของจำนวนโคเนื้อยังสืบเนื่องมาจากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมปศุสัตว์ ได้มีโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อหลายโครงการ เช่น โครงการโคบาลบูรพา โครงการโคเนื้อสร้างอาชีพ เป็นต้น เพื่อเพิ่มผลผลิตโคเนื้อเข้าสู่ตลาด

ตารางที่ ๓๓ ข้อมูลโคเนื้อ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	จำนวนโคเนื้อ (ตัว)					เกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ (ราย)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๓๗,๘๕๗	๔๓,๖๔๐	๕๓,๓๔๔	๖๐,๑๐๕	๖๕,๑๘๘	๔,๕๗๗	๕,๖๗๑	๖,๗๗๐	๗,๒๔๔	๗,๕๑๓
พะเยา	๔๑,๔๒๔	๕๑,๖๕๐	๕๙,๔๖๑	๕๘,๖๗๘	๖๓,๒๖๗	๔,๓๒๕	๕,๕๑๙	๖,๒๙๖	๖,๒๘๙	๖,๗๗๗
แพร่	๒๗,๖๐๙	๓๗,๑๔๒	๔๗,๐๔๑	๕๐,๔๐๓	๕๖,๑๙๘	๒,๒๒๘	๓,๒๒๒	๔,๓๖๖	๔,๕๗๙	๔,๙๔๕
น่าน	๔๗,๐๑๖	๕๖,๓๖๐	๖๓,๐๓๙	๖๒,๕๑๐	๖๓,๒๐๒	๗,๕๙๗	๘,๘๒๖	๙,๘๙๔	๙,๘๓๗	๙,๕๘๓
รวม	๑๕๓,๙๐๖	๑๘๘,๗๙๒	๒๒๒,๘๘๕	๒๓๑,๖๙๖	๒๔๗,๘๕๕	๑๘,๗๒๗	๒๓,๒๓๘	๒๗,๓๒๖	๒๗,๙๔๙	๒๘,๘๑๘

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๑๐) สุกร

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนสุกร จำนวน ๒๔๔,๖๓๙ ตัว และปริมาณการผลิต จำนวน ๔๐๕,๘๑๒ ตัน โดยมีจังหวัดที่มีปริมาณการผลิตมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๕๗,๑๖๔ ตัน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๑๒๖,๖๗๐ ตัน จังหวัดแพร่ จำนวน ๘๙,๑๓๘ ตัน และจังหวัดพะเยา จำนวน ๓๒,๘๔๐ ตัน ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๔ ข้อมูลสุกร ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

จังหวัด	สุกร					
	จำนวนสุกร (ตัว)			ปริมาณการผลิต (ตัน)		
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๗๗,๘๘๕	๘๐,๙๕๗	๙๔,๓๔๗	๙๘,๐๕๑	๑๒๔,๗๘๓	๑๕๗,๑๖๔
พะเยา	๑๗,๘๕๘	๑๑,๓๑๑	๑๘,๙๙๔	๒๖,๘๘๕	๑๖,๓๖๕	๓๒,๘๔๐
แพร่	๓๗,๕๐๗	๓๕,๐๙๒	๕๓,๘๘๔	๔๙,๐๒๖	๕๕,๒๓๒	๘๙,๑๓๘
น่าน	๖๓,๔๙๕	๖๕,๗๗๖	๗๗,๔๑๔	๗๔,๓๒๙	๑๐๐,๒๓๖	๑๒๖,๖๗๐
กลุ่มจังหวัด ฯ	๑๙๖,๗๔๕	๑๙๓,๑๓๖	๒๔๔,๖๓๙	๒๔๘,๒๙๑	๒๙๖,๖๑๖	๔๐๕,๘๑๒

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๑๑) กระบือ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถิติเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๖,๓๓๐ ราย มีจำนวนกระบือจำนวน ๕๑,๙๓๐ ตัว เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือสูงสุด จำนวน ๒,๔๓๔ ราย รองลงมาคือจังหวัดน่าน มีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๑,๖๑๙ ราย จังหวัดแพร่ มีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๑,๓๒๙ ราย และจังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ จำนวน ๙๔๘ ราย

ตารางที่ ๓๕ ข้อมูลกระบือ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	จำนวนตัว (ตัว)					เกษตรกรที่เลี้ยงกระบือ (ราย)				
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๑๓,๗๔๓	๑๕,๔๑๖	๑๖,๑๓๐	๑๘,๔๓๑	๒๐,๒๐๗	๑,๖๔๖	๑,๘๒๘	๒,๐๐๐	๒,๑๙๖	๒,๔๓๔
พะเยา	๖,๖๙๘	๖,๙๒๔	๗,๕๒๗	๘,๐๓๗	๘,๓๐๐	๖๙๕	๗๘๔	๘๓๓	๘๙๑	๙๔๘
แพร่	๖,๖๑๙	๙,๗๐๓	๑๑,๐๕๑	๑๑,๖๕๖	๑๓,๓๗๗	๕๓๑	๙๒๕	๑,๐๗๓	๑,๑๖๒	๑,๓๒๙
น่าน	๑๐,๗๐๐	๑๐,๖๒๔	๙,๗๘๕	๙,๘๐๑	๑๐,๐๔๖	๑,๗๙๒	๑,๗๗๐	๑,๖๑๓	๑,๖๓๔	๑,๖๑๙
รวม	**๓๗,๗๖๐**	**๔๒,๖๗๒**	**๔๔,๔๙๓**	**๔๗,๙๒๕**	**๕๑,๙๓๐**	**๔,๖๖๔**	**๕,๓๐๗**	**๕,๕๑๙**	**๕,๘๘๓**	**๖,๓๓๐**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๑๒) แพะ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเกษตรกรเลี้ยงแพะ จำนวน ๗๕๓ ราย มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงแพะลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๓.๕๙ เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่า จังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะมากที่สุดจำนวน ๒๙๕ ราย รองลงมาจังหวัดน่านมีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ จำนวน ๒๕๕ ราย จังหวัดพะเยามีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะจำนวน ๑๑๑ ราย และ จังหวัดแพร่ มีเกษตรกรที่เลี้ยงแพะ จำนวน ๙๒ ราย ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจากปีที่ผ่านมาพบว่าเกษตรกรได้เพิ่มจำนวนการเลี้ยงแพะมากขึ้น อันเนื่องมาจากความต้องการของท้องตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ตารางที่ ๓๖ ข้อมูลแพะ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	แพะ (ตัว)									
	พ.ศ.๒๕๖๓		พ.ศ.๒๕๖๔		พ.ศ.๒๕๖๕		พ.ศ.๒๕๖๖		พ.ศ.๒๕๖๗	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
เชียงราย	๒,๐๒๕	๑๑๕	๓,๘๗๒	๒๐๘	๕,๔๑๙	๒๙๖	๖,๑๕๑	๓๑๘	๖,๐๕๙	๒๙๕
พะเยา	๕๖๕	๓๕	๑,๒๓๐	๗๒	๑,๗๘๔	๙๘	๒,๑๖๔	๑๑๐	๒,๔๘๕	๑๑๑
แพร่	๖๔๗	๑๖	๑,๓๒๘	๕๒	๑,๙๐๑	๗๓	๒,๓๘๖	๘๙	๒,๖๐๙	๙๒
น่าน	๑,๖๗๒	๒๑๗	๒,๗๖๑	๒๘๕	๓,๐๐๒	๒๙๙	๒,๙๓๘	๒๖๔	๓,๐๑๑	๒๕๕
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๔,๙๐๙**	**๓๘๓**	**๙,๑๙๑**	**๖๑๗**	**๑๒,๑๐๖**	**๗๖๖**	**๑๓,๖๓๙**	**๗๘๑**	**๑๔,๑๖๔**	**๗๕๓**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

(๕.๑๓) ไก่

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเกษตรกรเลี้ยงไก่จำนวน ๑๘๘,๖๐๘ ราย โดยจังหวัดเชียงรายมีเกษตรกรเลี้ยงไก่มากที่สุด จำนวน ๗๘,๑๐๙ ราย จังหวัดพะเยามีเกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวน ๔๔,๐๖๓ ราย จังหวัดน่านมีเกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวน ๔๑,๓๗๕ ราย ส่วนจังหวัดแพร่มีเกษตรกรเลี้ยงไก่ จำนวนน้อยที่สุด จำนวน ๒๕,๐๖๑ ราย ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๗ ข้อมูลไก่ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

จังหวัด	ไก่ (ตัว)									
	พ.ศ.๒๕๖๓		พ.ศ.๒๕๖๔		พ.ศ.๒๕๖๕		พ.ศ.๒๕๖๖		พ.ศ.๒๕๖๗	
	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน (ตัว)	เกษตรกร (ราย)
เชียงราย	๔,๖๖๑,๒๘๕	๗๗,๘๓๔	๕,๔๙๑,๐๑๑	๗๙,๕๖๕	๕,๖๗๐,๗๙๓	๗๓,๒๗๗	๖,๐๐๐,๑๕๑	๗๖,๑๐๓	๕,๙๘๔,๙๖๐	๗๘,๑๐๙
พะเยา	๒,๐๗๖,๑๕๗	๔๔,๖๔๐	๒,๓๒๘,๐๐๑	๔๓,๕๓๔	๒,๔๑๗,๐๕๒	๔๓,๖๔๔	๒,๓๗๘,๔๗๐	๔๒,๘๖๔	๒,๕๙๗,๔๓๒	๔๔,๐๖๓
แพร่	๑,๕๙๑,๒๑๖	๒๘,๔๙๒	๑,๕๔๒,๓๒๙	๒๕,๔๑๕	๑,๕๔๐,๑๑๙	๒๕,๔๙๒	๑,๔๗๖,๘๐๘	๒๕,๐๕๔	๑,๖๖๗,๗๖๖	๒๕,๐๖๑
น่าน	๑,๙๔๑,๔๘๑	๔๘,๓๙๘	๒,๒๖๓,๘๐๑	๔๗,๓๑๙	๒,๒๒๖,๓๔๔	๔๕,๘๘๕	๒,๐๗๓,๖๙๐	๔๔,๒๑๗	๑,๙๐๑,๔๔๔	๔๑,๓๗๕
กลุ่มฯ	๑๐,๒๗๐,๑๓๙	๑๙๙,๓๖๔	๑๑,๖๒๕,๑๔๒	๑๙๕,๘๓๓	๑๑,๘๕๔,๓๐๘	๑๘๘,๒๙๘	๑๑,๙๒๙,๑๑๙	๑๘๘,๒๓๘	๑๒,๑๕๑,๖๐๒	๑๘๘,๖๐๘

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์เขต ๖

๒) ด้านสังคมและความมั่นคง

๒.๑) ด้านสังคม

(๑) แรงงาน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแรงงานในระบบ จำนวน ๓๒๘,๖๙๕ คน โดยแบ่งเป็น ชาย ๑๗๑,๙๓๒ คน หญิง ๑๕๖,๗๖๔ คน และมีแรงงานนอกระบบ จำนวน ๘๘๐,๒๘๒ คน โดยแบ่งเป็น ชาย ๔๘๑,๘๘๕ คน หญิง ๓๙๘,๓๙๗ คน ทั้งนี้ แรงงานในระบบของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๑ ของภาคเหนือทั้งหมด และแรงงานนอกระบบของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙๘ ของภาคเหนือทั้งหมด

ตารางที่ ๓๘ จำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานในระบบและนอกระบบ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๘

หน่วยนับ : คน

ปี พ.ศ.			เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	กลุ่มจังวัดภาคเหนือตอนบน ๒	ภาคเหนือ
พ.ศ. ๒๕๖๔	แรงงานในระบบ	ชาย	๘๗,๙๓๕	๒๗,๑๗๕	๓๕๒๘๙	๓๓,๑๒๗	๑๘๓,๕๒๖	๑,๐๑๐,๐๕๒
		หญิง	๕๙,๓๐๕	๒๒,๐๖๗	๓๓๙๗๙	๓๐,๓๙๘	๑๔๕,๗๔๙	๙๐๙,๗๐๒
		รวม	๑๔๗,๒๔๐	๔๙,๒๔๗	๖๙๒๖๘	๖๓,๕๒๕	๓๒๙,๒๘๐	๑,๙๑๙,๗๕๔
	แรงงานนอกระบบ	ชาย	๒๔๒,๐๖๖	๙๒,๖๒๐	๘๘,๕๓๑	๑๐๕,๑๘๕	๕๒๘,๔๐๒	๒,๓๐๔,๒๗๓
		หญิง	๑๗๕,๐๑๔	๗๓,๘๘๑	๗๒,๐๖๒	๘๗,๗๘๔	๔๐๘,๗๔๑	๑,๘๖๒,๒๙๐
		รวม	๔๑๗,๐๘๐	๑๖๖,๕๐๑	๑๖๐,๕๙๓	๑๙๒,๙๖๙	๙๓๗,๑๔๓	๔,๑๖๖,๕๖๔
พ.ศ. ๒๕๖๕	แรงงานในระบบ	ชาย	๙๐,๙๔๖	๒๘,๘๙๖	๓๘,๑๒๙	๓๗,๙๐๗	๑๙๕,๘๗๘	๑,๐๐๑,๑๐๘
		หญิง	๗๔,๙๘๔	๒๕,๓๖๘	๓๗,๙๖๗	๓๕,๖๖๔	๑๗๓,๙๘๓	๙๖๘,๑๒๐
		รวม	๑๖๕,๙๓๐	๕๔,๒๖๔	๗๖,๐๙๖	๗๓,๕๗๑	๓๖๙,๘๖๑	๑,๙๖๙,๒๒๘
	แรงงานนอกระบบ	ชาย	๒๔๐,๖๕๗	๗๔,๕๔๖	๖๙,๙๗๐	๙๕,๘๔๓	๔๘๑,๐๑๖	๒,๓๒๖,๔๒๓
		หญิง	๒๐๑,๒๓๗	๕๗,๘๐๔	๔๙,๘๗๙	๘๗,๒๒๖	๓๙๖,๑๔๖	๑,๘๙๕,๕๓๖
		รวม	๔๔๑,๘๙๔	๑๓๒,๓๕๐	๑๑๙,๘๔๙	๑๘๓,๐๗๐	๘๗๗,๑๖๓	๔,๒๒๑,๙๕๙
พ.ศ. ๒๕๖๖	แรงงานในระบบ	ชาย	๕๕,๓๙๓	๒๔,๒๕๓	๔๕,๑๗๒	๓๑,๕๔๐	๑๕๖,๓๕๘	๑,๐๐๑,๑๗๖
		หญิง	๔๘,๘๘๙	๒๘,๙๗๘	๓๘,๘๐๑	๓๓,๗๒๒	๑๕๐,๓๙๐	๙๒๔,๙๕๔
		รวม	๑๐๔,๒๘๒	๕๓,๒๓๑	๘๓,๙๗๓	๖๕,๒๖๑	๓๐๖,๗๔๗	๑,๙๒๖,๑๓๐
	แรงงานนอกระบบ	ชาย	๒๗๓,๓๑๗	๗๔,๐๙๙	๖๓,๔๐๓	๑๐๔๐๖๙	๕๑๔,๘๘๘	๒,๓๔๔,๐๒๖
		หญิง	๒๒๒,๑๗๘	๔๙,๒๓๑	๕๔,๒๘๓	๘๔,๔๙๗	๔๑๐,๑๘๙	๑,๙๕๑,๖๕๗
		รวม	๔๙๕,๔๙๕	๑๒๓,๓๓๑	๑๑๗,๖๘๕	๑๘๘,๕๖๖	๙๒๕,๐๗๗	๔,๒๙๕,๖๘๒

ปี พ.ศ.			เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	กลุ่มจังวัดภาคเหนือตอนบน ๒	ภาคเหนือ
พ.ศ. ๒๕๖๗	แรงงานในระบบ	ชาย	๔๕,๒๙๗	๓๐,๑๒๗	๔๐,๗๖๔	๑๙,๖๔๗	๑๓๕,๘๓๕	๙๖๘,๕๔๙
		หญิง	๓๕,๕๕๘	๒๙,๓๕๗	๓๘,๕๔๙	๒๓,๐๘๓	๑๒๖,๕๔๗	๘๗๖,๙๙๔
		รวม	๘๐,๘๕๕	๕๙,๔๘๔	๗๙,๓๑๓	๔๒,๗๓๐	๒๖๒,๓๘๒	๑,๘๔๕,๕๔๓
	แรงงานนอกระบบ	ชาย	๒๘๗,๗๘๓	๗๑,๑๑๕	๖๓,๗๒๐	๑๑๑,๓๔๖	๕๓๓,๙๖๔	๒,๓๓๗,๓๖๐
		หญิง	๒๑๙,๕๙๐	๔๘,๐๗๒	๕๒,๔๙๘	๙๔,๙๐๗	๔๑๕,๐๖๗	๑,๙๒๔,๙๐๙
		รวม	๕๐๗,๓๗๒	๑๑๙,๑๘๗	๑๑๖,๒๑๘	๒๐๖,๒๕๓	๙๔๙,๐๓๐	๔,๒๖๒,๒๖๙
พ.ศ. ๒๕๖๘	แรงงานในระบบ	ชาย	๗๖,๕๐๒	๓๕,๒๗๐	๓๗,๔๐๗	๒๒,๗๕๓	๑๗๑,๙๓๒	๙๖๒,๙๙๐
		หญิง	๕๓,๒๙๒	๓๔,๒๘๙	๓๙,๕๗๕	๒๙,๖๐๘	๑๕๖,๗๖๔	๙๒๔,๘๓๙
		รวม	๑๒๙,๗๙๔	๖๙,๕๕๘	๗๖,๙๘๒	๕๒,๓๖๑	๓๒๘,๖๙๕	๑,๘๘๗,๘๒๙
	แรงงานนอกระบบ	ชาย	๒๔๓,๓๙๙	๖๗,๑๔๒	๖๗,๒๔๑	๑๐๔,๑๐๓	๔๘๑,๘๘๕	๒,๒๙๒,๓๖๙
		หญิง	๒๑๐,๖๗๖	๔๙,๙๓๒	๕๐,๘๕๖	๘๖,๙๓๓	๓๙๘,๓๙๗	๑,๙๐๒,๕๓๑
		รวม	๔๕๔,๐๗๕	๑๑๗,๐๗๔	๑๑๘,๐๙๗	๑๙๑,๐๓๖	๘๘๐,๒๘๒	๔,๑๙๔,๙๐๐

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน สิงหาคม ๖๘)

ใน พ.ศ. ๒๕๖๗ ไตรมาส ๓ ประชากรแรงงานอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ผู้มีงานทำ จำนวน ๒๔๘,๙๘๓ คน ผู้ว่างงาน ๗,๗๕๗ คน กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๖,๑๐๗ คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน คือ ทำงานบ้าน จำนวน ๑๘๑,๒๖๓ คน เรียนหนังสือ จำนวน ๑๖๘,๖๐๓ คน และอื่นๆ จำนวน ๓๕๙,๐๖๐ คน ทั้งนี้ จังหวัดเชียงรายมีผู้มีงานทำมากที่สุด จำนวน ๕๘๘,๒๒๗ คน และจังหวัดพะเยามีผู้มีงานทำน้อยที่สุด จำนวน ๑๗๘,๖๗๑ คน

ตารางที่ ๓๙ ประชากรแรงงานอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไตรมาส ๓ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยนับ : คน

จังหวัด	รวมยอด	กำลังแรงงานปัจจุบัน			กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน			
		รวม	ผู้มีงานทำ	ผู้ว่างงาน		รวม	ทำงานบ้าน	เรียนหนังสือ	อื่นๆ
เชียงราย	๙๕๙,๖๔๐	๕๙๐,๕๙๕	๕๘๘,๒๒๗	๒,๓๖๘	๕,๑๙๔	๓๖๓,๘๕๐	๑๐๑,๔๙๓	๘๕,๑๗๘	๑๗๗,๑๗๙
พะเยา	๒๙๙,๘๗๕	๑๘๐,๙๓๔	๑๗๘,๖๗๑	๒,๒๖๓	๔๕๘	๑๑๘,๔๘๓	๒๓,๗๖๐	๓๐,๑๑๔	๖๔,๖๐๙
แพร่	๓๐๕,๐๖๕	๑๙๗,๘๒๔	๑๙๕,๕๓๑	๒,๒๙๓	๓๔๘	๑๐๖,๘๙๓	๒๔,๕๔๘	๒๓,๑๗๖	๕๙,๑๖๙
น่าน	๓๖๙,๖๒๓	๒๔๙,๘๑๖	๒๔๘,๙๘๓	๘๓๓	๑๐๗	๑๑๙,๗๐๑	๓๑,๔๖๒	๓๐,๑๓๕	๕๘,๑๐๓
รวมทั้งหมด	๑,๙๓๔,๒๐๓	๑,๒๑๙,๑๖๙	๑,๒๑๑,๔๑๒	๗,๗๕๗	๖,๑๐๗	๗๐๘,๙๒๗	๑๘๑,๒๖๓	๑๖๘,๖๐๓	๓๕๙,๐๖๐

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน สิงหาคม ๖๘)

ในภาพรวมโครงสร้างประชากรวัยแรงงานกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เกิดวิกฤตความเหลื่อมล้ำสะสมอย่างมีนัยสำคัญ โดยประชากรส่วนใหญ่เป็นแรงงานนอกระบบ จำนวน ๑.๘๙ ล้านคน ซึ่งมีสัดส่วนที่สูงกว่าแรงงานในระบบเฉลี่ยเกือบ ๖ เท่า ส่งผลให้ขาดความมั่นคงทางรายได้และเข้าไม่ถึงระบบหลักประกันสวัสดิการสังคม นอกจากนั้น ในพื้นที่ยังเกิดภาวะสมองไหลจากการย้ายถิ่นฐานของประชากรคนรุ่นใหม่และแรงงานทักษะสูงออกไปทำงานนอกภูมิภาค เนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นขาดแคลนฐานการผลิตหรือโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับ ส่งผลให้จำนวนผู้มีงานทำที่แท้จริงลดลงเหลือ จำนวน ๑.๖๑ ล้านคน โดยมีประชากรที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๗ แสนคน นอกจากนั้นยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในการเข้ามาตั้งฐานการผลิตเพราะขาดแคลนกำลังแรงงานฝีมือและเกิดมิติภาระพึ่งพิง เนื่องจากกำลังแรงงานในระบบที่มีหลักประกันมั่นคงมีจำนวนน้อย จำเป็นต้องแบกรับภาระการดูแลประชากรนอกกำลังแรงงาน ตลอดจนประชากรผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงติดบ้านติดเตียงที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งให้ภาคครัวเรือนประสบภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่าย ขาดสภาพคล่องทางการเงิน และเกิดปัญหาวงจรหนี้สินสะสมในระยะยาว

(๒) การศึกษา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถานศึกษา จำนวน ๒,๖๐๘ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๙๖ ของสำนักงานศึกษาธิการภาคเหนือ มีนักเรียน/ผู้เรียน จำนวน ๔๒๑,๒๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๐ ของสำนักงานศึกษาธิการภาคเหนือ มีครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน ๒๓,๖๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๗๒ ของสำนักงานศึกษาธิการภาคเหนือ และมีประชากรวัยเรียน (๓ - ๑๘ ปี) จำนวน ๓๘๙,๒๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๐๖ ของสำนักงานศึกษาธิการภาคเหนือ

ตารางที่ ๔๐ สถานศึกษา นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘

จังหวัด	สถานศึกษา (แห่ง)											นักเรียน/ผู้เรียน (คน)	ครูและบุคลากรทางการศึกษา (คน)	ประชากรวัยเรียน (๓ - ๑๘ ปี) (คน)
	รวม	สพฐ.	สช.	สกร.	สอศ.	สป.อว.	สถ.	พศ.	บช.ตชด.	มกช.	BPI.			
เชียงราย	๑,๑๖๗	๕๖๗	๗๕	๒๐	๑๓	๑	๔๕๙	๒๐	๑๒	-	-	๒๒๗,๒๑๐	๑๑,๒๙๔	๑๙๗,๖๕๙
พะเยา	๔๔๒	๒๓๐	๒๒	๑๐	๘	๒	๑๕๘	๑๐	๒	-	-	๖๓,๒๑๕	๓,๘๓๐	๖๓,๐๘๕
แพร่	๔๑๖	๒๒๕	๑๖	๙	๖	-	๑๕๓	๗	-	-	-	๕๗,๘๖๔	๓,๕๙๗	๕๕,๑๐๔
น่าน	๕๘๓	๓๓๑	๙	๑๒	๔	-	๒๐๔	๑๖	๓	-	-	๗๓,๐๐๒	๔,๙๕๑	๗๓,๔๓๕
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒,๖๐๘	๑,๓๕๓	๑๒๒	๕๑	๓๑	๓	๙๗๔	๕๓	๑๗	-	-	๔๒๑,๒๙๑	๒๓,๖๗๒	๓๘๙,๒๘๓
สำนักงานศึกษาธิการภาคเหนือ	๑๑,๓๕๕	๕,๙๗๙	๕๗๑	๒๒๑	๑๒๘	๑๘	๔,๒๒๒	๑๓๑	๘๑	๒	๒	๑,๙๔๐,๘๔๐	๑๐๖,๐๕๒	๑,๘๔๗,๙๒๑

ที่มา : EDU STATISTICS (สารสนเทศด้านการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๘)

*หมายเหตุ :

สพฐ. ย่อมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สช. ย่อมาจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สกร. ย่อมาจาก กรมส่งเสริมการเรียนรู้
สอศ. ย่อมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
สป.อว. ย่อมาจาก สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
สถ. ย่อมาจาก กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
พศ. ย่อมาจาก สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
บช.ตชด. ย่อมาจาก กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน
มกช. ย่อมาจาก มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
BPI. ย่อมาจาก สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts)

ในภาพรวมการศึกษาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จากข้อมูลสถิติปี พ.ศ. ๒๕๖๘ แสดงถึงความเหลื่อมล้ำและการกระจุกตัวของทรัพยากรทางการศึกษา โดยในภาพรวมมีสถานศึกษาทั้งสิ้น ๒,๖๐๘ แห่ง นักเรียน/ผู้เรียน จำนวน ๔๒๑,๒๙๑ คน และมีประชากรวัยเรียน (๓–๑๘ ปี) จำนวน ๓๙๔,๒๘๓ คน โดยจังหวัดเชียงรายมีจำนวนสถานศึกษา จำนวน ๑,๑๖๗ แห่ง และมีนักเรียน/ผู้เรียนกระจุกตัวหนาแน่นที่สุด จำนวน ๒๒๗,๒๑๐ คน ในขณะที่จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน มีสัดส่วนโรงเรียนขนาดเล็กและสถานศึกษาระดับฐานราก (สพฐ.) กระจายตัวอยู่ในพื้นที่ลาดชันสูงชันห่างไกล ทุรกันดาร ซึ่งสอดคล้องกับข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากรครู และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ไม่ทั่วถึง และจะส่งผลให้เกิดปัญหาสภาวะคุณภาพการศึกษาที่ไม่เท่าเทียมและการหลุดออกจากระบบการศึกษาของเด็กและเยาวชน ส่งผลกระทบทำให้โครงสร้างแรงงานในท้องถิ่นขาดแคลนแรงงานทักษะสูง (High-skilled) และเกิดภาวะสมองไหลคนรุ่นใหม่ย้ายถิ่นฐานออกนอกภูมิภาค อันเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง ดังนั้น กลุ่มจังหวัดจึงควรเร่งบูรณาการนโยบายยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนผ่านระบบทางไกล และกระจายทรัพยากรทางการศึกษาลงสู่พื้นที่เปราะบางทั้ง ๔ จังหวัด

(๓) ด้านสาธารณสุข

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดที่มีอัตราการเกิดมีชีพมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๗,๔๖๐ คน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๓,๕๗๒ คน จังหวัดพะเยา จำนวน ๒,๑๒๒ คน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๕๘๖ คน ตามลำดับ ทั้งนี้ ยังมีอัตราการตายมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๙,๙๒๑ คน รองลงมาเป็นจังหวัดแพร่ จำนวน ๔,๘๒๒ คน จังหวัดพะเยา จำนวน ๔,๖๓๒ คน และจังหวัดน่าน จำนวน ๔,๐๐๘ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๔๑ จำนวนและอัตราการเกิดมีชีพ จำนวนและอัตราการตาย ต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน จำนวนและอัตราส่วนมารดาตาย ต่อเกิดมีชีวิต ๑๐๐,๐๐๐ คน จำนวนและอัตราการตายเด็กต่ำว่า ๕ ปี และต่ำกว่า ๑ ปี ต่อเกิดมีชีวิต ๑,๐๐๐ คน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗

หน่วยนับ : คน

ปี พ.ศ.			เชียงราย			พะเยา			แพร่			น่าน		
			รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
พ.ศ. ๒๕๖๔	เกิดมีชีพ	จำนวน	๘,๔๓๙	๔,๓๕๓	๔,๐๘๖	๒,๖๕๐	๑,๓๙๗	๑,๒๕๓	๒,๐๗๘	๑,๐๗๘	๑,๐๐๐	๒,๘๘๙	๑,๔๖๕	๑,๔๒๔
		อัตรา	๗.๒	๗.๖	๖.๘	๕.๗	๖.๒	๕.๓	๔.๘	๕.๑	๔.๔	๖.๑	๖.๒	๖.๐
	การตาย	จำนวน	๙,๓๔๐	๕,๔๙๓	๓,๘๔๗	๔๑๙๗	๒,๔๑๑	๑,๗๘๙	๔,๔๗๖	๒,๖๐๘	๑,๘๖๘	๓,๕๔๕	๒,๐๕๓	๑,๔๙๒
		อัตรา	๘.๐	๙.๖	๖.๔	๙.๐	๑๐.๗	๗.๕	๑๐.๓	๑๒.๔	๘.๓	๗.๕	๘.๖	๖.๓
	มารดาตาย	จำนวน	๓	-	๓	-	-	-	-	-	-	๑	-	๑
		อัตรา	๓๕.๕	-	๓๕.๕	-	-	-	-	-	-	๓๔.๖	-	๓๔.๖
	การตายเด็ก < ๕ ปี	จำนวน	๕๗	๓๒	๒๕	๙	๕	๔	๘	๕	๓	๙	๖	๓
		อัตรา	๖.๘	๗.๔	๖.๑	๓.๔	๓.๖	๓.๒	๓.๘	๔.๖	๓.๐	๓.๑	๔.๑	๒.๑
	การตายเด็ก < ๑ ปี	จำนวน	๔๑	๒๖	๑๕	๘	๔	๔	๓	๒	๑	๔	๒	๒
		อัตรา	๔.๙	๖.๐	๓.๗	๓.๐	๒.๙	๓.๒	๑.๔	๑.๙	๑.๐	๑.๔	๑.๔	๑.๔
พ.ศ. ๒๕๖๕	เกิดมีชีพ	จำนวน	๗,๙๙๙	๔,๑๗๑	๓,๘๒๘	๒,๔๗๑	๑,๒๔๐	๑,๒๓๑	๑,๘๕๕	๙๔๙	๙๐๖	๒,๘๖๔	๑,๔๕๕	๑,๔๐๙
		อัตรา	๖.๘	๗.๓	๖.๔	๕.๔	๕.๕	๕.๒	๔.๓	๔.๖	๔.๐	๖.๐	๖.๑	๖.๐
	การตาย	จำนวน	๑๐,๓๙๓	๖,๐๓๙	๔,๓๕๔	๔,๘๔๗	๒,๗๘๑	๒,๐๖๖	๕,๐๙๘	๒,๘๓๗	๒,๒๖๑	๔,๑๗๑	๒,๔๒๐	๑,๗๕๑
		อัตรา	๘.๙	๑๐.๖	๗.๓	๑๐.๕	๑๒.๔	๘.๗	๑๑.๘	๑๓.๖	๑๐.๑	๘.๘	๑๐.๒	๗.๔
	มารดาตาย	จำนวน	๑	-	๑	-	-	-	๑	-	๑	-	-	-
		อัตรา	๑๒.๕	-	๑๒.๕	-	-	-	๕๓.๙	-	๕๓.๙	-	-	-
	การตายเด็ก < ๕ ปี	จำนวน	๕๔	๓๕	๑๙	๖	๔	๒	๘	๕	๓	๑๖	๑๒	๔
		อัตรา	๖.๘	๘.๔	๕.๐	๒.๔	๓.๒	๑.๖	๔.๓	๕.๓	๓.๓	๕.๖	๘.๒	๒.๘
	การตายเด็ก < ๑ ปี	จำนวน	๓๕	๒๔	๑๑	๔	๓	๑	๖	๑	๒	๗	๖	๑
		อัตรา	๔.๔	๕.๘	๒.๙	๑.๖	๒.๔	๐.๘	๓.๒	๔.๒	๒.๒	๒.๔	๔.๑	๐.๗
พ.ศ. ๒๕๖๖	เกิดมีชีพ	จำนวน	๘,๒๑๑	๔,๒๔๘	๓,๙๖๓	๒,๖๐๓	๑,๐๐๒	๑,๒๔๖	๑,๘๖๙	๙๒๑	๙๔๘	๒,๘๒๓	๑,๕๐๘	๑,๓๑๕
		อัตรา	๗.๐	๗.๕	๖.๖	๕.๗	๖.๑	๕.๓	๔.๔	๔.๕	๔.๓	๖.๐	๖.๔	๕.๖
	การตาย	จำนวน	๙,๙๐๑	๕,๗๘๒	๔,๑๑๙	๔,๖๒๓	๒,๖๔๕	๑,๙๗๘	๔,๙๐๘	๒,๗๘๑	๒,๑๒๗	๔,๐๗๐	๒,๓๓๔	๑,๗๓๖
		อัตรา	๘.๕	๑๐.๒	๖.๙	๑๐.๑	๑๑.๙	๘.๔	๑๑.๕	๑๓.๕	๙.๖	๘.๖	๙.๙	๗.๔
	มารดาตาย	จำนวน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		อัตรา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
		จำนวน	๔๖	๓๓	๑๓	๖	๔	๒	๑๓	๕	๘	๑๖	๘	๘

ปี พ.ศ.			เชียงราย			พะเยา			แพร่			น่าน		
			รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
	การตาย เด็ก < ๕ ปี	อัตรา	**๕.๖**	๗.๘	๓.๓	**๒.๓**	๒.๙	๑.๖	**๗.๐**	๕.๔	๘.๔	**๕.๗**	๕.๓	๖.๑
	การตาย เด็ก < ๑ ปี	จำนวน	**๒๗**	๒๑	๖	**๕**	๓	๒	**๑๒**	๕	๗	**๑๔**	๖	๘
		อัตรา	**๓.๓**	๔.๙	๑.๕	**๑.๙**	๒.๒	๑.๖	**๖.๔**	๕.๔	๗.๔	**๕.๐**	๔.๐	๖.๑
พ.ศ. ๒๕๖๗	เกิดมีชีพ	จำนวน	**๗,๔๖๐**	๓,๘๒๐	๓,๖๔๐	**๒,๑๒๒**	๑,๐๙๐	๑,๐๓๒	**๑,๕๘๖**	๘๑๗	๗๖๙	**๓,๕๗๒**	๑,๓๖๓	๑,๒๐๙
		อัตรา	**๖.๔**	๖.๗	๖.๑	**๔.๗**	๕.๐	๔.๔	**๓.๗**	๔.๐	๓.๕	**๕.๕**	๕.๘	๕.๑
	การตาย	จำนวน	**๙,๙๒๑**	๕,๘๕๓	๔,๐๖๘	**๔,๖๓๒**	๒,๖๖๓	๑,๙๖๙	**๔,๘๒๒**	๒,๖๖๓	๒,๑๕๙	**๔,๐๐๘**	๒,๓๙๐	๑,๖๑๘
		อัตรา	**๘.๕**	๑๐.๓	๖.๘	**๑๐.๒**	๑๒.๑	๘.๔	**๑๑.๔**	๑๓.๑	๙.๘	**๘.๕**	๑๐.๒	๖.๙
	มารดาตาย	จำนวน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	.	.
		อัตรา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	.	.	.
	การตาย เด็ก < ๕ ปี	จำนวน	**๔๙**	๒๔	๒๕	**๗**	๖	๑	**๕**	๔	๑	**๑๗**	๑๒	๕
		อัตรา	**๖.๖**	๖.๓	๖.๙	**๓.๓**	๕.๕	๑.๐	**๓.๒**	๔.๙	๑.๓	**๖.๖**	๘.๘	๔.๑
	การตาย เด็ก < ๑ ปี	จำนวน	**๓๔**	๑๕	๑๙	**๕**	๕	-	**๔**	๓	๑	**๙**	๖	๓
		อัตรา	**๔.๖**	๓.๙	๕.๒	**๒.๔**	๔.๖	-	**๒.๕**	๓.๗	๑.๓	**๓.๕**	๔.๔	๒.๕

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถานพยาบาล จำนวน ๕๘ แห่ง ๕,๖๑๑ เตียง โดยมีจังหวัดเชียงรายมีจำนวนสถานพยาบาลมากที่สุด จำนวน ๒๓ แห่ง ๒,๕๘๕ เตียง รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๑๖ แห่ง ๑,๑๒๒ เตียง จังหวัดแพร่ จำนวน ๑๐ แห่ง ๙๗๒ เตียง และจังหวัดพะเยา จำนวน ๙ แห่ง ๙๓๒ เตียง ตามลำดับ

ตารางที่ ๔๒ สถานพยาบาลที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน และจำนวนเตียง ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๓		พ.ศ. ๒๕๖๔		พ.ศ. ๒๕๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗	
	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง	แห่ง	เตียง
เชียงราย	๒๓	๒,๗๔๑	๒๔	๒,๗๐๑	๒๓	๒,๗๖๖	๒๓	๒,๘๐๖	๒๓	๒,๕๘๕
พะเยา	๙	๙๗๘	๑๑	๙๙๐	๙	๙๖๘	๙	๙๕๘	๙	๙๓๒
แพร่	๑๐	๙๐๔	๑๐	๙๑๐	๑๐	๙๔๘	๑๐	๙๙๓	๑๐	๙๗๒
น่าน	๑๕	๑,๐๙๔	๑๖	๑,๐๓๗	๑๕	๑,๐๕๓	๑๕	๑,๑๒๓	๑๖	๑,๑๒๒
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๕๗**	**๕,๗๑๗**	**๖๑**	**๕,๖๓๘**	**๕๗**	**๕,๗๓๕**	**๕๗**	**๕,๘๘๐**	**๕๘**	**๕,๖๑๑**

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน สิงหาคม ๖๘)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๙,๖๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๙ ของภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๔.๑๗ ของประเทศ โดยจังหวัดเชียงรายมีบุคลากรมากที่สุด จำนวน ๓,๙๕๗ คน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๒,๒๑๑ คน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑,๗๙๓ คน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๗๒๘ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๔๓ จำนวนบุคลากรทางการแพทย์ของกระทรวงสาธารณสุข ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๘

หน่วยนับ : คน

บุคลากร ทางการแพทย์	เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน	กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือ ตอนบน ๒	ภาคเหนือ	ประเทศ
แพทย์	๔๖๙	๑๘๐	๑๙๙	๒๕๒	๑,๑๐๐	๕,๐๔๕	๒๔,๐๘๑
ทันตแพทย์	๑๕๒	๕๖	๕๖	๘๑	๓๔๕	๑,๔๓๙	๖,๒๖๒
เภสัชกร	๒๒๗	๑๐๘	๑๐๑	๑๒๒	๕๕๘	๒,๓๗๘	๑๑,๖๐๒
พยาบาลวิชาชีพ	๒,๒๔๒	๑,๐๑๕	๙๖๐	๑,๒๒๐	๕,๔๓๗	๒๔,๗๐๘	๑๒๔,๗๘๐
นักเทคนิคการแพทย์	๑๒๙	๔๗	๕๕	๗๐	๓๐๑	๑,๓๔๒	๖,๔๐๗
นักรังสีการแพทย์	๔๙	๒๒	๑๓	๒๑	๑๐๕	๔๙๙	๒,๐๕๘
นักวิชาการคอมพิวเตอร์	๕๒	๒๑	๑๙	๓๐	๑๒๒	๖๒๑	๓,๒๐๙
นักกายภาพบำบัด	๙๕	๒๘	๓๓	๓๘	๑๙๔	๘๗๒	๓,๙๘๖
นักจิตวิทยา	๔	-	๑	๔	๙	๙๙	๕๓๒
นักวิชาการสถิติ	๓	๑	-	๑	๕	๓๐	๒๒๒
นักวิชาการสาธารณสุข	๒๑๒	๑๕๔	๑๔๐	๑๖๕	๖๗๑	๕,๐๗๐	๒๕,๔๐๗
นักสาธารณสุข	๑๑๗	๓๘	๔๖	๔๘	๒๔๙	๑,๐๒๘	๔,๔๙๒
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์	๒๙	๘	๒	๑	๔๐	๒๑๐	๑,๗๑๑
เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุข	๓๔	๓๖	๒๔	๓๒	๑๒๖	๗๑๑	๓,๙๙๔
เจ้าพนักงานเวชสถิติ	๓๒	๑๒	๑๖	๒๐	๘๐	๓๘๗	๒,๐๐๐
เจ้าพนักงานสาธารณสุข	๕๖	๔๓	๓๒	๘๒	๒๑๓	๑,๖๖๐	๗,๘๔๒
แพทย์แผนไทย	๕๕	๒๔	๓๑	๒๔	๑๓๔	๗๐๘	๓,๕๖๕
รวมทั้งสิ้น	๓,๙๕๗	๑,๗๙๓	๑,๗๒๘	๒,๒๑๑	๙,๖๘๙	๔๖,๘๐๗	๒๓๒,๑๕๐

ที่มา : กองบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และสถาบันพระบรมราชชนก

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ภาคเหนือมีจำนวนและอัตราการตาย ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน โดยมีโรค ๓ อันดับที่มีการตายมากที่สุด คือ โรคระบบไหลเวียนโลหิต จำนวน ๑๖,๘๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๘ ของประเทศ โรคมะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด จำนวน ๑๖,๖๖๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๕ ของประเทศ และโรคของทางเดินระบบหายใจ จำนวน ๑๑,๗๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๘ ของประเทศ

ตารางที่ ๔๔ จำนวนและอัตราการตาย ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนกตามสาเหตุ ตามตารางการตายทั่วไป ของบัญชีจำแนกโรคระหว่างประเทศฉบับแก้ไขครั้งที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๖๗

สาเหตุการตาย		ภาคเหนือ		ทั้งประเทศ	
		จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา
โรคติดเชื้อและปรสิต	**รวม**	**๗,๓๕๕**	**๖๔.๕**	**๔๑,๑๗๗**	**๖๓.๐**
	ชาย	๔,๓๒๐	๗๗.๘	๒๓,๘๐๔	๗๕.๒
	หญิง	๓,๐๓๕	๕๑.๙	๑,๗๓๗	๕๒.๑
โรคมะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด	**รวม**	**๑๖,๖๖๘**	**๑๔๖.๑**	**๘๖,๕๕๘**	**๑๓๓.๒**
	ชาย	๙,๕๒๑	๑๗๑.๔	๔๘,๔๘๑	๑๕๓.๑
	หญิง	๗,๑๔๗	๑๒๒.๒	๓๘,๐๗๗	๑๑๔.๒
โรคเลือดและอวัยวะสร้างเลือดและความผิดปกติเกี่ยวกับกลไกภูมิคุ้มกันบางชนิด	**รวม**	**๒๗๕**	**๒.๔**	**๑,๓๒๒**	**๒.๐**
	ชาย	๑๓๗	๒.๕	๖๕๙	๒.๑
	หญิง	๑๓๘	๒.๔	๖๖๓	๒.๐
โรคของต่อมไร้ท่อ โภชนาการและเมตะบอลิซึม	**รวม**	**๒,๙๗๘**	**๒๖.๑**	**๑๘,๘๕๕**	**๒๙.๐**
	ชาย	๑,๓๘๔	๒๔.๙	๘,๗๖๕	๒๗.๗
	หญิง	๑,๕๙๔	๒๗.๒	๑๐,๐๙๐	๓๐.๓
โรคทางจิตเวชและความผิดปกติของพฤติกรรม	**รวม**	**๑,๖๓๗**	**๒.๕**	**๔๔๔**	**๓.๙**
	ชาย	๑,๑๖๕	๓.๗	๓๕๕	๖.๔
	หญิง	๔๗๒	๑.๔	๘๙	๑.๕
โรคระบบประสาท	**รวม**	**๗,๗๕๓**	**๖๘.๐**	**๓๓,๒๐๕**	**๕๑.๑**
	ชาย	๓,๔๔๓	๖๒.๐	๑๔,๔๓๘	๔๕.๖
	หญิง	๔๓๑	๗๓.๗	๑๘,๗๖๗	๕๖.๓

สาเหตุการตาย		ภาคเหนือ		ทั้งประเทศ	
		จำนวน (คน)	อัตรา	จำนวน (คน)	อัตรา
โรคของตาและส่วนประกอบของตา	รวม	๑	๐.๐	๑๑	๐.๐
	ชาย	-	-	๔	๐.๐
	หญิง	๑	๐.๐	๗	๐.๐
โรคของหูและปุ่มกกหู	รวม	๒	๐.๐	๗	๐.๐
	ชาย	๑	๐.๐	๓	๐.๐
	หญิง	๑	๐.๐	๔	๐.๐
โรคระบบไหลเวียนโลหิต	รวม	๑๖,๘๗๑	๑๔๗.๙	๘๔,๔๑๒	๑๒๙.๘
	ชาย	๙,๕๕๗	๑๗๒.๐	๔๙,๔๘๖	๑๕๖.๓
	หญิง	๗,๓๑๔	๑๒๕.๐	๓๔,๙๒๖	๑๐๔.๗
โรคของทางเดินระบบหายใจ	รวม	๑๑,๗๗๘	๑๐๓.๓	๕๖,๙๔๙	๘๗.๖
	ชาย	๗,๒๔๗	๑๓๐.๔	๓๔,๙๕๐	๑๑๐.๔
	หญิง	๔,๕๓๑	๗๗.๔	๒๑,๙๙๙	๖๖.๐
โรคระบบย่อยอาหาร	รวม	๔,๔๘๕	๓๙.๓	๒๑,๑๒๗	๓๒.๕
	ชาย	๓,๐๔๘	๕๔.๙	๑๔,๑๙๖	๔๔.๘
	หญิง	๑,๔๓๗	๒๔.๖	๖,๙๓๑	๒๐.๘
โรคของผิวหนังและเนื้อเยื่อใต้ผิวหนัง	รวม	๖๘๖	๖.๐	๓,๒๒๗	๕.๐
	ชาย	๓๓๐	๕.๙	๑,๕๓๕	๔.๘
	หญิง	๓๕๖	๖.๑	๑,๖๙๒	๕.๑
โรคของระบบกล้ามเนื้อกระดูกและเนื้อเยื่อประสาท	รวม	๖๗๗	๕.๙	๓,๒๓๖	๕.๐
	ชาย	๓๑๘	๕.๗	๑,๕๓๙	๔.๙
	หญิง	๓๕๙	๖.๑	๑,๖๙๗	๕.๑
โรคของระบบสืบพันธุ์และทางเดินปัสสาวะ	รวม	๕,๙๔๑	๕๒.๑	๒๗,๘๔๕	๔๒.๘
	ชาย	๒,๘๒๗	๕๐.๖	๑๓,๐๐๓	๔๑.๑
	หญิง	๓,๑๑๔	๕๓.๒	๑๔,๘๔๒	๔๔.๕
การตั้งครรภ์ การคลอด และระยะหลังคลอด	รวม	๑๓	๑๙.๗	๑๐๕	๒๓.๘
	ชาย	-	-	-	-
	หญิง	๑๓	๑๙.๗	๑๐๕	๒๓.๘
ภาวะบางอย่างที่เกิดในระยะปริกำเนิด	รวม	๑๕๐	๑.๓	๑,๐๗๖	๑.๗
	ชาย	๘๔	๑.๕	๖๒๔	๒.๐
	หญิง	๖๖	๑.๑	๔๕๒	๑.๔
ความผิดปกติ ความพิการแต่กำเนิด และโครโมโซมผิดปกติ	รวม	๑๕๐	๑.๓	๑,๐๖๑	๑.๖
	ชาย	๗๗	๑.๔	๕๓๘	๑.๗
	หญิง	๗๓	๑.๒	๕๒๓	๑.๖
อาการ อาการแสดงและสิ่งผิดปกติที่พบจากการตรวจทางคลินิกและตรวจทางห้องปฏิบัติการที่มิได้มีรหัสระบุไว้	รวม	๑๓,๑๔๒๑	๒๐๒.๒	๒๓,๘๕๘	๒๐๙.๒
	ชาย	๖๖,๙๙๒	๒๑๑.๖	๑๒,๑๗๘	๒๑๙.๒
	หญิง	๖๔,๔๒๙	๑๙๓.๒	๑๑,๖๘๐	๑๙๙.๖
สาเหตุภายนอกของการป่วยและการตาย	รวม	๘,๒๘๘	๗๒.๗	๔๑,๐๓๙	๖๓.๑
	ชาย	๖,๔๐๖	๑๑๕.๓	๓๑,๘๓๓	๑๐๐.๕
	หญิง	๑,๘๘๒	๓๒.๒	๙,๒๐๖	๒๗.๖
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙	รวม	๔๗๑	๔.๑	๒,๖๐๔	๔.๐
	ชาย	๓๐๑	๕.๔	๑,๕๐๑	๔.๗
	หญิง	๑๗๐	๒.๙	๑,๑๐๓	๓.๓

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข

ข้อมูลสถิติโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งเป็นกลุ่มโรคที่ไม่ได้เกิดจากเชื้อโรค แต่เกิดจากความเสื่อมสภาพของร่างกาย และมีปัจจัยเสี่ยงหลักมาจากพฤติกรรมการดำเนินชีวิต ซึ่งองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้กำหนดกลุ่มโรค NCDs หลักๆ ที่เป็นสาเหตุของการเสียชีวิตอันดับต้นๆ ของประชากรโลกไว้ ๔ กลุ่มโรคหลัก และมีโรคเกี่ยวเนื่องที่สำคัญ ได้แก่ ๑. กลุ่มโรคระบบหัวใจและหลอดเลือด (Cardiovascular Diseases) ๒. โรคเบาหวาน (Diabetes) ๓. โรคมะเร็งต่างๆ (Cancers) ๔. กลุ่มโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง (Chronic Respiratory Diseases) ซึ่งในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีข้อมูลสถิติโรคไม่ติดต่อเรื้อรังข้างต้น ดังนี้

ตารางข้อมูลที่ ๔๕ จำนวนผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือดในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จำนวนผู้ป่วย (คน)		
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗
เชียงราย	๑๕,๕๘๖	๒๐,๔๐๓	๒๔,๙๕๘
พะเยา	๖,๐๘๙	๘,๓๓๕	๑๐,๓๙๒
แพร่	๗,๔๑๗	๙,๘๐๓	๑๑,๘๓๑
น่าน	๕,๕๓๓	๗,๓๗๕	๙,๑๓๐

ที่มา กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค

ตารางข้อมูลที่ ๔๖ จำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จำนวนผู้ป่วย (คน)		
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗
เชียงราย	๘๒,๗๒๓	๘๙,๗๔๔	๙๗,๑๑๕
พะเยา	๓๖,๔๙๐	๓๙,๕๘๖	๔๒,๖๔๖
แพร่	๓๘,๖๕๙	๔๑,๙๖๑	๔๕,๐๗๓
น่าน	๓๐,๙๐๕	๓๔,๒๕๙	๓๗,๑๗๔

ที่มา กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค

ตารางข้อมูลที่ ๔๗ จำนวนผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรังในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จำนวนผู้ป่วย (คน)		
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ.๒๕๖๗
เชียงราย	๑๖,๘๓๕	๒๑,๕๘๒	๒๕,๗๙๓
พะเยา	๗,๔๓๐	๙,๙๘๒	๑๒,๕๐๙
แพร่	๕,๐๔๗	๖,๖๔๙	๗,๙๕๐
น่าน	๗,๘๓๑	๑๐,๖๑๑	๑๓,๔๗๙

ที่มา กองโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค

ตารางข้อมูลที่ ๔๘ จำนวนผู้ป่วยโรคมะเร็งต่างๆ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	โรคมะเร็งปอด (ต่อแสนประชากร)			โรคมะเร็งตับ (ต่อแสนประชากร)			โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ (ต่อแสนประชากร)			โรคมะเร็งเต้านม (ต่อแสนประชากร)		
	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕
เชียงราย	๕๖.๗๕	๕๒.๔๖	๕๑.๕๕	๖๐.๕๑	๗๐.๐๐	๗๐.๙๑	๘๓.๒๑	๙๗.๐๔	๙๕.๔๘	๔๑.๕๖	๔๕.๘๗	๔๘.๓๐
พะเยา	๖๗.๓๙	๖๓.๘๖	๖๖.๐๑	๙๖.๙๒	๘๕.๔๔	๘๒.๙๕	๗๙.๘๐	๘๘.๔๖	๙๕.๑๑	๕๔.๙๘	๖๐.๑๙	๖๓.๘๔
แพร่	๕๖.๒๗	๕๓.๙๘	๕๓.๓๑	๙๖.๖๐	๘๔.๐๗	๘๑.๒๕	๘๕.๔๔	๘๕.๙๑	๘๘.๒๐	๖๓.๑๑	๖๘.๙๑	๖๙.๔๕
น่าน	๗๖.๑๐	๖๙.๕๔	๖๘.๔๔	๗๙.๔๖	๗๔.๘๑	๗๕.๒๐	๗๕.๘๙	๘๓.๘๗	๘๐.๒๗	๖๒.๒๒	๗๔.๘๑	๗๔.๗๘

ที่มา สำนักงานพัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ

สถานการณ์โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) และโรคมะเร็งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๕–๒๕๖๗ พบว่า จำนวนผู้ป่วยโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคเบาหวาน และโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง มีอัตราเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดเชียงราย มีจำนวนผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำนวน ๙๗,๑๑๕ คน และผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง จำนวน ๒๕,๙๙๓ คน ขณะที่จังหวัดพะเยา เผชิญภาวะความรุนแรงของโรคหัวใจและหลอดเลือดสะสมสูง จำนวน ๑๐,๓๙๒ คน จังหวัดน่านมีแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง จำนวน ๑๓,๙๙๙ คน และจังหวัดแพร่ มีผู้ป่วยโรคเบาหวานสะสม จำนวน ๔๕,๐๙๓ คน นอกจากนี้ ในมิติอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็ง (ต่อแสนประชากร) ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๕ พบว่าจังหวัดน่าน มีอัตราการเจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็งปอด (อัตรา ๖๔.๘๙) และมะเร็งตับและท่อน้ำดีสูงเป็นอันดับต้น ๆ จังหวัดพะเยามีอัตราการเจ็บป่วยโรคมะเร็งตับและท่อน้ำดีสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด (อัตรา ๖๖.๐๑) ขณะที่จังหวัดแพร่ มีดัชนีความเสี่ยงโรคมะเร็งปอด (อัตรา ๕๓.๓๓) และโรคมะเร็งเต้านมสะสมสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด (อัตรา ๖๙.๙๕) และจังหวัดเชียงรายมีแนวโน้มโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอัตราการเจ็บป่วยเรื้อรังและโรคมะเร็งเหล่านี้ส่งผลกระทบให้สถานพยาบาลมีรับภาระทางการคลังสาธารณสุขจำนวนมาก และผู้ป่วยเกิดภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่ายในภาคครัวเรือนจากการขาดแคลนกำลังแรงงาน จึงควรเร่งรัดการดำเนินนโยบายเชิงรุกเพื่อควบคุมปัจจัยเสี่ยง พัฒนาระบบส่งเสริมสุขภาพเชิงป้องกัน และขยายการลงทุนระบบการแพทย์ทางไกล เพื่อยกระดับสุขภาวะของประชากรทั้ง ๔ จังหวัด

(๔) รายได้และรายจ่ายของครัวเรือน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่มีจำนวนครัวเรือนมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๓๔๐.๖๓ พันครัวเรือน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๑๕๔.๕๐ พันครัวเรือน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๔๕.๘๑ พันครัวเรือน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๑๓๖.๗๒ พันครัวเรือน ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน มากที่สุด คือ จังหวัดแพร่ จำนวน ๒๕,๒๙๐ บาท รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๒๐,๓๗๖ บาท จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๗,๓๙๑ บาท และจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๕,๗๔๘ บาท ตามลำดับ

และในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่มีหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนมากที่สุด คือ จังหวัดแพร่ จำนวน ๒๔๔,๐๖๖.๖๐ บาท รองลงมาจังหวัดน่าน จำนวน ๑๘๖,๓๙๔.๔๘ บาท จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๒๓,๘๖๕.๙๓ บาท และจังหวัดเชียงราย จำนวน ๖๐,๐๗๐.๖๙ บาท

ตารางที่ ๔๙ จำนวนครัวเรือน รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๖

ปี พ.ศ.		เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน
พ.ศ. ๒๕๕๘	**จำนวนครัวเรือน (พันครัวเรือน)**	**๓๖๔.๑๘**	**๑๔๖.๗๕**	**๑๔๙.๕๗**	**๑๔๕.๙๖**
	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	**๑๓,๔๙๗.๒๐**	**๑๗,๖๗๓.๑๐**	**๒๑,๗๙๕.๕๐**	**๑๗,๘๘๖.๒๐**
	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งสิน (บาท)	**๗๓๑,๖๖๐**	**๑๔๘,๐๐๑.๔๐**	**๑๘๐,๔๖๐.๒๐**	**๑๖๒,๓๒๕.๓๐๐**
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๒๘,๔๒๐.๓๐	๖๐,๖๙๔.๔๐	๑๐๙,๙๗๘.๐๐	๖๘,๘๑๕.๐๐
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๑๑,๗๗๔.๔๐	๗,๑๙๑.๐๐	๒๓,๕๒๔.๒๐	๑๘,๗๐๒.๒๐
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๑๖,๔๑๖.๐๐	๔๐,๐๐๑.๙๐	๒๕,๓๗๔.๕๐	๓๕,๔๖๘.๓๐
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๘๔๗.๙๐	๙,๑๙๙.๘๐	๑,๖๔๓.๔๐	๓,๕๗๐.๔๐
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๑๕,๑๑๓.๕๐	๒๘,๗๕๓.๙๐	๑๙,๙๔๐.๑๐	๓๕,๐๒๕.๖๐
	อื่น ๆ	๕๙๓.๙๐	๒,๑๖๐.๔๐	-	๗๔๓.๘๐
พ.ศ. ๒๕๖๐	**จำนวนครัวเรือน (พันครัวเรือน)**	**๓๘๙.๐๓**	**๑๕๐.๗๖**	**๑๔๗.๙๔**	**๑๔๔.๐๘**
	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	**๑๑,๘๐๘.๙๓**	**๑๔,๕๙๓.๖๒**	**๑๙,๘๕๐.๒๑**	**๑๙,๕๙๑.๒๐**
	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งสิน (บาท)	**๓๐,๖๐๗.๕๖**	**๑๕๐๐๕๙.๑๓**	**๑๕๘,๕๘๔.๖๙**	**๒๐๑,๙๙๑.๕๐**
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๑๐,๒๔๔.๗๙	๔๐,๗๔๕.๗๓	๘๓,๑๘๗.๗๕	๕๗,๘๗๓.๕๑
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๒,๓๕๑.๘๖	๑๐,๕๖๗.๓๗	๓๓,๔๗๗.๓๐	๒๔,๑๖๙.๓๔
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๑๑,๘๗๙.๓๐	๒๙,๘๔๙.๘๗	๒๐,๓๗๖.๖๖	๖๕,๔๖๑.๘๗
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๓,๖๕๓.๔๐	๑๐,๖๓๑.๕๗	๒,๘๒๕.๒๑	๒,๕๕๙.๔๔
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๒,๒๔๒.๕๕	๕๔,๑๘๗.๒๓	๑๘,๖๑๑.๘๔	๕๐,๔๓๗.๐๒
	อื่น ๆ	๒๓๕.๖๖	๔,๐๗๗.๓๓	๑๐๕.๙๓	๑,๔๙๐.๓๒

ปี พ.ศ.		เชียงราย	พะเยา	แพร่	น่าน
พ.ศ. ๒๕๖๒	จำนวนครัวเรือน (พันครัวเรือน)	๓๘๑.๕๔	๑๕๗.๖๒	๑๕๔.๐๐	๑๔๙.๓๘
	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	๑๕,๐๕๖.๓๘	๑๔,๓๕๓.๗๙	๒๑,๓๙๘.๓๖	๑๘,๐๔๑.๕๕
	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งสิน (บาท)	๙๙,๖๒๓.๕๕	๘๔,๘๖๔.๗๒	๑๘๐,๙๗๐.๔๓	๑๗๙,๑๔๘.๑๓
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๑๕,๙๗๔.๕๕	๒๖,๙๖๑.๔๘	๘๘,๘๒๙.๙๓	๖๕,๓๖๗.๑๓
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๑๒,๗๘๕.๖๕	๑๔,๐๗๓.๔๔	๓๒,๓๓๑.๕๑	๒๐,๑๕๑.๕๐
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๔๑,๑๙๔.๖๓	๑๖,๗๙๖.๔๓	๒๔,๒๙๒.๐๘	๖๑,๑๒๗.๕๙
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๑,๐๗๗.๔๖	๔,๘๕๔.๑๙	๙๙๒.๘๗	๓,๒๐๘.๐๐
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๒๖,๐๔๕.๕๑	๑๙,๖๕๔.๐๙	๒๖,๘๖๐.๕๔	๒๘,๑๘๖.๕๔
	อื่น ๆ	๒,๕๔๕.๗๔	๒,๕๒๕.๐๙	๗,๖๖๓.๕๐	๑,๗๐๗.๓๘
พ.ศ. ๒๕๖๔	จำนวนครัวเรือน (พันครัวเรือน)	๔๒๑.๖๓	๑๕๑.๕๔	๑๕๕.๑๗	๑๕๘.๐๔
	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	๑๕,๖๑๘.๙๗	๑๖,๓๓๘.๒๗	๒๐,๓๖๖.๗๒	๒๐,๕๕๕.๙๒
	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งสิน (บาท)	๑๐๓,๑๖๔.๖๙	๑๓๔,๐๒๘.๓๗	๑๗๘,๐๒๘.๕๘	๒๓๖,๔๙๗.๓๔
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๓๘,๑๙๖.๑๒	๔๐,๗๒๕.๘๒	๗๐,๗๑๐.๓๓	๗๒,๔๘๔.๓๘
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๖,๖๔๐.๘๑	๘,๑๘๓.๘๔	๓๖,๘๐๐.๓๒	๗๗,๐๔๓.๖๙
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๑๗,๑๔๗.๗๒	๒๘,๔๘๔.๖๓	๓๔,๘๔๓.๔๙	๔๒,๔๕๒.๗๐
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๔,๒๙๙.๘๕	๕,๒๖๙.๐๒	๕,๙๖๓.๐๐	๔,๑๐๑.๕๔
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๓๖,๗๓๘.๐๕	๔๓,๓๓๒.๐๙	๒๙,๗๔๔.๔๕	๓๙,๗๖๓.๖๑
	อื่น ๆ	๑๔๒.๑๔	๘,๐๓๒.๙๕	-	๖๕๑.๔๐
พ.ศ. ๒๕๖๖	จำนวนครัวเรือน (พันครัวเรือน)	๓๔๐.๖๓	๑๔๕.๘๑	๑๓๖.๗๒	๑๕๔.๕๐
	รายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนต่อครัวเรือน (บาท)	๑๕,๗๔๘.๐๐	๑๗,๓๙๑.๐๐	๒๕,๒๙๐.๐๐	๒๐,๓๗๖.๐๐
	หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งสิน (บาท)	๖๐,๐๗๐.๖๙	๑๒๓,๘๖๕.๙๓	๒๔๔,๐๖๖.๖๐	๑๘๖,๓๙๔.๔๘
	เพื่อใช้จ่ายในครัวเรือน	๒๒,๖๔๓.๕๗	๒๑,๙๓๖.๘๔	๑๒๒,๔๗๒.๓๑	๖๔,๔๙๒.๗๕
	เพื่อใช้ทำธุรกิจที่ไม่ใช่การเกษตร	๓,๐๐๕.๓๗	๗,๖๕๖.๐๕	๒๕,๐๙๔.๔๙	๓๓,๔๗๖.๒๐
	เพื่อใช้ทำการเกษตร	๒๐,๖๔๓.๔๘	๒๕,๔๖๖.๖๗	๒๐,๐๕๖.๐๖	๓๗,๐๓๐.๓๒
	เพื่อใช้ในการศึกษา	๒,๓๗๙.๕๓	๓,๒๓๘.๓๒	๑,๑๘๐.๔๙	๑,๑๗๕.๔๖
	เพื่อใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและที่ดิน	๑๑,๒๘๗.๕๒	๖๕,๕๖๘.๐๔	๗๕,๒๖๓.๒๕	๔๗,๔๖๐.๒๑
	อื่น ๆ	๑๑๑.๒๓	-	-	๒,๗๕๙.๕๕

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน สิงหาคม ๖๘)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีคนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๘๑๐,๕๕๕ คน โดยมีจังหวัดเชียงรายผ่านเกณฑ์มากที่สุด จำนวน ๓๗๓,๑๗๓ คนรองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๑๖๐,๕๐๒ คน จังหวัดแพร่ จำนวน ๑๔๓,๙๐๗ คน และจังหวัดพะเยา จำนวน ๑๓๒,๙๗๓ คน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีคนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๑,๒๖๗ คน โดยมีจังหวัดเชียงรายไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด จำนวน ๘๑๗ คน จังหวัดพะเยา จำนวน ๒๔๑ คน จังหวัดน่าน จำนวน ๒๐๓ คน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๖ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๕๐ คนอายุ ๑๕ – ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗ - ๒๕๖๙

หน่วยนับ : คน

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		พ.ศ. ๒๕๖๙	
	ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)
จังหวัดเชียงราย	๓๕๗,๓๙๓	๑,๗๕๓	๓๗๑,๘๑๓	๗๔๖	๓๗๓,๑๗๓	๘๑๗
จังหวัดพะเยา	๑๒๘,๗๓๘	-	๑๓๒,๙๔๑	๕๓	๑๓๒,๙๗๓	๒๔๑
จังหวัดแพร่	๑๓๘,๕๐๘	-	๑๔๕,๑๐๑	๔	๑๔๓,๙๐๗	๖
จังหวัดน่าน	๑๕๓,๔๐๓	๔๒๖	๑๖๐,๓๙๙	๗๒	๑๖๐,๕๐๒	๒๐๓
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๗๗๘,๐๔๒**	**๒,๑๗๙**	**๘๑๐,๒๕๔**	**๘๗๕**	**๘๑๐,๕๕๕**	**๑,๒๖๗**

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีคนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีอาชีพและรายได้ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๕๖๑,๑๐๕ คน โดยมีจังหวัดเชียงรายผ่านเกณฑ์มากที่สุด จำนวน ๒๓๕,๘๕๔ คนรองลงมาเป็นจังหวัดแพร่ จำนวน ๑๐๘,๗๒๔ คน จังหวัดน่าน จำนวน ๑๐๘,๖๑๘ คน และจังหวัดพะเยา จำนวน ๑๐๗,๙๐๙ คน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีคนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีอาชีพและรายได้ ไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน ๘๖ คน โดยมีจังหวัดเชียงรายไม่ผ่านเกณฑ์มากที่สุด จำนวน ๔๐ คน จังหวัดพะเยา จำนวน ๒๘ คน และจังหวัดน่าน จำนวน ๑๘ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๕๑ คนอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป มีอาชีพหรือรายได้ ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๗ – ๒๕๖๙

หน่วยนับ : คน

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘		พ.ศ. ๒๕๖๙	
	ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)	ไม่ผ่านเกณฑ์ (จำนวนคน)
จังหวัดเชียงราย	๒๔๒,๑๓๔	๑,๖๕๕	๒๒๖,๓๑๗	๕๑๓	๒๓๕,๘๕๔	๔๐
จังหวัดพะเยา	๑๑๑,๕๙๒	-	๑๐๔,๘๘๔	๕๖	๑๐๗,๙๐๙	๒๘
จังหวัดแพร่	๑๑๒,๘๓๐	๑	๑๐๕,๗๗๗	๒	๑๐๘,๗๒๔	-
จังหวัดน่าน	๑๑๐,๗๐๔	๗๙๒	๑๐๓,๙๖๙	๙	๑๐๘,๖๑๘	๑๘
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๕๗๗,๒๖๐**	**๒,๔๔๘**	**๕๔๐,๙๔๗**	**๕๘๐**	**๕๖๑,๑๐๕**	**๘๖**

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

ประเด็นด้านรายได้ หนี้สิน และระดับคุณภาพชีวิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จากข้อมูลสถิติ พ.ศ. ๒๕๖๕–๒๕๖๙ แสดงให้เห็นความเปราะบางทางเศรษฐกิจในภาคครัวเรือนและระดับความรุนแรงของปัญหาความเหลื่อมล้ำ โดยภาพรวมโครงสร้างหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในเกือบทุกพื้นที่ ซึ่งหนี้สินส่วนใหญ่สำหรับการใช้จ่ายอุปโภคบริโภคในครัวเรือนมากกว่าการลงทุนในภาคธุรกิจ เมื่อวิเคราะห์รายจังหวัด พบว่า **จังหวัดแพร่** มีความเสี่ยงทางการเงินสูงสุด เนื่องจากมีรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนสูงสุด (๒๕,๒๙๐ บาท) แต่มีภาระหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนสูงเป็นอันดับหนึ่งของกลุ่ม จำนวน ๒๔๔,๐๖๖.๖๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่หดตัวลง ขณะที่**จังหวัดเชียงราย** มีฐานประชากรครัวเรือนขนาดใหญ่ที่สุด (๓๘๙.๐๓ พันครัวเรือน) ส่งผลให้มีสถิติจำนวนผู้มีรายได้และอาชีพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน หรือ "ไม่ผ่านเกณฑ์" สะสมสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ทั้งในกลุ่มประชากรวัยแรงงาน (อายุ ๑๕–๕๙ ปี) และกลุ่มผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) ที่ไม่ผ่านเกณฑ์พุ่งสูงถึง ๔๐ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ สำหรับ**จังหวัดน่าน** มีภาระหนี้สินเฉลี่ยสูงเป็นอันดับสอง (๑๘๖,๓๙๔.๔๘ บาท) ควบคู่กับสัดส่วนผู้สูงอายุที่ไม่ผ่านเกณฑ์รายได้ในพื้นที่ห่างไกล จำนวน ๓๗ คน ส่วน**จังหวัดพะเยา** ที่แม้ภาระหนี้สินจะอยู่ในระดับปานกลาง (๑๖๓,๘๐๕.๙๓ บาท) แต่มีข้อจำกัดด้านโครงสร้างรายได้เฉลี่ยต่อครัวเรือนต่ำเป็นอันดับสอง จากสถานการณ์ทางการเงินและประเด็นภาระผู้สูงอายุที่ไม่ผ่านเกณฑ์รายได้เหล่านี้ ส่งผลให้ภาคครัวเรือนประสบภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่าย ตกอยู่ในวงจรหนี้สินสะสม และสร้างความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐาน ดังนั้น จึงควรมีนโนบายเร่งการปรับโครงสร้างหนี้ภาคครัวเรือนผ่านสถาบันการเงินการเกษตรและธนาคารรัฐ ควบคู่กับการยกระดับทักษะอาชีพและสวัสดิการ Care Plan เพื่อเพิ่มรายได้ที่แท้จริงให้แก่กลุ่มครัวเรือนเปราะบางทั้ง ๔ จังหวัด

(๕) ความยากจน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนคนจน ๑๒๑.๕ พันคน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๙๒ ของภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๕.๐๘ ของประเทศ โดยจังหวัดเชียงรายมีจำนวนคนจนมากที่สุด จำนวน ๙๐.๒ พันคน รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๑๒.๘ พันคน จังหวัดแพร่ จำนวน ๑๒.๗ พันคน และจังหวัดพะเยา จำนวน ๕.๘ พันคน ตามลำดับ

ตารางที่ ๕๒ จำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

หน่วยนับ : พันคน

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๒	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖
เชียงราย	๑๐๐.๗	๙๕.๔	๖๘.๐	๑๒๔.๗	๙๐.๒
พะเยา	๒๓.๗	๖๑.๒	๖๖.๕	๔๑.๓	๕.๘
แพร่	๒๗.๒	๓๖.๔	๓๖.๕	๓๔.๐	๑๒.๗
น่าน	๔๖.๖	๔๕.๐	๒๒.๖	๓๔.๕	๑๒.๘
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๙๘.๒	๒๓๘	๑๙๓.๖	๒๓๔.๕	๑๒๑.๕
ภาคเหนือ	๗๗๐.๖	๗๗๔.๑	๗๖๓.๐	๗๖๓.๕	๔๐๖.๐
ประเทศ	๔,๓๓๖.๑	๔,๗๔๘.๒	๔,๔๐๔.๖	๓,๗๙๒.๖	๒,๓๙๐.๘

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน สิงหาคม ๖๘)

สถานการณ์ปัญหาความยากจน (ด้านรายจ่าย) ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จากข้อมูลสถิติปี พ.ศ. ๒๕๖๒–๒๕๖๖ แสดงถึงแนวโน้มความรุนแรงของปัญหาความเหลื่อมล้ำที่แปรเปลี่ยนไปตามสภาวะเศรษฐกิจ โดยในภาพรวมกลุ่มจังหวัดมีจำนวนคนจนด้านรายจ่ายลดลงจาก ๑๙๘.๒ พันคน เป็น ๑๒๑.๕ พันคน แต่ยังคงคิดเป็นสัดส่วนสูง จำนวน ร้อยละ ๒๙.๙๒ ของภาคเหนือ และร้อยละ ๕.๐๘ ของประเทศ ซึ่งสะท้อนถึงความเปราะบางของโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก เมื่อเปรียบเทียบข้อมูลรายจังหวัด พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ **จังหวัดเชียงราย** แม้จำนวนคนจนจะลดลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา แต่ยังมีจำนวนสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด จำนวน ๙๐.๒ พันคน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลฐานครัวเรือนขนาดใหญ่และปัญหาแรงงานนอกระบบที่หนาแน่น ขณะที่**จังหวัดน่าน** มีจำนวนคนจน (ด้านรายจ่าย) เป็นอันดับสองจำนวน ๑๒.๘ พันคน และมีความผันผวนของรายได้สูงเนื่องจากประชากรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรบนพื้นที่สูงชันห่างไกล ทุรกันดาร **จังหวัดแพร่** มีจำนวนคนจนสะสมอยู่ที่ ๑๒.๗ พันคน และได้รับผลกระทบโดยตรงจากโครงสร้างภาคการผลิตท้องถิ่นและอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่หดตัวลง ในขณะที่**จังหวัดพะเยา** มีจำนวนคนจนด้านรายจ่ายน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด จำนวน ๕.๘ พันคน แต่ยังมีความเสี่ยงอยู่ใต้เส้นความยากจนเนื่องจากมีสัดส่วนภาคการเกษตรดั้งเดิมสูง ซึ่งสถานการณ์ปัญหาความยากจนในพื้นที่กลุ่มจังหวัด จะส่งผลให้ภาคครัวเรือนประสบภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่าย เกิดวงจรหนี้สิน และขาดโอกาสในการเข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานที่มีคุณภาพ ดังนั้น จึงมีควรเร่งบูรณาการนโยบายโดยใช้กลไก TPMAP ชี้เป้าช่วยเหลือรายครัวเรือน ยกระดับทักษะอาชีพและกระจายสวัสดิการเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนอย่างยั่งยืน

(๖) ผู้สูงอายุ

ตารางที่ ๕๓ จำนวนผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาเหนือตอนบน ๒ ปี ๒๕๖๔ – ๒๕๖๘

ปี	ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘	
ประเทศ/จังหวัด	ประชากรรวม	ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	ประชากรรวม	ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	ประชากรรวม	ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	ประชากรรวม	ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป	ประชากรรวม	ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป
ประเทศ	๖๖,๑๗๑,๔๓๙	๑๒,๒๔๑,๕๔๒	๖๖,๐๙๐,๔๗๕	๑๒,๖๙๘,๓๖๒	๖๖,๐๕๒,๖๑๕	๑๓,๑๙๓,๒๔๗	๖๕,๙๕๑,๒๑๐	๑๓,๗๗๗,๐๒๗	๖๕,๘๐๙,๐๑๑	๑๔,๒๘๖,๑๒๗
ภาคเหนือตอนบน	๕,๘๗๔,๕๐๓	๑,๒๙๕,๒๒๗	๕,๘๖๓,๘๘๒	๑,๓๔๘,๐๐๕	๕,๘๕๐,๙๕๔	๑,๔๐๑,๓๗๖	๕,๘๓๒,๖๕๓	๑,๔๕๔,๙๐๙	๕,๘๑๓,๗๐๒	๑,๕๐๖,๖๒๕
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒,๖๗๓,๓๘๕	๕๘๙,๓๐๔	๒,๖๖๖,๒๗๕	๖๑๔,๘๙๑	๒,๖๕๖,๓๑๗	๖๔๐,๖๖๒	๒,๖๔๔,๖๗๓	๖๖๖,๓๑๐	๒,๖๓๓,๗๓๔	๖๙๒,๓๕๒
เชียงราย	๑,๒๙๘,๔๒๕	๒๖๖,๓๗๕	๑,๒๙๙,๖๓๖	๒๗๘,๔๕๔	๑,๒๙๘,๙๗๗	๒๙๐,๕๔๗	๑,๒๙๗,๖๕๗	๓๐๒,๔๓๑	๑,๒๙๕,๙๒๒	๓๑๔,๒๗๕
พะเยา	๔๖๔,๕๐๕	๑๐๙,๗๙๐	๔๖๑,๔๓๑	๑๑๔,๕๓๓	๔๕๘,๒๘๗	๑๑๙,๖๐๗	๔๕๔,๗๖๔	๑๒๔,๒๓๗	๔๕๑,๙๖๔	๑๒๙,๐๙๓
แพร่	๔๓๔,๕๘๐	๑๐๙,๔๒๒	๔๓๐,๖๖๙	๑๑๓,๓๖๑	๔๒๖,๓๓๑	๑๑๗,๑๒๔	๔๒๑,๗๔๕	๑๒๑,๑๙๖	๔๑๗,๔๘๐	๑๒๕,๐๘๖
น่าน	๔๗๕,๘๗๕	๑๐๓,๗๑๗	๔๗๔,๕๓๙	๑๐๘,๕๔๓	๔๗๒,๗๒๒	๑๑๓,๓๘๔	๔๗๐,๕๐๗	๑๑๘,๔๔๖	๔๖๘,๓๖๘	๑๒๓,๘๙๘

ที่มา : สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๙

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว และจำนวนประชากรรวมในพื้นที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจาก ๒.๖๗ ล้านคน เป็น ๒.๖๓ ล้านคน และมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจาก ๕๘๙,๓๐๔ คน เป็น ๖๙๒,๓๕๒ คน ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาเชิงพื้นที่ พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดเชียงราย เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนประชากรผู้สูงอายุมากที่สุดในกลุ่มจังหวัด โดยมีจำนวน ๓๑๙,๒๗๕ คน ในขณะที่จังหวัดแพร่ มีสัดส่วนความหนาแน่นของประชากรผู้สูงอายุต่อประชากรทั้งจังหวัดสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด คือ ร้อยละ ๓๐ ของประชากรรวมในพื้นที่ ดังนั้น สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าว จึงส่งผลกระทบต่อภาวะการขาดแคลนกำลังแรงงานในระบบเศรษฐกิจฐานราก ตลอดจนสร้างแรงกดดันและความท้าทายต่อการจัดสรรงบประมาณด้านสวัสดิการสังคมและการบริหารจัดการระบบสาธารณสุขในระยะยาว

ตารางที่ ๕๔ ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่ได้รับดูแล และ care plan ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗

หน่วยนับ : คน

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๓	พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗
เชียงราย	๑,๘๙๘	๗๒๔	๒,๗๗๗	๓,๐๘๐	๔,๘๓๙
พะเยา	๒,๔๙๕	๗๕๓	๓,๓๖๗	๓,๙๒๔	๔,๕๕๖
แพร่	๑,๖๙๖	๔๘๗	๒,๓๒๘	๒,๒๒๗	๓,๑๕๐
น่าน	๑,๕๑๐	๖๑๑	๒,๒๓๙	๒,๒๐๘	๒,๖๘๔
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๗,๕๙๙**	**๒,๕๗๕**	**๑๐,๗๑๑**	**๑๑,๔๓๙**	**๑๕,๒๒๙**

ที่มา : DoH Dashboard กรมอนามัย (สำนักอนามัยผู้สูงอายุ)

จากข้อมูลสถิติปี พ.ศ. ๒๕๖๓–๒๕๖๗ ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนผู้สูงอายุในระบบ Care Plan ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๗,๕๙๙ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพิ่มขึ้น จำนวน ๑๕,๒๒๙ คน ซึ่งสร้างความท้าทายต่อขีดความสามารถของระบบสาธารณสุข โดยจังหวัดเชียงราย มีสถิติการเติบโตของผู้สูงอายุในภาวะพึ่งพิงหนาแน่นที่สุดจาก ๑,๘๙๘ คน เพิ่มขึ้นเป็น ๔,๘๓๙ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ในส่วนจังหวัดพะเยา จำนวนผู้สูงอายุที่ต้องดูแลตามแผน Care Plan เพิ่มขึ้น ๔,๕๙๖ คน ขณะที่จังหวัดแพร่ มีโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนผู้สูงอายุหนาแน่นที่สุดและจำนวนผู้สูงอายุที่ต้องดูแลตามแผน Care Plan จำนวน ๓,๑๕๐ คน และจังหวัดน่าน แม้จะมีจำนวนผู้สูงอายุที่ต้องดูแลตามแผน Care Plan น้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด ๒,๖๔๔ คน แต่มีข้อจำกัดเชิงพื้นที่จากลักษณะภูมิประเทศภูเขาสูงชันและชุมชนห่างไกลทุรกันดาร ส่งผลให้การกระจายความช่วยเหลือและการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ทำได้ยากลำบาก ซึ่งจากสถานการณ์ผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่ได้รับดูแล และ care plan ทำให้งบประมาณสาธารณสุขระดับฐานรากมีภาระเพิ่มขึ้น และภาคครอบครัวมีแนวโน้มประสบภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่ายจากการขาดแคลนผู้ดูแล จึงควรส่งเสริมการขยายกองทุนสวัสดิการชุมชนและชุดสิทธิประโยชน์ Care Plan พร้อมขยายการลงทุนระบบการแพทย์ทางไกล เชื่อมโยง รพ.สต. เพื่อยกระดับสุขภาวะและลดความเหลื่อมล้ำของประชากร

(๗) ข้อมูลครัวเรือนเปราะบางในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ครัวเรือนเปราะบาง หมายถึง ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือจากคนอื่น เช่น ครอบครัวยากจนที่มีเด็กเล็ก แม่เลี้ยงเดี่ยวผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยติดเตียง มีปัญหาที่อยู่อาศัย จำเป็นต้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มดังกล่าวอย่างเร่งด่วน จริงจังและต่อเนื่อง

โดยได้กำหนดระดับความเปราะบางของ ครัวเรือนไว้ ๓ ระดับ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาให้ความช่วยเหลือในกรณีเร่งด่วน และเพื่อให้ทราบระดับของความเปราะบางของครัวเรือนว่ามีระดับความเปราะบางหลังจากการพัฒนาคุณภาพชีวิตกลุ่มเปราะบางรายครัวเรือน มีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่ ดังนี้

ระดับของความเปราะบางของครัวเรือน

ระดับ ๑ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีปัญหาที่อยู่อาศัย

ระดับ ๒ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิง จำนวน ๑ - ๒ คน อาทิ เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ป่วยติดเตียง เป็นต้น

ระดับ ๓ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยและมีบุคคลที่อยู่ในภาวะพึ่งพิงจำนวนมากกว่า ๒ คน (ทั้งนี้ ครัวเรือนที่มีรายได้น้อย คือ ครัวเรือนที่มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท/คน/ ครัวเรือน และภาวะพึ่งพิง หมายถึง คนที่ต้องการได้รับการดูแล/ ช่วยเหลือจากคนอื่น)

สถานการณ์ข้อมูลครัวเรือนเปราะบางในระบบสมุดพกครอบครัวอิเล็กทรอนิกส์ MSO-Logbook

จากฐานข้อมูลระบบสมุดพกครอบครัวอิเล็กทรอนิกส์กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนครัวเรือนเปราะบาง ดังนี้

ตารางที่ ๕๕ แสดงจำนวนครัวเรือนเปราะบางในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	จำนวนครัวเรือนเปราะบาง (ครัวเรือน)
เชียงราย	๑๙,๖๐๗
พะเยา	๘,๔๐๘
แพร่	๘,๒๑๖
น่าน	๙,๕๙๐
กลุ่มจังหวัดฯ	๔๕,๘๒๑

ที่มา สำนักงานส่งเสริมและสนับสนุนวิชาการ ๙

สถานการณ์ครัวเรือนเปราะบางกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สะท้อนวิกฤตความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างของรายได้และด้านสาธารณสุขอย่างเด่นชัด โดยจากข้อมูลระบบสมุดพกครอบครัวอิเล็กทรอนิกส์ (MSO - Logbook) ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๘ พบจำนวนครัวเรือนเปราะบางที่ต้องได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเร่งด่วน จำนวน ๔๕,๘๒๑ ครัวเรือน ซึ่งจังหวัดเชียงรายมีครัวเรือนเปราะบางสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ๑๙,๖๐๗ ครัวเรือน รองลงมาคือจังหวัดน่าน (๙,๕๙๐ ครัวเรือน) จังหวัดพะเยา (๘,๔๐๘ ครัวเรือน) และจังหวัดแพร่ (๘,๒๑๖ ครัวเรือน) ตามลำดับ โดยครอบคลุมทั้งกลุ่มผู้มีรายได้เฉลี่ยไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท/คน/ปี และมีบุคคลในภาวะพึ่งพิง เช่น เด็กเล็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ หรือผู้ป่วยติดเตียง ร่วมถึงผู้มีปัญหาที่อยู่อาศัยใน ๓ ระดับความรุนแรง สำหรับแนวทางและมาตรการช่วยเหลือภาครัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องบูรณาการร่วมกันโดยมุ่งเน้นการจัดกลุ่มเป้าหมายตามระดับความเปราะบางเพื่อส่งเสริมอาชีพเสริม เพิ่มรายได้รายครัวเรือนให้เหมาะสมกับศักยภาพและแรงงานที่เหลืออยู่ ควบคู่ไปกับการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนปรับปรุงที่อยู่อาศัยสำหรับกลุ่มความรุนแรงระดับ ๑ ยิ่งไปกว่านั้น ในกลุ่มเสี่ยงระดับ ๒ และ ๓ ที่มีผู้สูงอายุและผู้ป่วยติดเตียงหนาแน่น ต้องเร่งขยายระบบสาธารณสุขทางไกล ร่วมกับเครือข่าย อสม. เพื่อกระจายการดูแลสุขภาวะเชิงป้องกันถึงบ้านในพื้นที่ห่างไกล ขยายงบประมาณอุดหนุนชุดสิทธิประโยชน์ตามแผน Care Plan รวมทั้งกลไกสวัสดิการชุมชนในการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้ปลอดภัย

๒.๒ ด้านความมั่นคง

(๑) การดำเนินคดี

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถิติคดีอาญาคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยมีเหตุรับแจ้ง จำนวน ๓๙๓ คน ดำเนินการจับกุม จำนวน ๓๘๐ คน และมีผู้ต้องหา จำนวน ๔๖๖ คน

ตารางที่ ๕๖ สถิติคดีอาญาคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำแนกตามประเภทความผิดของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

หน่วยนับ : คน

จังหวัด	ประเภททำความผิด	๒๕๖๑			๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔			๒๕๖๕		
		รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา
เชียงราย	**ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ**	**๒๑๐**	**๒๒๖**	**๒๒๖**	**๑๘๕**	**๑๖๘**	**๑๙๘**	**๑๘๑**	**๑๗๑**	**๒๐๓**	**๑๖๑**	**๑๕๔**	**๒๐๗**	**๑๘๒**	**๑๗๗**	**๒๒๗**
	ฆ่าผู้อื่น	๓๗	๔๕	๔๕	๓๐	๒๐	๒๕	๒๙	๒๖	๓๔	๒๒	๒๐	๓๐	๒๒	๑๙	๓๒
	ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๙	๑๐	๑๐	๓	๓	๓	๙	๙	๙	๑๐	๑๐	๑๑	๑๑	๑๑	๑๑
	พยายามฆ่า	๑๕	๑๓	๑๓	๑๑	๙	๑๐	๑๘	๑๘	๒๒	๒๔	๒๓	๒๕	๓๐	๓๐	๓๐
	ทำร้ายร่างกาย	๙๘	๑๑๒	๑๑๒	๘๔	๘๓	๑๐๒	๕๗	๕๔	๖๘	๒๗	๒๕	๔๒	๖๔	๖๔	๘๕
	ข่มขืนกระทำชำเรา	๓๐	๒๔	๒๔	๒๖	๒๕	๓๐	๒๕	๒๓	๒๔	๒๖	๒๔	๒๙	๒๗	๒๕	๓๐
	อื่น ๆ	๒๑	๒๒	๒๒	๓๑	๒๘	๒๘	๔๓	๔๑	๔๖	๕๒	๕๒	๗๐	๒๘	๒๘	๓๙
พะเยา	**ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ**	**๕๒**	**๖๒**	**๖๒**	**๗๒**	**๗๑**	**๗๙**	**๕๙**	**๕๙**	**๖๘**	**๓๒**	**๓๑**	**๔๒**	**๖๕**	**๖๔**	**๗๖**
	ฆ่าผู้อื่น	๖	๔	๔	๕	๕	๕	๘	๘	๑๐	๒	๒	๒	๗	๗	๗
	ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	-	-	-	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๕	๕	๕
	พยายามฆ่า	๗	๗	๗	๙	๘	๙	๙	๙	๑๑	๔	๔	๔	๑๑	๑๑	๑๑
	ทำร้ายร่างกาย	๒๔	๓๗	๓๗	๒๙	๒๙	๓๖	๑๖	๑๖	๒๐	๓	๓	๑๐	๒๖	๒๖	๓๔
	ข่มขืนกระทำชำเรา	๔	๔	๔	๑๔	๑๔	๑๔	๑๕	๑๕	๑๖	๙	๘	๘	๕	๕	๙
	อื่น ๆ	๑๑	๑๐	๑๐	๑๔	๑๔	๑๔	๑๐	๑๐	๑๐	๑๒	๑๒	๑๖	๑๑	๑๐	๑๐
แพร่	**ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ**	**๕๑**	**๕๔**	**๕๔**	**๖๓**	**๖๒**	**๗๑**	**๔๘**	**๔๖**	**๖๒**	**๕๙**	**๕๘**	**๘๒**	**๘๐**	**๗๘**	**๙๑**
	ฆ่าผู้อื่น	๖	๗	๗	๘	๘	๘	๗	๕	๖	๕	๕	๖	๘	๘	๘
	ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๒	๓	๓	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๑	๕	๔	๓	๓
	พยายามฆ่า	๔	๔	๔	๑๓	๑๒	๑๒	๓	๓	๓	๕	๔	๔	๑๐	๑๐	๑๐
	ทำร้ายร่างกาย	๒๒	๒๔	๒๔	๓๐	๓๐	๓๙	๒๓	๒๓	๓๕	๑๒	๑๒	๑๕	๓๕	๓๔	๔๗
	ข่มขืนกระทำชำเรา	๘	๘	๘	๔	๔	๔	๒	๒	๒	๔	๔	๔	๗	๗	๗
	อื่น ๆ	๙	๘	๘	๖	๖	๖	๑๑	๑๑	๑๔	๓๒	๓๒	๔๘	๑๖	๑๖	๑๖

จังหวัด	ประเภทที่ทำความผิด	๒๕๖๑			๒๕๖๒			๒๕๖๓			๒๕๖๔			๒๕๖๕		
		รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา	รับแจ้ง	จับกุม	ผู้ต้องหา
น่าน	ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	๕๓	๕๐	๕๐	๖๐	๕๖	๗๐	๖๕	๖๒	๗๔	๓๗	๓๕	๕๔	๖๖	๖๑	๗๒
	ฆ่าผู้อื่น	๙	๖	๖	๑๑	๑๐	๑๓	๔	๓	๓	๑๓	๑๑	๑๘	๘	๘	๑๒
	ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๓	-	-	-	๒	๒	๒
	พยายามฆ่า	๔	๒	๒	๗	๗	๗	๗	๗	๗	๕	๕	๗	๖	๕	๕
	ทำร้ายร่างกาย	๓๐	๓๔	๓๔	๒๕	๒๓	๓๓	๒๒	๒๒	๓๐	๒	๒	๔	๒๕	๒๕	๓๐
	ข่มขืนกระทำชำเรา	๕	๕	๕	๗	๗	๘	๑๐	๙	๑๑	๕	๕	๘	๑๖	๑๕	๑๗
	อื่น ๆ	๕	๓	๓	๑๐	๙	๙	๒๐	๑๙	๒๐	๑๒	๑๒	๑๗	๙	๖	๖
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	๓๖๖	๓๙๒	๓๙๒	๓๘๐	๓๕๗	๔๑๘	๓๕๓	๓๓๘	๔๐๗	๒๘๙	๒๗๘	๓๘๕	๓๙๓	๓๘๐	๔๖๖
	ฆ่าผู้อื่น	๕๘	๖๒	๖๒	๕๔	๔๓	๕๑	๔๘	๔๒	๕๓	๔๒	๓๘	๕๖	๔๕	๔๒	๕๙
	ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๑๑	๑๓	๑๓	๖	๖	๖	๑๔	๑๔	๑๕	๑๓	๑๓	๑๘	๒๒	๒๑	๒๑
	พยายามฆ่า	๓๐	๒๖	๒๖	๔๐	๓๖	๓๘	๓๗	๓๗	๔๓	๓๘	๓๖	๔๐	๕๗	๕๖	๕๖
	ทำร้ายร่างกาย	๑๗๔	๒๐๗	๒๐๗	๑๖๘	๑๖๕	๒๑๐	๑๑๘	๑๑๕	๑๕๓	๔๔	๔๒	๗๑	๑๕๐	๑๔๙	๑๙๖
	ข่มขืนกระทำชำเรา	๔๗	๔๑	๔๑	๕๑	๕๐	๕๖	๕๒	๔๙	๕๓	๔๔	๔๑	๔๙	๕๕	๕๒	๖๓
	อื่น ๆ	๔๖	๔๓	๔๓	๖๑	๕๗	๕๗	๘๔	๘๑	๙๐	๑๐๘	๑๐๘	๑๕๑	๖๔	๖๐	๗๑

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน เมษายน ๒๕๖๙)

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสถิติเกี่ยวกับคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ได้ดำเนินการจับกุม จำนวน ๓๒,๗๐๙ คน และมีผู้ต้องหา จำนวน ๒๘,๗๑๓ คน โดยมีประเภทความผิด ดังนี้

๑. ยาเสพติด จับกุมจำนวน ๑๙,๕๙๔ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๑๖,๖๕๕ คน

๒. อาวุธปืนและวัตถุระเบิด จับกุมจำนวน ๔,๙๔๒ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๓,๖๘๙ คน

๓. การพนัน จับกุมจำนวน ๔,๔๕๓ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๔,๗๑๖ คน

๔. ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร จับกุมจำนวน ๒๗ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๒๘ คน

๕. ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง จับกุมจำนวน ๒,๗๒๖ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๒,๖๖๓ คน

๖. ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี จับกุมจำนวน ๑๘๔ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๑๘๕ คน

๗. ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ จับกุมจำนวน ๑๖๐ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๑๕๘ คน

๘. ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จับกุมจำนวน ๔๒๙ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๔๑๕ คน

๙. พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ จับกุมจำนวน ๑๙๔ คน โดยมีผู้ต้องหาจำนวน ๒๐๔ คน

ตารางที่ ๕๗ สถิติคดีอาญาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำแนกตามประเภทความผิดของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕

หน่วยนับ : คน

จังหวัด	ประเภทความผิด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
		จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
เชียงราย	**คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย**	**๗,๓๒๗**	**๘,๐๒๘**	**๖,๖๐๗**	**๖,๖๐๗**	**๗,๔๕๙**	**๗,๘๒๙**	**๗,๔๔๕**	**๘,๐๗๕**	**๗,๕๒๐**	**๑๐,๘๘๖**	**๑๒,๓๗๔**	**๑๐,๓๐๔**
	ยาเสพติด	**๕,๘๔๒**	**๖,๓๖๔**	**๕,๑๗๙**	**๕,๑๗๙**	**๖,๒๔๘**	**๖,๔๐๕**	**๖,๓๓๔**	**๖,๕๕๒**	**๖,๖๗๕**	**๙,๐๕๒**	**๗,๕๘๑**	**๕,๘๓๗**
	ผลิต	๔๗	๔๓	๓๗	๓๗	๖๔	๖๔	๒๓๘	๒๔๑	๑๘๙	๑๙๕	๓๐๕	๑๑
	นำเข้า	๑๐	๑๔	๖	๖	๙	๑๔	๔	๕	๑	๒	๓	๑
	ส่งออก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	จำหน่าย	๒๕๑	๒๘๙	๒๕๐	๒๕๐	๒๗๖	๒๙๐	๓๒๘	๓๔๕	๓๖๘	๔๔๒	๓๐๖	๒๘๗
	ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๙๒๒	๑,๑๘๑	๙๘๖	๙๘๖	๙๐๒	๑,๐๒๑	๘๙๖	๑,๐๖๐	๙๖๗	๑,๒๕๐	๑๘๔	๙๘
	ครอบครอง	๘๐๓	๘๙๓	๗๑๐	๗๑๐	๗๗๑	๗๘๔	๖๔๒	๖๖๕	๗๒๘	๙๖๙	๑,๒๖๒	๕๘๔
	ครอบครองเพื่อเสพ											๑,๓๕๘	๗๓๓
	เสพยาเสพติด	๓,๗๙๐	๓,๙๒๗	๓,๑๘๕	๓,๑๘๕	๔,๒๒๕	๔,๒๓๑	๔,๒๒๕	๔,๒๓๕	๔,๔๒๒	๖,๑๙๔	๔,๑๔๙	๔,๑๐๗
	อื่นๆ	๑๙	๑๗	๕	๕	๑	๑	๑	๑	๐	๐	๑๔	๑๖
	อาวุธปืนและวัตถุระเบิด	**๒๓๗**	**๒๔๐**	**๑๖๗**	**๑๖๗**	**๑๑๖**	**๑๑๘**	**๑๑๑**	**๑๑๓**	**๑๖๓**	**๔๘๕**	**๑,๐๗๘**	**๖๓๗**
	อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	๗	๗	๑๖	๑๖	๐	๐	๒	๒	๖	๑๙	๓๔	๑๓
	อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	๑๗๐	๑๖๙	๑๒๓	๑๒๓	๙๒	๙๔	๙๐	๙๒	๑๔๑	๓๘๖	๗๖๒	๔๐๒
	อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	๔๒	๔๖	๑๒	๑๒	๑๐	๑๐	๑๑	๑๑	๗	๕๗	๘๐	๕๙
	วัตถุระเบิด	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๓	๙	๐
	อื่นๆ	๑๗	๑๗	๑๖	๑๖	๑๔	๑๔	๘	๘	๘	๒๐	๑๙๓	๑๖๓
	การพนัน	**๙๕**	**๓๔๐**	**๓๕๙**	**๓๕๙**	**๖๒**	**๒๕๕**	**๑๕๙**	**๕๐๘**	**๒๓๗**	**๖๘๕**	**๕๕๘**	**๗๓๗**
	บ่อนการพนัน (เล่นการพนันตั้งแต่ ๒๐ คน ขึ้นไป)	๒	๐	๐	๐	๑	๔๓	๒	๖๖	๐	๒๑	๐	๐
	สลากกินรวบ	๘	๒๒	๒๖	๒๖	๖	๗	๓๒	๓๒	๗๔	๗๘	๑๙๒	๑๙๒
	ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	๔	๑๒	๖๐	๖๐	๒	๓	๑๓	๓๖	๘	๑๕	๔๙	๔๕
	การพนันอื่น ๆ	๘๑	๓๐๖	๒๗๓	๒๗๓	๕๓	๒๐๒	๑๑๒	๓๗๔	๑๕๕	๕๗๑	๓๑๗	๕๐๐
	ความผิดเกี่ยวกับวัสดุสื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	**๐**	**๐**	**๒**	**๒**	**๑**	**๑**	**๒**	**๒**	**๐**	**๐**	**๑๑**	**๑๑**
	ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	**๑,๐๗๓**	**๙๙๖**	**๘๗๑**	**๘๗๑**	**๙๙๐**	**๑,๐๐๔**	**๔๖๙**	**๔๗๙**	**๐**	**๐**	**๒,๓๕๙**	**๒,๓๐๖**

จังหวัด	ประเภทความผิด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
		จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
	ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	๑๑	๑๓	๑๐	๑๐	๗	๑๑	๑	๑	๐	๐	๗๓	๗๓
	ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	๙	๙	๔	๔	๗	๗	๒	๒	๐	๐	๑๔๐	๑๓๘
	ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๖๐	๖๖	๑๕	๑๕	๒๘	๒๘	๑๐	๑๐	๓๙๕	๔๐๙	๔๐๕	๓๘๗
	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๒๐	๒๕	๑๓	๑๓	๑๘	๑๘	๔	๔	๒๙๑	๒๙๖	๓๕๗	๓๔๐
	พ.ร.บ.สุรา	๔๐	๔๑	๒	๒	๑๐	๑๐	๖	๖	๑๐๔	๑๑๓	๔๘	๔๗
	พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๓๕๗	๔๐๘	๕๐	๒๕๕	๑๖๙	๑๗๘
	ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
พะเยา	คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๒,๖๙๗	๓,๐๔๑	๒,๕๓๗	๒,๕๓๗	๒,๘๐๐	๒,๙๕๘	๓,๒๕๘	๓,๔๒๑	๓,๘๖๑	๕,๒๗๖	๕,๕๕๖	๕,๒๕๗
	ยาเสพติด	๒,๓๓๗	๒,๔๖๙	๒,๑๙๘	๒,๑๙๘	๒,๖๔๒	๒,๖๙๕	๒,๘๒๙	๒,๘๗๓	๓,๑๗๑	๔,๒๖๑	๓,๖๖๔	๓,๔๘๘
	ผลิต	๘	๑๐	๑๗	๑๗	๓๘	๓๘	๑๔๙	๑๔๙	๘๙	๙๒	๑๓๘	๖
	นำเข้า	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	ส่งออก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	จำหน่าย	๑๐๑	๑๐๒	๙๕	๙๕	๙๓	๙๖	๑๐๘	๑๑๓	๑๓๑	๑๕๐	๗๕	๘๖
	ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๓๓๗	๓๙๔	๔๓๙	๔๓๙	๔๓๗	๔๘๔	๔๑๕	๔๔๗	๓๙๙	๔๘๙	๔๐	๔๑
	ครอบครอง	๓๑๙	๓๓๔	๓๑๑	๓๑๑	๓๓๑	๓๓๔	๓๒๐	๓๒๗	๓๗๗	๔๔๕	๒๕๕	๒๐๘
	ครอบครองเพื่อเสพ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๔๙๗	๔๖๙
	เสพยาเสพติด	๑,๕๖๘	๑,๖๒๓	๑,๓๓๕	๑,๓๓๕	๑,๗๔๑	๑,๗๔๑	๑,๘๓๖	๑,๘๓๖	๒,๑๗๕	๓,๐๘๕	๒,๖๕๗	๒,๖๗๖
	อื่นๆ	๓	๕	๑	๑	๒	๒	๑	๑	๐	๐	๒	๒
	อาวุธปืนและวัตถุระเบิด	๑๗๗	๒๐๕	๑๐๒	๑๐๒	๙๓	๙๓	๑๗๔	๑๗๔	๔๑๔	๕๕๙	๑,๓๕๘	๑,๑๕๑
	อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	๕	๘	๑	๑	๒	๒	๐	๐	๐	๐	๑	๐
	อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	๑๕๖	๑๗๘	๘๙	๘๙	๘๑	๘๑	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๓	๒๐๑	๓๘๘	๒๑๕
	อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	๑๓	๑๖	๘	๘	๑	๑	๒	๒	๓	๔๐	๔๒	๒๙
	วัตถุระเบิด	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒๑	๓
	อื่นๆ	๓	๓	๔	๔	๙	๙	๗๒	๗๒	๓๐๘	๓๑๘	๙๐๖	๙๐๔

จังหวัด	ประเภทความผิด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
		จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
	การพนัน	๗๙	๒๗๖	๑๕๙	๑๕๙	๓๖	๑๔๑	๓๕	๑๒๔	๒๒๔	๓๖๘	๒๐๒	๒๘๖
	บ่อนการพนัน (เล่นการพนันตั้งแต่ ๒๐ คน ขึ้นไป)	๑	๒๑	๐	๐	๑	๒๑	๑	๒๓	๐	๐	๐	๐
	สลากกินรวบ	๑๙	๒๐	๑๒	๑๒	๔	๔	๘	๘	๒๓	๒๓	๓๗	๓๗
	ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	๑	๔	๒๑	๒๑	๐	๐	๐	๐	๒๐	๒๐	๒๗	๒๗
	การพนันอื่น ๆ	๕๘	๒๓๑	๑๒๖	๑๒๖	๓๑	๑๑๖	๒๖	๙๓	๑๘๑	๓๒๕	๑๓๘	๒๒๒
	ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	๐	๐	๐	๐	๑	๑	๑	๑	๐	๐	๑๕	๑๖
	ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	๙๓	๗๗	๖๖	๖๖	๑๔	๑๔	๖๘	๖๘	๐	๐	๒๖๑	๒๖๒
	ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	๐	๓	๑	๑	๐	๐	๑	๑	๐	๐	๖	๗
	ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	๓	๓	๑	๑	๒	๒	๘๔	๘๔	๐	๐	๑๘	๑๘
	ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๘	๘	๑๐	๑๐	๑๒	๑๒	๒	๒	๕	๕	๙	๙
	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๗	๗	๘	๘	๖	๖	๑	๑	๔	๔	๙	๙
	พ.ร.บ.สุรา	๑	๑	๒	๒	๖	๖	๑	๑	๑	๑	๐	๐
	พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๖๔	๙๔	๔๗	๘๓	๒๓	๒๐
	ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
แพร่	คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๓,๕๑๙	๓,๘๐๔	๓,๑๖๖	๓,๑๖๖	๓,๒๗๑	๓,๔๕๓	๓,๕๕๓	๓,๗๙๕	๔,๓๐๓	๖,๓๒๒	๘,๑๓๑	๖,๖๗๗
	ยาเสพติด	๓,๑๓๔	๓,๒๑๗	๒,๖๔๐	๒,๖๔๐	๒,๙๓๔	๒,๙๗๙	๒,๙๑๒	๒,๙๗๒	๓,๓๔๔	๔,๖๕๘	๔,๐๒๙	๓,๐๙๑
	ผลิต	๒๒	๒๓	๑๗	๑๗	๓๒	๓๒	๘๖	๘๖	๖๒	๖๗	๒๗๗	๙
	นำเข้า	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑	๒	๐	๐
	ส่งออก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	จำหน่าย	๑๓๐	๑๔๘	๑๒๓	๑๒๓	๘๕	๘๙	๘๕	๙๑	๗๖	๑๒๑	๒๙๘	๓๐๕
	ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๓๙๑	๔๓๒	๓๑๒	๓๑๒	๓๐๑	๓๓๑	๓๖๘	๔๐๘	๓๔๕	๔๓๑	๓๑	๓๗
	ครอบครอง	๓๖๖	๔๑๓	๓๔๗	๓๔๗	๓๘๔	๓๙๔	๔๔๒	๔๕๔	๕๘๔	๗๐๙	๗๐๒	๒๔๗
	ครอบครองเพื่อเสพ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๖๐๑	๓๗๒

จังหวัด	ประเภทความผิด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
		จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
	เสพยาเสพติด	๒,๒๒๓	๒,๑๙๙	๑,๘๓๙	๑,๘๓๙	๒,๑๓๐	๒,๑๓๑	๑,๙๓๑	๑,๙๓๓	๒,๒๗๕	๓,๓๒๖	๒,๑๑๓	๒,๑๐๒
	อื่นๆ	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๐	๐	๑	๒	๗	๑๙
	อาวุธปืนและวัตถุระเบิด	**๑๙๐**	**๑๘๔**	**๑๒๕**	**๑๒๕**	**๑๐๓**	**๑๐๓**	**๑๒๖**	**๑๒๙**	**๑๙๓**	**๔๖๐**	**๑,๑๒๕**	**๖๒๒**
	อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	๐	๐	๐	๐	๒	๒	๑	๑	๓	๖	๕	๓
	อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	๑๓๓	๑๓๔	๘๓	๘๓	๗๓	๗๓	๑๐๘	๑๑๑	๑๓๐	๒๙๒	๖๕๐	๒๘๘
	อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	๔๓	๓๘	๑๔	๑๔	๘	๘	๔	๔	๘	๗๑	๘๙	๔๙
	วัตถุระเบิด	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๔	๒
	อื่นๆ	๑๓	๑๑	๒๘	๒๘	๒๐	๒๐	๑๓	๑๓	๕๒	๙๑	๓๗๗	๒๘๐
	การพนัน	**๑๑๗**	**๓๒๖**	**๓๐๙**	**๓๐๙**	**๙๑**	**๒๒๗**	**๒๒๘**	**๓๐๒**	**๗๔๖**	**๙๙๕**	**๒,๘๒๒**	**๒,๘๑๙**
	บ่อนการพนัน (เล่นการพนันตั้งแต่ ๒๐ คน ขึ้นไป)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	สลากกินรวบ	๑๕	๑๗	๒๑	๒๑	๘	๘	๕๓	๕๔	๓๓๙	๓๕๑	๑,๕๙๓	๑,๕๗๓
	ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	๑	๔	๑๗	๑๗	๑	๑	๐	๐	๑	๓	๙	๘
	การพนันอื่น ๆ	๑๐๑	๓๐๕	๒๗๑	๒๗๑	๘๒	๒๑๘	๑๗๕	๒๔๘	๔๐๖	๖๔๑	๑,๒๒๐	๑,๒๓๘
	ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	**๐**	**๐**	**๑**	**๑**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**
	ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	**๖๑**	**๖๑**	**๔๐**	**๔๐**	**๙๖**	**๙๖**	**๕**	**๕**	**๐**	**๐**	**๓๕**	**๒๑**
	ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	**๓**	**๔**	**๒๙**	**๒๙**	**๒๘**	**๒๘**	**๒๕**	**๒๕**	**๐**	**๐**	**๑๐๓**	**๑๐๓**
	ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	**๕**	**๓**	**๑**	**๑**	**๗**	**๗**	**๙**	**๙**	**๐**	**๐**	**๒**	**๒**
	ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	**๙**	**๙**	**๒๑**	**๒๑**	**๑๒**	**๑๓**	**๓**	**๘**	**๑๑**	**๑๙**	**๑๓**	**๑๓**
	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๘	๘	๑๙	๑๙	๑๒	๑๓	๓	๘	๙	๑๖	๙	๙
	พ.ร.บ.สุรา	๑	๑	๒	๒	๐	๐	๐	๐	๒	๓	๔	๔
	พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๒๔๕**	**๓๔๕**	**๙**	**๑๙๐**	**๒**	**๖**

จังหวัด	ประเภทความผิด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
		จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
	ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
น่าน	**คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย**	**๒,๕๕๓**	**๒,๘๑๗**	**๒,๕๕๕**	**๒,๕๕๕**	**๓,๐๖๒**	**๓,๑๕๓**	**๓,๓๖๑**	**๓,๔๖๐**	**๔,๐๙๗**	**๖,๑๕๐**	**๖,๖๔๘**	**๖,๔๗๕**
	ยาเสพติด	**๒,๑๕๕**	**๒,๓๐๖**	**๒,๒๑๗**	**๒,๒๑๗**	**๒,๙๑๑**	**๒,๙๙๐**	**๓,๐๓๗**	**๓,๑๑๓**	**๓,๔๘๘**	**๕,๐๐๙**	**๔,๓๒๐**	**๔,๒๓๙**
	ผลิต	๕	๘	๕	๕	๓๐	๓๐	๕๓	๕๓	๖๖	๗๕	๗๐	๒
	นำเข้า	๑	๑	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	ส่งออก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	จำหน่าย	๖๑	๖๐	๑๓๘	๑๓๘	๑๓๘	๑๖๑	๑๔๑	๑๕๕	๑๕๗	๒๓๕	๑๖๐	๑๗๔
	ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๓๗๑	๔๖๗	๕๒๔	๕๒๔	๔๗๐	๕๐๘	๔๔๘	๔๙๓	๔๔๓	๖๖๔	๕๖	๕๘
	ครอบครอง	๓๕๘	๓๘๙	๔๔๒	๔๔๒	๓๘๘	๔๐๕	๓๗๓	๓๘๔	๕๓๕	๖๗๙	๔๗๑	๔๔๔
	ครอบครองเพื่อเสพ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๔๘๕	๔๖๖
	เสพยาเสพติด	๑,๓๕๕	๑,๓๗๘	๑,๑๐๕	๑,๑๐๕	๑,๘๘๔	๑,๘๘๕	๒,๐๒๒	๒,๐๒๘	๒,๒๘๗	๓,๓๕๖	๓,๐๗๗	๓,๐๙๔
	อื่นๆ	๔	๓	๒	๒	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๑	๑
	อาวุธปืนและวัตถุระเบิด	**๓๓๗**	**๓๗๙**	**๑๘๕**	**๑๘๕**	**๑๐๓**	**๑๐๓**	**๑๓๒**	**๑๓๒**	**๒๗๐**	**๗๑๗**	**๑,๓๘๑**	**๑,๒๗๙**
	อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	๖	๘	๐	๐	๒	๒	๑	๑	๑	๖	๒๕	๑๙
	อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	๒๘๗	๓๑๙	๑๗๓	๑๗๓	๙๒	๙๒	๙๗	๙๗	๑๓๖	๔๖๗	๕๘๓	๕๓๒
	อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	๓๐	๓๔	๗	๗	๗	๗	๑๓	๑๓	๑๓	๙๗	๑๘๙	๑๕๙
	วัตถุระเบิด	๑	๑	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒	๒
	อื่นๆ	๑๓	๑๗	๔	๔	๒	๒	๒๑	๒๑	๑๒๐	๑๔๗	๕๘๒	๕๖๗
	การพนัน	**๓๐**	**๑๐๓**	**๑๐๘**	**๑๐๘**	**๙**	**๒๐**	**๗๖**	**๙๐**	**๓๓๒**	**๓๙๖**	**๘๗๑**	**๘๗๔**
	บ่อนการพนัน (เล่นการพนันตั้งแต่ ๒๐ คน ขึ้นไป)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	สลากกินรวบ	๕	๓	๓	๓	๑	๑	๓๐	๓๐	๑๙๐	๑๙๙	๕๔๒	๕๔๑
	ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	๑	๑๐	๑๖	๑๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๘	๑๗
	การพนันอื่น ๆ	๒๔	๙๐	๘๙	๘๙	๘	๑๙	๔๖	๖๐	๑๔๒	๑๙๗	๓๑๑	๓๑๖
	ความผิดเกี่ยวกับวัสดุสื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๐**	**๑**	**๑**
	ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	**๒๓**	**๒๓**	**๒๙**	**๒๙**	**๒๖**	**๒๖**	**๒๕**	**๒๕**	**๐**	**๐**	**๗๑**	**๗๔**

จังหวัด	ประเภทความผิด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
		จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
	ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	๖	๔	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๐	๐	๒	๒
	ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	๐	๐	๓	๓	๒	๒	๒	๒	๐	๐	๐	๐
	ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๒	๒	๑๑	๑๑	๙	๑๐	๕	๕	๒	๕	๒	๖
	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๒	๒	๑๐	๑๐	๕	๕	๓	๓	๑	๑	๑	๕
	พ.ร.บ.สุรา	๐	๐	๑	๑	๔	๕	๒	๒	๑	๔	๑	๑
	พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๘๒	๙๑	๕	๒๓	๐	๐
	ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
กลุ่มจังหวัด ฯ	**คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย**	**๑๖,๐๙๖**	**๑๗,๖๙๐**	**๑๔,๘๖๕**	**๑๔,๘๖๕**	**๑๖,๕๙๒**	**๑๗,๓๙๓**	**๑๗,๖๑๗**	**๑๘,๗๕๑**	**๑๙,๗๘๑**	**๒๘,๖๓๔**	**๓๒,๗๐๙**	**๒๘,๗๑๓**
	ยาเสพติด	**๑๓,๔๖๘**	**๑๔,๓๕๖**	**๑๒,๒๓๔**	**๑๒,๒๓๔**	**๑๔,๗๓๕**	**๑๕,๐๖๙**	**๑๕,๑๑๒**	**๑๕,๕๑๐**	**๑๖,๖๗๘**	**๒๒,๙๘๐**	**๑๙,๕๙๔**	**๑๖,๖๕๕**
	ผลิต	๘๒	๘๔	๗๖	๗๖	๑๖๔	๑๖๔	๕๒๖	๕๒๙	๔๐๖	๔๒๙	๗๙๐	๒๘
	นำเข้า	๑๒	๑๖	๗	๗	๙	๑๔	๔	๕	๒	๔	๓	๑
	ส่งออก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
	จำหน่าย	๕๔๓	๕๙๙	๖๐๖	๖๐๖	๕๙๒	๖๓๖	๖๖๒	๗๐๔	๗๓๒	๙๔๘	๘๓๙	๘๕๒
	ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๒,๐๒๑	๒,๔๗๔	๒,๒๖๑	๒,๒๖๑	๒,๑๑๐	๒,๓๔๔	๒,๑๒๗	๒,๔๐๘	๒,๑๕๔	๒,๘๓๔	๓๑๑	๒๓๔
	ครอบครอง	๑,๘๔๖	๒,๐๒๙	๑,๘๑๐	๑,๘๑๐	๑,๘๗๔	๑,๙๑๗	๑,๗๗๗	๑,๘๓๐	๒,๒๒๔	๒,๘๐๒	๒,๖๙๐	๑,๔๘๓
	ครอบครองเพื่อเสพ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๒,๙๔๑	๒,๐๔๐
	เสพยาเสพติด	๘,๙๓๖	๙,๑๒๗	๗,๔๖๔	๗,๔๖๔	๙,๙๘๐	๙,๙๘๘	๑๐,๐๑๔	๑๐,๐๓๒	๑๑,๑๕๙	๑๕,๙๖๑	๑๑,๙๙๖	๑๑,๙๗๙
	อื่นๆ	๒๘	๒๗	๑๐	๑๐	๖	๖	๒	๒	๑	๒	๒๔	๓๘
	อาวุธปืนและวัตถุระเบิด	**๙๔๑**	**๑,๐๐๘**	**๕๗๙**	**๕๗๙**	**๔๑๕**	**๔๑๗**	**๕๔๓**	**๕๔๘**	**๑,๐๔๐**	**๒,๒๒๑**	**๔,๙๔๒**	**๓,๖๘๙**
	อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	๑๘	๒๓	๑๗	๑๗	๖	๖	๔	๔	๑๐	๓๑	๖๕	๓๕
	อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	๗๔๖	๘๐๐	๔๖๘	๔๖๘	๓๓๘	๓๔๐	๓๙๕	๔๐๐	๕๑๐	๑,๓๔๖	๒,๓๘๓	๑,๔๓๗
	อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	๑๒๘	๑๓๔	๔๑	๔๑	๒๖	๒๖	๓๐	๓๐	๓๑	๒๖๕	๔๐๐	๒๙๖
	วัตถุระเบิด	๓	๓	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๑	๓	๓๖	๗
	อื่นๆ	๔๖	๔๘	๕๒	๕๒	๔๕	๔๕	๑๑๔	๑๑๔	๔๘๘	๕๗๖	๒,๐๕๘	๑,๙๑๔

จังหวัด	ประเภทความผิด	๒๕๖๐		๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
		จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
	การพนัน	๓๒๑	๑,๐๔๕	๙๓๕	๙๓๕	๑๙๘	๖๔๓	๔๙๘	๑,๐๒๔	๑,๕๓๙	๒,๔๔๔	๔,๔๕๓	๔,๗๑๖
	บ่อนการพนัน (เล่นการพนันตั้งแต่ ๒๐ คน ขึ้นไป)	๓	๒๑	๐	๐	๒	๖๔	๓	๘๙	๐	๒๑	๐	๐
	สลากกินรวบ	๔๗	๖๒	๖๒	๖๒	๑๙	๒๐	๑๒๓	๑๒๔	๖๒๖	๖๕๑	๒,๓๖๔	๒,๓๔๓
	ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	๗	๓๐	๑๑๔	๑๑๔	๓	๔	๑๓	๓๖	๒๙	๓๘	๑๐๓	๙๗
	การพนันอื่น ๆ	๒๖๔	๙๓๒	๗๕๙	๗๕๙	๑๗๔	๕๕๕	๓๕๙	๗๗๕	๘๘๔	๑,๗๓๔	๑,๙๘๖	๒,๒๗๖
	ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	๐	๐	๓	๓	๒	๒	๓	๓	๐	๐	๒๗	๒๘
	ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	๑,๒๕๐	๑,๑๕๗	๑,๐๐๖	๑,๐๐๖	๑,๑๒๖	๑,๑๔๐	๕๖๗	๕๗๗	๐	๐	๒,๗๒๖	๒,๖๖๓
	ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	๒๐	๒๔	๔๒	๔๒	๓๗	๔๑	๒๙	๒๙	๐	๐	๑๘๔	๑๘๕
	ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	๑๗	๑๕	๙	๙	๑๘	๑๘	๙๗	๙๗	๐	๐	๑๖๐	๑๕๘
	ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๗๙	๘๕	๕๗	๕๗	๖๑	๖๓	๒๐	๒๕	๔๑๓	๔๓๘	๔๒๙	๔๑๕
	พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๓๗	๔๒	๕๐	๕๐	๔๑	๔๒	๑๑	๑๖	๓๐๕	๓๑๗	๓๗๖	๓๖๓
	พ.ร.บ.สุรา	๔๒	๔๓	๗	๗	๒๐	๒๑	๙	๙	๑๐๘	๑๒๑	๕๓	๕๒
	พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๗๔๘	๙๓๘	๑๑๑	๕๕๑	๑๙๔	๒๐๔
	ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ (วันที่เผยแพร่ : เดือน เมษายน ๒๕๖๙)

แนวโน้มสถานการณ์ภัยคุกคามด้านความมั่นคงและคดีอาญาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จากข้อมูลสถิติปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖ แสดงถึงความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมและคดีความผิดต่อรัฐที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อชีวิต ทรัพย์สิน และความเชื่อมั่นทางเศรษฐกิจ โดยภาพรวมคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยเฉพาะคดียาเสพติดและคดีคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย มีสถิติจำนวนการจับกุมและมีสถิติจำนวนผู้ต้องหาในอัตราส่วนที่สูงเมื่อเปรียบเทียบในระดับประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสถิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ที่มีการรับแจ้งเหตุสะสมรวมในกลุ่มจังหวัด ๙๖๖ คดี โดย**จังหวัดเชียงราย** เนื่องจากบริบทพื้นที่เป็นหน้าด่านชายแดนถาวรและช่องทางธรรมชาติหนาแน่น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีสถิติจับกุมคดียาเสพติด (พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ) สูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑.๑ หมื่นคดี อีกทั้งคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีสถิติรับแจ้งสูงสุดเฉลี่ยกว่า ๔๐๐ คดีต่อปี ขณะที่**จังหวัดน่าน** ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีสถิติจับกุมคดียาเสพติด ๓,๖๙๔ คดี และมีคดีเกี่ยวกับคนเข้าเมืองผิดกฎหมายสะสมสูงต่อเนื่อง ในส่วน**จังหวัดพะเยา** มีคดีความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนและวัตถุระเบิดที่มีอัตราการจับกุมสะสมสูง ๕๘๙ คดี และคดีความผิดเกี่ยวกับเพศยังคงปรากฏสถิติตลอด ๕ ปี และ**จังหวัดแพร่** มีปัญหาความรุนแรงสะสมในมิติคดีอาญาความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ๓๑ คดี และมีคดีเกี่ยวกับทรัพย์ (การลักทรัพย์/ฉ้อโกง) ขยายตัวตามระบบโลจิสติกส์การคมนาคมขนส่ง ซึ่งสถานการณ์ภัยคุกคามด้านความมั่นคงและคดีอาญาของกลุ่มจังหวัดส่งผลกระทบทำให้ประชากรขาดความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาสุขภาพจิต และลดทอนขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมถึงความเชื่อมั่นของนักลงทุนในการใช้ประโยชน์จากระเบียงเศรษฐกิจชายแดน ดังนั้น การพัฒนากลุ่มจังหวัดในอนาคตจึงควรยกระดับความเข้มงวดระบบรักษาความปลอดภัยชายแดน เพิ่มจุดตรวจร่วมบนทางหลวงสายรอง ติดตั้งเทคโนโลยีกล้องวงจรปิด AI ตรวจสอบใบหน้าและยานพาหนะ ณ ด่านศุลกากรหลัก ควบคู่ไปกับการขยายเครือข่ายความร่วมมือการเฝ้าระวังภัยและอาสาสมัครในระดับชุมชน เพื่อตัดวงจรการแพร่ระบาดของยาเสพติด แรงงานผิดกฎหมาย และปกป้องความปลอดภัยของประชาชนทั้ง ๔ จังหวัด

หน้า | ๘๓

(๒) แรงงานต่างด้าว

ในเดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน จำนวน ๓๐,๓๗๓ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๗ ของภาคเหนือ และคิดเป็นร้อยละ ๑.๔๕ ของทั่วราชอาณาจักร ทั้งนี้ จังหวัดเชียงรายมีคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด จำนวน ๒๖,๗๖๖ คน รองลงมาเป็นจังหวัดพะเยา จำนวน ๑,๔๒๗ คน จังหวัดน่าน ๑,๑๑๗ คน และจังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๐๖๓ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๕๘ จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ณ เดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๘

หน่วยนับ : คน

จังหวัด	รวมทั้งสิ้น	ทั่วไป	นำเข้าตาม MOU	มาตรา ๖๒ ส่งเสริมการลงทุน	มาตรา ๖๓/๑ ชนกลุ่มน้อย	มาตรา ๖๓/๒		มาตรา ๖๔ คนต่างด้าวทำงาน ไป - กลับ หรือตามฤดูกาล
						มติ ครม. ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ และ มติ ครม. ๔ กุมภาพันธุ์ ๒๕๖๘ (ต่ออายุ)	มติ ครม. ๒๔ กันยายน ๒๕๖๗ (จดทะเบียนสถานะไม่ถูกกฎหมาย)	
เชียงราย	๒๖,๗๖๖	๑,๐๘๖	๑,๒๐๘	๖	๑๕,๔๙๔	๔๔	๘,๙๐๑	๒๗
พะเยา	๑,๔๒๗	๑๔๒	๔๖๑	-	๗๒	๒๑	๗๓๑	-
แพร่	๑,๐๖๓	๘๙	๓๐๔	-	๖๐	๕๒	๕๕๘	-
น่าน	๑,๑๑๗	๑๕๗	๗๙๑	-	๓๒	๑๔	๑๒๓	-
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๓๐,๓๗๓**	**๑,๔๗๔**	**๒,๗๖๔**	**๖**	**๑๕,๖๕๘**	**๑๓๑**	**๑๐,๓๑๓**	**๒๗**
ภาคเหนือ	๑๘๓,๒๕๒	๙,๐๖๐	๑๖,๖๓๘	๑,๑๗๐	๕๑,๓๕๓	๑,๓๙๘	๑๐๑,๓๑๖	๒,๓๑๗
ทั่วราชอาณาจักร	๒,๐๙๑,๘๘๕	๑๓๓,๓๑๑	๖๔๐,๕๖๐	๖๗,๗๙๐	๘๕,๘๘๗	๑๕๔,๐๒๒	๑,๐๐๑,๗๕๔	๘,๕๖๑

ที่มา : สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

ในภาพรวม จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มแรงงานตามมาตรา ๖๓/๑ (ชนกลุ่มน้อย) จำนวน ๑๕,๖๔๘ คน และกลุ่มจดทะเบียนสถานะไม่ถูกกฎหมาย ๑๐,๓๑๓ คน โดย**จังหวัดเชียงราย** ในฐานะพื้นที่หน้าด่านชายแดนถาวรและช่องทางธรรมชาติ มีจำนวนแรงงานต่างด้าวสูงที่สุด จำนวน ๒๖,๗๖๖ คน (คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๑๒ ของทั้งกลุ่มจังหวัด) ซึ่งส่งผลต่อระบบรักษาความปลอดภัยและการจัดสรรทรัพยากรสาธารณสุขพื้นฐาน ขณะที่**จังหวัดพะเยา** มีการพึ่งพาแรงงานต่างด้าวเป็นอันดับสอง จำนวน ๑,๔๒๗ คน **จังหวัดน่าน** จำนวน ๑,๑๑๗ คน ซึ่งทั้งสองจังหวัดมีการกระจายตัวของแรงงานต่างด้าวในภาคเกษตรกรรมบนที่สูงและงานรับจ้างทั่วไปที่ยากต่อการควบคุม ในส่วน**จังหวัดแพร่**มีจำนวนคนต่างด้าวน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด จำนวน ๑,๐๖๓ คน แต่มีปัญหากลุ่มแรงงานจดทะเบียนสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมายสูงถึง จำนวน ๕๕๘ คน ซึ่งมีสัดส่วนเกินครึ่งหนึ่งของแรงงานต่างด้าวในจังหวัดตนเอง จากสถานการณ์การพึ่งพาแรงงานต่างด้าวในสัดส่วนสูงและกลุ่มที่มีสถานะไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ส่งผลกระทบต่อสวัสดิการของกลุ่มแรงงานนอกระบบในท้องถิ่น ปัญหาความยากจน และเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิดภัยแทรกซ้อนด้านความมั่นคงตามแนวตะเข็บชายแดน ดังนั้น จึงควรมีการยกระดับการตรวจสอบสถานะทางกฎหมายและการขึ้นทะเบียนแรงงานอย่างเคร่งครัด เพิ่มความเข้มงวดของจุดตรวจร่วมบนทางหลวงสายรอง ควบคู่ไปกับการสนับสนุนระบบประกันสังคมและมาตรการควบคุมสุขภาวะเพื่อป้องกันความเหลื่อมล้ำและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชากรทั้ง ๔ จังหวัด

๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่รวม จำนวน ๒๒,๖๙๐,๕๐๖.๖๘ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ มีเนื้อที่ป่า จำนวน ๑๒,๐๖๑,๑๒๘.๗๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๑๕ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด โดยมีพื้นที่จังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๔.๗๖ ของพื้นที่จังหวัด ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๖๑.๐๒ ของพื้นที่จังหวัด จังหวัดพะเยามีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๕๑.๕๕ ของพื้นที่จังหวัด และจังหวัดเชียงรายมีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้น้อยที่สุด ร้อยละ ๓๙.๑๘ ของพื้นที่จังหวัด ตามลำดับ

ตารางที่ ๕๙ แสดงเนื้อที่ป่าไม้ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ – ๒๕๖๘

จังหวัด	พื้นที่จังหวัด (ไร่)	พ.ศ. ๒๕๖๔		พ.ศ. ๒๕๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘	
		เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด	เนื้อที่ป่า (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่จังหวัด
เชียงราย	๗,๑๘๙,๓๑๐.๕๘	๒,๘๔๕,๓๑๒.๒๔	๓๙.๕๘	๒,๘๓๘,๔๘๓.๐๓	๓๙.๕๘	๒,๘๓๐,๒๖๑.๒๑	๓๙.๓๗	๒,๘๒๔,๓๐๙.๖๑	๓๙.๒๘	๒,๘๑๖,๗๗๙.๑๓	๓๙.๑๘
พะเยา	๓,๘๖๘,๒๔๘.๔๔	๑,๙๘๙,๑๑๖.๗๕	๕๑.๔๒	๑,๙๘๖,๙๕๙.๒๓	๕๑.๓๗	๑,๙๘๕,๒๗๑.๗๑	๕๑.๓๒	๑,๙๙๕,๕๔๘.๕๑	๕๑.๕๙	๑,๙๙๔,๑๔๙.๖๙	๕๑.๕๕
แพร่	๔,๐๕๑,๙๑๒.๖๔	๒,๖๒๔,๓๔๒.๒๒	๖๔.๗๗	๒,๖๒๙,๗๘๙.๕๗	๖๔.๙๐	๒,๖๒๔,๘๓๓.๘๕	๖๔.๗๘	๒,๖๒๕,๗๕๒.๓๓	๖๔.๘๐	๒,๖๒๔,๒๐๙.๘๖	๖๔.๗๖
น่าน	๗,๕๘๑,๐๓๕.๐๒	๔,๖๓๓,๗๑๕.๙๕	๖๑.๑๒	๔,๖๒๗,๗๓๗.๐๓	๖๑.๐๔	๔,๖๒๘,๘๓๘.๘๙	๖๑.๐๖	๔,๖๓๖,๓๗๕.๓๗	๖๑.๑๖	๔,๖๒๕,๙๙๐.๑๑	๖๑.๐๒
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๒๒,๖๙๐,๕๐๖.๖๘**	**๑๒,๐๙๒,๔๘๗.๑๖**	**๕๓.๓๐**	**๑๒,๐๘๒,๙๖๘.๘๖**	**๕๓.๒๕**	**๑๒,๐๖๙,๒๐๕.๖๖**	**๕๓.๑๙**	**๑๒,๐๘๑,๙๘๕.๘๒**	**๕๓.๒๔**	**๑๒,๐๖๑,๑๒๘.๗๙**	**๕๓.๑๕**
ภาคเหนือ	๖๐,๐๔๘,๓๔๙.๑๔	๓๘,๒๒๘,๗๐๐.๔๖	๖๓.๖๖	๓๘,๑๔๗,๖๖๒.๕๑	๖๓.๕๓	๓๗,๙๗๖,๕๑๙.๓๗	๖๓.๒๔	๓๗,๙๔๖,๖๓๕.๔๖	๖๓.๑๙	๓๗,๘๖๓,๐๓๒.๕๘	๖๓.๐๕
ประเทศ	๓๒๓,๕๒๘,๖๙๙.๖๕	๑๐๒,๒๑๒,๕๓๔.๓๗	๓๑.๕๙	๑๐๒,๑๓๕,๙๗๕.๙๖	๓๑.๕๗	๑๐๑,๘๑๘,๑๕๕.๗๖	๓๑.๔๗	๑๐๑,๗๘๕,๒๗๑.๕๘	๓๔.๔๖	๑๐๑,๖๗๒,๔๙๕.๑๖	๓๑.๕๓

ที่มา : สำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จากข้อมูลของกรมป่าไม้ พบว่า พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีความอุดมสมบูรณ์และขนาดของผืนป่าต้นน้ำที่มีขนาดใหญ่ระดับประเทศ โดยกลุ่มจังหวัดนี้มีเนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติรวมกันทั้งสิ้น ๒๒,๙๖๕.๕๐ ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็น ๑๔,๓๕๓,๔๔๐.๖๖ ไร่ และเมื่อเปรียบเทียบเชิงปริมาณและสัดส่วนรายพื้นที่ สามารถเรียงลำดับจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าสงวนจากมากไปน้อยได้ดังนี้

จังหวัดน่าน มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด โดยมีเนื้อที่ป่ารวม ๑๐,๓๙๕.๕๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖,๔๙๗,๒๒๓.๖๖ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๒๗ ของป่าสงวนทั้งกลุ่มจังหวัด ประกอบด้วยผืนป่าสำคัญ ๑๖ แห่ง เช่น ป่าน้ำยาว และป่าน้ำสวด และป่าฝั่งขวาแม่น้ำน่านตอนใต้ สะท้อนถึงการเป็นแหล่งต้นน้ำหลักและสอดรับกับสัดส่วน GPP ภาคการเกษตรบนพื้นที่สูงที่หนาแน่นที่สุด

จังหวัดเชียงราย มีเนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติเป็นอันดับสอง จำนวน ๗,๑๓๘.๕๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๔,๔๖๑,๕๘๖.๒๕ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๘ ของป่าสงวนทั้งกลุ่มจังหวัด) ครอบคลุมผืนป่า ๓๐ แห่ง เช่น ป่าน้ำแม่ลาวฝั่งซ้ายและป่าดอยหลวง ป่าน้ำยาว และป่าน้ำสวด

จังหวัดพะเยา มีเนื้อที่ป่าสงวนแห่งชาติรวม ๓,๕๒๔.๕๑ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๒๐๒,๘๒๐.๗๕ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓๕ ของป่าสงวนทั้งกลุ่มจังหวัด) ประกอบด้วยผืนป่า ๑๒ แห่ง โดยมีผืนป่าขนาดใหญ่คือป่าแม่ยมฝั่งขวา ป่าแม่พุง

จังหวัดแพร่: มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัด อยู่ที่ ๑,๙๐๖.๘๙ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๑๙๑,๘๑๐.๐๐ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๐ ของป่าสงวนทั้งกลุ่มจังหวัด) ผืนป่า ๒๗ แห่ง เช่น ป่าแม่ยมฝั่งขวา

ตารางที่ ๖๐ พื้นที่ป่าสงวนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
เชียงราย	๑	ป่าขุนห้วยงิ้ว ป่าเชียงเคี่ยน และป่าขุนห้วยโป่ง ต.ยางฮอม ป่าตาล แม่เปา งิ้ว ปล้อง เชียงเคี่ยน อ.เทิง จ.เชียงราย	๔๗๘.๑๒	๒๙๘,๘๒๘
	๒	ป่าดอยขมิ้น และป่าน้ำแหย่ง ต.เวียง สถาน อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๑๖.๐๐	๑๐,๐๐๐

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๓	ป่าดอยถ้ำผาตอง ป่าดอยสันป่าก่อย และป่าน้ำแม่งาม ต.แม่ข้าวต้ม บ้านดู่ นางแล อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๙๓.๗๕	๕๘,๕๙๓
	๔	ป่าดอยทาและป่าดอยบ่อส้ม ต.เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๓๒.๐๐	๒๐,๐๐๐
	๕	ป่าดอยนางนอน ต.แม่สาย โป่งผา ห้วยไคร้ อ.แม่สาย จ.เชียงราย	๖๑.๕๖	๓๘,๔๗๕
	๖	ป่าดอยนางแล ป่าดอยยาวและป่าดอยพระบาท ต.นางแล บ้านดู่ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๖๑.๕๖	๓๘,๔๗๕
	๗	ป่าดอยบ่อ ต.ป่าตึง แม่ยาว บ้านดู่ อ.แม่จัน เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๒๓๘.๗๐	๑๔๙,๑๘๕
	๘	ป่าดอยปุย ต.ป่าก่อดำ บัวสลี สันทราย ดงมะดะ ห้วยสัก อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๙๕.๘๖	๕๙,๙๑๒
	๙	ป่าดอยม่อนปู่เมา และป่าดอยม่อนหินขาว ต.งิ้ว เวียง อ.เทิง จ.เชียงราย	๔.๓๒	๒,๗๐๐
	๑๐	ป่าดอยหลวง ป่าน้ำยาว และป่าน้ำช้อ ต.สถาน ห้วยช้อ อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๒๑๒.๕๐	๑๓๒,๘๑๒
	๑๑	ป่าน้ำมะและป่าสบรวก ต.ป่าสัก เวียง อ.เชียงแสน จ.เชียงราย	๑๙.๒๔	๑๒,๐๒๘
	๑๒	ป่าน้ำม้าและป่าน้ำช้าง ต.เวียง สถาน ศรีดอยชัย อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๘๗.๑๒	๕๔,๔๕๓
	๑๓	ป่าน้ำแม่คำ ป่าน้ำแม่สลอง และป่าน้ำแม่จันฝั่งซ้าย ต.แม่คำ ป่าซาง ป่าตึง อ.แม่จัน จ.เชียงราย	๕๖๖.๐๐	๓๕๓,๗๕๐
	๑๔	ป่าน้ำหงาวฝั่งซ้าย ต.ดับเต่า หงาว อ.เทิง จ.เชียงราย	๑๗๐.๐๐	๑๐๖,๒๕๐
	๑๕	ป่าโป่งสลี ต.สันทราย อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๑.๐๗	๖๖๘.๗๕
	๑๖	ป่าแม่ข้าวต้มและป่าห้วยลึก ต.แม่จัน บ้านดู่ แม่ข้าวต้ม อ.แม่จัน อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๒๔.๕๘	๑๕,๓๖๒.๕๐
	๑๗	ป่าแม่โขงฝั่งขวา ต.เวียง อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๑๖๑.๒๐	๑๐๐,๗๕๐
	๑๘	ป่าแม่ปืม และป่าแม่พุง ต.หัวง้ม แม่เย็น ป่าแดด แม่ใจ ป่าแฝก อ.พาน จ.เชียงราย	๒๗๐.๕๔	๑๖๙,๐๘๗
	๑๙	ป่าแม่ปูนน้อย ป่าแม่ปูนหลวง และป่าห้วยโป่งเหม็น ต.สันสลี เวียง บ้านโป่ง ป่างิ้ว หัวฝาย แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย	๖๓๘.๐๐	๓๙๘,๗๕๐
	๒๐	ป่าแม่ลอยไร่ ป่าสักลอและป่าน้ำพุง ต.เชียงเคี่ยน แม่ลอย ป่าแงะ ป่าแดด สันมะค่า อ.เทิง อ ป่าแดด พาน จุน จ.เชียงราย	๑๕๐.๐๐	๙๓,๗๕๐
	๒๑	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ต.สันสลี เวียง บ้านโป่ง ป่างิ้ว หัวฝาย แม่เจดีย์ อ.เวียงป่าเป้า จ.เชียงราย	๑๙๙.๐๐	๑๒๔,๓๗๕

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๒๒	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ต.แม่สรวย แม่พริก ศรีถ้อย ท่าก๊อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย	๒๗๑.๑๐	๑๖๙,๔๓๗
	๒๓	ป่าแม่ลาวฝั่งขวา ป่าแม่ส้าน และป่าแม่ใจ ต.แม่คาวโตน ป่าหุ่ง สันกลาง เมืองพาน แม่เย็น ศรีถ้อย อ.พาน จ.เชียงราย	๒๗๓.๐๐	๑๗๐,๖๒๕
	๒๔	ป่าแม่ลาวฝั่งซ้าย ต.แม่สรวย ป่าแดด ศรีถ้อย ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย	๑,๑๓๗.๕๐	๗๑๐,๙๓๗
	๒๕	ป่าแม่ลาวฝั่งซ้าย และป่าแม่กกฝั่งขวา ต.แม่ยาว ห้วยชมภู แม่กรณ์ บัวสลี ดงมะดะ อ.เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๓๒๕.๐๐	๒๐๓,๑๒๕
	๒๖	ป่าแม่อิงฝั่งขวา และป่าแม่งาว ต.สถาน ม่วงยาง ครึ่ง ปอ บุญเรือง อ.เชียงของ จ.เชียงราย	๕๖๗.๓๐	๓๕๔,๕๖๓
	๒๗	ป่าสบกกฝั่งขวา ต.บ้านแซว ปงน้อย อ.เชียงแสน แม่จัน จ.เชียงราย	๔๒๕.๑๖	๒๖๕,๗๒๕
	๒๘	ป่าห้วยต้นยาง และป่าห้วยแม่แก้ว ต.เจริญเมือง แม่อ้อ อ.พาน จ.เชียงราย	๘๐.๐๐	๕๐,๐๐๐
	๒๙	ป่าห้วยป่าแดง ป่าห้วยป่าตาล และป่าห้วยไคร้ ต.ยางฮอม ป่าตาล ต้า ตับเต่า เวียง หงาว อ.เทิง จ.เชียงราย	๒๑๑.๓๖	๑๓๒,๑๐๐
	๓๐	ป่าห้วยสักและป่าแม่กกฝั่งขวา ต.ป่าซาง ดงมหาวัน ทุ่งกอ เวียงชัย ดอนศิลา ผางาม ห้วย อ.เวียงชัย เมืองเชียงราย จ.เชียงราย	๓๐๖.๐๐	๑๙๑,๒๕๐
รวมทั้งหมด			**๗,๑๗๗.๕๔**	**๔,๔๘๕,๙๖๖.๒๕**
พะเยา	๑	ป่าดอยบ่อส้ม และป่าดอยโป่งนก ต.เชียงแรง น้ำแวน อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๔๕.๐๐	๒๘,๑๒๕
	๒	ป่าน้ำน้ำเปื่อย ป่าน้ำหย่วน และป่าน้ำลาว ต.ภูซาง ทุ่งกล้วย ร่มเย็น เวียง แม่ลาว ฝายกวาง อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๕๑๗.๐๙	๓๒๓,๑๘๑
	๓	ป่าน้ำแม่ปืม และป่าดงประดู่ ต.แม่ใจ แม่ปืม อ.แม่ใจ จ.พะเยา	๔๙.๖๐	๓๑,๐๐๐
	๔	ป่าน้ำแวนและป่าห้วยไคร้ ต.น้ำแวน ฝายกวาง เวียง ลอ อ.เชียงคำ จุน จ.พะเยา	๑๓๘.๐๐	๘๖,๒๕๐
	๕	ป่าแม่จุน ต.จุน อ.เชียงคำ จ.พะเยา	๑๖๖.๕๐	๑๐๔,๐๖๒.๕๐
	๖	ป่าแม่ต๋ำ ต.จำป่าหวาย อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๒๖๑.๘๐	๑๖๓,๖๒๕
	๗	ป่าแม่ต๋ำ และป่าแม่นาเรือ ต.บ้านใหม่ บ้านต๋ำ บ้านต๋อม บ้านตุ่น แม่นาเรือ อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๒๓๗.๓๕	๑๔๘,๔๐๗
	๘	ป่าแม่ยม ต.ปง ควน จิม ออย ผาช้างน้อย สระ เชียงม่วน บ้านมาง อ.ปง เชียงม่วน จ.พะเยา	๒,๐๖๔.๓๒	๑,๒๙๐,๒๐๐
	๙	ป่าแม่ร่องขุย ต.จำป่าหวาย ปิน อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๑๒๔.๓๐	๗๗,๖๘๗.๕๐

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๑๐	ป่าแม่ฮ่องป้อ ป่าห้วยแก้ว และป่าแม่อิงฝั่งซ้าย ต.ดงเจน ห้วยแก้ว ท่าวังทอง อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๑๒๐.๗๒	๗๕,๔๕๐
	๑๑	ป่าห้วยดอกเข็ม และป่าแม่อิงฝั่งขวา ต.ห้วยลาน ดอกคำใต้ ปิน อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๑๕๘.๐๐	๙๘,๗๕๐
	๑๒	ป่าห้วยบงและป่าห้วยเคียน ต.แม่ปืม บ้านต๋ำ บ้านต่อม อ.เมืองพะเยา จ.พะเยา	๕๕.๕๘	๓๔,๗๓๗
รวมทั้งหมด			**๓,๙๓๘.๑๘**	**๒,๔๖๑,๔๗๕**
แพร่	๑	ป่าบ่อแก้ว ป่าแม่สูง และป่าแม่สิน ต.เด่นชัย นาพูน อ.เด่นชัย วังชิ้น จ.แพร่	๒๒๐.๐๐	๑๓๗,๕๐๐
	๒	ป่าแม่ก๋อนและป่าแม่สาย ต.บ้านกวาง บ้านเหล่า หัวฝาย ป่าแดง อ.สูงเม่น เมืองแพร่จ.แพร่	๒๙๐.๐๐	๑๘๑,๒๕๐
	๓	ป่าแม่เกิ๋ง ต.แม่ป้าก แม่พุง อ.วังชิ้น จ.แพร่	๑๖๓.๖๔	๑๐๒,๒๗๕
	๔	ป่าแม่เข็ก ต.หัวฝาย อ.สูงเม่น จ.แพร่	๕๖.๐๐	๓๕,๐๐๐
	๕	ป่าแม่คำมี ต.ไผ่โทน ร้องเข็ม ร้องกวาง อ.ร้องกวาง จ.แพร่	๓๓๖.๐๐	๒๑๐,๐๐๐
	๖	ป่าแม่แคม ต.บ้านถิ่น สวนเขื่อน อ.เมืองแพร่ จ.แพร่	๑๑๘.๐๐	๗๓,๗๕๐
	๗	ป่าแม่จ๊ะฝั่งซ้าย ต.แม่จ๊ะ อ.เด่นชัย จ.แพร่	๒๗.๐๐	๑๖,๘๗๕
	๘	ป่าแม่จ๊ะและป่าแม่มาน ต.แม่จ๊ะ หัวฝาย อ.สูงเม่น จ.แพร่	๖๕.๐๐	๔๐,๖๒๕
	๙	ป่าแม่ต้าตอนขุน ต.เวียงต้า อ.ลอง จ.แพร่	๒๔๔.๔๔	๑๕๒,๗๗๕
	๑๐	ป่าแม่ต้าฝั่งขวาตอนใต้ ต.ต้าผามอก อ.ลอง จ.แพร่	๑๐๐.๐๐	๖๒,๕๐๐
	๑๑	ป่าแม่ต้าฝั่งซ้าย ต.ต้าผามอก บ้านปิน อ.ลอง จ.แพร่	๑๖๗.๙๕	๑๐๔,๙๖๘
	๑๒	ป่าแม่เต็ก ป่าแม่ถาง และป่าแม่กำปอง ต.น้ำเลา บ้านเวียง ห้วยม้า น้ำชำ บ้านถิ่น อ.ร้องกวาง เมืองแพร่ จ.แพร่	๒๖๐.๐๐	๑๖๒,๕๐๐
	๑๓	ป่าแม่ปงและป่าแม่ลอง ต.หัวทุ่ง ทุ่งแล้ง อ.ลอง จ.แพร่	๓๐.๕๖	๑๙,๑๐๐
	๑๔	ป่าแม่ปาน ต.เด่นชัย อ.เด่นชัย จ.แพร่	๖๑.๐๐	๓๘,๑๒๕
	๑๕	ป่าแม่ปุงและป่าแม่เป้า ต.สะเอียบ เตาปูน อ.สอง จ.แพร่	๒๒๐.๐๐	๑๓๗,๕๐๐
	๑๖	ป่าแม่พวก ต.เด่นชัย แม่จ๊ะ อ.เด่นชัย จ.แพร่	๑๗๒.๙๐	๑๐๘,๐๖๒
	๑๗	ป่าแม่ยมตะวันตก ต.เตาปูน บ้านกลาง ห้วยหม้าย วังหลวง อ.สอง จ.แพร่	๓๙๓.๐๐	๒๔๕,๖๒๕
	๑๘	ป่าแม่ยมฝั่งตะวันออก ต.แม่ป้าก วังชิ้น นาพูน อ.วังชิ้น จ.แพร่	๒๘๕.๕๘	๑๗๘,๔๘๙.๐๐
	๑๙	ป่าแม่ยาง ต.แม่ยางฮ่อ ร้องกวาง อ.ร้องกวาง จ.แพร่	๙๕.๕๘	๕๙,๗๓๗
	๒๐	ป่าแม่แย้ และป่าแม่สาง ต.เวียงทอง ร่องกาศ สบสาย บ้านปง เด่นชัย อ.สูงเม่น เด่นชัย จ.แพร่	๑๒๗.๕๐	๗๙,๖๘๗
	๒๑	ป่าแม่ลานและป่าแม่กาง ต.บ้านปิน ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่	๑๘๖.๐๐	๑๑๖,๒๕๐
	๒๒	ป่าแม่ลู่และป่าแม่แป้น ต.บ้านเป้น ห้วยอ้อ ทุ่งแล้ง ปากกาง อ.ลอง จ.แพร่	๑๓๕.๐๐	๘๔,๓๗๕
	๒๓	ป่าแม่สรอย ต.สรอย แม่พุง วังชิ้น อ.วังชิ้น จ.แพร่	๒๕๗.๐๐	๑๖๐,๖๒๕

จังหวัด	ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	พื้นที่ (ตร.กม.)	พื้นที่ (ไร่)
	๒๔	ป่าแม่สอง ต.สะเอียบ เตาปูน บ้านกลาง อ.สอง จ.แพร่	๕๗๕.๓๕	๓๕๙,๕๙๓
	๒๕	ป่าแม่แฮด ต.น้ำรัด อ.สอง จ.แพร่	๑๙.๑๘	๑๑,๙๙๐
	๒๖	ป่าห้วยเบี้ยและป่าห้วยบ่อทอง ต.วังหงส์ ท่าข้าม วังพง ป่าแมต อ.เมืองแพร่ จ.แพร่	๗๙.๒๐	๔๙,๕๐๐
	๒๗	ป่าห้วยป้อม ต.บ้านหนุน หัวเมือง บ้านกลาง อ.สอง จ.แพร่	๒๗.๒๖	๑๗,๐๓๗
รวมทั้งหมด			**๔,๗๑๓.๑๔**	**๒,๙๔๕,๗๑๓**
น่าน	๑	ป่าเขาน้อย ต.ดู่ใต้ ไชยสถาน อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๑.๘๐	๑,๑๒๕
	๒	ป่าดอยภูคาและป่าผาแดง ต.ปอน ต.งอบ ต.ทุ่งช้าง ต.บ่อเกลือเหนือ ต.ศิลาแดง ต.สถาน ต.ปัง ต.ภู อ.ทุ่งช้าง อ.ปัง อ.เชียงกลาง อ.ท่าวังผา จ.น่าน	๒,๕๐๔.๕๐	๑,๕๖๕,๓๑๒
	๓	ป่าถ้ำผาตูบ ต.ผาสิงห์ บ่อ อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๑๙.๐๐	๑๑,๘๗๕
	๔	ป่านาชาว ต.ดู่ใต้ นาชาว สวก อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๖๑.๗๕	๓๘,๕๙๓
	๕	ป่านาชาวฝั่งซ้าย อ.เมืองน่าน จ.น่าน	๑๑๓.๐๐	๗๐,๖๒๕
	๖	ป่าน้ำยาว และป่าน้ำสวด ต.ปอน งอน ทุ่งช้าง ชนแดน ยอด นาไร่หลวง พระพุทธบาท อ.ทุ่งช้าง ท่าวังผา บัว เมืองน่าน อ.บ้านหลวง จ.น่าน	๒,๓๖๔.๐๐	๑,๔๗๗,๕๐๐
	๗	ป่าน้ำว้าและป่าแม่จริม ต.พงษ์ แม่จริม หนองแ ดง น้ำพาง อ.สันติสุข อ.เมืองน่าน แม่จริม จ.น่าน	๗๔๔.๖๐	๔๖๕,๓๗๕
	๘	ป่าน้ำว้าและป่าห้วยสาลี่ ต.นาเหลือง ตากชุม ไหล่น่าน ส้านนา หนองใหม่ อ.เวียงสา จ.น่าน	๖๘๗.๕๐	๔๒๙,๖๘๘
	๙	ป่าน้ำสา และป่าแม่สาครฝั่งซ้าย ต.ยาบหัวนา ปงสนุก อ่ายนาไลย อ.เวียงสา จ.น่าน	๑๙๒.๐๐	๑๒๐,๐๐๐
	๑๐	ป่าน้ำสาฝั่งขวาตอนขุน ต.ยาบหัวนา อ.เวียงสา จ.น่าน	๑๙๗.๒๙	๑๒๓,๓๐๘
	๑๑	ป่าฝั่งขวาแม่น้ำน่าน ตอนใต้ ต.ส้าน ศรีสะเกษ สันทะ เชียงของ สถาน เมืองลี บ่อแก้ว อ.เวียงสา อ.นาหมื่น นาน้อย จ.น่าน	๑,๖๑๕.๓๗	๑,๐๐๙,๖๐๙
	๑๒	ป่าแม่น้ำน่านฝั่งตะวันออกตอนใต้ ต.ผาสิงห์ ต.เมืองจัง ต.ฝายแก้ว ต.น้ำแก่น ต.ป่าแลวหลวง ต.ดู พงษ์ อ.แม่จริม อ.สันติสุข จ.น่าน	๙๓๒.๓๐	๕๘๒,๖๘๘
	๑๓	ป่าแม่สาครฝั่งขวา ต.อ่ายนาไลย ส้าน อ.เวียงสา จ.น่าน	๗๘.๔๒	๔๙,๐๑๕.๖๒
	๑๔	ป่าสาลึก ต.ส้าน อ่ายนาใลย น้ำตก ศรีสะเกษ อ.เวียงสา นาน้อย จ.น่าน	๑๐๑.๒๖	๖๓,๒๘๕
	๑๕	ป่าห้วยงวงและป่าห้วยสาลี่ ต.ศรีสะเกษ เชียงของ สถาน บ่อแก้ว นาทะนุ อ.นาน้อย อ.นาหมื่น จ.น่าน	๕๗๗.๐๐	๓๖๐,๖๒๕
	๑๖	ป่าห้วยแม่ขะนิง ต.ยาบหัวนา น้ำปั้ว ปงสนุก อ.เวียงสา จ.น่าน	๒๐๕.๗๗	๑๒๘,๖๐๘
รวมทั้งหมด			**๑๐,๓๙๕.๕๖**	**๖,๔๙๗,๘๙๑.๖๒**

ที่มา : กรมป่าไม้

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่ป่าอนุรักษ์ จำนวน ๖,๒๕๗,๗๒๖ ไร่ โดยจังหวัดน่าน มีพื้นที่ป่าอนุรักษ์มากที่สุด จำนวน ๒,๖๐๐,๓๑๗ ไร่ รองลงมาเป็นจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑,๕๘๑,๗๒๒ ไร่ จังหวัดพะเยา จำนวน ๑,๑๐๒,๖๙๙ ไร่ และจังหวัดแพร่ จำนวน ๙๗๒,๙๘๘ ไร่ ทั้งนี้เป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายของพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับใหม่) และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับใหม่)

ตารางที่ ๖๑ พื้นที่ป่าอนุรักษ์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่ป่าอนุรักษ์	ไร่
จังหวัดเชียงราย	**พื้นที่ป่าอนุรักษ์**	**๑,๕๘๑,๗๒๒**
	๑. อุทยานแห่งชาติดอยหลวง	๗๕๓,๐๒๖
	๒. อุทยานแห่งชาติลำน้ำกก	๔๖๗,๑๘๕
	๓. อุทยานแห่งชาติภูชาง	๑๗๘,๐๕๐
	๔. อุทยานแห่งชาติขุนแจ	๑๖๘,๗๕๐
	๕. อุทยานแห่งชาติถ้ำหลวง-ขุนน้ำนางนอน	๑๒,๐๐๐
	๖. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย	๒,๗๑๑
พะเยา	**พื้นที่ป่าอนุรักษ์**	**๑,๑๐๒,๖๙๙**
	๑. อุทยานแห่งชาติดอยภูนาง	๓๑๙,๓๗๕
	๒. อุทยานแห่งชาติแม่ปืม	๒๒๗,๓๑๒
	๓. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเวียงลอ	๒๓๑,๒๕๐
	๔. อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน	๑๕๖,๑๘๗
	๕. เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยผาช้าง	๙๔,๓๗๕
	๖. เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทับพญาลอ	๗๔,๒๐๐
จังหวัดแพร่	**พื้นที่ป่าอนุรักษ์**	**๙๗๒,๙๘๘**
	๑.อุทยานแห่งชาติแม่ยม	๒๘๔,๒๑๘.๗๕
	๒.อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย	๒๕๖,๒๕๐
	๓.อุทยานแห่งชาติดอยผากลอง	๑๑๗,๙๘๒
	๔.เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดอยหลวง	๖๐,๖๒๕
	๕.เขตรักษาพันธุ์สัตว์ลำน้ำน่านฝั่งขวา	๑๔๖,๘๗๕
	๖.วนอุทยานผาหลักหมื่น	๔,๓๗๕
	๗.เขตห้ามล่าสัตว์ป่าช้างผาด่าน	๒๗,๒๐๖
	๘.เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเวียงเชียงชื่น(เตรียมการ)	๗๕,๔๕๕.๘๔
จังหวัดน่าน	**พื้นที่ป่าอนุรักษ์**	**๒,๖๐๐,๓๑๗**
	๑.อุทยานแห่งชาติดอยภูคา	๑,๐๖๕,๐๐๐
	๒.อุทยานแห่งชาติศรีน่าน	๖๔๐,๒๓๗.๕๐
	๓.อุทยานแห่งชาติแม่จริม	๒๗๐,๐๐๐
	๔.อุทยานแห่งชาติขุนน่าน	๑๕๓,๙๘๒
	๕.อุทยานแห่งชาติขุนสถาน	๒๑๔,๐๕๘
	๖.อุทยานแห่งชาติถ้ำสะเกิน	๑๕๖,๑๘๗
	๗.อุทยานแห่งชาตินันบุรี(เตรียมการ)	๒๖,๒๙๙.๕๒
	๘.เขตห้ามล่าสัตว์ป่าภูฟ้า	๗๔,๕๕๓
รวมทั้งหมด		**๖,๒๕๗,๗๒๖**

ที่มา พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับใหม่) และพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ (ฉบับใหม่)

๓.๒) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านทรัพยากรดิน

ภาคเหนือเป็นภาคที่มีลักษณะภูมิประเทศเต็มไปด้วยเทือกเขาและหุบเขา จึงทำให้เกิดดินประเภทต่าง ๆ ที่พบตามแถบภูเขาที่สูงที่ผุพังจากหินต่าง ๆ หลายชนิด ดินมีลักษณะตื้นบางตามที่ลาดชันและเต็มไปด้วยกรวดหิน พอที่จะมีป่าไม้ปกคลุมและทำการเพาะปลูกแบบทำไร่เลื่อนลอยได้ ส่วนในบริเวณหุบเขาหรือแอ่งแผ่นดินซึ่งเป็นที่ราบที่มีระดับต่าง ๆ กัน จะมีเนื้อดินหนาสมบูรณ์กว่า เพราะน้ำพาตะกอนจากไหล่เขามาทับถม อย่างไรก็ตามลักษณะภูมิประเทศที่แตกต่างกันนี้ อาจแบ่งกลุ่มของดิน และประโยชน์ที่ได้จากดิน ทั้งนี้พบว่าทรัพยากรดินของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่อง เป็นผลมาจากภัยธรรมชาติ และการใช้ที่ดินไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทำให้เกิดปัญหาการชะล้างพังทลายของดินสูง มีปัญหาดินขาดอินทรีย์วัตถุ ปัญหาดินเป็นกรด เป็นต้น โดยแต่ละจังหวัดมีลักษณะการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดินและสภาพปัญหา ดังนี้

<u>จังหวัดเชียงราย</u>

ทรัพยากรดินเป็นปัจจัยหลักและทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ แต่ในปัจจุบันมีความเสื่อมโทรม เนื่องจากการใช้ที่ดินผิดประเภทเกิดการพังทลายของดินและการสูญเสียหน้าดิน การปล่อยที่ดินรกร้างว่างเปล่า และการใช้สารเคมีในการเกษตรเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตามที่ผ่านมา จังหวัดได้ดำเนินกิจกรรมหลากหลาย อาทิ การปรับปรุงดิน การปลูกพืชแบบผสมผสาน การส่งเสริมการใช้สารชีวภาพและแนะนำขั้นตอน/วิธีการใช้อย่างถูกต้อง ดังนี้

๑. การใช้ที่ดินผิดประเภท เนื่องจากการขยายตัวของชุมชนเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรอย่างรวดเร็วทำให้มีการนำพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตรมาใช้เป็นพื้นที่อยู่อาศัย และพื้นที่อุตสาหกรรมมากยิ่งขึ้น

๒. การพังทลายของดินและการสูญเสียหน้าดิน เนื่องจาก

- เกิดจากการประกอบกิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ การทำเกษตรกรรม การตัดถนน และการสร้างเขื่อน
- เกิดจากพื้นที่ป่าถูกทำลายโดยมนุษย์ ทำให้หน้าดินเปิด และถูกกัดเซาะโดยน้ำฝนหรือน้ำหลากได้ง่าย
- จากธรรมชาติ การกัดเซาะของกระแสน้ำและลม รวมทั้งแรงโน้มถ่วงของโลก

๓. การปล่อยที่ดินรกร้างว่างเปล่า ทำให้ดินขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. การใช้สารเคมีในการทำการเกษตรทำให้มีสารพิษตกค้างในดิน เช่น ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช

<u>จังหวัดพะเยา</u>

ทรัพยากรดินและที่ดิน โดยรวมประสบปัญหาความเสื่อมโทรมของดิน อันเนื่องมาจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ คือ ลม ฝน อุณหภูมิ หรือสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเป็นผลจากกิจกรรมของมนุษย์ที่ตัดไม้ทำลายป่าและเปิดป่าเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ การชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะในพื้นที่ดอนที่มีการทำเกษตรกรรมในพื้นที่ลาดชัน การใช้ดินอย่างไม่ถูกต้องหลักวิชาการและขาดการบำรุงรักษานอกจากนี้เป็นการสูญเสียทรัพยากรดินในพื้นที่ป่าซึ่งเป็นการสูญเสียสิทธิในที่ดิน จากของรัฐเป็นของเอกชน ในหลากหลายลักษณะการถือครอง ได้แก่ กลุ่มที่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอน (ยกเว้นกรณีข้อจำกัดห้ามโอน)ได้แก่ โฉนด และ น.ส. ๓ และกลุ่มที่ไม่มีสิทธิในการจำหน่ายจ่ายโอน (ยกเว้นทางมรดก) ได้แก่ น.ค.๓, กสน.๕, ส.ท.ก.๑, ๒ และ ส.ป.ก. ๔ – ๐๑

<u>จังหวัดแพร่</u>

จากการศึกษาทางธรณีวิทยาควบคู่ไปกับการสำรวจดินจังหวัดแพร่ พอแบ่งแยกวัตถุต้นกำเนิดดินออกเป็น ๕ ประเภทใหญ่ ๆ คือ

๑. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนที่มีอายุน้อย (Recent Alluvium) ดินพวกนี้เกิดจากการที่แม่น้ำลำธารพัดพาตะกอนมาทับถมกันบริเวณ ๒ ฝั่งลำน้ำ ดินที่เกิดขึ้นจะมีเนื้อดินเป็นดินร่วน มีอายุในการพัฒนาชั้นดินน้อย เป็นดินลึกและมีการทับถมของชั้นดินที่มีเนื้อแตกต่างกันเป็นช่วง ๆ ซึ่งแสดงถึงการทับถมของตะกอนลำน้ำในช่วงเวลาต่าง ๆ กัน ดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำประเภทนี้จะพบในบริเวณที่ราบน้ำท่วมถึง(flood plain) ทั้งที่เป็นสัน

ริมฝั่งแม่น้ำและที่ราบลุ่ม (River basin) ซึ่งอยู่ถัดออกไป มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ดินบนสันดินริมน้ำส่วนใหญ่ใช้ปลูกไม้ผล ยาสูบ และพืชผักต่าง ๆ ส่วนดินบริเวณพื้นที่ราบใช้ทำนา

๒. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำที่มีอายุค่อนข้างน้อย (Semi-recent Alluvium) ตะกอนลำน้ำเหล่านี้เป็นตะกอนที่เนื้อละเอียด หรือเป็นพวกดินเหนียวจะพบในระดับที่สูงกว่าบริเวณที่พบดินที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ บริเวณเหล่านี้ตามปกติไม่มีตะกอนใหม่ๆ มาทับถมคงสภาพเช่นนี้มาช้านานแล้ว ดังนั้น ลักษณะหน้าตัดของดินจึงพัฒนาดีกว่าดินที่พบในสภาพน้ำท่วม

๓. ดินบนสันดินริมน้ำเก่า (Old levees) ดินเหล่านี้พบแถบบริเวณที่เคยเป็นชั้นดินริมน้ำมาก่อน แต่ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนทิศทางของลำน้ำ หรือลำห้วยเหล่านั้น ทำให้ดินไม่ถูกน้ำท่วม หรือหากถูกน้ำท่วมนานๆ ครั้ง

๔. ดินที่เกิดจากการทับถมของตะกอนลำน้ำเก่า (Old alluvium) ดินเหล่านี้จะพบบริเวณลานตะพักลุ่มน้ำเก่าหรือที่มีอายุมาก และบริเวณเนินตะกอนรูปพัด ซึ่งมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นและมักเป็นที่ดอนเนื่องจากดินบริเวณนี้เกิดจากตะกอนลำน้ำที่ทับถมกันมานานแล้ว ดังนั้น จึงมีอายุมากพอที่จะพัฒนาชั้นดินที่สังเกตเห็นได้ชัดเช่น ถือว่าเป็นดินเก่า ลักษณะของเนื้อดินส่วนใหญ่เป็นเนื้อดินค่อนข้างหยาบถึงละเอียดปานกลาง และในบางแห่งจะพบว่ามีหินกลมปะปนอยู่กับเนื้อดิน

๕. ดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินหลายชนิด (Various sources) ทำให้เกิดสภาพพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งไม่อาจจำแนกประเภทของพื้นที่ได้ โดยทั่วไปดินที่สำรวจพบในจังหวัดแพร่นั้น ดินที่ใช้ในการทำนาส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์ในระดับปานกลาง ส่วนดินในบริเวณที่สูงขึ้นไปซึ่งใช้ในการปลูกพืชไร่และบริเวณป่ารวมทั้งบริเวณพื้นที่สูงชันส่วนใหญ่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในระดับต่ำ ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องดินนั้น แยกออกเป็นข้อใหญ่ ๆ ดังนี้

ก. ปัญหาเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดิน

ข. ปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันการพังทลายของหน้าดิน

ค. ปัญหาดินตื้น

นอกจากนั้นสภาพทางปฐพีวิทยาที่ประกอบด้วยเทือกเขาสลับซับซ้อน และที่ลาดเชิงเขา จังหวัดแพร่จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดหลุมยุบ สำหรับปัญหาการเกิดดินถล่มในพื้นที่ จากข้อมูลพื้นที่เสี่ยงอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต ๘ เขต ๙ และเขต ๑๐ สรุปว่า ลักษณะพื้นที่ในจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยและโคลนถล่ม มีลักษณะเป็นที่ลุ่มริมลำน้ำมากที่สุด และมีลักษณะเป็นที่ราบแอ่งกระทะน้อยที่สุด ส่วนลักษณะของภัย อาจปรากฏในลักษณะน้ำล้นตลิ่งจะเห็นได้มากที่สุด โดยการเกิดโคลนถล่มมีโอกาสเกิดเพียงเล็กน้อย ๒๒ แห่งเท่านั้น อย่างไรก็ตามข้อมูลดังกล่าวต่างจากรายงานของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งระบุว่า มีพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากดินถล่มและน้ำป่าไหลหลาก จำนวน ๔ อำเภอ ๗ ตำบล ๑๔ หมู่บ้าน

ทั้งนี้ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย ได้จัดลำดับความรุนแรงของการเกิดดินถล่มในแต่ละพื้นที่ของจังหวัดแพร่ไว้ โดยพบเฉพาะพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มในระดับปานกลาง ในพื้นที่อำเภอร้องกวาง อำเภอลอง อำเภอสูงเม่น อำเภอเมืองและอำเภอวังชิ้น รวม ๑๕ หมู่บ้าน

<u>จังหวัดน่าน</u>

ทรัพยากรดินในพื้นที่ลุ่มน้ำน่าน ส่วนใหญ่มีปัญหาดังนี้

๑. ปัญหาการใช้ที่ดินไม่เหมาะสม ได้แก่ การใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับสมรรถนะของที่ดิน การใช้ที่ดินผิดประเภทและการใช้ที่ดินไม่ถูกต้องตามหลักการอนุรักษ์

๒. ปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดินเป็นปัญหาจากการสืบเนื่องจากการใช้ที่ดินอย่างไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีความลาดชันสูงชะล้างพังทลาย ทำให้ดินเสื่อมโทรม

๓. ปัญหาการใช้ที่ดินที่มีศักยภาพทางการเกษตรต่ำ

๔. ปัญหาเรื่องกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ได้แก่ ปัญหาการไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน และปัญหาการกระจายการถือครองที่ดิน พื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรมีหลายพื้นที่ถูกถือครองโดยไม่มีเอกสารสิทธิ์ที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงไม่มีแรงจูงใจในการบำรุงรักษาที่ดิน

๕. ปัญหามลพิษทางดิน ได้แก่ สารพิษตกค้างจากการใช้ในการเกษตร อุตสาหกรรมและชุมชน

สถานการณ์ดินโคลนถล่มในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๖๒ สถิติการเกิดดินโคลนถล่ม ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด/ปี	พ.ศ. ๒๕๖๔ (ครั้ง)	พ.ศ. ๒๕๖๕ (ครั้ง)	พ.ศ. ๒๕๖๖ (ครั้ง)	พ.ศ. ๒๕๖๗ (ครั้ง)	พ.ศ. ๒๕๖๘ (ครั้ง)
เชียงราย	๑๕	๓๙	๑๘	๑๐๑	๑
พะเยา	-	-	-	๑	-
แพร่	-	-	-	-	-
น่าน	-	๑๕	๓	๓๕	๑
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑๕	๕๔	๑๘	๑๓๗	๒

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

การเกิดภัยพิบัติดินโคลนถล่มในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เนื่องจากภูมิประเทศซึ่งเป็นภูเขาสูงและมีการตัดไม้ทำลายป่า โดยจังหวัดเชียงรายมีความเสี่ยงเกิดดินโคลนถล่มรุนแรงที่สุด ในปี ๒๕๖๔ เกิดขึ้น ๑๕ ครั้ง ในปี ๒๕๖๗ เกิดเพิ่มขึ้น จำนวน ๑๐๑ ครั้ง รองลงมาคือจังหวัดน่านที่พบการเกิดต่อเนื่องสะสมสูงสุดในปี ๒๕๖๕ จำนวน ๑๕ ครั้ง ขณะที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดแพร่มีความเสี่ยงน้อย อีกทั้งยังเกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของหน้าดิน โดยจังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยา เผชิญปัญหาดินพังทลายจากการขยายตัวของเมืองและการใช้สารเคมีเข้มข้น ส่วนจังหวัดน่านมีข้อจำกัดด้านกรรมสิทธิ์ที่ดินทำให้ขาดการบำรุงรักษา ดังนั้น กลุ่มจังหวัดจึงต้องเร่งควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินบนพื้นที่ลาดชันและจัดทำระบบเตือนภัยล่วงหน้าในชุมชนอย่างเร่งด่วน เพื่อป้องกันความเสียหายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชน

๓.๓) ทรัพยากรน้ำ

เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดฯ มีภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงและป่าไม้ จึงเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่สำคัญของประเทศ โดยมีแหล่งน้ำสายหลักที่เป็นแหล่งน้ำจืดของประเทศ ดังนี้

๑. แม่น้ำอิง มีต้นกำเนิดจากดอยหลวง อำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา แล้ววกลงใต้ลงกว๊านพะเยา อำเภอเมืองพะเยา แล้ววกขึ้นเหนือ ผ่านอำเภอดอกคำใต้ อำเภอจุน จังหวัดพะเยา ผ่านอำเภอป่าแดด อำเภอเทิง อำเภอขุนตาล อำเภอพญาเม็งราย แล้วลงสู่แม่น้ำโขงที่อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย มีความยาว ๒๗๐ กิโลเมตร

๒. แม่น้ำกก มีต้นกำเนิดอยู่ที่ภูเขาทางตอนเหนือของเมืองกก รัฐเชียงตุง ประเทศเมียนมาร์ ไหลลงทางใต้เข้าเขตแดนไทยที่ช่องแม่น้ำกก อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านเชียงรายไปออกแม่น้ำโขง อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงรายในเขตประเทศไทย มีความยาว ๑๑๐ กิโลเมตร

๓. แม่น้ำยม มีต้นกำเนิดบริเวณดอยภูลังกาในเทือกเขาผีปันน้ำตะวันออก เขตอำเภอปง จังหวัดพะเยา ผ่านอำเภอเชียงม่วน อำเภอสอง อำเภอหนองม่วงไข่ อำเภอเมืองแพร่ อำเภอสูงเม่น อำเภอลอง อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ ผ่านสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร บรรจบกับแม่น้ำน่านที่ตำบลเกยชัย อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวประมาณ ๗๐๐ กิโลเมตร

๔. แม่น้ำน่าน มีต้นกำเนิดอยู่ที่ดอยภูแวในเทือกเขาหลวงพระบาง และที่อำเภอปัว บนเทือกเขาเพชรบูรณ์ จังหวัดน่าน ไหลผ่านอำเภอท่าวังผา อำเภอเมืองน่าน อำเภอเวียงสา อำเภอนาน้อย อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน อำเภอท่าปลา อำเภอลับแล อำเภอตรอน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ผ่านสุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร แล้วไปบรรจบกับแม่น้ำปิงของตำบลปากน้ำโพ อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ มีความยาวประมาณ ๗๔๐ กิโลเมตร

นอกจากนั้น ยังมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญคือ กว๊านพะเยา ในเขตอำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา มีความกว้างประมาณ ๔ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๗ กิโลเมตร รวมถึง กรมชลประทาน และการไฟฟ้าฝ่ายผลิตได้สร้างเขื่อน อ่างเก็บน้ำ ฝาย ทำนบ เพื่อเก็บกักน้ำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ เช่น ใช้ในการเพาะปลูก ผลิตกระแสไฟฟ้า บรรเทาอุทกภัย เก็บน้ำไว้ใช้ฤดูแล้ง และเพื่ออุปโภคบริโภค

พื้นที่ชลประทาน รวมทั้ง ๔ จังหวัดมีพื้นที่ชลประทานทั้งหมด จำนวน ๑,๒๒๘,๗๑๕ ไร่ ได้รับประโยชน์จำนวน ๑,๑๘๗,๙๕๐ ไร่ โดยจังหวัดที่มีพื้นที่ชลประทานมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงรายมีพื้นที่ชลประทานทั้งหมดจำนวน ๔๖๒,๔๘๕ ไร่ ใช้ประโยชน์ได้ จำนวน ๔๖๓,๔๓๒ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดแพร่ มีพื้นที่ชลประทาน จำนวน ๓๕๖,๐๗๐ ไร่ แต่ใช้ประโยชน์ได้เพียง จำนวน ๑๘๗,๑๐๗ ไร่ จังหวัดพะเยามีพื้นที่ชลประทานอยู่ จำนวน ๒๒๘,๓๘๐ ไร่ แต่สามารถใช้ประโยชน์ได้ถึง ๓๙๑,๘๑๖ ไร่ และจังหวัดน่าน มีพื้นที่ชลประทานอยู่จำนวน ๑๘๑,๗๘๐ ไร่ สามารถใช้ประโยชน์ได้จำนวน ๑๔๕,๕๙๕ ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๖๓ พื้นที่ชลประทาน

จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)		ลำดับที่ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ	ลำดับที่ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งประเทศ
	ชลประทาน	รับประโยชน์		
เชียงราย	๔๖๒,๔๘๕	๔๖๓,๔๓๒	๒๖	๔
พะเยา	๒๒๘,๓๘๐	๓๙๑,๘๑๖	๕๐	๗
แพร่	๓๕๖,๐๗๐	๑๘๗,๑๐๗	๓๗	๒๑
น่าน	๑๘๑,๗๘๐	๑๔๕,๕๙๕	๕๔	๓๑
รวม	**๑,๒๒๘,๗๑๕**	**๑,๑๘๗,๙๕๐**		

ที่มา : สำนักบริหารจัดการน้ำและอุทกวิทยา, กรมชลประทาน, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ภาพรวมปัญหาทรัพยากรน้ำของแต่ละจังหวัดในกลุ่มจังหวัด มีดังนี้

<u>จังหวัดเชียงราย</u>

โดยที่ผ่านมา จังหวัดได้ดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ อาทิ การจัดทำแผนแก้ภัยแล้ง ขุดลอกแหล่งน้ำ จัดทำแผนป้องกันน้ำท่วม และเพิ่มพื้นที่รองรับน้ำ แต่ก็ยังประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ โดยเฉพาะการที่พื้นที่ลุ่มน้ำมีปริมาณน้ำที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้น้ำในพื้นที่ ปัญหาน้ำท่วม และปัญหามลพิษทางน้ำ โดยต้นเหตุของปัญหามีดังนี้

๑. การตัดไม้ทำลายป่าในพื้นที่ต้นน้ำลำธาร ทำให้ไม่สามารถชะลอปริมาณน้ำทำให้ไหลสม่ำเสมอได้ตลอดปี จึงมักเกิดปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝน ส่วนช่วงฤดูร้อนเกิดปัญหาน้ำขาดแคลน เปรียบเทียบได้ว่าในอดีตน้ำในแม่น้ำกกมีระดับสูง เคยล้นท่วมขึ้นพื้นที่ใกล้เคียงกับลำน้ำแต่ในปัจจุบันมีระดับน้ำลดลงมาก ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่เกิดมาจากการทำไร่เลื่อนลอยและการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

๒. กรวด ดิน และทรายจำนวนมากได้ถูกน้ำพัดพามาทับถมอย่างต่อเนื่องทุกปี ทำให้อัตราการตื้นเขินทวีความรุนแรงมากขึ้นทุกปี

๓. หนองน้ำตื้นเขินมีวัชพืชขึ้นปกคลุม เนื่องจากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ข้างเคียงลงไปใช้พื้นที่ที่ตื้นเขินปลูกผัก บางแห่งถูกใช้เป็นที่ทิ้งขยะมีเศษวัสดุก่อสร้างและเศษขยะอยู่ในลำเหมือง บางส่วนถูกบุกรุกเหลือเพียงลำน้ำแคบ ๆ

๔. มีการปล่อยน้ำเสียจากชุมชนขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ตามลำน้ำ ทำให้คุณภาพน้ำ ไม่สะอาด มีสารปนเปื้อน

๕. การพัฒนาแหล่งน้ำประสบปัญหาที่สำคัญ คือ การบริหารจัดการแหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่เกิดภัยแล้งและน้ำท่วมขังในฤดูฝน ทั้งนี้มีสาเหตุที่สำคัญ คือ งบประมาณบริหารจัดการน้ำไม่เพียงพอ ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง และแหล่งน้ำตื้นเขิน ผลกระทบที่เกิดขึ้น คือ เกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่เกษตรกรรมได้รับความเสียหาย และน้ำอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ

๖ . สารปนเปื้อน (สารหนู) ในแม่น้ำกก

<u>จังหวัดพะเยา</u>

จากการประเมินสถานการณ์ด้านทรัพยากรแหล่งน้ำ บนพื้นฐานของการสูญเสียความสามารถในการเก็บกักน้ำของแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ได้แก่ กว๊านพะเยา หนองเล็งทราย แม่น้ำอิง ลำน้ำสาขา และแม่น้ำยม มีความสามารถในการเก็บกักน้ำน้อยลงอันเนื่องมาจากตื้นเขินของแหล่งน้ำ ซึ่งเกิดจากการชะล้างพังทลายของดินก่อให้เกิดตะกอนลงไปสะสมอยู่ในแหล่งน้ำต่าง ๆ รวมทั้งการทับถมของซากวัชพืช การก่อสร้างฝาย หรือทำนบกั้นน้ำ โดยไม่มีประตูระบายทรายและการบุกรุกที่ดินริมน้ำ นอกจากนี้ยังประสบปัญหาการเสื่อมโทรมและการสูญเสียแหล่งน้ำอันเป็นต้นน้ำลำธารจากการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อขยายพื้นที่เกษตรกรรม การทำไร่เลื่อนลอย รวมทั้งการถูกไฟป่าเผาทำลายจนภูเขากลายสภาพเป็นเขาหัวโล้น โดยเฉพาะบริเวณเทือกเขาด้านตะวันออกเฉียงใต้ของจังหวัด เริ่มจากด้านใต้ของอำเภอดอกคำใต้เรื่อยขึ้นไปจนถึงทิศเหนือของอำเภอจุน จังหวัดพะเยา

สภาพปัจจุบัน พบว่า มีการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ชลประทานของโครงการต่าง ๆ รวม ๓๒.๗ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๘ ของปริมาณความต้องการน้ำในปัจจุบัน และมีช่วงเวลาการขาดแคลน ๑ - ๑๑ ปี โดยลุ่มน้ำสาขาแม่น้ำอิงตอนกลางมีช่วงเวลาการขาดแคลนสูงที่สุด คือ มีจำนวนปีของความขาดแคลน ๑๑ ปี และมีปริมาณน้ำขาดแคลน ๒๒.๐๔ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการขาดแคลนน้ำในพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการขนาดเล็กที่กระจายอยู่ตามลำน้ำย่อย ส่วนลุ่มน้ำสาขาแม่ลาวมีช่วงเวลาการขาดแคลนน้อยที่สุด โดยมีจำนวนปีของความขาดแคลน ๑ ปี และมีปริมาณน้ำขาดแคลน ๐.๘๖ ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี สำหรับน้ำอุปโภค-บริโภคของชุมชนขนาดใหญ่ พบว่า มีปริมาณน้ำเพียงพอ

สภาพอนาคต เมื่อมีการพัฒนาโครงการศักยภาพตามแผน (พิจารณาเฉพาะโครงการขนาดกลาง) พบว่า มีการขาดแคลนน้ำในพื้นที่ชลประทานของโครงการต่าง ๆ รวม ๓๒.๙๙ ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๙๕ ของปริมาณความต้องการน้ำในอนาคตและมีช่วงเวลาการขาดแคลน ๑-๑๑ ปี โดยลุ่มน้ำสาขาน้ำแม่น้ำอิงตอนกลาง และแม่ลาวมีการขาดแคลนน้ำเพิ่มขึ้น

<u>จังหวัดแพร่</u>

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำยมเพื่อจัดสรรน้ำให้พอเพียงต่อการใช้ประโยชน์ของชุมชน โดยในส่วนของแหล่งน้ำใต้ดินมีบ่อน้ำบาดาลที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการ และกรมอนามัย มีจำนวนรวม ๒,๓๒๓ บ่อ ส่วนการจัดการน้ำผิวดินในรูปของการสร้างแหล่งเก็บน้ำ ได้แก่ โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีจำนวน ๕ โครงการ ๒๖ โครงการ และ ๕๙๖ โครงการ ตามลำดับ โดยสามารถกักเก็บน้ำได้ ๓๙๑.๓ ลูกบาศก์เมตร ครอบคลุมพื้นที่รับประโยชน์ ๑,๕๓๘,๙๗๕ ไร่ ส่วนพื้นที่ที่เหลือเป็นโครงการสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า ๑๐๘ โครงการ มีพื้นที่รับน้ำ ๑๔๕,๒๑๐ ไร่

อย่างไรก็ตามในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่จังหวัดแพร่ ยังจำเป็นต้องพิจารณาภัยธรรมชาติที่เกี่ยวข้องควบคู่ไปด้วย ได้แก่ ภัยแล้งและอุทกภัย ซึ่งจากข้อมูลศูนย์ภูมิภาคเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (ภาคเหนือ) ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ระบุว่าจังหวัดแพร่มีหมู่บ้านที่ไม่เสี่ยงต่อภัยแล้งและเสี่ยงต่อภัยแล้งในจำนวนใกล้เคียงกัน จำนวน ๓๑๔ หมู่บ้านและ ๓๔๒ หมู่บ้าน โดยพื้นที่ที่มีความเสี่ยงถึงเสี่ยงน้อยมีจำนวนร้อยละ ๔๖.๖๐ ซึ่งส่วนใหญ่มีระดับความเสี่ยงน้อย ร้อยละ ๓๙.๑๑

จังหวัดน่าน

๑. แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่เนื่องจากมีขนาดเล็กและตื้นเขินขาดระบบส่งน้ำและเครื่องสูบน้ำ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดี ไปยังไร่นาของเกษตรกรนอกเขตชลประทาน

๒. ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ตลอดจนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรโดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้งในบริเวณพื้นที่ใกล้ลำน้ำหรือแหล่งน้ำขนาดเล็ก

๓. การบุกรุกพื้นที่แหล่งน้ำจากชาวบ้านบริเวณแหล่งน้ำหลายสายถูกบุกรุกจากชาวบ้านเพื่อนำไปใช้เป็นพื้นที่เพาะปลูกโดยเฉพาะการปลูกพืชสวนและไร่นา เป็นต้น

๔. คุณภาพน้ำในลำน้ำสายสำคัญบางสายเสื่อมโทรม เนื่องจากมีการทิ้งสิ่งปฏิกูลและสารเคมีลงสู่แม่น้ำโดยตรงโดยเฉพาะลำน้ำที่ไหลผ่านแหล่งชุมชนจะมีปัญหาคุณภาพน้ำและมีสิ่งปฏิกูลเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก

๕. การพัฒนาพื้นที่แหล่งน้ำที่มีอยู่ไม่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและมีสมรรถภาพในการเก็บและการระบายน้ำ

๖. ปัญหาน้ำท่วมฉับพลันที่เกิดขึ้นในบางชุมชนที่เกิดเนื่องจากลำน้ำมีความลาดชันสูงไม่มีแหล่งเก็บกักน้ำและชะลอการไหลของน้ำ อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่เป็นทางผ่านของน้ำอีกด้วย

สถานการณ์อุทกภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๖๔ จำนวนผู้ได้รับผลกระทบ (ครัวเรือน) จากอุทกภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด/ปี	พ.ศ. ๒๕๖๖ (ครัวเรือน)	พ.ศ. ๒๕๖๗ (ครัวเรือน)	พ.ศ. ๒๕๖๘ (ครัวเรือน)
เชียงราย	๑๓,๖๒๓	๔๕,๒๖๑	๔,๔๐๕
พะเยา	๒,๕๐๐	๑๘,๙๘๒	๑,๑๐๒
แพร่	๔,๔๘๖	๑๘,๐๕๓	๒,๐๐๐
น่าน	๒,๕๕๕	๓๒,๔๓๔	๑๕,๒๑๕
รวม	**๒๓,๑๖๔**	**๑๑๔,๗๓๐**	**๒๒,๗๒๒**

ที่มา : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย

สถานการณ์อุทกภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีจำนวนครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบสูงสุด จำนวน ๑๑๔,๗๓๐ ครัวเรือน เมื่อเปรียบเทียบแยกรายจังหวัด พบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จังหวัดเชียงราย ได้รับผลกระทบจำนวน ๔๕,๒๖๑ ครัวเรือน จังหวัดน่าน จำนวน ๓๒,๔๓๔ ครัวเรือน ขณะที่จังหวัดพะเยา (๑๘,๙๘๒ ครัวเรือน) และจังหวัดแพร่ (๑๘,๐๕๓ ครัวเรือน) ตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากข้อจำกัดทางกายภาพลุ่มน้ำและป่าต้นน้ำเสื่อมโทรม การอุทกภัยซ้ำซากจึงทำลายโครงสร้างพื้นฐาน ไร่นาเกษตรกรรม และที่พักอาศัยอย่างรุนแรง ทำให้ผู้ประกอบการต้องแบกรับภาระต้นทุนสูงในการฟื้นฟูกิจการ เกิดภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่ายในภาคครัวเรือน ดังนั้น จึงมีความต้องเสริมสร้างระบบเตือนภัยล่วงหน้าในชุมชน พัฒนาฝายชลประทานและแนวป้องกันตลิ่งพังทลาย และจัดหาอุปกรณ์ครุภัณฑ์บรรเทาสาธารณภัยให้พร้อมเผชิญเหตุเพื่อปกป้องชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

สถานการณ์สารปนเปื้อน (สารหนู) ในแม่น้ำกก แม่น้ำสาย แม่น้ำรวก และแม่น้ำโขง

๑) ผลตรวจคุณภาพน้ำผิวดินปี ๒๕๖๙ (เก็บตัวอย่างครั้งที่ ๒๐ วันที่ ๑๕ - ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๙) ค่ามาตรฐานสารหนู (As) กำหนดไว้ที่ ๐.๐๑ มิลลิกรัม/ลิตร ผลตรวจล่าสุดพบว่า:

- แม่น้ำกก: สารหนูเกินมาตรฐาน ๕ จาก ๗ จุดตรวจ (๐.๐๑๑ - ๐.๐๑๕ มก./ล.)
- แม่น้ำสาย: สารหนูเกินมาตรฐานทุกจุด (๓ จุด, ๐.๐๑๘ - ๐.๐๒๓ มก./ล.)
- แม่น้ำรวก และแม่น้ำโขง : โลหะหนักอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทุกจุด

๒) คุณภาพน้ำประปา / น้ำเพื่อการเกษตรและประมง

- น้ำประปาภูมิภาค (สาขาเชียงราย/แม่สาย/เชียงแสน/เวียงเชียงของ): ผลตรวจปี ๒๕๖๘ และ ๒๕๖๙ (เก็บตัวอย่างแล้ว ๑๙ ครั้ง) อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานทั้งหมด
- การประปาส่วนภูมิภาค เชียงราย มีแผนเปลี่ยนแหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำกก ไปใช้น้ำจากฝายแม่ลาว อำเภอแม่ลาว งบประมาณ ๒,๒๔๘ ล้านบาท อยู่ระหว่างรอ พ.ร.บ. งบประมาณ ๒๕๗๐
- น้ำประปาหมู่บ้าน ปลา พืชผัก ผลไม้ และข้าว: เฝ้าระวังเดือนละ ๑ ครั้ง (ดำเนินการแล้ว ๘ ครั้งในปี ๒๕๖๙) ผลอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓) การเฝ้าระวังสุขภาพประชาชน กรณีปนเปื้อนสารหนู

- การคัดกรองประชาชนกลุ่มเสี่ยง (อาศัย/ประกอบอาชีพริมน้ำ รัศมี ๑ กม.) ปี ๒๕๖๙ ครอบคลุม ๑๘ อำเภอ ๖๕ ตำบล ๓๔๑ หมู่บ้าน คัดกรองได้ ๖,๒๖๙ คน พบผู้สัมผัสระดับปานกลาง-สูงรายใหม่ ๓๘๓ คน (สัมผัสต่ำร้อยละ ๙๓.๙ ปานกลางร้อยละ ๔.๙ สูงร้อยละ ๑.๒) อำเภอที่คัดกรองมากที่สุดคืออำเภอเชียงแสน (๑,๗๙๒ คน) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป (ร้อยละ ๕๐.๓) และประกอบอาชีพอื่นที่มิใช่เกษตร/ประมงเป็นหลัก (ร้อยละ ๘๑.๗)

- **แผนต่อเนื่อง:** เก็บปัสสาวะวิเคราะห์ Total As และ Creatinine (ก.ค. ๒๕๖๙) ⟶ คัดกรองเพิ่มกลุ่มเสี่ยง (ส.ค. ๒๕๖๙) ⟶ ตรวจยืนยัน/แยกประเภท (ก.ย. ๒๕๖๙) ⟶ ตรวจสุขภาพกลุ่มที่มีสารหนูเกิน + แจ้งผล (ต.ค.-พ.ย. ๒๕๖๙) ⟶ คืนข้อมูลผลการดำเนินงานทั้งหมด (พ.ย.-ธ.ค. ๒๕๖๙)
- **จังหวัดจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลาง**เพื่อการรับรู้และติดตามสถานการณ์น้ำเชียงราย (AIM - Awareness Information Monitoring) เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๙ เพื่อสื่อสารสถานการณ์แก่ประชาชน

๔) ข้อเสนอของจังหวัดเชียงรายเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหา

๔.๑ การยกระดับปัญหาโลหะหนักปนเปื้อนในแม่น้ำกก สาย รวก และโขง เป็นวาระแห่งชาติ

๔.๒ การแก้ไขปัญหาที่แหล่งกำเนิดมลพิษภายนอกประเทศ ประสานความร่วมมือระหว่างประเทศกับเมียนมาและจีน

๔.๓ ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ และกรมทรัพยากรน้ำบาดาล จัดหาแหล่งน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภคและเกษตรกรรม

๔.๔ จัดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติแบบ Real Time ในแม่น้ำกก สาย รวก และโขง เพื่อแจ้งเตือนประชาชนได้ทันที

๔.๕ การส่งเสริมและสนับสนุนมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงและ มทร.ล้านนา เชียงราย จัดตั้งห้องปฏิบัติการกลางมาตรฐานตรวจวิเคราะห์คุณภาพน้ำ ดิน ผลผลิตเกษตร และสัตว์น้ำ โดยขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.)

สถานการณ์น้ำกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) พบว่า พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและป่าไม้ เป็นแหล่งต้นน้ำสายหลัก (แม่น้ำอิง แม่น้ำกก แม่น้ำยม แม่น้ำน่าน) โดยจังหวัดเชียงรายมีพื้นที่ชลประทานและพื้นที่ได้รับประโยชน์มากที่สุดในกลุ่มจังหวัด สำหรับปัญหาด้านน้ำที่พบในพื้นที่ ได้แก่ ปัญหาภัยแล้ง ปัญหาน้ำท่วม และแหล่งน้ำธรรมชาติตื้นเขินจากการตกตะกอน ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากป่าต้นน้ำเสื่อมโทรม การทำไร่เลื่อนลอย และการบุกรุกพื้นที่แหล่งน้ำ นอกจากนั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พื้นที่กลุ่มจังหวัดยังประสบวิกฤตน้ำท่วม สร้างความเสียหายให้แก่ครัวเรือนจำนวนมาก โดยเฉพาะในจังหวัดเชียงรายและจังหวัดน่าน ซึ่งได้รับผลกระทบสูงสุด นอกจากนี้ยังตรวจพบปัญหามลพิษทางน้ำจากการปล่อยน้ำเสียชุมชน และการปนเปื้อนของสารหนูเกินมาตรฐานในแม่น้ำสายและแม่น้ำกก ดังนั้นจึงต้องจัดทำโครงการชลประทานทุกขนาดและขุดเจาะบ่อบาดาล เพื่อแก้ไขวิกฤตภัยแล้งและตอบสนองความต้องการใช้น้ำอุปโภค-บริโภค ควบคู่ไปกับการใช้โครงสร้างชลประทานเหล่านี้เป็นแหล่งกักเก็บและรองรับน้ำหลากในช่วงฤดูฝน ช่วยชะลอปริมาณน้ำไม่ให้ไหลเข้าท่วมพื้นที่ชุมชน นอกจากนี้ยังร่วมมือกับหลายหน่วยงานในการขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินและจัดทำระบบเตือนภัยล่วงหน้า เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการระบายน้ำและลดความสูญเสียจากอุทกภัย ตลอดจนควรมีการเสนอให้ยกระดับปัญหาสารปนเปื้อนเป็นวาระแห่งชาติร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน จัดหาแหล่งน้ำสะอาด เพื่อรองรับความต้องการใช้น้ำที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามการเติบโตของประชากรและเศรษฐกิจในอนาคต

๓.๔) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านสถานการณ์ภัยแล้ง

ภัยแล้ง ลักษณะการเกิดภัยแล้งในพื้นที่กลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ มีลักษณะเนื่องจากปริมาณน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำแห้งขอด ไม่มีปริมาณน้ำอุปโภค-บริโภค หรือมีไม่เพียงพอสำหรับใช้เพื่อการเกษตรกรรม ซึ่งลักษณะภัยแล้งตามที่กล่าวมา จะกระจายไปทั่วทุกพื้นที่ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ – พฤษภาคม

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ ยังอาศัยน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำ เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค และใช้เพื่อการเกษตร เมื่อเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง ภาวะฝนแล้งและปริมาณน้ำในแม่น้ำ ลำน้ำ ลำห้วย อ่างเก็บน้ำแห้งขอด ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ปริมาณน้ำไม่เพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภคและใช้เพื่อการเกษตร

การประเมินความเสี่ยงจากสถานการณ์ภัยแล้ง ด้วยในทุกปีในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศแห้งแล้งฝนทิ้งช่วง และภาวะฝนแล้ง สาเหตุเกิดจากสภาพภูมิอากาศแปรปรวน เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย จากข้อมูลสถานการณ์ภัยแล้ง ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า จังหวัดที่ถูกประกาศเขตให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งมากที่สุดคือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๔ อำเภอ ๑๖ ตำบล ๖๕๑ หมู่บ้าน รองลงมา จังหวัด น่าน จำนวน ๒ อำเภอ ๗ ตำบล ๖๐ หมู่บ้าน

การวิเคราะห์แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง ปี ๒๕๖๘/๖๙ พบว่าจังหวัดเชียงรายมีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งมากที่สุด จำนวน ๓๘๒,๑๘๙ ไร่ รองลงมา คือ จังหวัดพะเยา มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง จำนวน ๑๐๗,๒๔๕ ไร่ จังหวัดแพร่ มีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง จำนวน ๑๐๒,๒๖๗ ไร่ และ จังหวัดน่านมีแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง น้อยที่สุด จำนวน ๕๐,๕๓๘ ไร่ตามลำดับ

ตารางที่ ๖๕ แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้ง ปี พ.ศ. ๒๕๖๔/๖๕ - พ.ศ. ๒๕๖๘/๖๙

จังหวัด	เขตเพาะปลูก	แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งปี (ไร่)									
		พ.ศ. ๒๕๖๔/๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๕/๖๕		พ.ศ.๒๕๖๖/๖๗		พ.ศ.๒๕๖๗/๖๘		พ.ศ.๒๕๖๘/๖๙	
		ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก
เชียงราย	ในเขตชลประทาน	๑๑๑,๔๐๐	๙๘๐	๑๑๐,๖๕๙	๑,๖๔๐	๑๐๗,๙๐๐	๕,๕๑๘	๑๓๒,๗๗๕	๔,๑๔๖	๑๔๐,๗๗๖	๔,๓๖๐
	นอกเขตชลประทาน	๑๗๘,๘๓๖	๖๘,๖๑๒	๒๒๒,๘๕๗	๖๐,๗๓๗	๒๒๖,๒๙๗	๘๖,๗๘๗	๒๓๔,๐๕๐	๔๒,๕๔๐	๑๘๖,๙๖๔	๕๐,๐๘๙
	รวม	๒๙๐,๒๓๖	๖๙,๕๙๒	๓๓๓,๕๑๖	๖๒,๓๗๗	๓๓๔,๑๙๗	๙๑,๓๐๕	๓๖๖,๘๒๕	๔๖,๖๘๖	๓๒๗,๗๔๐	๕๔,๔๕๙
พะเยา	ในเขตชลประทาน	-	-	๑๑,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	-		๑๖,๕๐๐	๕,๐๐๐	๑๖,๓๖๐	๕,๕๐๐
	นอกเขตชลประทาน	๓๑,๒๒๐	๔๙,๓๘๔	๔๑,๗๔๖	๓๖,๕๒๖	๓๔,๙๘๔	๓๖,๐๘๐	๕๒,๓๒๓	๓๙,๘๑๘	๔๖,๖๔๒	๓๘,๗๔๓
	รวม	๓๑,๒๒๐	๔๙,๓๘๔	๕๒,๗๔๖	๕๑,๕๒๖	๓๔,๙๘๔	๓๖,๐๘๐	๖๘,๘๒๓	๔๔,๘๑๘	๖๓,๐๐๒	๔๔,๒๔๓

จังหวัด	เขตเพาะปลูก	แผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งปี (ไร่)									
		พ.ศ. ๒๕๖๔/๖๕		พ.ศ. ๒๕๖๕/๖๕		พ.ศ.๒๕๖๖/๖๗		พ.ศ.๒๕๖๗/๖๘		พ.ศ.๒๕๖๘/๖๙	
		ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก	ข้าวนาปัง	พืชไร่ พืชผัก
แพร่	ในเขตชลประทาน	๑๗,๕๐๐	๔๖,๔๐๐	๑๗,๕๐๐	๗๘,๙๐๐	๑,๕๐๐	๔๒,๘๑๓	๘,๔๐๐	๗๕,๘๐๐	๑๘,๘๐๐	๗๓,๓๐๐
	นอกเขตชลประทาน	๖,๐๕๔	๑๗,๖๒๕	๑,๗๔๔	๑๙,๐๗๒	๑,๕๗๙	๑๔,๔๗๒	๑,๒๒๙	๑๔,๕๔๐	๑,๔๒๗	๘,๗๔๐
	รวม	๒๓,๕๕๔	๖๔,๐๒๕	๑๙,๒๔๔	๙๗,๙๗๒	๓,๐๗๙	๕๗,๒๘๕	๙,๖๒๙	๙๐,๓๔๐	๒๐,๒๒๗	๘๒,๐๔๐
น่าน	ในเขตชลประทาน	๒,๑๐๐	๑๗,๒๐๐	๒,๑๐๐	๒๐,๙๕๐	๒,๑๐๐	๒๐,๔๗๓	๒,๑๐๐	๒๔,๐๒๓	๔,๗๐๐	๒๓,๐๐๓
	นอกเขตชลประทาน	๑๐,๐๑๐	๔๕,๑๑๖	๑๐,๒๖๕	๔๖,๒๐๔	๔,๑๒๕	๓๐,๓๙๓	๔,๒๑๕	๓๐,๖๙๓	๑๙๘	๒๒,๖๓๗
	รวม	๑๒,๑๑๐	๖๒,๓๑๖	๑๒,๓๖๕	๖๗,๑๕๔	๖,๒๒๕	๕๐,๘๖๖	๖,๓๑๕	๕๔,๗๑๖	๔,๘๙๘	๔๕,๖๔๐
กลุ่มจังหวัด ฯ	ในเขตชลประทาน	๑๓๑,๐๐๐	๖๔,๕๘๐	๑๔๑,๒๕๙	๑๑๖,๔๙๐	๑๑๑,๕๐๐	๖๗,๘๐๔	๑๕๙,๗๗๕	๑๐๘,๙๖๙	๑๘๐,๖๓๖	๑๐๖,๑๖๓
	นอกเขตชลประทาน	๒๒๖,๑๒๐	๑๘๐,๗๓๗	๒๗๖,๖๑๒	๑๖๒,๕๓๙	๒๖๖,๙๘๕	๑๖๗,๗๓๒	๒๙๑,๘๑๗	๘๒๗,๕๙๑	๒๓๕,๒๓๑	๑๒๐,๒๐๙
	รวม	๓๕๗,๑๒๐	๒๔๕,๓๑๗	๔๑๗,๘๗๑	๒๗๙,๐๒๙	๓๗๘,๕๘๕	๒๓๕,๕๓๖	๔๕๑,๕๗๒	๒๓๖,๕๖๐	๔๑๕,๘๖๗	๒๒๖,๓๗๒
ภาคเหนือ	ในเขตชลประทาน	๘๗๘,๘๐๑	๒๑๔,๓๐๕	๒,๘๖๗,๕๔๓	๒๙๒,๒๘๕	๑,๒๐๓,๐๘๑	๒๘๕,๔๓๒	๒,๖๖๕,๙๓๙	๓๐๕,๕๙๙	๒,๘๙๙,๖๖๔	๒๘๔,๔๐๔
	นอกเขตชลประทาน	๑,๗๐๘,๖๓๐	๑,๒๐๗,๐๘๐	๒,๑๔๖,๖๙๗	๑,๒๙๓,๙๖๒	๑,๔๔๓,๗๐๕	๙๖๒,๒๙๙	๑,๘๖๗,๔๕๐	๑,๐๔๓,๔๗๔	๑,๘๒๔,๗๓๕	๑,๐๕๘,๔๐๘
	รวม	๒,๕๘๗,๔๓๑	๑,๔๒๑,๓๘๕	๕,๐๑๔,๒๔๐	๑,๕๘๖,๒๔๗	๒,๖๔๖,๗๘๖	๑,๒๐๖,๗๓๑	๔,๕๓๓,๓๘๙	๑,๓๔๙,๐๗๓	๔,๗๒๔,๓๙๙	๑,๓๔๒,๘๑๒
ทั้งประเทศ	ในเขตชลประทาน	๖,๔๑๔,๓๘๗	๕๓๘,๗๙๘	๑๐,๔๑๖,๓๖๕	๖๔๒,๘๗๙	๕,๗๙๙,๘๕๗	๕๖๕,๑๙๒	๑๐,๐๑๕,๖๓๖	๖๒๔,๐๔๕	๑๐,๐๕๓,๔๗๐	๖๗๒,๕๓๔
	นอกเขตชลประทาน	๒,๖๑๕,๐๖๙	๒,๐๘๙,๙๐๘	๓,๑๓๑,๔๘๒	๒,๑๐๙,๙๔๙	๒,๓๓๒,๕๑๒	๑,๙๖๓,๔๘๑	๒,๗๑๒,๓๙๒	๒,๐๓๑,๕๐๕	๒,๘๑๑,๖๗๙	๒,๐๖๘,๑๗๗
	รวม	๙,๐๒๙,๔๕๖	๒,๖๒๘,๗๐๖	๑๓,๕๔๗,๘๔๗	๒,๗๕๒,๘๒๘	๘,๑๓๒,๓๖๙	๒,๕๒๘,๖๗๓	๑๒,๗๒๘,๐๒๘	๒,๖๕๕,๕๕๐	๑๒,๘๖๕,๑๔๙	๒,๗๔๐,๗๑๑

ที่มา : กรมชลประทาน / กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ส่วนใหญ่ยังคงเสี่ยงกับปัญหาภัยแล้ง โดยในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงพฤษภาคมของทุกปี อันเนื่องมาจากสภาพภูมิอากาศที่แปรปรวนและป่าต้นน้ำเสื่อมโทรม โดยจังหวัดเชียงรายได้รับผลกระทบความรุนแรงและมีพื้นที่ประสบภัยแล้งมากที่สุด ส่งผลให้กลายเป็นจังหวัดที่มีการจัดทำแผนการเพาะปลูกพืชฤดูแล้งมากที่สุดในกลุ่ม รองลงมาคือพะเยา แพร่ และน่าน ตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากพื้นที่เกษตรกรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่นอกเขตชลประทาน จึงมีความเสี่ยงสูงต่อการขาดแคลนน้ำหล่อเลี้ยงผลผลิต กลุ่มจังหวัดจึงต้องดำเนินมาตรการเชิงรุกด้วยการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการเพาะปลูก โดยมุ่งเน้นส่งเสริมและวางแผนให้เกษตรกรหันมาปลูกพืชไร่และพืชผักในสัดส่วนที่สูงกว่าข้าวนาปรังในทุก ๆ ปี เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำและสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ภาคเกษตรกรรมในช่วงวิกฤตภัยแล้งได้อย่างยั่งยืน

๓.๕) การวิเคราะห์ศักยภาพด้านไฟป่า หมอกควัน

สถานการณ์ไฟป่าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจุดความร้อน จำนวน ๑๑,๗๗๕ จุด โดยมีจังหวัดที่มีจุดความร้อนมากที่สุด คือ จังหวัดแพร่ จำนวน ๕,๓๘๙ จุด รองลงมาเป็นจังหวัดน่าน จำนวน ๒,๙๙๓ จุด จังหวัดเชียงราย จำนวน ๑,๘๐๐ จุด และจังหวัดพะเยา จำนวน ๑,๕๙๓ จุด ตามลำดับ

ตารางที่ ๖๖ จำนวนจุดความร้อนสะสมในจังหวัดกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัดหวัด	จุดความร้อนสะสม (Hotspot) ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙				
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙
เชียงราย	๑๐,๓๓๖	๑,๗๖๖	๔,๓๐๐	๑,๒๓๐	๑,๘๐๐
พะเยา	๔,๔๘๐	๑,๖๗๐	๒,๙๕๗	๑,๑๕๐	๑,๕๙๓
แพร่	๑,๕๙๗	๕,๘๑๑	๓,๕๘๓	๓,๓๗๒	๕,๓๘๙
น่าน	๘,๒๕๐	๓,๗๙๐	๕,๔๒๕	๒,๐๔๒	๒,๙๙๓
รวม	๒๔,๖๖๓	๑๓,๐๓๗	๑๖,๒๖๕	๗,๗๙๔	๑๑,๗๗๕

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน

จากการเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมของ ๙ จังหวัดภาคเหนือ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ พบว่า จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจุดความร้อนน้อยที่สุด โดยจังหวัดน่านมีจุดความร้อนเป็นลำดับที่ ๕ จังหวัดแพร่ ลำดับที่ ๖ จังหวัดเชียงราย ลำดับที่ ๗ และจังหวัดพะเยา ลำดับที่ ๘

ภาพที่ ๙ จุดความร้อน ๙ จังหวัดภาคเหนือ

ที่มา : CMU (https://hazefree.com/dashboard_version3/index.php?page=overview)

ปัญหาหมอกควันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ปัญหาหมอกควันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ส่งผลให้คุณภาพอากาศในพื้นที่มีปัญหาและส่งผลกระทบโดยตรงกับสุขภาพ สำหรับในช่วงฤดูแล้งของทุกปี พบว่า ปริมาณการเพิ่มของฝุ่นละอองสูงขึ้นมาก โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือ และในปีที่เกิดความแห้งแล้งประกอบกับเหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้ว (extreme weather event) รวมถึงปรากฏการณ์เอลนีโญ (El Niño) ส่งผลให้เกิดจุดความร้อนจากการเกิดไฟ ทั้งในพื้นที่ CLMVT ได้แก่ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม และไทย เป็นต้น และในช่วงเวลาดังกล่าวมีการกำจัดเศษวัสดุทางเกษตรด้วยการเผาเพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูฝน ด้วยสภาวะอากาศที่แห้งและความกดอากาศสูง การเคลื่อนตัวของลมน้อย ภูมิประเทศบางแห่งเป็นแอ่งกระทะ ส่งผลให้ฝุ่นละอองไม่แพร่กระจาย แขวนลอยอยู่ในบรรยากาศ นานกว่าช่วงเวลาอื่น และสะสมจนมีความหนาแน่นมากขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และระบบการหายใจ เมื่อฝุ่นละอองเข้าไปในร่างกายของประชาชนที่เป็นโรคทางเดินหายใจ หรือกลุ่มเสี่ยงได้

จากการวิเคราะห์แนวโน้มสถานการณ์คุณภาพอากาศโดยรวมพบว่า แม้ความพยายามในการลดจุดสะสมความร้อนจะลดลงแล้ว จำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินมาตรฐานจะลดลง แต่คุณภาพของอากาศจากปัญหาหมอกควันแนวโน้มรุนแรงขึ้นทุกปี เนื่องจากปัญหาหมอกควันที่สูงขึ้นในพื้นที่ เกิดจากลมที่พัดสู่ภาคเหนือมีกำลังอ่อนลง ประกอบกับหมอกควันที่มาจากต่างพื้นที่และหมอกควันจากแนวชายแดนซึ่งเป็นพื้นที่ของประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจึงมิอาจจะแก้ไขได้โดยเฉพาะความร่วมมือจากกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ แต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นความร่วมมือในระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นต้องเป็นนโยบายระดับประเทศ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชุมชน ระดับประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศเพื่อนบ้าน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๑๑.๘๓ โดยมีจังหวัดน่านมีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๑๐๓ วัน จังหวัดเชียงรายมีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๗๕ วัน จังหวัดพะเยามีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๖๘ วัน และจังหวัดแพร่มีจำนวนวันที่ $PM_{๒.๕}$ เกินค่ามาตรฐาน จำนวน ๖๗ วัน

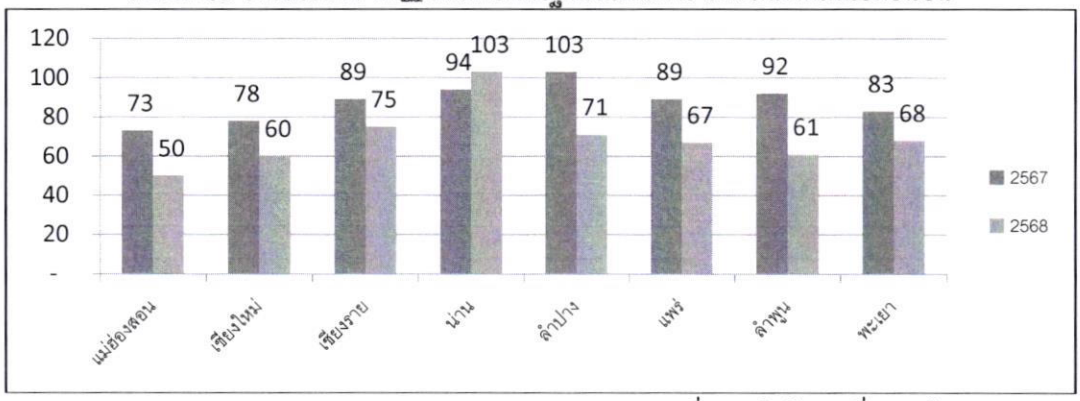
ตารางที่ ๖๗ ข้อมูลจำนวนวันที่ PM ๒.๕ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่ตั้งสถานี	จำนวนวันที่ $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐาน (วัน) ระหว่างเดือน ๑ มกราคม – ๓๐ เมษายน					รวมทั้งหมด
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	
เชียงราย	ต.เวียง อ.เมือง ต.เวียงพางคำ อ.แม่สาย ต.เวียง อ.เชียงของ	๖๙	๒๑	๗๔	๘๙	๗๕	๓๒๘
พะเยา	ต.บ้านต๋อม อ.เมือง	๕๕	๒๐	๖๙	๘๓	๖๘	๒๙๕
แพร่	ต.นาจักร อ.เมือง	๔๗	๒๓	๗๕	๘๙	๖๗	๓๐๑
น่าน	ต.ในเวียง อ.เมือง ต.ห้วยโก๋น อ.เฉลิมพระเกียรติ	๔๖	๒๕	๙๖	๙๔	๑๐๓	๓๖๔
รวมทั้งหมด		**๒๑๗**	**๘๙**	**๓๑๔**	**๓๕๕**	**๓๑๓**	**๑,๒๘๘**

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑ และ ๒

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวนวันที่ PM ๒.๕ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน พบว่า จังหวัดน่านมีจำนวนวันที่ PM ๒.๕ เกินค่ามาตรฐานมากกว่าปีที่ผ่านมา ส่วนจังหวัดอื่น พบว่ามีจำนวนลงลงจากปีที่ผ่านมา

ภาพที่ ๑๐ จำนวนวันที่ PM ๒.๕ เกินค่ามาตรฐานในพื้นที่ ๘ จังหวัดภาคเหนือตอนบน

ที่มา : สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๒

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอบน ๒ มีพื้นที่เผาไหม้ป่าและเกษตร จำนวน ๙๙๔,๖๖๗ ไร่ โดยลดลงจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๔๔.๘๙ ทั้งนี้มีอัตราการลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๘ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๙๖ โดยจังหวัดเชียงรายลดลงมากที่สุดร้อยละ ๗๒.๙๔ และจังหวัดน่านลดลงร้อยละ ๖๑.๑๖ และมีจังหวัดที่มีอัตราการเผาไหม้ป่าและเกษตรเพิ่มขึ้น คือ จังหวัดแพร่ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๙.๑๙ และจังหวัดพะเยา เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๔๑

ตารางที่ ๖๘ ข้อมูลการเผาในพื้นที่ป่าและเกษตรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่เผาไหม้ป่าและเกษตร (ไร่)		
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๓๕๗,๘๘๙	๒๐๒,๗๒๐	๙๖,๘๔๒
พะเยา	๒๖๒,๕๐๑	๔๒๘,๙๔๔	๒๙๒,๔๕๙
แพร่	๓๑๘,๒๔๐	๖๘๑,๒๖๑	๓๑๑,๖๔๒
น่าน	๗๐๔,๗๑๔	๔๙๒,๑๕๗	๒๙๓,๗๒๔
รวม	**๑,๖๔๓,๓๔๔**	**๑,๘๐๕,๐๘๒**	**๙๙๔,๖๖๗**

ที่มา : ข้อมูลพื้นที่เผาไหม้ (ป่าและพื้นที่เกษตร ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด อ้อย และเกษตรอื่นๆ) ช่วงวันที่ ๑ มกราคาชม – ๓๑ พฤษภาคม ปี ๒๕๖๖ -๒๕๖๘ จาก GISDA (สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการเผาไหม้พื้นที่ป่า จำนวน ๖๙๑,๗๖๒ ไร่ โดยจังหวัดที่มีการเผาไหม้พื้นที่ป่ามากที่สุด คือ จังหวัดแพร่ จำนวน ๒๕๕,๔๙๔ ไร่ จังหวัดน่าน จำนวน ๒๑๒,๔๘๓ ไร่ จังหวัดพะเยา จำนวน ๒๑๐,๔๘๓ ไร่ และจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑๓,๓๐๒ ไร่

ตารางที่ ๖๙ ข้อมูลการเผาในพื้นที่ป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่เผาไหม้ป่า (ไร่)		
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๙๓,๗๓๘	๑๗,๘๐๘	๑๓,๓๐๒
พะเยา	๑๓๕,๑๓๐	๖๔,๘๗๑	๒๑๐,๔๘๓
แพร่	๒๕๐,๘๕๐	๑๘๒,๐๒๐	๒๕๕,๔๙๔
น่าน	๔๒๖,๖๗๑	๖๑,๐๒๓	๒๑๒,๔๘๓
รวม	**๙๐๖,๓๘๙**	**๓๒๕,๗๒๒**	**๖๙๑,๗๖๒**

ที่มา : ข้อมูลพื้นที่เผาไหม้ (ป่าและพื้นที่เกษตร ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด อ้อย และเกษตรอื่นๆ) ช่วงวันที่ ๑ มกราคาชม – ๓๑ พฤษภาคม ปี ๒๕๖๖ -๒๕๖๘ จาก GISDA (สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ)

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการเผาไหม้พื้นที่เกษตร จำนวน ๓๐๒,๙๐๕ ไร่ โดยจังหวัดที่มีการเผาไหม้พื้นที่เกษตรมากที่สุด คือ จังหวัดเชียงราย จำนวน ๘๓,๕๔๐ ไร่ จังหวัดพะเยา จำนวน ๘๑,๙๗๖ ไร่ จังหวัดน่าน จำนวน ๘๑,๒๔๑ ไร่ และจังหวัดแพร่ จำนวน ๕๖,๑๔๘ ไร่

ตารางที่ ๗๐ ข้อมูลการเผาในพื้นที่เกษตรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จังหวัด	พื้นที่เผาไหม้เกษตร (ไร่)		
	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
เชียงราย	๒๖๔,๑๕๑	๑๘๔,๙๑๒	๘๓,๕๔๐
พะเยา	๑๒๗,๓๗๑	๓๖๔,๐๗๓	๘๑,๙๗๖
แพร่	๖๗,๓๙๐	๔๙๙,๒๔๑	๕๖,๑๔๘
น่าน	๒๗๘,๐๔๓	๔๓๑,๑๓๔	๘๑,๒๔๑
รวม	**๗๓๖,๙๕๕**	**๑,๔๗๙,๓๖๐**	**๓๐๒,๙๐๕**

ที่มา : ข้อมูลพื้นที่เผาไหม้ (ป่าและพื้นที่เกษตร ได้แก่ ข้าว ข้าวโพด อ้อย และเกษตรอื่นๆ) ช่วงวันที่ ๑ มกราคาชม – ๓๑ พฤษภาคม ปี ๒๕๖๖ -๒๕๖๘ จาก GISDA (สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ)

๓.๖) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีจำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๒,๙๔๙ คน โดยมีจังหวัดเชียงราย จำนวน ๑,๕๕๐ คน จังหวัดแพร่ จำนวน ๑,๑๕๐ คน จังหวัดพะเยา จำนวน ๒๓๑ คน และจังหวัดน่าน ๑๘ คน ตามลำดับ

ตารางที่ ๗๑ จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

จำนวนเครือข่าย	จำนวนเครือข่าย (คน)				
	พ.ศ.๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	รวมทั้งสิ้น
จังหวัดเชียงราย	๑๐๖	๑,๖๗๔	๒๗๔	๑,๕๕๐	**๓,๖๐๔**
จังหวัดพะเยา	๑๒๗	๑๖๓	๑๙๐	๒๓๑	**๗๑๑**
จังหวัดแพร่	๑๐	๕๒๐	๕๔๐	๑,๑๕๐	**๒,๒๒๐**
จังหวัดน่าน	๓๘	๓๐	๑๐	๑๘	**๙๖**
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๒๘๑**	**๒,๓๘๗**	**๑,๐๑๔**	**๒,๙๔๙**	**๖,๖๓๑**

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา พร่ น่าน
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ , ๑๓

ปัญหาหมอกควันและฝุ่น PM ๒.๕ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสาเหตุหลักมาจากสภาพภูมิอากาศแปรปรวนจากปรากฏการณ์เอลนีโญ ร่วมกับปัจจัยทางภูมิประเทศที่เป็นแอ่งกระทะกักเก็บฝุ่น และการเผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูกในฤดูแล้ง รวมทั้งปัญหาจากหมอกควันข้ามพรมแดนที่พัดเข้ามาสะสมเพิ่ม โดยจากการจำแนกข้อมูลดาวเทียมพบว่าพื้นที่เผาไหม้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในพื้นที่ป่าไม้และพื้นที่เกษตรกรรม (โดยเฉพาะพืชสำคัญอย่าง ข้าว ข้าวโพด และอ้อย) ซึ่งส่งผลให้จังหวัดน่านและจังหวัดเชียงราย เกิดจำนวนวันที่มีค่าฝุ่นเกินมาตรฐานสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด สำหรับแนวทางการแก้ไขปัญหา ต้องอาศัยมาตรการแก้ไขจากทั้งระดับจังหวัด ระดับกลุ่มจังหวัด และยกระดับเป็นนโยบายความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อควบคุมหมอกควันข้ามแดน ควบคู่ไปกับการบูรณาการทำงานร่วมกันอย่างเข้มข้นระหว่างภาครัฐ ท้องถิ่น และชุมชนในการจำกัดการเผาและจัดการเชื้อเพลิงในพื้นที่เสี่ยงภัย เช่น กลไกการขับเคลื่อนของภาคประชาชนผ่านการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มข้น ซึ่งจากสถิติปี พ.ศ. ๒๕๖๙ มีจำนวนเครือข่ายรวมทั้งกลุ่มจังหวัด ๒,๙๙๙ คน ซึ่งจังหวัดที่มีเครือข่ายมากที่สุดคือ จังหวัดเชียงราย (๑,๕๕๐ คน) และ จังหวัดแพร่ (๑,๑๕๐ คน) ขณะที่จังหวัดพะเยาและจังหวัดน่านยังมีจำนวนเครือข่ายค่อนข้างน้อย (๒๓๑ คน และ ๑๘ คน ตามลำดับ) ดังนั้น จึงต้องขยายผลและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่เครือข่ายชุมชนในจังหวัดพะเยาและน่าน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง ดับไฟป่า และจัดการเชื้อเพลิงในพื้นที่เสี่ยงภัยอย่างต่อเนื่องและยั่งยืนต่อไป

๓.๗) การวิเคราะห์ปัญหาด้านวาตภัย

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เกิดวาตภัย จำนวน ๔๐๔ ครั้ง โดยมีหมู่บ้านที่ได้รับความเสียหาย จำนวน ๓,๑๓๐ หมู่บ้าน ตำบลที่ได้รับความเสียหาย จำนวน ๓๕๑ ตำบล อำเภอที่ได้รับความเสียหาย ๖๑ อำเภอ คิดความเสียหายเป็นมูลค่า ทั้งหมด ๑๓,๐๔๗,๒๖๐ บาท

ตารางที่ ๗๒ ปัญหาด้านวาตภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘

ปี พ.ศ./จังหวัด	จำนวน (ครั้ง)	จำนวน (อำเภอ)	ความเสียหายจำนวน (หมู่บ้าน)	ความเสียหายจำนวน (ตำบล)	ความเสียหายมูลค่า (บาท)
๒๕๖๕	**๑๓๘**	**๔๙**	**๑,๖๑๖**	**๒๘๙**	**๑,๑๖๒,๕๖๔**
เชียงราย	๕๘	๑๘	๖๓๐	๙๗	๖๙๔,๑๑๕
น่าน	๒๖	๑๔	๓๐๘	๗๗	๐
พะเยา	๒๖	๙	๔๖๕	๕๘	๔๖๖,๕๔๙
แพร่	๒๘	๘	๒๑๓	๕๗	๑,๙๐๐
๒๕๖๖	**๑๐๕**	**๔๕**	**๑,๖๙๕**	**๒๔๖**	**๘๖๘,๐๐๕**
เชียงราย	๕๑	๑๘	๑,๐๒๖	๑๐๖	๑๕๕,๐๐๓
น่าน	๑๒	๑๑	๑๔๙	๔๖	๕๗๐,๐๐๐
พะเยา	๒๖	๙	๓๖๑	๕๒	๑๔๐,๐๐๒
แพร่	๑๖	๗	๑๕๙	๔๒	๓,๐๐๐
๒๕๖๗	**๒๗๙**	**๖๔**	**๒,๖๒๑**	**๓๓๑**	**๑๗๒,๖๐๕,๔๐๔.๘๐**
เชียงราย	๑๐๖	๒๖	๑,๓๕๔	๑๓๗	๗๑๒,๖๓๑.๒๐
น่าน	๘๒	๒๐	๓๒๖	๗๖	๐
พะเยา	๕๖	๑๐	๕๕๙	๖๐	๑๗๑,๘๙๒,๗๗๓.๖๐
แพร่	๓๕	๘	๓๘๒	๕๘	๐
๒๕๖๘	**๔๐๔**	**๖๑**	**๓,๑๓๐**	**๓๕๑**	**๑๓,๐๔๗,๒๖๐.๐๐**
เชียงราย	๒๓๗	๒๔	๑,๒๑๖	๑๒๐	๑,๙๖๘,๐๐๐
น่าน	๘๑	๒๐	๗๔๑	๙๘	๑๐,๐๗๙,๐๐๐
พะเยา	๕๖	๙	๗๑๕	๖๖	๑,๐๐๐,๒๖๐
แพร่	๓๐	๘	๔๕๘	๖๗	๐

ที่มา : ระบบข้อมูลสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จากข้อมูล พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแนวโน้มการเกิดวาตภัยและมูลค่าความเสียหายเพิ่มขึ้น ในภาพรวมการเกิดวาตภัยเพิ่มขึ้นจาก ๓๑๘ ครั้ง เป็น ๔๐๔ ครั้ง ส่งผลให้ในปี ๒๕๖๘ เกิดมูลค่าความเสียหาย จำนวน ๑๓,๐๔๗,๒๖๐ บาท และเมื่อจำแนกรายพื้นที่ พบว่า จังหวัดเชียงรายเป็นพื้นที่ที่เผชิญวิกฤตวาตภัยรุนแรงที่สุดในทุกมิติ ทั้งในแง่จำนวนครั้งที่เกิดในปี ๒๕๖๘ มีความถี่ที่สูงสุด ๒๓๗ ครั้ง รวมถึงจำนวนหมู่บ้านและตำบลที่ได้รับผลกระทบเป็นวงกว้างที่สุดในกลุ่มจังหวัด รองลงมาคือจังหวัดพะเยาที่ได้รับความเสียหายเชิงโครงสร้างเด่นชัด ขณะที่จังหวัดน่านและแพร่แม้จะมีจำนวนหมู่บ้านประสบภัยจำนวนมากแต่มูลค่าความเสียหายน้อย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสภาพอากาศที่แปรปรวนสร้างความเสี่ยงต่อชีวิต ทรัพย์สิน ดังนั้นกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงต้องมุ่งยกระดับระบบเฝ้าระวังและการกระจายข้อมูลในการแจ้งเตือนล่วงหน้าให้ทั่วถึงทุกระดับชุมชน รวมทั้งเร่งตรวจสอบโครงสร้างพื้นฐานและบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมสิ่งปลูกสร้าง ป้ายโฆษณา และบ้านเรือนให้มีความมั่นคงแข็งแรง พร้อมทั้งบูรณาการร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นและชุมชน ในการตัดแต่งกิ่งไม้ใหญ่ในเขตเมืองและทางสัญจร เพื่อป้องกันการโค่นล้มทับระบบไฟฟ้าสาธารณะ ควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พักพิงชั่วคราวและซักซ้อมแผนอพยพเผชิญเหตุอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ประชาชนจะได้รับการช่วยเหลืออย่างรวดเร็วทันท่วงที

๓.๘) การวิเคราะห์ปัญหาด้านการจัดการขยะ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น มีปริมาณเท่ากับปีที่ผ่านมา มีขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาคิดเป็นร้อยละ ๒๓.๔๒ มีขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๓๕.๗๒ มีขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง ลดลงจากปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๙๑ และมีขยะมูลฝอยตกค้างปริมาณเท่ากับปีที่ผ่านมา

ตารางที่ ๗๓ ปัญหาด้านการจัดการขยะกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๕					พ.ศ. ๒๕๖๖					พ.ศ. ๒๕๖๗				
	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยตกค้าง (ตัน)	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยตกค้าง (ตัน)	ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์ (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดไม่ถูกต้อง (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยตกค้าง (ตัน)
จังหวัดเชียงราย	๙๓๐	๓๐๐	๑๖๐	๔๗๐	๓๕,๐๐๐	๘๗๔	๒๘๐	๑๕๐	๔๔๔	๓๐,๐๐๐	๙๔๐	๕๓๕	๒๖๐	๑๔๕	๓๐,๐๐๐
จังหวัดพะเยา	๒๖๗	๑๖๐	๒๔	๘๓	๑๒,๙๑๐	๒๗๑	๑๓๘	๓๐	๑๐๓	๙,๒๗๕	๒๕๐	๑๒๔	๓๐	๙๖	๙,๒๗๕
จังหวัดแพร่	๓๒๔	๑๔๐	-	๑๘๔	๕๔๕	๓๑๕	๑๒๐	๑๑๐	๘๕	๔๗๗	๒๙๐	๑๐๐	๑๒๑	๖๙	๔๗๗
จังหวัดน่าน	๒๕๘	๑๔๐	๖๐	๕๘	-	๒๖๐	๑๓๙	๖๐	๖๑	๓๐๕	๒๔๐	๑๒๕	๖๔	๕๑	๓๐๕
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๑,๗๗๙	๗๔๐	๒๔๔	๗๙๕	๔๘,๔๕๕	๑,๗๒๐	๖๗๗	๓๕๐	๖๙๓	๔๐,๐๕๗	๑,๗๒๐	๘๘๔	๔๗๕	๓๖๑	๔๐,๐๕๗

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ

สถานการณ์ภาพรวมด้านการจัดการขยะ พบว่า ในปี ๒๕๖๗ ปริมาณขยะที่ถูกนำกลับมาใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๔๒ และขยะที่กำจัดอย่างถูกต้องเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๕.๗๒ ส่งผลให้ขยะที่กำจัดไม่ถูกต้องลดลงถึงร้อยละ ๔๗.๙๑ ขณะที่ปริมาณขยะเกิดใหม่และขยะตกค้างคงที่อยู่ที่ ๔๐,๐๕๗ ตัน เมื่อพิจารณาจำแนกรายพื้นที่ พบว่า จังหวัดเชียงรายมีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นและมีขยะตกค้างสะสมสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด (มีขยะเกิดใหม่ ๙๔๐ ตัน/วัน และขยะตกค้างถึง ๓๐,๐๐๐ ตัน) รองลงมาคือจังหวัดพะเยา น่าน และแพร่ ตามลำดับ แม้ว่าแนวโน้มการกำจัดขยะอย่างถูกต้องและนำกลับมาใช้ประโยชน์จะเพิ่มขึ้นในทุกจังหวัด แต่จำนวนสถิติขยะตกค้างสะสมยังคงสูง กลุ่มจังหวัดจึงยังคงต้องเร่งเพิ่มประสิทธิภาพและขยายขีดความสามารถของระบบกำจัดขยะส่วนปลายทาง และรณรงค์คัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางเพื่อลดภาระขยะสะสมในพื้นที่

๓.๑.๓ ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยได้ขอความอนุเคราะห์จังหวัดภายในกลุ่มจังหวัด แจ้งแบบสำรวจออนไลน์ในประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่กลุ่มจังหวัด ไปยังกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่แต่ละจังหวัด รวมทั้งเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นข้อเสนอในการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ผ่านเวทีการประชุมคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.)กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) ครั้งที่ ๒/๒๕๖๙ ซึ่งกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ประมวลสรุปปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ดังนี้

ตารางที่ ๓๔ สรุปประเด็นปัญหาและความต้องการในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ลำดับ	ประเด็นปัญหาสำคัญ	ความต้องการแก้ไขปัญหา	พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ/ พื้นที่สำคัญ
๑.	วิกฤตฝุ่นควัน PM๒.๕ และมลพิษทางอากาศในฤดูแล้ง ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพของประชาชน	- ลดจำนวนผู้ป่วยจากโรคทางเดินหายใจ - บังคับใช้มาตรการห้ามเผาเด็ดขาด - จัดตั้งธนาคารชีวมวลรับซื้อฟางข้าว/เปลือกข้าวโพดแทนการเผา - จัดทำห้องปลอดฝุ่นในชุมชน - เพิ่มความเชื่อมั่นภาคการท่องเที่ยวช่วงฤดูแล้ง	ทุกพื้นที่ในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๒.	ปัญหาสาธารณภัย เช่น ดินโคลนถล่มในพื้นที่ลาดชันสูงและภัยธรรมชาติ (อุทกภัย ภัยแล้ง) เนื่องจากภูมิประเทศภูเขาสูง และการตัดไม้ทำลายป่า ทำให้เกิดความเสียหายรุนแรงต่อชีวิต ทรัพย์สิน และตัดขาดเส้นทางคมนาคม	- จัดตั้งระบบเตือนภัยล่วงหน้าในชุมชน (Early Warning System) - ตรวจวัดน้ำฝน/ความชื้นดิน - ซักซ้อมแผนอพยพประจำปี	จ.เชียงราย (อ.แม่ฟ้าหลวง, อ.แม่สาย, อ.เชียงของ), จ.แพร่ (อ.ร้องกวาง, อ.ลอง, อ.วังชิ้น), จ.น่าน (อ.บ่อเกลือ, อ.ปัว)
๓.	ข้อจำกัดของโครงข่ายคมนาคมสายรองและบริการโลจิสติกส์การค้า การลงทุน และภาคการท่องเที่ยว เนื่องจากเส้นทางคมนาคมขนส่งสายรองที่เชื่อมต่อระหว่างแหล่งท่องเที่ยวและจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้าไปยังพื้นที่รอบนอกยังไม่สมบูรณ์และชำรุดจากการบรรทุกหนัก ทำให้ต้นทุนโลจิสติกส์สูงและเป็นอุปสรรคต่อการกระจายนักท่องเที่ยว	- ปรับปรุงขยายช่องจราจรทางหลวงสายรองเชื่อมต่อสถานีรถไฟทางคู่เด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ - จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าชุมชน - พัฒนาทักษะแรงงานฝีมือและแรงงานทักษะสูง (Upskill/Reskill) ให้สอดคล้องกับความต้องการของระบบเศรษฐกิจเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน - ส่งเสริมการต่อยอดภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อสร้างอัตลักษณ์การท่องเที่ยว - ยกระดับสมรรถนะบุคลากรภาคบริการให้มีมาตรฐาน	- เส้นทางสายรองเชื่อมต่อด่านชายแดนและระบบราง (อ.เชียงของ เชื่อมสู่ พะเยา แพร่ และน่าน) - ทุกพื้นที่ในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

ลำดับ	ประเด็นปัญหาสำคัญ	ความต้องการแก้ไขปัญหา	พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ/ พื้นที่สำคัญ
	อีกทั้งภาคการท่องเที่ยวเกิดผลกระทบจากฝุ่นควัน PM ๒.๕ และความเสี่ยงอุทกภัย รวมทั้งการขาดอัตลักษณ์และการตลาดที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	- สร้างกลไกการตลาด/ประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างต่อเนื่องเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัด - มีระบบจัดการมลพิษฝุ่นควันและแผนเผชิญเหตุอุทกภัยพร้อมกลไกเยียวยาผู้ประกอบการที่รวดเร็ว	
๔.	ปัญหาการบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ และปัญหาหน้าดินเปิดเสื่อมโทรม	- ส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านการปลูกพืชไร่เชิงเดี่ยวไปสู่ระบบวนเกษตร หรือการปลูกไม้ผลมูลค่าสูงร่วมกับไม้ป่า - ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพและการไถกลบตอซังเพื่อเพิ่มสารอินทรีย์วัตถุและลดความเป็นกรดของดิน - เร่งรัดโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) เพื่อให้เกษตรกรมีสิทธิทำกินอย่างถูกต้องและจูงใจในการบำรุงรักษาดิน	จ.น่าน (อ.ปัว, อ.บ่อเกลือ) จ.เชียงราย (พื้นที่ภูเขารอบนอก)
๕.	ปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้งและโครงสร้างชลประทานไม่ทั่วถึงและข้อจำกัดภาคการผลิตของเกษตรกร - เนื่องจากเกษตรกรขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค - ต้นทุนการผลิตสูงจากการพึ่งพาเครื่องจักรกล ปุ๋ยเคมี - เกษตรกรขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ทำให้ขาดอำนาจต่อรองราคาและขาดการแปรรูปเพิ่มมูลค่า	- กระจายแหล่งน้ำให้ทั่วถึงพื้นที่เกษตรกรรมนอกเขตชลประทานเพื่อรองรับการผลิตหน้าแล้ง - ก่อสร้างระบบกระจายน้ำพลังงานแสงอาทิตย์จากแหล่งน้ำธรรมชาติ - ส่งเสริมการทำสระน้ำประจำไร่นา - ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและเครื่องจักรกลเกษตรแม่นยำเพื่อลดต้นทุน - ถ่ายทอดองค์ความรู้การแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม - ปรับเปลี่ยนแผนการเพาะปลูกสู่พืชใช้น้ำน้อยมูลค่าสูงแทนการทำนาปรัง - สนับสนุนการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ที่เข้มแข็งเพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองราคา - ควบคุมและลดการใช้สารเคมีเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค - พัฒนาช่องทางการตลาดสมัยใหม่	จ.เชียงราย: ๑๔ อำเภอเสี่ยงแล้ง (กระจุกตัวในพื้นที่เกษตรกรรมรอบนอก) จ.น่าน: พื้นที่ลาดชันสูงและนอกเขตชลประทานทั้งหมด จ.พะเยา: พื้นที่เกษตรบนที่สูงนอกเขตประปาหลัก เช่น อ.เชียงม่วน, อ.ปง, อ.ภูซาง จ.แพร่: พื้นที่ลุ่มน้ำยมตอนบนและเขตแล้งซ้ำซากนอกฝายแม่ยม เช่น อ.สอง, อ.ร้องกวาง, อ.วังชิ้น

ลำดับ	ประเด็นปัญหาสำคัญ	ความต้องการแก้ไขปัญหา	พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ/ พื้นที่สำคัญ
๖.	ปัญหาประชากรผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงสูง (Care Plan) เนื่องจาก จำนวนประชากรรวมลดลง จากค่านิยมไม่มีบุตร และจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้น	- มีมาตรการ/แผนงานรองรับการก้าวสู่สังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์ - พัฒนาระบบ การแพทย์ทางไกลเชื่อมโยง รพ.สต. กับโรงพยาบาลศูนย์ เพื่อลดภาระการเดินทางของผู้สูงอายุ - ส่งเสริมการตั้งกลุ่มนันทนาการบำบัดในระดับตำบล เพื่อคัดกรองและประเมินสุขภาพจิตคนในชุมชน	จ.แพร่ (ทุกอำเภอ) จ.เชียงราย (อ.เมือง, อ.พาน, อ.แม่จัน) จ.พะเยา (อ.เชียงม่วน, อ.ปง) จ.น่าน (อ.บ่อเกลือ, อ.ปัว, อ.เฉลิมพระเกียรติ):
๗.	ปัญหายาเสพติดและการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย ส่งผลกระทบต่อระบบรักษาความปลอดภัยและความเชื่อมั่นด้านการค้าการลงทุน	- สกัดกั้นยาเสพติดและแรงงานเถื่อนตามแนวชายแดน เพื่อความปลอดภัยในการค้าและการลงทุน เช่น ติดตั้งระบบกล้องวงจรปิด AI ตรวจสอบใบหน้า/ทะเบียนรถยนต์ ณ จุดผ่านแดน และเพิ่มจุดตรวจร่วมบนเส้นทางสายรอง เป็นต้น	จ.เชียงราย (อ.แม่สาย, อ.เชียงของ, อ.เชียงแสน), จ.น่าน (อ.เฉลิมพระเกียรติ)
๘.	ปัญหาความยากจน และหนี้สินครัวเรือนสูง	- ยกระดับรายได้ครัวเรือน และปรับโครงสร้างหนี้ภาคครัวเรือน	จ.เชียงราย (พื้นที่เกษตรนอกเขตเมือง) จ.น่าน (อ.บ่อเกลือ, อ.แม่จริม, อ.ท่าวังผา)
๙.	ปัญหาแรงงานนอกระบบและภาวะสมองไหล	- ดึงดูดคนรุ่นใหม่ให้กลับมาพัฒนาท้องถิ่น - เพิ่มความมั่นคงทางรายได้/สวัสดิการให้แรงงานในพื้นที่ - บูรณาการร่วมกับสถาบันการศึกษาจัดหลักสูตรระยะสั้นเพื่อยกระดับทักษะ (Upskill/Reskill) สู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล	ชุมชนเกษตรกรรมและท้องถิ่นห่างไกล ทั่วทั้ง ๔ จังหวัด
๑๐.	การปนเปื้อนสารหนูในแหล่งน้ำธรรมชาติเกินมาตรฐาน ส่งผลให้ประชากรในพื้นที่ได้รับความเสี่ยงจากการบริโภคน้ำที่มีสารพิษตกค้างสะสมในร่างกายระยะยาว	- ประชากรกลุ่มเสี่ยงและชุมชนริมน้ำได้รับน้ำอุปโภคบริโภคที่ได้มาตรฐานความปลอดภัย	จ.เชียงราย โดยเฉพาะพื้นที่ริมน้ำใน อ.เชียงแสน

จากการรวบรวมปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถประมวลและวิเคราะห์ประเด็นปัญหาและความต้องการที่สำคัญของพื้นที่ ดังนี้

๑. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม เนื่องจากพื้นที่สูญเสียความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศป่าต้นน้ำ ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การเกิดไฟป่า และพฤติกรรมการบุกรุกขยายเขตทำกินแปรสภาพป่าสงวนแห่งชาติเพื่อทำเกษตรเคมีเชิงเดี่ยว เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ บนพื้นที่ลาดชันสูงโดยใช้พื้นที่ไม่ถูกหลักวิชาการ ปัญหานี้ส่งผลให้ผิวหน้าดินสูญเสียความชุ่มชื้น ปริมาณน้ำในดินและผิวดินรวมถึงความชุ่มชื้นในอากาศลดลงเมื่อเข้าสู่ฤดูฝน โครงสร้างหน้าดินที่เปิดโล่งจะถูกชะล้างพังทลายสูง ดินขาดสารอินทรีย์วัตถุ และมีสภาพเป็นกรดรุนแรงจากการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี และยาฆ่าแมลง นอกจากนั้น เกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดกรรมสิทธิ์และเอกสารสิทธิ์ทำกิน จึงขาดแรงจูงใจในการบำรุงรักษาหน้าดินระยะยาว โดยพื้นที่ที่แบกรับความเสี่ยงดังกล่าว ได้แก่ จังหวัดน่าน ซึ่งมีพื้นที่ป่าสงวนหนาแน่นที่สุดถึง ๖.๔๙ ล้านไร่ (โดยเฉพาะใน อ.ปัว, อ.บ่อเกลือ, อ.สองแคว) และจังหวัดเชียงราย ในพื้นที่ป่าถูกแปรสภาพรอบนอก ซึ่งส่งผลให้เชียงรายมีสัดส่วนป่าไม้เหลืออยู่จริงน้อยที่สุดในกลุ่มจังหวัดเพียงร้อยละ ๓๙.๑๘

ความเสื่อมโทรมของป่าไม้และที่ดินดังกล่าว เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาหมอกควัน ไฟป่า และฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM ๒.๕) ในช่วงต้นปีระหว่างเดือนมกราคม - เมษายน ซึ่งทวีความรุนแรงขึ้นจากการเผาพื้นที่ป่าและการเผาเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเชิงเดี่ยว เช่น เปลือกข้าวโพดและฟางข้าว รวมทั้งปัญหาหมอกควันข้ามพรมแดนจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีการเผาในที่โล่งเพื่อทำเกษตรกรรมเชิงเดี่ยวพัดเข้ามาสมทบ โดยมลพิษทางอากาศนี้จะถูกกักเก็บไว้ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นแอ่งกระทะหุบเขา ส่งผลให้อัตราการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากโรคระบบทางเดินหายใจของประชาชนเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวยกเลิกการเดินทางในห้วงเวลาเกิดปัญหาหมอกควัน ส่งผลให้รายได้ภาคบริการและโรงแรมหดตัวลง สะท้อนให้เห็นว่าปัญหาการทำลายทรัพยากรธรรมชาติได้สร้างความเสียหายต่อประชาชนและระบบเศรษฐกิจฐานรากครอบคลุมทั้ง ๔ จังหวัด (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) จึงนำไปสู่ความต้องการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนของประชาชนในทุกพื้นที่ โดยควรมุ่งเน้นการหยุดทำลายป่าต้นน้ำ ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของดิน และการควบคุมมลพิษหมอกควันไฟป่า ผ่านการส่งเสริมให้เกษตรกรลดการใช้สารเคมีและเปลี่ยนมาใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพทดแทน ตลอดจนส่งเสริมการปรับเปลี่ยนการทำเกษตรเชิงเดี่ยวไปสู่ระบบวนเกษตร ปลูกไม้ผลมูลค่าสูงร่วมกับไม้ป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและความชุ่มชื้นในอากาศ ควบคู่ไปกับการเร่งรัดโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) เพื่อให้สิทธิทำกินอย่างถูกต้องและสร้างแรงจูงใจให้ชุมชนร่วมปกป้องผืนป่า บำรุงรักษาหน้าดิน และลดการเผาในที่โล่งเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒. ปัญหาสาธารณภัย เช่น ดินโคลนถล่มในพื้นที่ลาดชันสูงและภัยธรรมชาติ (อุทกภัย ภัยแล้ง) เนื่องจากสภาพภูมิประเทศของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ส่วนใหญ่ที่มีลักษณะอยู่ติดกับทิวเขาสูงชันสลับซับซ้อนและเป็นพื้นที่ป่า ซึ่งปัจจุบันตกอยู่ในภาวะเสื่อมโทรมจากการตัดไม้ทำลายป่า ไฟป่า และการบุกรุกทำเกษตรกรรมบนพื้นที่สูง จึงก่อให้เกิดความเสี่ยงสูงจากวาตภัย หมอกควันไฟป่า ภัยดินโคลนถล่ม และปัญหาอุทกภัย น้ำป่าไหลหลากที่ทวีความรุนแรงและเกิดถี่ขึ้นอย่างเด่นชัดในฤดูฝน โดยเฉพาะในพื้นที่เสี่ยงภัยสูงของจังหวัดเชียงราย รวมถึงปัญหาน้ำท่วมฉับพลันและน้ำท่วมขังในพื้นที่หุบเขาและแอ่งกระทะ (อ.แม่ฟ้าหลวง, อ.แม่สาย, อ.เชียงของ, อ.เทิง), จังหวัดแพร่ ในพื้นที่ราบลุ่มทางน้ำหลากริมแม่น้ำยมเสี่ยงภัยปานกลาง (อ.สอง, อ.ร้องกวาง, อ.ลอง, อ.สูงเม่น, อ.เมืองแพร่, อ.วังชิ้น) และจังหวัดน่าน (อ.บ่อเกลือ, อ.ปัว, อ.เฉลิมพระเกียรติ)

ปัญหาอุทกภัยและดินถล่มส่งผลกระทบโดยตรงต่อผู้ประสบภัยทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน ทำลายพื้นที่หน้าดินเกษตรกรรม โครงสร้างพื้นฐาน ที่พัก และแหล่งท่องเที่ยว และเมื่อเข้าสู่ช่วงฤดูแล้ง พื้นที่ส่วนใหญ่ต้องเผชิญกับวิกฤตภัยแล้งซ้ำซาก เนื่องจากทำเลพื้นที่ตั้งอยู่นอกเขตชลประทานและขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานในการกักเก็บน้ำดิบ โดยเฉพาะในจังหวัดแพร่ที่ขาดแคลนอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ในลุ่มน้ำยม และพื้นที่เกษตรกรรมบนที่สูงนอกเขตประปาหลักในจังหวัดพะเยา (อ.เชียงม่วน, อ.ปง, อ.ภูซาง) รวมถึงจังหวัดน่าน ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรกรรม พืชผลทางการเกษตรได้รับความเสียหาย และทำให้แรงงานขาดรายได้จนเกิดปัญหาความยากจน สภาพความแห้งแล้งยังสะสมให้

เกิดหมอกควันไฟป่า ซึ่งสร้างผลกระทบเชิงโครงสร้างต่อประชาชนและระบบเศรษฐกิจฐานรากครอบคลุมทั้ง ๔ จังหวัด (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) สถานการณ์ความเสียหายจากปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง และดินถล่ม นำไปสู่ความต้องการแก้ไขปัญหาเชิงบูรณาการอย่างเร่งด่วนของประชาชนในทุกพื้นที่ โดยควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างและจัดตั้งระบบเตือนภัยล่วงหน้าในชุมชน (Community Early Warning System) ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อป้องกันความสูญเสียผ่านการติดตั้งเครื่องมือตรวจวัดปริมาณน้ำฝนและระดับความชื้นในชั้นดินอัตโนมัติ เพื่อแจ้งเตือนภัยน้ำป่าและอพยพคนได้ทันท่วงที พร้อมทั้งจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือและครุภัณฑ์บรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อม ครบถ้วน และเพียงพอต่อการปฏิบัติงานในยามฉุกเฉิน นอกจากนี้ ชุมชนยังมีความต้องการให้ภาครัฐเร่งจัดทำแนวป้องกันตลิ่งเพื่อป้องกันการกัดเซาะตลิ่งพังทลายและกระแสน้ำท่วมกัดเซาะหน้าดินในฤดูน้ำหลาก ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบบกระจายน้ำ ขุดลอกแหล่งน้ำชุมชน และส่งเสริมสระน้ำประจำไร่นาเพื่อกักเก็บน้ำฝนไว้ใช้บรรเทาภัยแล้ง ตลอดจนร่วมมือจัดทำผังชักซ้อมแผนเผชิญเหตุและแผนอพยพชุมชนประจำปี เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันและลดความเสี่ยงทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน

๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีปัญหาความไม่สมดุลของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ซึ่งระบบคมนาคมขนส่งบนทางหลวงสายรองบางจุดยังไม่สมบูรณ์ มีลักษณะคับแคบ ชำรุดเสียหายจากการบรรทุกหนัก และยังขาดศูนย์กระจายสินค้าชุมชนที่มีมาตรฐาน ส่งผลให้ต้นทุนโลจิสติกส์การขนส่งสินค้าชายแดนสูงขึ้นและส่งผลให้สินค้าเสี่ยงต่อความเสียหาย ซึ่งเป็นข้อจำกัดในมิติการลงทุน อีกทั้งในพื้นที่มีจำนวนแรงงานที่ลดลงรวดเร็วกว่าภูมิภาคอื่น อันเกิดจากภาวะสมองไหลที่คนรุ่นใหม่ย้ายถิ่นฐาน ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่จะเข้ามาตั้งฐานการผลิตหรือโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่เพราะขาดแคลนทั้งแรงงานฝีมือและแรงงานทักษะสูง นอกจากนั้น ระบบคมนาคมสายรองและการขาดประสิทธิภาพของรถสาธารณะ ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤตมลพิษทางอากาศฝุ่นควัน PM ๒.๕ ในช่วงต้นปี (มกราคม - เมษายน) ทำให้นักท่องเที่ยวยกเลิกการเดินทางในช่วงเวลาดังกล่าว อีกทั้งความเสี่ยงจากการเกิดอุทกภัย ที่อาจทำลายที่พักและแหล่งท่องเที่ยวจนผู้ประกอบการต้องแบกรับต้นทุนฟื้นฟูสูง ปัญหาดังกล่าวจึงต้องการให้ภาครัฐเร่งปรับปรุงขยายช่องจราจรทางหลวงสายรองเพื่อเตรียมความพร้อมในการเชื่อมต่อระบบรางรองรับสถานีรถไฟทางคู่เด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ จัดตั้งศูนย์กระจายสินค้าชุมชน ยกระดับทักษะแรงงานฝีมือ (Upskill/Reskill) เพื่อจูงใจนักลงทุน ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ทั้งการสร้างแผนเผชิญเหตุและกลไกเยียวยาภัยพิบัติที่รวดเร็ว การส่งเสริมอัตลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่น การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรภาคบริการ และการควบคุมราคาสินค้าช่วงไฮซีซั่น เพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและรายได้ในพื้นที่

๔. ปัญหาด้านการเกษตรและทรัพยากรน้ำ เนื่องจากข้อจำกัดด้านปัจจัยการผลิตทางธรรมชาติ พฤติกรรมการทำเกษตรกรรมในพื้นที่ และระบบชลประทานและโครงสร้างพื้นฐานแหล่งน้ำกระจายตัวไม่ทั่วถึงและไม่ครอบคลุมพื้นที่รอบนอก แม้ว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จะเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญระดับประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดแพร่ที่ประสบปัญหาจากการไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือเขื่อนขนาดใหญ่บริเวณต้นน้ำยม ส่งผลให้เกิดน้ำไหลหลากท่วมในฤดูฝนและแห้งขอดในฤดูแล้ง ขณะที่จังหวัดน่านมีพื้นที่ชลประทานน้อยที่สุดเพียง ๑.๑ แสนไร่ และจังหวัดพะเยามีพื้นที่ลาดชันสูงนอกเขตชลประทานเป็นจำนวนมาก ข้อจำกัดด้านการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรกรรมในฤดูแล้งได้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเพาะปลูกของเกษตรกรในพื้นที่ โดยการใช้เครื่องจักรกล สารเคมี ปุ๋ยเคมี และยาฆ่าแมลงเพื่อเร่งผลผลิต ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และทำให้ผลผลิตทางการเกษตรมีสารพิษตกค้างปนเปื้อนส่งผลต่อสุขภาพผู้บริโภค นอกจากนั้น ยังเกิดข้อจำกัดด้านกลไกตลาด เนื่องจากเกษตรกรยังขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ส่งผลให้ประสบภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่าย ขาดอำนาจในการต่อรองราคาผลผลิตกับพ่อค้าคนกลาง ประกอบกับสินค้าเกษตรยังขาดการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าและการทำตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเกษตรกรทั้ง ๔ จังหวัด เช่น จังหวัดเชียงราย ในพื้นที่ ๑๔ อำเภอที่เคยประกาศเขตภัยแล้งวิกฤตและพื้นที่เกษตรเคมีรอบนอก จังหวัดน่าน ในบริเวณพื้นที่ลาดชันสูงและชุมชนเกษตรกรนอกเขตชลประทานทั้งหมด จังหวัดพะเยา ในพื้นที่เกษตรกรรมบนที่สูงนอกเขตระบบประปาหลัก (อ.เชียงม่วน, อ.ปง, อ.ภูซาง) และ จังหวัดแพร่ ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำยมตอนบนและชุมชนนอกเขตจัดการฝายแม่ยม (อ.สอง, อ.ร้องกวาง, อ.วังชิ้น)

จากปัญหาดังกล่าว ในพื้นที่จึงมีความต้องการแก้ไขปัญหา โดยควรมุ่งเน้นการปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานและการยกระดับขีดความสามารถภาคการผลิต ผ่านการกระจายแหล่งน้ำดิบให้ทั่วถึงนอกเขตชลประทาน ก่อสร้างระบบกระจายน้ำพลังงานแสงอาทิตย์ขยายจากแหล่งน้ำธรรมชาติ ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำโดยชุมชนและการขุดสระน้ำประจำไร่นาเพื่อกักเก็บน้ำฝนไว้ใช้ในระดับครัวเรือนช่วงฤดูแล้ง ควบคู่ไปกับการปรับแผนเพาะปลูกไปสู่พืชใช้น้ำน้อยมูลค่าสูงแทนการทำนาปรัง และในภาคการผลิตต้องการให้ส่งเสริมมาตรการลดต้นทุนการผลิตด้วยเกษตรอินทรีย์ ปุ๋ยหมักชีวภาพ และเกษตรกรรมแม่นยำ (Smart Farming) ถ่ายทอดองค์ความรู้เทคโนโลยีแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม สนับสนุนความเข้มแข็งในการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์การเกษตรเพื่อสร้างอำนาจต่อรองราคา และพัฒนาช่องทางการตลาดสมัยใหม่เพื่อสร้างความมั่นคงทางรายได้

๕. ปัญหาด้านสังคม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเร็วกว่าภูมิภาคอื่นในประเทศ ประกอบกับอัตราประชากรรวมลดลงร้อยละ ๐.๔๓ จากค่านิยมการไม่มีบุตรและค่าครองชีพที่สวนทางกับโครงสร้างรายได้ จึงส่งผลกระทบหลายด้าน เช่น **มิติแรงงาน** ซึ่งตลาดแรงงานในท้องถิ่นมีความเหลื่อมล้ำสูง เนื่องจากประชากรวัยแรงงานส่วนใหญ่อยู่ในระบบ "แรงงานนอกระบบ" ซึ่งสูงกว่าแรงงานในระบบ ทำให้ขาดความมั่นคงทางรายได้และไม่มีสวัสดิการรองรับ และเกิดภาวะสมองไหลเมื่อคนรุ่นใหม่และวัยแรงงานทักษะสูงย้ายถิ่นฐานออกไปทำงานในเมืองใหญ่หรือต่างภูมิภาค เนื่องจากโครงสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่รองรับ การอพยพของคนหนุ่มสาวส่งผลให้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ในชนบทถูกทอดทิ้งให้อยู่ตามลำพัง เกิดปัญหาสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจ ขาดแคลนรายได้จุนเจือ และทำให้จำนวนผู้สูงอายุติดบ้าน/ติดเตียงในภาวะพึ่งพิง (Care Plan) เพิ่มขึ้น ๑๕,๒๒๙ คน สร้างภาระทางการคลังแก่ระบบสาธารณสุขท้องถิ่นเพิ่มขึ้น **ปัญหาความยากจนและภาวะหนี้สินครัวเรือน** ซึ่งส่วนใหญ่ คือ หนี้อุปโภคบริโภคและการกู้ยืมทำเกษตรกรรม ทำให้ภาคครัวเรือนตกอยู่ในภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่าย ขาดเงินออม และส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงคุณภาพชีวิต รวมถึงเกิดปัญหาคุณภาพการศึกษาที่ไม่เท่าเทียม และการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ไม่ทั่วถึงในพื้นที่ห่างไกล ทุรกันดาร และบริเวณแนวตะเข็บชายแดน

ทั้งนี้ ประชาชนได้รับผลกระทบทั้ง ๔ จังหวัด โดยจังหวัดแพร่มีสัดส่วนความหนาแน่นของผู้สูงอายุสูงที่สุด จังหวัดเชียงราย มีจำนวนผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงสูงที่สุดถึง ๕,๗๙๙ คน และมีคนจนกระจุกตัวหนาแน่นในพื้นที่เกษตรนอกเขตเมือง จังหวัดพะเยา มีจำนวนผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงสูงเป็นอันดับสอง ๔,๕๙๖ คน (โดยเฉพาะใน อ.เชียงม่วน, อ.ปง) และ จังหวัดน่าน เผชิญความยากลำบากสูงสุดในการเข้าถึงบริการของภาครัฐ โดยมีครัวเรือนเกษตรยากจนบนพื้นที่สูงและผู้สูงอายุภาวะพึ่งพิงบนเขาสูง ๑,๖๘๔ คน กระจายตัวในพื้นที่ห่างไกล (อ.บ่อเกลือ, อ.ปัว, อ.เฉลิมพระเกียรติ, อ.แม่จริม, อ.ท่าวังผา) จากสถานการณ์ดังกล่าวจึงมีความต้องการแก้ไขปัญหาโดยควรมุ่งเน้นการวางมาตรการและแผนงานรองรับสังคมสูงวัยโดยสมบูรณ์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตและโครงสร้างแรงงาน ผ่านการพัฒนาระบบการแพทย์ทางไกล เชื่อมโยง รพ.สต. บนพื้นที่สูง เพื่อลดอุปสรรคการเดินทาง การขยายงบประมาณอุดหนุนชุดสิทธิประโยชน์ Care Plan และจัดตั้งกลุ่มนันทนาการบำบัดระดับตำบลเพื่อคัดกรองสุขภาพจิต ในมิติเศรษฐกิจต้องการการยกระดับรายได้รายครัวเรือน ปรับโครงสร้างหนี้และแก้ไขหนี้นอกระบบผ่านกองทุนหมุนเวียนระดับตำบลร่วมกับธนาคารรัฐ รวมถึงความต้องการดึงดูดคนรุ่นใหม่ให้กลับมาพัฒนาท้องถิ่นด้วยการจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะสตาร์ทอัพชุมชน ร่วมมือกับสถาบันการศึกษาเพื่อจัดหลักสูตรระยะสั้นยกระดับทักษะแรงงาน (Upskill/Reskill) สู่การเป็นผู้ประกอบการดิจิทัล และผลักดันแรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมมาตรา ๔๐ เพื่อสร้างสวัสดิการที่มั่นคงและยั่งยืนให้กับประชากรทุกกลุ่ม

๖. ปัญหายาเสพติดและการลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมายตามแนวชายแดน เป็นภัยคุกคามด้านความมั่นคงที่เชื่อมโยงและส่งผลกระทบต่อเนื่องกันในทุกมิติ โดยเริ่มจากข้อจำกัดเชิงพื้นที่ของจังหวัดเชียงรายในเขตอำเภอหน้าด่านสำคัญ เช่น อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงของ อำเภอเชียงแสน และจังหวัดน่านบริเวณ อำเภอเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งมีแนวตะเข็บชายแดนและช่องทางธรรมชาติเอื้อต่อการลักลอบค้ายาเสพติดและการเข้าเมืองผิดกฎหมายของแรงงานต่างด้าว ปัญหาความเปราะบางบริเวณหน้าด่านจึงส่งผลกระทบต่อระบบรักษาความปลอดภัย ความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของชุมชน และลดทอนความเชื่อมั่นของนักลงทุน รวมถึงภาคการค้าต่างประเทศในการใช้ประโยชน์จากระเบียงเศรษฐกิจ NSEC จากสถานการณ์ดังกล่าวนำไปสู่ความต้องการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนของชุมชนและผู้ประกอบการ จึงควรมุ่งเน้นการสกัดกั้นยาเสพติดและแรงงานเถื่อน

ตามแนวชายแดน เพื่อความปลอดภัยในการค้าและการลงทุน ผ่านการยกระดับระบบสนับสนุนเชิงเทคโนโลยีและการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มข้น เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด AI ตรวจสอบใบหน้าและทะเบียนรถยนต์ ณ จุดผ่านแดน ควบคู่ไปกับการเพิ่มด่านตรวจร่วมบนเส้นทางสายรองเพื่อสกัดกั้นภัยดังกล่าว ซึ่งจะช่วยปกป้องประชากรที่ได้รับผลกระทบครอบคลุมทั้ง ๔ จังหวัด

๗. ปัญหาการปนเปื้อนสารหนูในแหล่งน้ำธรรมชาติเกินมาตรฐาน เนื่องจากสภาพทางกายภาพของแหล่งน้ำดิบและผิวดินธรรมชาติที่มีการตรวจพบสารหนูสะสมปนเปื้อนเกินค่ามาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้ คือ ๐.๐๑ มิลลิกรัมต่อลิตร ซึ่งปัญหามลพิษทางน้ำนี้ส่งผลกระทบโดยตรงต่อสุขภาพประชากร โดยเฉพาะในพื้นที่เกษตรกรรมและชุมชนริมน้ำลุ่มน้ำโขงรวมถึงลุ่มน้ำสาขาในเขต อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นพื้นที่เป้าหมายวิกฤตเนื่องจากประชาชนจำเป็นต้องนำน้ำดิบที่มีการปนเปื้อนดังกล่าวมาผลิตเป็นน้ำประปาหมู่บ้านเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคประจำวัน จึงมีความเสี่ยงที่จะเกิดการสะสมสารพิษตกค้างในร่างกายระยะยาวได้ จึงนำไปสู่ความต้องการแก้ไขปัญหาของประชากรกลุ่มเสี่ยงและชุมชนรอบลุ่มน้ำ เพื่อให้สามารถเข้าถึงน้ำอุปโภคบริโภคที่ได้มาตรฐานและมีความปลอดภัยสูง โดยมีความต้องการให้ภาครัฐเร่งรัดในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เช่น การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานระบบประปาหมู่บ้าน ด้วยการติดตั้งเทคโนโลยีระบบกรองและดูดซับสารหนู ควบคู่ไปกับการจัดโปรแกรมคัดกรองตรวจสุขภาพเพื่อเฝ้าระวังและตรวจหาสารพิษตกค้างในปัสสาวะของประชากรกลุ่มเสี่ยงเป็นประจำทุกปี เป็นต้น

๓.๑.๔ ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในช่วงที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาในระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) เป็น “ท่องเที่ยวบนพื้นฐานวัฒนธรรมร่วมสมัย ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตร สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่เศรษฐกิจมั่นคง” โดยมีประเด็นการพัฒนาในการขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่กำหนด ๔ ประเด็นการพัฒนา โดยมี ผลการดำเนินการดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : การท่องเที่ยวสร้างสรรค์

ปัจจัยความสำเร็จ : กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยนำมาเป็นจุดเด่นในการพัฒนาการท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อสร้างและพัฒนาภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ รวมถึงส่งเสริมการตลาด/ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ และเชิงนิเวศ พร้อมทั้งโปรโมทอัตลักษณ์โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	เฉลี่ยร้อยละ
จำนวนผู้เยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ร้อยละ ๒๘	๓,๗๔๔,๙๐๒ คน	๒,๖๒๖,๐๘๘ คน	๘,๕๖๙,๕๘๖ คน	๑๐,๒๐๕,๗๔๑ คน	๑๐,๐๒๙,๒๕๓ คน	๒๗.๙๒

*** หมายเหตุ** เนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน จึงทำให้ตัวชี้วัดไม่บรรลุความสำเร็จตามค่าเป้าหมาย

จากผลการดำเนินงานในประเด็นการขยายตัวของจำนวนผู้เยี่ยมเยือนซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๒๘ เนื่องจากภาคการท่องเที่ยวประสบปัญหาจากวิกฤตฝุ่นควัน PM $_{2.5}$ ในฤดูแล้ง และความเสี่ยงจากอุทกภัยน้ำป่าไหลหลากในฤดูฝนที่ทำลายโครงสร้างพื้นฐานและแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนข้อจำกัดของถนนสายรองที่คับแคบชำรุดและระบบรถสาธารณะที่ขาดประสิทธิภาพ ทำให้การเดินทางเชื่อมโยงเมืองหลักสู่เมืองรองไม่สะดวก อีกทั้งในพื้นที่ยังขาดการตลาดและอัตลักษณ์ที่ดึงดูดใจ มาตรฐานบุคลากร และภาครัฐยังขาดกลไกช่วยเหลือเยียวยาผู้ประกอบการที่รวดเร็วทัน ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นในความปลอดภัยและความคุ้มค่าของการเดินทาง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

ปัจจัยความสำเร็จ : กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ยกระดับมาตรฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่ผลิตสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพสูง พร้อมทั้งส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร โดยใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร เพื่อยกระดับสินค้าพรีเมี่ยมกลุ่มจังหวัด และหรือนำภูมิปัญญาท้องถิ่นประยุกต์ใช้แปรรูปสินค้าเกษตรด้วย

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	เฉลี่ยร้อยละ
อัตราการขยายตัวภาคการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖	๕๑,๖๓๖ ล้านบาท	๔๘,๕๒๒ ล้านบาท	๕๓,๒๑๖ ล้านบาท	๕๘,๘๒๕ ล้านบาท	๖๐,๐๓๔ ล้านบาท	๓.๘๔

*** หมายเหตุ** เนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน จึงทำให้ตัวชี้วัดไม่บรรลุความสำเร็จตามค่าเป้าหมาย

จากผลการดำเนินงานอัตราการขยายตัวภาคการเกษตรต่ำกว่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๑๖ เนื่องจากเกษตรกรเผชิญต้นทุนการผลิตสูงจากการพึ่งพาปุ๋ยและสารเคมีเข้มข้นจนทำให้ผลผลิตปนเปื้อน และเป็นข้อจำกัดในการยกระดับสู่เกษตรอินทรีย์พรีเมี่ยม นอกจากนั้นปัญหาวิกฤตภัยแล้งนอกเขตชลประทานและการชะล้างพังทลายของหน้าดินบนพื้นที่ลาดชันสูง และขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ทำให้ไม่มีอำนาจต่อรองราคากับพ่อค้าคนกลาง ส่งผลให้ประสบภาวะรายได้ไม่ครอบคลุมรายจ่าย และขาดการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีมาแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าและการตลาดอย่างแท้จริง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า

ปัจจัยความสำเร็จ : กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้ส่งเสริมในการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการผลิตและจำหน่ายสินค้าพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุน ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และกลุ่มประเทศ GMS และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก รองรับการเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ให้เป็นระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้าและบริการรวมถึงเส้นทางถนนที่มีมาตรฐานเชื่อมไปยังจุดผ่านแดนและพัฒนาจุดผ่านแดนให้มีมาตรฐาน

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	เฉลี่ยร้อยละ
อัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนในธุรกิจ ด้านการค้า ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๘	๒,๓๙๗,๗๘๐,๙๕๒	๒,๕๑๗,๖๗๐,๐๐๐	๒,๖๔๓,๕๕๓,๕๐๐	๒,๗๗๕,๗๓๑,๑๗๕	๑๕.๗๖

*** หมายเหตุ** เนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน จึงทำให้ตัวชี้วัดไม่บรรลุความสำเร็จตามค่าเป้าหมาย

จากผลการดำเนินงานอัตราการขยายตัวของมูลค่าการลงทุนต่ำกว่าเป้าหมายเฉลี่ยร้อยละ ๒๔ เนื่องจากกลุ่มจังหวัดมีข้อจำกัดของโครงข่ายคมนาคมสายรองที่คับแคบและชำรุดจากการบรรทุกหนัก อีกทั้งยังขาดศูนย์กระจายสินค้าชุมชนที่มีมาตรฐาน ส่งผลให้ต้นทุนโลจิสติกส์การขนส่งสินค้าชายแดนพุ่งสูงขึ้น รวมทั้งเกิดปัญหาวิกฤตแรงงานสมองไหล ซึ่งคนรุ่นใหม่ย้ายถิ่นฐานออกนอกพื้นที่ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในการเข้ามาตั้งฐานการผลิตขนาดใหญ่ เพราะขาดแคลนทั้งแรงงานทักษะสูงและแรงงานฝีมือ และขาดกลไกสกัดกั้นภัยแทรกซ้อนทางกฎหมายตามแนวชายแดนที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ปัจจัยความสำเร็จ : กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ความสำคัญในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุล และการสร้างสังคมและชุมชนที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล โดยการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการสร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน สามารถแก้ไขปัญหาการบุกรุกป่าและรักษาพื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้นด้วยการฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธาร รวมถึงการแก้ไขปัญหามลพิษหมอกควันและไฟป่าจากการเผาในที่โล่งพื้นที่เกษตรและพื้นที่ป่า โดยการนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เกษตรกรพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทั้งในระยะการรณรงค์แก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าในระยะเตรียมความพร้อมและในระยะรับมือสถานการณ์ไฟป่าไปสู่ระยะส่งเสริมการฟื้นฟูพื้นที่ที่ถูกเผาไหม้และพื้นที่เสี่ยง ซึ่งเป็นการบูรณาการจากทุกภาคส่วนในการให้ความร่วมมือและสนับสนุนเพื่อให้การป้องกันและควบคุมปัญหาหมอกควันและไฟป่าให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทันต่อเหตุการณ์และเกิดความยั่งยืนต่อไป

ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	เฉลี่ยร้อยละ
จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี ลดลงร้อยละ ๒๘	๒๔,๖๖๓ จุด	๑๓,๐๓๙ จุด	๑๖,๒๖๕ จุด	๗,๗๙๔ จุด	๑๑,๗๗๕ จุด	-๕.๘๕
จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู การเฝ้าระวัง และเตือนภัยด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๘	๓๒๐ เครือข่าย	๓๗๐ เครือข่าย	๔๘๑ เครือข่าย	๒๘๑ เครือข่าย	๒,๓๘๗ เครือข่าย	๖๕.๒๘

*** หมายเหตุ** เนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน จึงทำให้ตัวชี้วัดไม่บรรลุความสำเร็จตามค่าเป้าหมาย

จากผลการดำเนินงานประเด็นจำนวนเครือข่ายความร่วมมือฯ ที่เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๖๕.๒๘ ซึ่งบรรลุเป้าหมายเกินร้อยละ ๒๘ แต่ผลการดำเนินงานในประเด็นการลดจุดความร้อน (Hot Spot) ที่ต่ำกว่าเป้าหมายโดยลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๕.๘๕ เนื่องจากเครือข่ายภาคประชาชนยังขาดแคลนเครื่องมือ ครุภัณฑ์ดับไฟป่า และอุปกรณ์กู้ภัยที่เพียงพอ อีกทั้งต้องเผชิญอุปสรรคสำคัญจากวิกฤตฝุ่นควัน PM $_{25}$ ข้ามพรมแดนจากประเทศเพื่อนบ้าน พฤติกรรมการเผาเกษตรเชิงเดี่ยวบนพื้นที่ป่าสงวนลาดชันสูง และลักษณะภูมิประเทศที่เป็นแอ่งกระทะหุบเขาที่เอื้อต่อการกักเก็บหมอกควัน

๓.๒ ประเด็นการพัฒนา

๓.๒.๑ บทวิเคราะห์

๓.๒.๑.๑ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจภายนอก

(๑) เศรษฐกิจโลก

ในเดือนตุลาคม ๒๕๖๘ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ คาดการณ์เศรษฐกิจโลกปี ๒๕๖๘ จะขยายตัวร้อยละ ๓.๒ ชะลอตัวลงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๗ ที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๓ โดยปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๐ ในการประมาณการครั้งก่อน (ณ เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๘) เนื่องจากการเจรจาการค้าของสหรัฐอเมริกากับประเทศต่างๆ มีทิศทางดีขึ้น ส่งผลให้ความตึงเครียดทางการค้าลดลง รวมถึงภาคเอกชนสามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็วและมีการเร่งส่งสินค้าไปยังสหรัฐอเมริกาก่อนมาตรการภาษีจะมีผลบังคับใช้ ส่งผลให้ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๘ ยังคงขยายตัว อย่างไรก็ตามการขยายตัวยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในช่วงที่มีการแพร่ระบาดโควิด - 19 ที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๗ และยังคงต้องติดตามสถานการณ์ที่อาจมีผลต่อเศรษฐกิจโลกดังนี้

๑) ความไม่แน่นอนทางนโยบายการค้าและอัตราภาษีที่มีผลบังคับใช้ยังอยู่ในระดับสูงซึ่งอาจส่งผลต่อต้นทุนการผลิตในอนาคต

๒) ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์โลกที่ส่งผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานของโลก ทำให้ราคาสินค้าโภคภัณฑ์สูงขึ้น

๓) เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่เติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้การลงทุนด้าน AI เป็นแรงกระตุ้นสำคัญในการเพิ่มผลิตภาพการผลิตและการเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของโลกในปี ๒๕๖๘ จะอยู่ที่ร้อยละ ๔.๒ ลดลงจากร้อยละ ๕.๘ ในปี ๒๕๖๗ และในปี ๒๕๖๙ จะอยู่ที่ร้อยละ ๓.๗

เมื่อพิจารณาถึงเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญ พบว่า สหรัฐอเมริกา ขยายตัวร้อยละ ๒.๐ ชะลอลงจากร้อยละ ๒.๘ ในปี ๒๕๖๗ เนื่องจากความไม่แน่นอนของนโยบายเศรษฐกิจ โดยเฉพาะมาตรการกีดกันทางการค้าที่ส่งผลต่อต้นทุนการนำเข้าของสินค้า ทำให้กระทบต่อการอุปโภคบริโภคและห่วงโซ่อุปทานภายในประเทศ รวมถึงภาวการณ์ชะลอตัวของการจ้างงาน อย่างไรก็ตาม การนำเข้าและการลงทุนทางธุรกิจที่เพิ่มขึ้นจากการเร่งนำเข้าสินค้าก่อนมาตรการทางภาษีจะมีผลบังคับใช้ รวมถึงการกระตุ้นทางการคลังผ่านร่างกฎหมาย One Big Beautiful Bill Acts (OBBBA) และการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย

เศรษฐกิจกลุ่มยูโรโซน (เยอรมนี ฝรั่งเศส อิตาลี และสเปน) ขยายตัวร้อยละ ๑.๒ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๐.๙ ในปี ๒๕๖๗ เนื่องจากแรงหนุนของการฟื้นตัวของการบริโภคภาคเอกชนจากค่าจ้างแรงงานที่ปรับสูงขึ้นและการกระตุ้นทางการคลัง โดยเฉพาะประเทศเยอรมนี

เศรษฐกิจญี่ปุ่น ขยายตัวร้อยละ ๑.๑ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๖๗ เนื่องจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นตามการปรับขึ้นค่าแรงงาน รวมถึงการลงทุนภาคเอกชนที่สูงขึ้น

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ ๔.๘ ชะลอลงจากร้อยละ ๕.๐ ในปี ๒๕๖๗ เนื่องจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ดีเกินกว่าที่คาดไว้ในช่วงครึ่งปีแรกของปี ๒๕๖๘ รวมถึงอัตราภาษีระหว่างสหรัฐอเมริกากับจีนที่ปรับลดลงอย่างมาก ทำให้แรงขับเคลื่อนด้านการส่งออกสินค้าดีขึ้น ประกอบกับเงินหยวนที่อ่อนค่า อย่างไรก็ตาม แม้การส่งออกสินค้าไปยังสหรัฐอเมริกาจะปรับตัวลดลง แต่ในภาพรวมยังสามารถส่งออกไปยังประเทศอื่นๆ ได้มากขึ้น

เศรษฐกิจอาเซียน ๕ (ประเทศอินโดนิเซีย มาเลเซีย ฟิลิปินส์ ไทย และเวียดนาม) ขยายตัวร้อยละ ๔.๘ ชะลงจากร้อยละ .๐ ในปี ๒๕๖๗ เนื่องจากมีการส่งออกที่ลดลงจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐอเมริกา และการชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกที่ส่งผลต่อการผลิตภาคอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจโดยรวมของอาเซียน ๕ ยังคงเติบโตได้อย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ IMF คาดว่าเศรษฐกิจโลกในปี ๒๕๖๙ จะขยายตัวอยู่ที่ร้อยละ ๓.๑ ชะลอลงจากร้อยละ ๓.๒ ในปี ๒๕๖๘ เนื่องจากต้องเผชิญกับความผันผวนและแนวโน้มที่ยังไม่ชัดเจนของมาตรการทางภาษี ซึ่งอาจจะส่งผลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจ รวมถึงอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูงของหลายประเทศ ทำให้เศรษฐกิจโลกฟื้นตัวได้ไม่มากนัก นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยเสี่ยง ได้แก่

๑) กระแสการลงทุนในเทคโนโลยี AI ที่เพิ่มขึ้นเสี่ยงต่อการเกิดภาวะฟองสบู่ AI ที่จะซ้ำรอยภาวะเศรษฐกิจฟองสบู่ในปี ๒๕๔๓
๒) เศรษฐกิจจีนที่อ่อนแอจากวิกฤตด้านอสังหาริมทรัพย์ที่อาจนำไปสู่ปัญหาหนี้สินและภาวะเงินฝืด รวมถึงการรักษาเสถียรภาพการส่งออกสินค้า
๓) ความเปาะบางด้านการคลัง โดยเฉพาะประเทศที่มีหนี้สินสาธารณะและอัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้น
๔) แรงกดดันต่อความน่าเชื่อถือของสถาบัน โดยเฉพาะธนาคารกลางและสถาบันอิสระต่างๆ ที่จะส่งผลต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงิน

ดังนั้น IMF จึงคาดการณ์ว่า ในปี ๒๕๖๙ เศรษฐกิจ สหรัฐอเมริกา กลุ่มโยโรโซน ญี่ปุ่น จีน และอาเซียน ๕ จะขยายตัวร้อยละ ๒.๑ ๑.๑ ๐.๖ ๔.๒ และ ๔.๑ ตามลำดับ

(๒) เศรษฐกิจการเกษตรโลก

สถานการณ์ด้านราคาสินค้าเกษตรและอาหารในตลาดโลก สะท้อนจากดัชนีราคาอาหารซึ่งจัดทำโดยองค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (Food and Agriculture Organization of the United nations : FAO) พบว่า ดัชนีราคาอาหารเฉลี่ยในปี ๒๕๖๘ (เดือนมกราคม - ตุลาคม ๒๕๖๘) อยู่ที่ระดับ ๑๒๗.๖ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี ๒๕๖๗ ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๒๐.๙ หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๖ โดยกลุ่มสินค้าที่มีราคาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ได้แก่ เนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์นม และน้ำมันพืช ส่วนกลุ่มสินค้าที่มีราคาลดลง ได้แก่ ธัญพืช และน้ำตาล สำหรับรายละเอียดในแต่ละกลุ่มสินค้ามีดังนี้

➢ **ราคาสินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์**เฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยราคาเนื้อสัตว์สุกรเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการนำเข้าทั่วโลกเพิ่มขึ้น หลังจากเยอรมนีได้รับการรับรองสถานะปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยและประเทศคู่ค้ายกเลิกมาตรการห้ามนำเข้า ทำให้ราคาเนื้อสุกรในสหภาพยุโรปปรับตัวสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ช่วงครึ่งหลังของปี ๒๕๖๘ จีนมีความต้องการนำเข้าลดลงหลังการประกาศใช้อัตราภาษีนำเข้าใหม่ ด้านราคาเนื้อวัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการของตลาดโลกอยู่ในระดับสูงโดยเฉพาะจากจีนและสหรัฐอเมริกา ทำให้ราคาเนื้อวัวของออสเตรเลียและบราซิลปรับตัว

สูงขึ้น ขณะที่ปริมาณผลิตสำหรับส่งออกมีจำกัด สำหับราคาเนื้อแกะเพิ่มขึ้น เนื่องการความต้องการนำเข้าทั่วโลกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในสหราชอาณาจักร ไอร์แลนด์เหนือ สหรัฐอเมริกา ตะวันออกกลาง และจีน ส่งผลให้ราคาในโอเชียเนียเพิ่มขึ้น ขณะที่ผลผลิตสำหรับส่งออกของโอเชียเนียมีจำกัด ส่วนราคาเนื้อสัตว์ปีกลดลง เนื่องจากราคาส่งออกของบราซิลลดลง แม้จะมีการประกาศว่าไม่มีโรคระบาดของไข้หวัดนกชนิดรุนแรงในฟาร์มเชิงพาณิชย์ตั้งแต่กลางเดือนมิถุนายน ๒๕๖๘ แต่จีนซึ่งเป็นคู่ค้าหลักยังคงบังคับใช้มาตรการจำกัดการนำเข้า ทำให้ผู้ส่งออกต้องปรับช่องทางจำหน่ายไปยังตลาดที่มีระดับราคาต่ำกว่า

➢ **ราคาสินค้ากลุ่มผลิตภัณฑ์นม**เฉลี่ยเพิ่มขึ้น โดยราคาเนยเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการทั่วโลกเพิ่มขึ้นจากเอเชียและตะวันออกกลาง ขณะที่การผลิตนมในโอเชียเนียและสหภาพยุโรปลดลงตามฤดูกาล และบางพื้นที่ในยุโรปตะวันตกยังคงได้รับผลกระทบจากการระบาดของเชื้อไวรัสบลูทังก์ที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปี ๒๕๖๗ อีกทั้งปริมาณสินค้าคงคลังในออสเตรเลียและสหรัฐอมริกามีปริมาณลดลง ราคาเนยแข็งเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการในการส่งออกเพิ่มขึ้นจากธุรกิจการค้าและบริการด้านอาหาร โดยเฉพาะในเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ขณะที่ปริมาณผลผลิตในโอเชียเนียมีจำกัดในช่วงต้นฤดูกาล ราคานมผงขาดมันเนยเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณการส่งออกที่มีจำกัดในนิวซีแลนด์ และความต้องการจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีอย่างต่อเนื่อง ส่วนราคานมผงลดลง เนื่องจากผู้นำเข้ารายใหญ่มีความต้องการนำเข้าลดลง

➢ **ราคาสินกลุ่มน้ำมันพืชเฉลี่ยเพิ่มขึ้น** โดยราคาน้ำมันปาล์มเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการนำเข้าผลผลิตทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และคาดว่าปริมาณส่งออกจะตึงตัว หลังจากประเทศอินโดเชียซึ่งเป็นผู้ผลิตหลักมีแผนจะเพิ่มสัดส่วนการผสมในไบโอดีเซลจากร้อยละ ๔๐ เป็นร้อยละ ๕๐ ในปี ๒๕๖๙ สำหรับราคาน้ำมันเมล็ดดอกทานตะวันและราคาน้ำเรพซีดเพิ่มขึ้น เนื่องจากปริมาณผลผลิตในภูมิภาคทะเลดำและยุโรปลดลง ไม่เพียงพอกับความต้องการนำเข้าของทั่วโลก ด้านราคาน้ำมันถั่วเหลืองเพิ่มขึ้น เนื่องจากความต้องการเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบเชื้อเพลิงชีวภาพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในบราซิลและสหรัฐอเมริกา

➢ **ราคาสินค้ากลุ่มธัญพืชเฉลี่ยลดลง** โดยราคาข้าวสาลีลดลง เนื่องจากความต้องการในตลาดโลกที่ลดลง โดยเฉพาะจากผู้ค้าหลักในเอเชียและแอฟริกาเหนือ ขณะที่ปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้นในรัสเซีย และประเทศผู้ผลิตหลักในยุโรปและอเมริกาเหนือ ราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ลดลง เนื่องจากปริมาณผลผลิตที่เพิ่มขึ้นตามฤดูกาลในอาร์เจนตินา บราซิลและสหรัฐอเมริกา แม้ว่ายังมีความกังกลเกี่ยวกับผลกระทบของคลื่นความร้อนที่มีต่อผลผลิตในสภาพยุโรป และนโยบายทางการค้าเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีส่งออกที่ยังเปลี่ยนอยู่ตลาด ส่วนราคาข้าวลดลงเนื่องจากปริมาณผลผลิตที่มีอยู่ในระดับสูง ขณะที่ความต้องการนำเข้าของประเทศต่าง ๆ ลดลง และตลาดส่งออกมีการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น สำหรับราคาข้าวฟ่างลดลง ในขณะที่ราคาข้าวบาร์เลย์เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

➢ **ราคาน้ำตาลเฉลี่ยลดลง** เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย ส่งผลให้ผลผลิตในพื้นที่เพาะปลูกสำคัญทางตอนใต้ของบราซิลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อีกทั้งอินเดียและไทยมีการขยายพื้นที่เพาะปลูกอ้อย ส่งผลให้น้ำตาลทั่วโลกมีเพียงพอ ในขณะที่ความต้องการน้ำตาลทั่วโลกมีแนวโน้มลดลงจากความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลกที่อาจส่งผลกระทบต่อความต้องการใช้น้ำตาลในอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารและเครื่องดื่ม นอกจากนี้ ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง ทำให้มีการนำอ้อยมาผลิตน้ำตาลเพิ่มขึ้นส่งผลให้ราคาน้ำตาลลดลง

(๓) ราคาน้ำมันในตลาดโลก

ราคาน้ำมันดิบดูไบในเดือนมกราคม - ตุลาคม ๒๕๖๘ เฉลี่ยอยู่ที่ ๖๙.๔๔ ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี ๒๕๖๗ ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ ๘๐.๘๙ ดอลลาร์สหรัฐต่อบาร์เรล หรือลดลงร้อยละ ๑๔.๒๕ โดยมีสาเหตุจากกลุ่ม OPEC+ เพิ่มกำลังผลิตอย่างต่อเนื่อง หลังจากมีมติยกเลิกมาตรการลดการผลิต ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๖๘ ส่งผลให้ตลาดโลกมีอุปทานน้ำมันดิบเกินความต้องการประกอบการอิรักได้กลับมาส่งออกน้ำมันผ่านท่อ Kirkuk – Ceyhan ซึ่งเป็นท่อส่งน้ำมันที่ใหญ่ที่สุดของอิรัก รวมทั้งมีการเพิ่มปริมาณการส่งออกทำให้อุปทานใน

ตลาดโลกเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่อุปสงค์น้ำมันชะลอตัวลงจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว และความกังวลต่อผลกระทบของมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ของสหรัฐอเมริกาทำให้ราคาน้ำมันดิบปรับตัวลง

ราคาน้ำมันดิบดูไบปี ๒๕๖๙ มีแนวโน้มลดลง จากปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ การชะลอตัวของเศรษฐกิจและการค้าโลกที่ส่งผลให้อุปสงค์น้ำมันดิบลดลง โดยเฉพาะสถานการณ์ทางการค้าระหว่างสหรัฐอเมริกาและจีนซึ่งเป็นผู้บริโภคน้ำมันรายใหญ่ การปรับเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันอย่างต่อเนื่องของกลุ่มประเทศสมาชิกและไม่ใช่สมาชิก OPEC + สถานการณ์ปริมาณน้ำมันดิบและเชื้อเพลิงเหลวคงคลังสุทธิของโลกที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น รวมถึงสถานการณ์ความไม่แน่นอนของความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ที่มีความตึงเครียดอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ราคาน้ำมันดิบมีความผันผวน

สถานการณ์ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปัจจุบัน (ข้อมูลอัปเดต ณ วันที่ **๒๖ พฤษภาคม ๒๐๒๖**) กำลังมีความผันผวนในทิศทาง **ปรับตัวลดลง (ขาลง)** หลังจากที่พุ่งสูงขึ้นอย่างรุนแรงในช่วงก่อนหน้าจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อราคาในขณะนี้ คือ

ความหวังในการเจรจาสันติภาพ : ปัจจัยหลักที่ทำให้ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกร่วงลงอย่างรุนแรง (ดิ่งลงราว ๕% ในรอบสัปดาห์) มาจากความคืบหน้าเชิงบวกในการเจรจาสันติภาพในภูมิภาคตะวันออกกลาง รวมถึงสัญญาณบวกด้านความสัมพันธ์ระหว่างสหรัฐฯ และอิหร่าน ส่งผลให้ตลาดคลายความกังวลเรื่องการหยุดชะงักของอุปทานน้ำมันผ่านช่องแคบฮอร์มุซ

ความต้องการและการคาดการณ์ในอนาคต : กลุ่ม OPEC ได้มีการปรับลดคาดการณ์การเติบโตของความต้องการใช้น้ำมันโลกในปี ๒๐๒๖ ลงเล็กน้อย ในขณะที่สถาบันการเงินระดับโลกอย่าง Goldman Sachs, Barclays และ HSBC คาดการณ์ว่าราคาน้ำมันดิบ Brent เฉลี่ยสำหรับปี ๒๐๒๖ จะวิ่งอยู่ในกรอบ ๘๕ - ๑๐๐ ดอลลาร์ต่อบาร์เรล ขึ้นอยู่กับว่าสถานการณ์ความขัดแย้งจะยุติลงได้เร็วเพียงใด

(๔) อัตราแลกเปลี่ยน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐเฉลี่ยเดือนมกราคม - ตุลาคม ๒๕๖๘ อยู่ที่ ๓๓.๐๖ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ แข็งค่าขึ้น เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี ๒๕๖๗ ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๕.๔๙ บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ หรือแข็งค่าร้อยละ ๖.๕ เป็นผลมาจากการลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาที่ทำให้กระแสเงินทุนไหลเข้าสู่ตลาดสินทรัพย์ไทย นโยบายการค้าและมาตรการภาษีศุลกากรตอบโต้ (Reciprocal Tariffs) ของสหรัฐอเมริกา ทำให้ภาคเอกชนเร่งส่งออก ส่งผลให้บัญชีเดินสะพัดเกินดุล อัตราเงินเฟ้อภายในประเทศที่อยู่ในระดับต่ำเมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้าหลัก การลงทุนของต่างประเทศที่เติบโตอย่างต่อเนื่องรวมถึงราคาทองคำภายในประเทศที่ปรับสูงขึ้น ส่งผลให้เงินตราต่างประเทศไหลกลับเข้ามาในระบบอย่างต่อเนื่อง ทำให้เงินบาทแข็งค่าขึ้น สำหรับแนวโน้มของปี ๒๕๖๙ คาดว่าเงินบาทมีแนวโน้มที่แข็งค่าขึ้น จากแนวโน้มการไหลข้าวของเงินทุนสู่กลุ่มประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ในเอเชีย อย่างไรก็ตามค่าเงินบาทยังมีความผันผวนจากนโยบายการเงินของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกา นโยบายเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ สงครามการค้าโลก และความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ ซึ่งหากเงินบาทมีการแข็งค่าที่มากกว่าค่าเงินอื่นในภูมิภาคอาจกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันและการส่งออกของไทย

จากข้อมูลปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจภายนอก พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) จะได้รับผลกระทบทั้งในเชิงโอกาสและข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของพื้นที่ โดยในมิติด้านภาคเกษตรกรรมและปศุสัตว์ การปรับตัวสูงขึ้นของดัชนีราคาเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์ยางในตลาดโลก นับเป็นปัจจัยสนับสนุนเชิงบวกต่อกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ สุกร และผู้ปลูกยางพาราในพื้นที่ ทว่าในทางกลับกัน ราคาผลผลิตกลุ่มธัญพืชและข้าวในตลาดโลกที่มีแนวโน้มลดลง จะส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกพืชไร่และข้าวซึ่งเป็นภาคการผลิตฐานรากที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด สำหรับด้านการท่องเที่ยวและบริการ การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจภูมิภาคอาเซียน รวมถึงการฟื้นตัวของการบริโภคในประเทศคู่ค้าหลัก เช่น จีน จะเป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจในจังหวัดท่องเที่ยวหลักอย่างเชียงราย อย่างไรก็ดี ด้านต้นทุนการผลิตและโลจิสติกส์ ยังมีความเสี่ยงสูงจากสถานการณ์ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกที่ทรงตัวในระดับสูง ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อต้นทุนค่าขนส่งและการกระจายสินค้าของผู้ประกอบการในพื้นที่

เนื่องจากระยะทางที่ห่างไกลจากศูนย์กลางเศรษฐกิจ นอกเหนือจากนี้ ด้านการค้าชายแดนและเสถียรภาพทางการเงิน ความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทจากปัจจัยนโยบายทางการเงินระหว่างประเทศ จะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันและการบริหารจัดการต้นทุนของผู้ประกอบการค้าชายแดนที่ทำการค้าเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

๓.๒.๑.๒ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๗๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (Gross provincial cluster product : GPCP)

สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๕๑,๖๓๖	๔๙,๕๒๒	๕๓,๕๗๗	๖๕,๒๙๙	๖๐,๐๓๔
ภาคนอกการเกษตร	๑๕๒,๐๕๙	๑๕๖,๒๗๒	๑๖๑,๔๗๑	๑๗๒,๓๑๒	๑๗๓,๘๕๐
อุตสาหกรรม	๑๙,๘๐๘	๒๑,๙๒๐	๒๑,๘๗๘	๒๓,๖๔๐	๒๓,๙๑๔
บริการ	๑๓๒,๒๕๐	๑๓๔,๓๕๒	๑๓๙,๕๙๓	๑๔๘,๖๗๒	๑๔๙,๙๓๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (GPCP)	๒๐๓,๖๙๕	๒๐๕,๗๙๔	๒๑๕,๐๔๘	๒๓๗,๖๑๑	๒๓๓,๘๘๕
GPCP ต่อหัว (บาท)	๘๗,๑๓๖	๘๘,๖๘๙	๙๓,๓๗๓	๑๐๓,๙๕๓	๑๐๓,๑๑๒
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๒,๓๓๘	๒,๓๒๐	๒,๓๐๓	๒,๒๘๖	๒,๒๖๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๗๖ แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่
(Gross provincial cluster product Chain Volume Measures)

สาขาหลัก	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒				
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
ภาคการเกษตร	๑๘,๑๐๙	๑๗,๙๕๐	๑๙,๑๓๒	๒๐,๘๔๐	๑๘,๗๘๖
ภาคนอกการเกษตร	๙๑,๘๖๔	๙๓,๙๓๒	๙๔,๒๙๕	๙๘,๐๑๗	๙๘,๒๓๑
อุตสาหกรรม	๑๐,๒๖๖	๑๐,๘๖๘	๑๑,๑๑๘	๑๑,๙๓๕	๑๒,๑๓๕
บริการ	๘๑,๘๖๖	๘๓,๒๖๖	๘๓,๓๒๗	๘๖,๑๗๒	๘๖,๑๖๑
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด (CVMs)	๑๐๕,๗๔๘	๑๐๗,๒๙๐	๑๐๙,๓๐๖	๑๑๔,๙๗๖	๑๑๒,๐๔๔

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๑) โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนอบน ๒ พิจารณาจากจำนวนผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (Gross provincial cluster product : GPCP) ในปี ๒๕๖๔ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๒๐๕,๗๙๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๒,๐๙๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๓ และเมื่อพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดแบบลูกโซ่ (Gross provincial cluster product Chain Volume Measures) ในปี ๒๕๖๔ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวม ๑๐๗,๒๙๐ ล้านบาท โดยมีอัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๕๔๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๕ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด ๑๙ เริ่มคลี่คลาย เศรษฐกิจเริ่มมีการฟื้นตัวและมีแนวโน้มเข้าสู่สถานการณ์ภาวะปกติมากขึ้น ซึ่งมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ในปี ๒๕๖๓ – ๒๕๖๗ ภาวะเศรษฐกิจพิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดแบบปริมาณลูกโซ่ (CVMs) อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๑.๔๙

ในปี ๒๕๖๗ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (GPCP) จำนวน ๒๓๓,๘๘๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๐ ของภาคเหนือ ซึ่งเป็นลำดับที่ ๔ ของภาค และคิดเป็นร้อยละ ๑.๘๙ ของประเทศ ซึ่งเป็นลำดับที่ ๑๖ ของ ๑๘ กลุ่มจังหวัด ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ โดยมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจพึ่งพิง ดังนี้

- **ภาคเกษตร** อยู่ที่ ๖๐,๐๓๔ ล้านบาท ร้อยละ ๒๕.๖๖ โดยอัตราเติบโตเฉลี่ยในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ ร้อยละ ๔.๔๘ ทั้งนี้ ภาคเกษตรยังมีข้อจำกัดในด้านแหล่งน้ำ เนื่องจากการพัฒนาระบบชลประทาน และการบริหาร

จัดการน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อความต้องการเพาะปลูก ส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ ต้นทุนการผลิตสูงและยังประสบปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ จึงควรเน้นการส่งเสริมการสร้างงานสร้างอาชีพ โดยการอบรมพัฒนาทักษะอาชีพ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การแปรรูปเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และการส่งเสริมช่องทางการตลาดสินค้าทุกช่องทาง

- **ภาคนอกเกษตร** อยู่ที่ ๑๗๓,๘๕๐ ล้านบาท ร้อยละ ๗๔.๓๓ (สาขาบริการ ร้อยละ ๘๖.๒๔ และสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๑๓.๗๕) โดยมีอัตราเติบโตเฉลี่ยในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ ร้อยละ ๓.๔๓ ทั้งนี้ สาขาบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ยังขยายตัวได้จำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวมของประเทศ เนื่องจากโครงสร้างสาขาบริการพึ่งพาการค้าและกำลังซื้อภายในพื้นที่เป็นสำคัญ ดังนั้น ควรมีแนวทางการพัฒนาสาขาบริการโดยมุ่งยกระดับบริการที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และสนับสนุนการเพิ่มประสิทธิภาพของภาคเศรษฐกิจอื่น โดยเฉพาะภาคการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม รวมถึงระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับแรงงานและเสริมสร้างบทบาทของภาคบริการในการขับเคลื่อนระยะยาว ส่วนในสาขาอุตสาหกรรมเกิดการชะลอตัว ส่งผลต่อการต่อยอดมูลค่าเพิ่มและการพัฒนาศักยภาพและสนับสนุนผู้ประกอบการ รวมทั้งพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เพื่อรองรับอุตสาหกรรมสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานหลักของประเทศ (ทางบก ทางราง และทางอากาศ) ระบบโลจิสติกส์ คลังสินค้า และการกระจายสินค้า รวมถึงการส่งเสริมการลงทุนและสนับสนุนภาคเอกชนในการขับเคลื่อนด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการฟื้นตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลจากภาคท่องเที่ยวที่มีการขยายตัว โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยวปลายปี ประกอบกับการผลิตภาคอุตสาหกรรมปรับดีขึ้นจากการผลิตส่งออกชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และอาหารแปรรูป และการใช้จ่ายภาครัฐมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น รวมทั้งด้านการบริโภคขยายตัวตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เพิ่มขึ้น และผลจากมาตรการกระตุ้นการบริโภคในช่วงปลายปี อย่างไรก็ตาม ในพื้นที่ยังมีการลงทุนก่อสร้างตามภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ชบเชา และรายได้เกษตรหดตัว จากด้านราคาเป็นสำคัญ

(๒) การค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตารางที่ ๗๗ สถิติการค้าชายแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๖

(หน่วย: ล้านบาท)

พื้นที่	สถิติการค้าชายแดน	ปี พ.ศ.				
		พ.ศ. ๒๕๖๔	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	นำเข้า	๓๘,๓๘๗.๙๒	๓๙,๐๘๑.๕๗	๔๘,๕๑๔.๑๗	๕๓,๐๐๕.๙๗	๔๘,๙๑๖.๖๑
	ส่งออก	๖๖,๘๔๔.๘๐	๗๕,๘๙๘.๗๕	๑๐๐,๔๕๒.๗๐	๘๘,๔๔๕.๖๒	๘๔,๖๔๗.๔๕
	มูลค่าการค้ารวม	**๑๐๕,๒๓๒.๗๒**	**๑๑๔,๙๘๐.๓๒**	**๑๔๘,๙๖๖.๘๗**	**๑๔๑,๔๕๑.๕๙**	**๑๑๘,๔๔๙.๖๐**
	ดุลการค้า	**๓๘,๓๘๗.๙๒**	**๓๙,๐๘๑.๕๗**	**๔๘,๕๑๔.๑๗**	**๕๓,๐๐๕.๙๗**	**๔๘,๙๑๖.๖๑**
อัตราการเจริญเติบของดุลการค้าระหว่างปี			**+ ๑.๘๐**	**+ ๒๔.๑๓**	**+ ๙.๒๕**	**- ๗.๗๑**

ที่มา : ด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ ด่านศุลกากรทุ่งช้าง

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอาณาเขตชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านจึงมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการค้าชายแดนกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงตอนบน คือ ประเทศเมียนมา สปป.ลาว และ สปป.จีนตอนใต้ โดยมีด่านศุลกากรในกลุ่มจังหวัดอยู่ ๔ แห่ง (ด่านศุลกากรแม่สาย ด่านศุลกากรเชียงแสน ด่านศุลกากรเชียงของ ด่านศุลกากรทุ่งช้าง) จุดผ่านแดนถาวร ๑ แห่ง (จุดผ่านแดนถาวรบ้านฮวก) และจุดผ่านแดนผ่อนปรนรวมทั้งสิ้น ๑๙ จุด โดย ในปี ๒๕๖๗ มีมูลค่าการค้ารวม ๑๔๑,๔๕๑.๕๙ ล้านบาท มีอัตราการเจริญเติบโตจากปีที่ผ่านมาลดลงจากปีที่ผ่านมาร้อยละ ๕.๐๕ ทั้งนี้ ในปัจจุบันและอนาคต แนวโน้มการค้าคาดว่าจะปรับตัวดีขึ้น เมื่อโครงการรถไฟทางคู่สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ และการพัฒนาศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าอำเภอเชียงของเสร็จสมบูรณ์และเปิดใช้งานอย่างเต็มรูปแบบ ซึ่งจะช่วยลดข้อจำกัดด้านต้นทุนการขนส่ง และยกระดับให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ กลายเป็น Hub โลจิสติกส์ที่สำคัญที่สุดของภาคเหนืออย่างแท้จริง

(๓) สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยว

ตารางที่ ๗๘ จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือนและจำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ -๒๕๖๘)

จังหวัด	พ.ศ. ๒๕๖๖		พ.ศ. ๒๕๖๗		พ.ศ. ๒๕๖๘	
	จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (คน)	จำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (คน)	จำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (ล้านบาท)	จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (คน)	จำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน (ล้านบาท)
เชียงราย	๖,๒๔๓,๗๕๘	๔๗,๘๒๑	๖,๒๘๒,๔๓๗	๔๙,๔๓๙	๖,๔๖๓,๑๔๗	๕๑,๕๔๐
พะเยา	๑,๐๒๗,๓๗๕	๒,๔๑๘	๑,๐๓๗,๘๙๘	๒,๔๗๙	๑,๑๔๓,๕๕๑	๒,๗๗๗
แพร่	๑,๓๐๖,๖๘๘	๓,๐๒๑	๑,๓๒๒,๓๓๒	๓,๑๑๙	๑,๓๗๓,๗๗๘	๓,๒๘๕
น่าน	๑,๕๗๗,๙๒๐	๔,๕๕๐	๑,๕๕๘,๖๔๙	๔,๕๐๔	๑,๕๗๘,๗๖๕	๔,๖๓๖
กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	**๑๐,๒๐๕,๗๔๑**	**๕๗,๘๑๐**	**๑๐,๒๐๑,๓๑๖**	**๕๙,๕๔๑**	**๑๐,๕๕๙,๒๔๑**	**๖๒,๒๓๘**
ภาคเหนือ	๔๐,๖๕๑,๖๓๙	๒๐๙,๑๙๘	๔๑,๗๔๘,๒๐๑	๒๒๔,๙๓๖	๔๓,๕๐๗,๘๓๒	๒๓๕,๕๖๘
ประเทศ	๓๑๙,๖๖๕,๓๙๔	๒,๕๐๓,๐๑๒	๓๕๓,๕๕๖,๘๓๖	๒,๙๒๔,๕๐๗	๓๕๗,๑๐๘,๙๔๘	๒,๘๖๐,๘๖๙

ที่มา : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

จากข้อมูลสถิติการท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๖๘ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีศักยภาพที่โดดเด่นและมีเสถียรภาพสูงเมื่อเปรียบเทียบกับภาพรวมของภาคเหนือและระดับประเทศ โดยในมิติของรายได้ กลุ่มจังหวัดมีอัตราการขยายตัวสะสม ร้อยละ ๗.๖๖ (จาก ๕.๗๘ หมื่นล้านบาท เป็น ๖.๒๒ หมื่นล้านบาท) ซึ่งมีอัตราการเติบโตสูงกว่าอัตราการเติบโตของภาพรวมภาคเหนือที่ร้อยละ ๖.๔๓ และระดับประเทศที่ร้อยละ ๖.๓๖ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาด้านประสิทธิภาพการใช้จ่าย พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยวคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓ ของภาคเหนือ แต่มีรายได้การท่องเที่ยวสูง คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑ ของภาคเหนือ สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมการใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่อยู่ในระดับสูง นอกจากนั้น ในปี ๒๕๖๗ ภาพรวมของภาคเหนือและประเทศเริ่มเผชิญภาวะชะลอตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว แต่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ยังคงสามารถรักษาฐานจำนวนผู้เยี่ยมเยือนไว้ได้ในระดับเดิมและสามารถผลักดันให้รายได้ทางการท่องเที่ยวเติบโต คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๙ จึงแสดงให้เห็นว่ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพลังขับเคลื่อนและมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง เนื่องจากกลุ่มจังหวัดมีความโดดเด่นด้านศิลปวัฒนธรรมล้านนาและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่ง รวมทั้งนโยบายลดหย่อนภาษีการท่องเที่ยวเมืองรองร่วมกับการจัดกิจกรรมดึงดูดนักท่องเที่ยว ทำให้พื้นที่มีศักยภาพสูงในการต่อยอดและพัฒนาสู่ "การท่องเที่ยวสร้างสรรค์" สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาพรวมของภาคเหนือในปัจจุบันและอนาคต

(๔) สถานการณ์ด้านสังคมที่สำคัญ

(๔.๑) ประชากร : จากสถิติข้อมูลประชากรรวมและจำนวนผู้สูงอายุที่มีอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - พ.ศ. ๒๕๖๘ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร โดยในภาพรวมประชากรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จากเดิม ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่มีประชากรรวม ๒,๖๗๓,๓๙๕ คน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ลดลงเหลือ ๒,๖๑๓,๗๙๔ คน แต่จำนวนประชากรผู้สูงอายุกลับเพิ่มมากขึ้น โดยขยายตัวจาก ๕๘๙,๓๐๔ คน เพิ่มเป็น ๖๘๒,๓๔๒ คน ภายในระยะเวลา ๕ ปี ซึ่งโครงสร้างประชากรหดตัวและสัดส่วนผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นนี้ เกิดขึ้นในทิศทางเดียวกันในทุกจังหวัดและสอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาพรวมทั้งประเทศ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยย้อนหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า โครงสร้างของประชากรหดตัวต่อเนื่อง โดยมีอัตราลดลงเฉลี่ยอยู่ที่ ๐.๓๐% ต่อปี ซึ่งเป็นผลกระทบโดยตรงจากภาวะอัตราการเกิดต่ำ และอัตราการเสียชีวิตที่สูงขึ้นตามสภาวะสังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลให้ขาดแคลนกำลังแรงงาน และเกิดข้อจำกัดด้านแหล่งจ้างงานมูลค่าสูงในพื้นที่ จนกลายเป็นปัจจัยผลักดันให้เกิดการย้ายถิ่นฐานเชิงเศรษฐกิจของวัยแรงงานเข้าสู่เมืองศูนย์กลางหลัก ดังนั้น แนวทางการพัฒนาในอนาคตจึงควรมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มผลิตภาพของแรงงานที่มีอยู่เพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลน ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการทำงานของผู้สูงอายุที่ยังมีศักยภาพ ตลอดจนปรับโครงสร้างเศรษฐกิจในพื้นที่ให้สอดรับกับบริบทใหม่ โดยขับเคลื่อนกิจกรรมไปสู่ด้านสุขภาพและการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว (Long - term care) เพื่อสร้างความยั่งยืนต่อไป

(๔.๒) ศักยภาพด้านแรงงาน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีแรงงานในระบบ จำนวน ๒๖๒,๓๘๒ คน คิดเป็นสัดส่วนของประเทศ ร้อยละ ๑.๓๙ และแรงงานนอกระบบ จำนวน ๙๔๙,๐๓๑ คน คิดเป็นสัดส่วนของประเทศ ร้อยละ ๔.๕๐ ทั้งนี้ จากค่าเฉลี่ยย้อนหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๓ – พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่า จำนวนแรงงานในระบบของกลุ่มจังหวัดมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยลดลงอยู่ที่ ๑.๔๘% ต่อปี และจำนวนแรงงานนอกระบบมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยขยายตัวเพิ่มขึ้น ๐.๕๕% ต่อปี ซึ่งอัตราการเพิ่มของแรงงานนอกระบบไม่สามารถชดเชยแรงงานในระบบที่ขาดแคลน เนื่องจากการปรับลดต้นทุนและวิกฤตเศรษฐกิจ ทำให้สถานประกอบการลดขนาดองค์กรและเปลี่ยนรูปแบบการจ้างงานประจำ ไปสู่การจ้างงานอิสระและชั่วคราวเพื่อลดภาระต้นทุนสวัสดิการ รวมทั้งแรงงานวัยทำงานเคลื่อนย้ายเข้าสู่ภาคเกษตรกรรมและธุรกิจออนไลน์ ประกอบกับแรงงานที่เกษียณอายุผันตัวไปเป็นแรงงานนอกระบบ ดังนั้น แนวทางการพัฒนาในระยะต่อไปควรมุ่งยกระดับทักษะแรงงานเพื่อเพิ่มความมั่นคงของแรงงานและเสริมสร้างฐานเศรษฐกิจในระยะยาว

(๔.๓) ด้านความยากจน ในปี ๒๕๖๖ สัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค พบว่า จังหวัดเชียงรายมีสัดส่วนคนจนมากที่สุดร้อยละ ๗.๙๗ รองลงมา คือ จังหวัดแพร่มีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๓.๔๙ จังหวัดน่านมีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๒.๙๓ และจังหวัดพะเยามีสัดส่วนคนจนร้อยละ ๑.๖๒ ทั้งนี้ จากค่าเฉลี่ยย้อนหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๒ – พ.ศ. ๒๕๖๖ พบว่า แนวโน้มความยากจนลดลงในภาพรวม เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้รับผลกระทบและการฟื้นตัวจากวิกฤตโควิด-๑๙ และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๖ การเปิดประเทศและภาคบริการท่องเที่ยวฟื้นตัว ส่งผลให้ดัชนีรายจ่ายเพื่อการบริโภคของครัวเรือนปรับตัวดีขึ้น รวมทั้งการดำเนินนโยบายช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและการกระจายรายได้สู่เมืองรอง ซึ่งช่วยบรรเทาปัญหาความยากจนเรื้อรัง ในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ดังนั้น ควรมุ่งยกระดับฐานรายได้ของครัวเรือน ควบคู่กับการลดความยากจนในพื้นที่ และลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อให้การพัฒนาเกิดประโยชน์ต่อประชาชนทุกช่วงวัย

(๔.๔) ด้านความมั่นคง จากค่าเฉลี่ยย้อนหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า คดียาเสพติดขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๑๙ ต่อปี สะท้อนถึงปัญหาที่ยังคงเผชิญความรุนแรงในพื้นที่ชายแดน, คดีอาวุธปืนและวัตถุระเบิดเพิ่มขึ้นเฉลี่ยสูงร้อยละ ๓๑.๙๘ ต่อปี โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอาวุธปืนธรรมดาที่ไม่มีทะเบียน รวมถึงสถิติการจับกุมคดีการพนันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๗๒.๐๓ ต่อปี ตามการขยายตัวของช่องทางออนไลน์และมาตรการกวาดล้างเชิงรุก นอกจากนั้นยังเกิดคดีจาก พ.ร.บ.คนเข้าเมือง เพิ่มขึ้น จำนวน ๒,๗๒๖ คดี ในปี ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นผลมาจากการเปิดด่านพรมแดนและการเคลื่อนย้ายแรงงาน ทั้งนี้ จึงควรยกระดับการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดน ปราบปรามภัยคุกคามทางไซเบอร์ บูรณาการฐานข้อมูลความมั่นคงร่วมกัน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่สงบเรียบร้อย เอื้อต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ

(๔.๕) สถานการณ์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

(๔.๕.๑) ด้านทรัพยากรป่าไม้ : กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีเนื้อที่รวม จำนวน ๒๒,๖๙๐,๕๐๖.๖๘ ตารางกิโลเมตร ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีเนื้อที่ป่า จำนวน ๑๒,๐๘๑,๙๘๕.๘๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๒๔ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด โดยจังหวัดแพร่เป็นจังหวัดที่มีสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด คือ ร้อยละ ๖๔.๘๐ ของพื้นที่จังหวัดแพร่ ถัดมาเป็นจังหวัดน่าน สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๖๑.๑๖ ของพื้นที่จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ ร้อยละ ๕๑.๕๙ ของพื้นที่จังหวัดพะเยา และจังหวัดเชียงราย สัดส่วนพื้นที่ป่าไม้น้อยที่สุด ร้อยละ ๓๙.๒๘ ของพื้นที่จังหวัดเชียงราย

(๔.๕.๒) สถานการณ์ไฟป่าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นปัญหาที่ทั้งในระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญและพยายามแก้ไขปัญหาร่วมกัน ทั้งนี้ จากค่าเฉลี่ยย้อนหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - พ.ศ. ๒๕๖๙ พบว่า ภาพรวมสถิติจุดความร้อนสะสมของกลุ่มจังหวัดในปี ๒๕๖๙ ปรับตัว ลดลงร้อยละ ๕๒.๑๘ เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เนื่องจากการเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์จุดความร้อนในช่วงก่อนและหลังวันประกาศห้ามเผา โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เกิดจุดความร้อนของ จำนวน ๑๑,๗๗๕ จุด ซึ่งเพิ่มจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๕๑.๐๗ ซึ่งมีปัจจัยที่ทำให้เกิดจุดความร้อน คือ การเผาในพื้นที่เกษตร (การเผาตอซังข้าว ไร่อ้อย หรือเศษวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร) ไฟป่า (เกิดขึ้นได้ทั้งจากธรรมชาติ และฝีมือมนุษย์) พื้นที่ชุมชน (การเผาขยะมูลฝอย ใบไม้ กิ่งไม้ในพื้นที่ว่าง) สภาพอากาศและภูมิอากาศ (ช่วงฤดูแล้งที่มีอากาศแห้งแล้ง ลมแรง และอุณหภูมิสูง)

ตารางที่ ๗๙ จุดความร้อนสะสม (Hotspot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙

จังหวัดหวัด	จุดความร้อนสะสม (Hotspot) ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๙				
	พ.ศ. ๒๕๖๕	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙
เชียงราย	๑๐,๓๓๖	๑,๗๖๖	๔,๓๐๐	๑,๒๓๐	๑,๘๐๐
พะเยา	๔,๔๘๐	๑,๖๗๐	๒,๙๕๗	๑,๑๕๐	๑,๕๙๓
แพร่	๑,๕๙๗	๕,๘๑๑	๓,๕๘๓	๓,๓๗๒	๕,๓๘๙
น่าน	๘,๒๕๐	๓,๗๙๐	๕,๔๒๕	๒,๐๔๒	๒,๙๙๓
กลุ่มจังหวัด ฯ	**๒๔,๖๖๓**	**๑๓,๐๓๗**	**๑๖,๒๖๕**	**๗,๗๙๔**	**๑๑,๗๗๕**

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน

ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนา

๑. ด้านเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจระดับโลก

ในปัจจุบัน เศรษฐกิจระดับโลกกำลังเข้าสู่ภาวการณ์เติบโตต่ำและมีความไม่แน่นอนสูง (Low Growth - High Uncertainly) ทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องเผชิญกับความท้าทายในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบกับแนวโน้มการค้าโลกได้เปลี่ยนแปลงจากกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) ไปสู่การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค (Regionalization) มากขึ้น อีกทั้งประเด็นเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) และกระบวนการผลิตที่มุ่งลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO_2) กำลังจะกลายเป็นมาตรฐานใหม่ของการพัฒนาเศรษฐกิจโลก นอกจากนี้การแข่งขันด้านเทคโนโลยีระหว่างประเทศมหาอำนาจยังส่งผลกระทบต่อโครงสร้างการผลิตและห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก อย่างไรก็ตาม แนวโน้มเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียยังคงมีอัตราการเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของโลก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทที่เพิ่มขึ้นของเอเชียในฐานะศูนย์กลางเศรษฐกิจสำคัญของโลกในอนาคต

เศรษฐกิจระดับประเทศ

ปัจจุบันโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในช่วงของการปรับเปลี่ยนจากเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยภาคอุตสาหกรรมและบริการ ไปสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยความรู้และเทคโนโลยี นอกจากนี้ รัฐบาลยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและระบบโลจิสติกส์บริเวณชายแดนให้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ประกอบกับมีการขับเคลื่อน BCG Economy เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศในอนาคต เพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืน ทั้งนี้ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรากฐานทรัพยากรที่มีคุณค่าสามารถนำมาต่อยอดให้เกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจได้

๒. ด้านกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ เนื่องจากเป็นกลุ่มจังหวัดชายแดน เชื่อมโยงกับประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง การสร้างความเข้าใจเรื่องกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศ การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จึงมีความจำเป็นสูงเพื่อป้องกันปัญหาด้านกฎระเบียบและความได้เปรียบเสียเปรียบจากการกำหนดมาตรการกีดกันทางการค้าที่มิใช่ภาษี และการบังคับใช้มาตรการปรับคาร์บอนก่อนเข้าพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU - CBAM) ในกลุ่มสินค้าอุตสาหกรรมหนัก และแนวโน้มที่สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าหลัก จะนำมาตรฐานสีเขียวมาปรับใช้กับการนำเข้าสินค้าเกษตรและแปรรูปในอนาคต กลุ่มจังหวัดจึงต้องเร่งขับเคลื่อนยุทธศาสตร์เกษตรคาร์บอนต่ำ ปรับระบบโลจิสติกส์ข้ามแดนสู่พลังงานสะอาด พร้อมจัดตั้งกลไกภาครัฐรองรับการตรวจวัดและออกใบรับรองคาร์บอนฟุตพริ้นท์ให้เป็นที่ยอมรับร่วมกัน

๓. ด้านระบบโลจิสติกส์

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญที่จะสร้างระบบการเชื่อมโยงเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (ศักยภาพการขนส่งทั้งทางบก ทางอากาศ ทางรางและทางน้ำ) โดยมีโครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ เพื่อเพิ่มศักยภาพการให้บริการขนส่งระบบราง สนับสนุนการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า รองรับจำนวนผู้โดยสารและปริมาณการขนส่งสินค้าที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องตามนโยบายการพัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์ และแผนการพัฒนาต่าง ๆ ของรัฐบาล ที่สนับสนุนให้มีการใช้ระบบขนส่งระบบราง เพื่อช่วยลดการเกิดอุบัติเหตุทางถนน ลดมลพิษ ลดต้นทุนการขนส่งสินค้า และสามารถประหยัดการใช้พลังงานของประเทศได้ในระยะยาว รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจโดยรวม (Regional Economy) ของประเทศในระยะยาวอีกด้วย ทั้งนี้ นอกจากระบบขนส่งทางรางที่กำลังเข้ามาในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่) แล้ว ยังมีการสร้างศูนย์ซ่อมศูนย์อากาศยานครบวงจร (Maintenance, Repair, and Overhaul : MRO) ของท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวงจังหวัดเชียงราย รวมถึงกลุ่มจังหวัดฯ ยังมีท่าเรือพาณิชย์ที่สำคัญที่อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย ซึ่งถือว่าศักยภาพการขนส่งทั้งทางบก ทางอากาศ ทางรางและทางน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเป็นจุดแข็งในการวางกลยุทธ์เตรียมความพร้อมรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ ทั้งทางบก ทางอากาศ ทางราง และทางน้ำในการสร้างโอกาสในการแข่งขันของพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๔. ด้านสุขภาพ

ในปัจจุบันกระแสการดูแลรักษาสุขภาพเป็นเรื่องสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถสร้างโอกาสในการผลิตสินค้าเพื่อสุขภาพ สร้างกิจกรรมการท่องเที่ยวทางด้าน Wellness ภายใต้ทรัพยากรที่มีคุณค่าในพื้นที่ รวมทั้งยังเป็นภูมิภาคที่เหมาะสมต่อการปลูกพืชสมุนไพรเพื่อพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ยาหรือผลิตภัณฑ์ส่งเสริมสุขภาพที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง

๕. ด้านสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อประเทศไทย โดยจะมีอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่เพิ่มขึ้นประมาณ ๑ - ๒ องศาเซลเซียส ซึ่งจะส่งผลต่อภาคการเกษตรและแหล่งน้ำในอนาคต, ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก ($PM_{2.5}$) และปัญหาหมอกควันไฟป่ายังเกินมาตรฐาน รวมทั้งการเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงมากขึ้น จึงต้องให้ความสำคัญต่อการปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศ (Climate Adaptation) เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับผลกระทบจากภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ ประกอบกับกระแสการพัฒนาควบคู่กับความยั่งยืนเป็นสิ่งที่ทุกประเทศและทุกภาคส่วนต้องนำมาใส่ใจในการดำเนินธุรกิจและการดำรงชีวิต เนื่องจากในปัจจุบันสภาพแวดล้อมได้ถูกทำลายไปมากด้วยน้ำมือมนุษย์จนก่อให้เกิดผลกระทบ เช่น ภาวะโลกร้อน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มลพิษ ที่ส่งผลกระทบทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับโลก และประเทศไทยได้ประกาศตัวเข้าร่วมเป็นประเทศที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นศูนย์ในปี พ.ศ. ๒๖๐๘ นโยบายการใช้พลังงานทางเลือกหรือพลังงานทดแทนจึงมีบทบาทสูงในการเข้ามาเปลี่ยนรูปแบบการผลิตสินค้าและบริการในอนาคต

๖. ด้านสังคม

ปัจจุบันประเทศไทยกำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยคาดว่าภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ ผู้สูงอายุจะมีสัดส่วนเกิน ๓๐% ทั้งนี้ อัตราการเพิ่มประชากรในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลง พร้อมกับการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนประชากรสูงอายุ ซึ่งทุกจังหวัดได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อกำลังแรงงานในท้องที่ และการเตรียมการรับมือของเมืองในทุกๆ ด้าน ทั้งในด้านสาธารณสุข ด้านสวัสดิการ และอาจจะเป็นโอกาสในการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสังคมผู้สูงอายุทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่

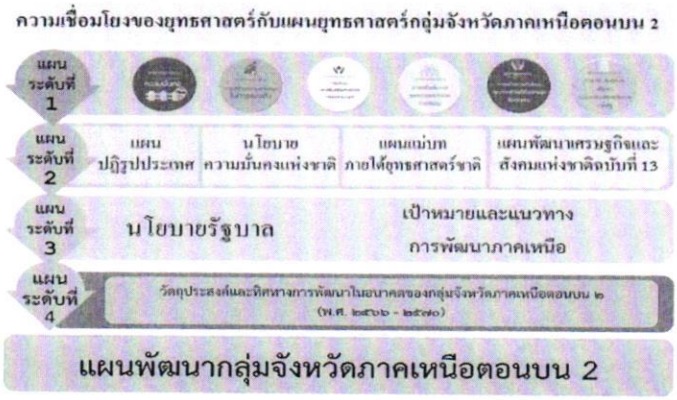
๗. ปัจจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล โดยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI), Internet of Things (IoT) คือ ระบบที่เชื่อมโยงอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้ากับอินเทอร์เน็ต และแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) มีบทบาทสำคัญในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการและการพัฒนาพื้นที่ นอกจากนั้นการพัฒนาเทคโนโลยีได้เปิดโอกาสใหม่ในการยกระดับภาคการเกษตร การท่องเที่ยว และการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากขึ้น ทั้งนี้ ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยีระหว่างเมืองและชนบท อาจก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางเศรษฐกิจได้ ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมในด้านทักษะด้านเทคโนโลยีให้กับประชาชนในกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

(๕) กรอบแนวคิดในการจัดทำทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

จากกรอบทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สามารถเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของประเทศ โดยแบ่งออกเป็นแผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนระดับที่ ๒ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ และแผนระดับที่ ๓ ได้แก่ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาคเหนือ ซึ่งแผนต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ ๑๑ ความเชื่อมโยงระหว่างแผนระดับที่ ๑ - ๓

(๖) การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ได้ดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม โดยกำหนดปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของกลุ่มจังหวัด ได้นำเอาข้อมูลหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นจริงมาวิเคราะห์ หาจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค โดยคณะกรรมการได้สรุปประเด็นของแต่ละด้าน แล้วนำมาจัดน้ำหนักลำดับความสำคัญของแต่ละข้อในแต่ละด้านโดยใช้มาตรวัดระดับ ๕ ระดับ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยและการกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย รายละเอียด ดังนี้

เกณฑ์ความหมายของระดับความสำคัญของสภาวะแวดล้อม

๕	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
๔	หมายถึง	สำคัญมาก
๓	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
๒	หมายถึง	สำคัญน้อย
๑	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของสภาพแวดล้อม

๔.๒๑- ๕.๐๐	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
๓.๔๑ – ๔.๒๐	หมายถึง	สำคัญมาก
๒.๖๑ – ๓.๔๐	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
๑.๘๑ – ๒.๖๐	หมายถึง	สำคัญน้อย
๑.๐๐ – ๑.๘๐	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด

๖.๑) จุดแข็ง

จุดแข็ง	คะแนนความสำคัญ
๑. เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ๓ ประเทศ มีด่านศุลกากร ๕ แห่ง และด่านชายแดน ๑๙ แห่ง ใน ๓ จังหวัด ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ทำให้มีการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวร่วมกัน	๔.๑๗
๒. มีระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงกับเมืองหลักในเขตภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง GMS และประเทศข้างเคียง	๓.๕๐
๓. มีทรัพยากรธรรมชาติที่สวยงามและมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สำคัญของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจึงเป็นฐานให้กับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	๓.๙๔
๔. มีมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่นกลุ่มล้านนาตะวันออก และมีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๑๑
๕. มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ลำไย ลิ้นจี่ และ ชา กาแฟ ที่สามารถทำรายได้ให้กับกลุ่มจังหวัดทั้งสินค้าสดและสินค้าแปรรูป ตลอดจนมีพืชเศรษฐกิจที่สามารถพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มที่หลากหลาย	๓.๗๒
๖. มีเครือข่ายเกษตรกรที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนการทำเกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ และมีการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบวิสาหกิจชุมชน, smart farmer, young smart farmer มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น	๓.๓๙
๗. มีปราชญ์ชุมชน และศิลปินที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ	๓.๑๑
๘. มีความเข้มแข็งของเครือข่ายในการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการร่วมกันจัดการปัญหาและความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ ความเสี่ยงจากไฟป่าหมอกควัน	๓.๑๗
ค่าเฉลี่ย	**๓.๖๓**

๖.๒) จุดอ่อน

จุดอ่อน	คะแนนความสำคัญ
๑. มีปัญหาหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็กเกินมาตรฐาน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ภาวะเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว	๓.๙๔
๒. มีการบุกรุกและตัดไม้ทำลายป่าเพื่อขยายพื้นที่เพาะปลูกอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลกระทบกับพื้นที่ป่าต้นน้ำ ความสมดุลของระบบนิเวศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ ก่อให้เกิดปัญหาการชะล้างหน้าดิน ในพื้นที่ลาดชัน อุทกภัย ภัยแล้ง	๓.๗๘
๓. ผลผลิตทางการเกษตรบางชนิดยังไม่ได้คุณภาพ และไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีพฤติกรรมเคยชินกับการทำการเกษตรในวิถีเดิม ตลอดจนขาดข้อมูลพื้นที่ฐานด้านการเกษตรยังกระจัดกระจาย ไม่มีการรวบรวมให้เป็นหนึ่งเดียว (big data) และขาดการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า	๔.๑๑
๔. ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่ รวมทั้งโอกาสของความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน	๔.๐๐
๕. มีสินค้าชุมชนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ขาดความเป็นเอกลักษณ์และความคิดเชิงสร้างสรรค์	๔.๐๖
๖. มีการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างแรงงานที่จะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้นจำนวนแรงงานนอกระบบที่เพิ่มขึ้น ซึ่งกลุ่มแรงงานนี้อาจจะขาดการพัฒนาทักษะอาชีพทั้ง reskill upskill และ Newskill ทำให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ช้า ตลอดจนมีคนรุ่นใหม่ย้ายไปทำงานที่อื่นเพิ่มขึ้น	๔.๐๐
๗. ผู้ประกอบการในพื้นที่ ขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการดำเนินธุรกิจยุคใหม่ ไม่สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของธุรกิจให้มีความทันสมัย ยืดหยุ่น และสอดรับกับสถานการณ์ด้านการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี	๓.๖๑
๘. ผู้ประกอบการยังไม่มีความสามารถในการค้ากับต่างประเทศ ทำให้สูญเสียโอกาสในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ทางยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการค้าชายแดนและผ่านแดน	๓.๙๔

จุดอ่อน	คะแนนความสำคัญ
๙. ประชาชนยังมีการเผาเชื้อเพลิงในที่โล่ง เพื่อเตรียมพื้นที่ทำการเกษตร ซึ่งเป็นปัจจัยหลักของปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๔.๑๑
ค่าเฉลี่ย	**๓.๙๕**

๖.๓) โอกาส

โอกาส	คะแนนความสำคัญ
๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือและอากาศเพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศในกลุ่ม GMS และ ประชาคมอาเซียน (AEC)	๔.๐๐
๒. นโยบายการพัฒนาเส้นทางขนส่งใหม่ผ่านระบบรางสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ทำให้เพิ่มโอกาสการสร้างมูลค่าการค้า เศรษฐกิจชายแดน	๓.๙๔
๓. มีนโยบายและการรวมกลุ่มในภูมิภาคส่งผลให้เกิดการค้าและการลงทุนที่เอื้อต่อกลุ่มภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ นโยบาย One Belt One Road ของประเทศจีน ความร่วมมือของกลุ่ม CLMVT ได้แก่ กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม และประเทศไทย รวมทั้งแนวทางการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ (NEC)	๓.๘๓
๔. มีการเปิดเสรีทางการค้าและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคต่าง ๆ โดยเฉพาะ GMS และประชาคมอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อโอกาสการขยายการค้าการลงทุน	๓.๕๐
๕. ความนิยมสินค้าของประเทศไทยจากประเทศเพื่อนบ้านส่งผลให้การค้าชายแดนเพิ่มขึ้น	๓.๖๑
๖. นโยบายภาครัฐที่ส่งเสริมให้เที่ยวเมืองรอง และการรวมกลุ่มการท่องเที่ยว (CLUSTER) ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มากยิ่งขึ้น	๓.๒๒
๗. ประเทศไทยเป็นสังคมสูงวัย จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ส่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ที่รองรับสังคมสูงวัย	๓.๗๒
๘. กระแสการดูแลสุขภาพอนามัย ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ และบริการเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ได้รับความนิยมส่งให้เกิดการเพิ่มขึ้นของมูลค่าเศรษฐกิจจากผลิตภัณฑ์และบริการในกลุ่มดังกล่าว	๓.๘๙
๙. การพัฒนาระบบ Logistic ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ทั้งโครงข่ายการขนส่งทางระบบรางและทางถนน และเส้นทาง R๓A	๓.๙๔
๑๐. การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีเปิดโอกาสใหม่ด้านเกษตรและบริการ	๓.๘๙
ค่าเฉลี่ย	**๓.๗๕**

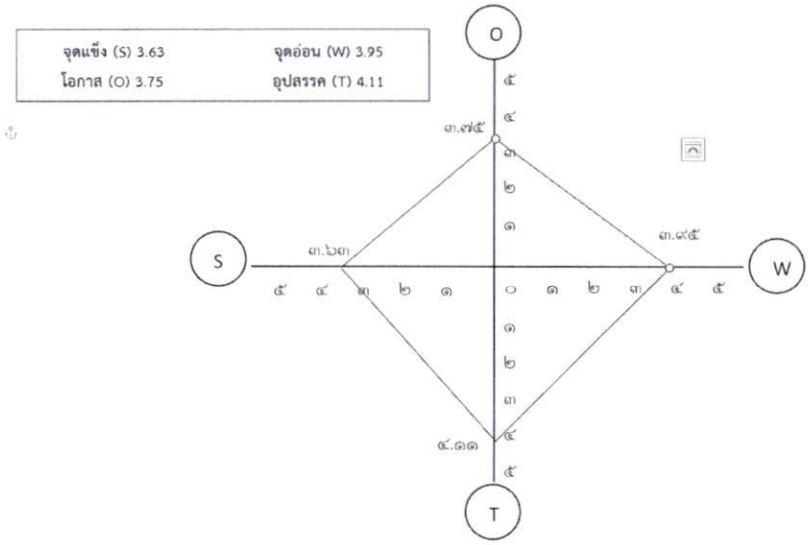
๖.๓) อุปสรรค

อุปสรรค	คะแนนความสำคัญ
๑. วิกฤตการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) และอุปสรรคหมอกควันข้ามแดนจากประเทศเพื่อนบ้านที่ยากต่อการควบคุม	๔.๒๘
๒. ภาวะความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและความไม่แน่นอนของตลาดสินค้าเกษตร ส่งผลต่อความเสี่ยงเรื่องราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ	๔.๒๒
๓. แรงกดดันจากมาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้น เช่น มาตรฐานการผลิต สินค้ามาตรฐานด้านความสะอาดและสุขอนามัย มาตรฐานแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานด้านทรัพย์สินทางปัญญา การกีดกันการขนส่งสินค้าชายแดนและการขนส่งสินค้าข้ามแดน ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ต้องปรับตัวตามเพื่อไม่ให้เสียโอกาสทางการค้า	๔.๐๖
๔. การเข้ามาของทุนต่างชาติและการตีตลาดของสินค้าเกษตรและสินค้าอุปโภคบริโภคราคาถูก	๔.๐๐
๕. ความไม่มั่นคงตามแนวชายแดน ยาเสพติด แรงงานผิดกฎหมาย และภัยอาชญากรรมทางไซเบอร์/แก๊งคอลเซ็นเตอร์ในภูมิภาค ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน บรรยากาศการค้าชายแดน และภาพลักษณ์ความเชื่อมั่นในภาคการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด	๔.๐๖

อุปสรรค	คะแนนความสำคัญ
๖. ข้อจำกัดและกฎระเบียบของกำแพงภาษีคาร์บอนข้ามแดน (Green Trade Barriers) ที่เข้มงวดขึ้นของตลาดโลก ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการท้องถิ่นที่ยังขาดเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิต และอาจส่งผลให้มูลค่าการค้าชายแดนมีแนวโน้มลดลง	๔.๒๘
ค่าเฉลี่ย	**๔.๑๕**

กำหนดทิศทางประเด็นการพัฒนาจังหวัดและจุดเน้นการพัฒนาที่สำคัญ (Positioning)

ภาพที่ ๑๒ ทิศทางในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การวิเคราะห์จุดแข็งกับโอกาสที่เกิดขึ้นที่สามารถนำไปสร้างเป็น**กลยุทธ์เชิงรุก**ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้นั้นพบว่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอน ๒ มีศักยภาพในด้านที่ตั้ง สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) มีศิลปะวัฒนธรรมประเพณีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของกลุ่มล้านนาตะวันออกที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าหัตถกรรม อุตสาหกรรม/สินค้าชุมชน เป็นฐานการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ยางพารา ชา กาแฟ และผลไม้ (ลิ้นจี่ ลำไย) มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่หลากหลาย นอกจากนั้นสามารถที่จะพัฒนาเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับประเทศในกลุ่ม GMS และ AEC ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ประกอบกับมีสถาบันการศึกษาหลายระดับ พร้อมรองรับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนในพื้นที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพโดยมีปราชญ์ชุมชนที่ถ่ายทอดองค์ความรู้และมีศิลปินที่มีชื่อเสียงระดับประเทศและเป็นที่อยู่ในต่างประเทศ

การวิเคราะห์จุดอ่อนกับโอกาสที่นำมาสร้างเป็น**กลยุทธ์เชิงปรับเปลี่ยน**กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ คือ การมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่หลากหลาย เหมาะแก่การประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงศิลปวัฒนธรรมและเชิงนิเวศน์ ส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศนิยมเข้ามาท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดเป็นจำนวนมาก แต่มีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อใช้ในการทำเกษตรกรรมมากขึ้น ทำให้ทรัพยากรทางธรรมชาติถูกทำลายลงและยังมีปัญหาเรื่องหมอกควันไฟป่า กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบก ทางเรือและอากาศเพื่อรองรับนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศในกลุ่ม GMS และ ประชาคมอาเซียน (AEC) แต่ผู้ประกอบการและผู้ผลิตสินค้า มีรูปแบบการประกอบอาชีพเลียนแบบขาดความหลากหลาย และยังขาดความร่วมมือการรวมกลุ่มเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางการแข่งขัน ประเทศไทยมีความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิต รูปแบบงาน และพฤติกรรมของผู้บริโภคแต่กลุ่มธุรกิจในชุมชน และแรงงานในกลุ่มขาดการพัฒนาทักษะการ reskill upskill และ newskill ทำให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้ช้า

การวิเคราะห์จุดแข็งกับข้อจำกัด เพื่อทำมาสร้าง**กลยุทธ์เชิงป้องกัน** ได้แก่ กลุ่มจังหวัดที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่ม GMS ซึ่งเป็นโอกาสในการดำเนินกิจกรรมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวร่วมกัน แต่อย่างไรก็จะมีปัญหาแรงงานต่างด้าว ปัญหาความมั่นคง ยาเสพติด การลักลอบเข้าเมือง การค้ามนุษย์ เนื่องจากมีพื้นที่เชื่อมโยงกับพื้นที่ชายแดน ตลอดจนการใช้มาตรการกีดกันที่ไม่ใช่ภาษีเพิ่มขึ้นที่เกิดขึ้นจากมาตรการป้องกัน การมีฐานทรัพยากรธรรมชาติ และฐานทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ปัญหาหมอกควันไฟป่าซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของกับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การวิเคราะห์จุดอ่อนกับข้อจำกัด เพื่อนำมาสร้าง**กลยุทธ์เชิงรับ** ได้แก่ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างแรงงานของกลุ่มจังหวัดทำให้แรงงานที่จะมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น จำนวนแรงงานนอกระบบเพิ่มขึ้น และขาดการเตรียมการของธุรกิจชุมชนในการเข้าสู่ยุคดิจิทัล การที่ชุมชนท้องถิ่นยังไม่สามารถนำทรัพยากรการท่องเที่ยวและทุนทางสังคมที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า การขาดการพัฒนาทักษะแรงงาน และผู้ประกอบการไปสู่ยุคดิจิทัล และยังเกิดปัญหาไฟป่าหมอกควัน ซึ่งถือเป็นการซ้ำเติมภาคการท่องเที่ยวซึ่งเป็นสาขาหลักของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เหล่านี้ควรหาทางป้องกันและแก้ไขต่อไป

จากการรับฟังความเห็นจากหน่วยงานพบว่า ทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ควรเน้นทิศทางการพัฒนาโดยใช้กลยุทธ์เชิงรับเพื่อประคับคองสถานการณ์ของที่เกิดขึ้นไม่ให้แย่ลง ด้วยการพยายามบรรเทาปัญหาหรือหลีกเลี่ยงไม่ให้ปัญหาเกิดเพิ่ม โดยเน้นการสร้างความเข้มแข็งภายใน และรอเวลาและโอกาสเหมาะสมให้สามารถในการพัฒนา ทั้งนี้เป็นการเตรียมพร้อมสำหรับช่วงเวลาที่จะทำกลยุทธ์เชิงรุกในอนาคต ดังนั้นทิศทางการพัฒนาสำคัญ ได้แก่ การหาแนวทางรับมือกับโครงสร้างแรงงานที่กำลังเปลี่ยนแปลงไป การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

นอกจากการพิจารณาศักยภาพของกลุ่มจังหวัดแล้ว การกำหนดจุดเน้นในการพัฒนามีความจำเป็นต้องพิจารณาความเชื่อมของแผนการพัฒนาประเทศ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๔ ระดับ ได้แก่แผนระดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) แผนระดับที่ ๒ แผนปฏิรูปประเทศ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ แผนระดับที่ ๓ ได้แก่ นโยบายรัฐบาลและเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ และแผนระดับที่ ๔ วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และในส่วนของแผนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ นั้นเป็นแผนในระดับ ๔ เป็นแผนเชิงปฏิบัติที่ต้องสอดคล้องกับแผนในระดับ ๑ (เป้าหมายการพัฒนาระดับประเทศ) ระดับ ๒ (แนวทางการขับเคลื่อนประเทศเพื่อบรรลุตามเป้าหมายยุทธศาสตร์) และ ระดับ ๓ (นโยบายรัฐบาลกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือ) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้นำศักยภาพของกลุ่มจังหวัดมากำหนดเป้าหมายการพัฒนาพื้นที่ เพื่อยกระดับฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ และระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเป้าหมายของการพัฒนากลุ่มจังหวัดมุ่งตอบสนองเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ในด้านของการสร้างความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ และการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ได้แก่ หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน โดยมีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลายเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ และรายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย และหมุดหมายที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัย และน่าอยู่ มีความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลง ทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่ และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐาน ที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่ มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง สำหรับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาคเหนือได้มีเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สอดกับศักยภาพจังหวัด

ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค และยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

(๗) จุดเน้นในการพัฒนา (Positioning)

ด้วยลักษณะทางกายภาพของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ภูมิประเทศที่สวยงาม ภูมิอากาศที่เย็นสบายมากกว่าภาคอื่น ๆ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสนับสนุนให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองน่าอยู่ มีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดี มีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมโดดเด่น สังคมเข้มแข็ง มีความสงบ สะอาด ปลอดภัย มีระเบียบวินัย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี วิถีชีวิตความเป็นอยู่ดี มีความสุข มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ช่วยเกื้อกูลให้ชุมชนเข้มแข็ง มีการสืบทอดรักษาและปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดให้เกิดเทคโนโลยีที่เหมาะสม นำมาใช้ประโยชน์กับการผลิตและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพ พื้นที่เกษตรของภาคเหนือที่มีขนาดเล็กเหมาะสมตามแนวทางเกษตรอินทรีย์ ที่ตั้งมีศักยภาพในการขยายการค้าการลงทุน เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภาคลุ่มแม่น้ำโขง และสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่มประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ และตะวันออก-ตะวันตกได้ ดังนั้นจึงควรที่จะสร้างความเข้มแข็งให้กับตัวเองภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นกลุ่มจังหวัดที่เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนนั้น ควรพิจารณาใน ๓ มิติ ประกอบด้วย

มิติด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน และพัฒนาขีดความสามารถผู้ประกอบการ และSMEs วิสาหกิจชุมชน พัฒนาการเกษตรแปรรูปให้มูลค่าสูง การท่องเที่ยวเน้นคุณค่าทั้งเชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงสุขภาพ และเชิงนิเวศ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจที่ดีในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีการกระจายรายได้ของประชาชนกลุ่มจังหวัดอย่างทั่วถึง

มิติด้านสุขภาพ เป็นปัจจัยสำคัญต่อการส่งเสริมสนับสนุนให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน ที่ประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีคุณภาพชีวิตที่ดี ดังนั้น ควรต้องมีการบริการสุขภาพ อาทิ Health hub , Health wellness , Health Care และมาตรฐานการแพทย์ที่ดี เพื่อส่งเสริมสุขภาวะทางกายและใจของชุมชน

มิติด้านสภาพแวดล้อมที่ดี การเป็นเมืองน่าอยู่สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่ได้ ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานเมืองที่ดี มีพื้นที่สีเขียว เป็นเมืองที่เป็นมิตรกับคนทุกช่วงวัย มีอากาศที่บริสุทธิ์สะอาด และมีความอุดมสมบูรณ์ ทางทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

"ท่องเที่ยวร่วมสมัย ยกระดับสินค้าเกษตร เศรษฐกิจมั่นคง สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่สังคมคุณภาพ"

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๑. อัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (GPCP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ ภายใน ๑๐ ปี

๒. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่

๓. ร้อยละของกลุ่มเปราะบาง และผู้ประสบปัญหาทางสังคมได้รับช่วยเหลือ การรับบริการหรือจัดสวัสดิการเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตร้อยละ ๘๐ ต่อปี

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๑) ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์

เป้าประสงค์ : เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวสร้างสรรค์ผ่านอัตลักษณ์เฉพาะถิ่นเชื่อมโยงวัฒนธรรมล้านนา พัฒนาศักยภาพบุคลากร พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้พร้อมรองรับการท่องเที่ยวหลากมิติ และการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจที่กระจายรายได้อย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓

(๒) จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว และบริการตลอดจนยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

(๒) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคคลากรทุกช่วงวัย ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้ทันต่อตลาดการท่องเที่ยวยุคใหม่และเป็นสากล

(๓) สร้างคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าและบริการบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น

(๔) ส่งเสริมกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ (การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงธุรกิจและเชิงสุขภาพ) และพัฒนาการตลาดประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านรูปแบบการตลาดที่น่าสนใจ

(๕) ส่งเสริมกิจกรรมขับเคลื่อนเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO (Creative City / Learning City)

แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม

แผนงานหลัก : เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน

แผนงานย่อยที่ ๑ : ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

นิยาม :

ท่องเที่ยวร่วมสมัย คือ รูปแบบการท่องเที่ยวที่ตอบสนองความต้องการและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของนักท่องเที่ยวในยุคปัจจุบัน ส่งผลให้เกิดรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หรือการท่องเที่ยวที่ผสมผสานกิจกรรมทางธุรกิจและการพักผ่อน

แผนงานย่อยที่ ๒ : พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : ยกระดับมาตรฐานและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงธุรกิจและเชิงสุขภาพ

แผนงานย่อยที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ได้มาตรฐานสากล

โครงการ : พัฒนาและเสริมสร้างบุคลากร และบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : พัฒนาศักยภาพบุคลากรและยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว
- **กิจกรรมหลัก** : พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์

แผนงานย่อยที่ ๔ : ส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : ส่งเสริมการช่องทางการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : การตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
- **กิจกรรมหลัก** : การขับเคลื่อนเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO (Creative City / Learning City)

๒) ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง

เป้าประสงค์ : เพื่อยกระดับภาคเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมเกษตร ให้ได้มาตรฐาน พร้อมทั้งสร้างช่องทางการตลาดเพื่อสร้างรายได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตร ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมความรู้และพัฒนาศักยภาพเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีมาตรฐาน

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตร (เกษตรแปรรูป/เกษตรปลอดภัย) ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพมาตรฐาน

(๓) พัฒนาและขยายช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ

นิยาม :

เกษตรมูลค่าสูง คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ

แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม

แผนงานหลัก : ส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

แผนงานย่อยที่ ๑ : พัฒนาและให้ความรู้เกษตรกร เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : พัฒนาความรู้และเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะเกษตรมูลค่าสูง และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกร

แผนงานย่อยที่ ๒ : พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ได้มาตรฐาน

โครงการ : แปรรูปและยกระดับเกษตรมูลค่าสูงให้ได้มาตรฐาน

- **กิจกรรมหลัก** : แปรรูปและยกระดับสินค้าเกษตรพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่มีมาตรฐาน

แผนงานย่อยที่ ๓ : พัฒนาช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรทุกช่องทางของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอบน ๒

โครงการ : พัฒนาประชาสัมพันธ์และกระจายสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทุกช่องทาง

- **กิจกรรมหลัก** : ส่งเสริมช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
- **กิจกรรมหลัก** : การเชื่อมโยงและการกระจายสินค้าทางการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๓) ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า

เป้าประสงค์ : เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาผู้ประกอบการ และขยายช่องทางการประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มการลงทุนในรูปแบบใหม่

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒

(๒) จำนวนเส้นทางเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ การค้า การลงทุน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ แห่ง

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมการขับเคลื่อนการค้าชายแดน โดยสร้างสภาพแวดล้อมและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาโครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ

(๒) ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและผู้ประกอบการรุ่นใหม่ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ควบคู่กับการพัฒนาแรงงานสมรรถนะสูงรองรับระบบโลจิสติกส์ทุกรูปแบบ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับสากลและกระตุ้นการจ้างงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

นิยาม :

เส้นทางเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ คือ เป็นเส้นทางที่ได้รับการพัฒนา ปรับปรุงเส้นทางเดิมให้ดีขึ้น เช่น ป้ายเตือน ป้ายแนะนำ ไฟฟ้าส่องสว่าง และงานเสริมผิวแอสฟัลต์ เป็นต้น

ผู้ประกอบการ คือ ผู้ประกอบการรายย่อย (SME) ผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Startup) ผู้ประกอบการด้านบริการ (Service Entrepreneur) ผู้ประกอบการออนไลน์ (Online Entrepreneur) และผู้ประกอบการเพื่อสังคม (Social Entrepreneur)

(๓) การพัฒนาช่องทางการตลาด เพื่อยกระดับขีดความสามารถทางการค้าและการขยายช่องทางการตลาดสู่สากล

แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม

แผนงานหลัก : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้าการลงทุน เพื่อรองรับระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ

แผนงานย่อยที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : การส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการค้า การลงทุน และยกระดับการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์

แผนงานย่อยที่ ๒ : เสริมสร้างผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

โครงการ : พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : เสริมสร้างผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

แผนงานย่อยที่ ๓ : เตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับบระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๔) ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว สร้างเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ สร้างขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อป้องกันสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่

(๒) จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓

(๓) จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสาธารณภัย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

แนวทางการพัฒนา

(๑) ปลูกจิตสำนึก สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างการรับรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ทั้งระบบ และป้องกันปัญหาอุทกภัยและสารปนเปื้อน

(๓) รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

(๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็กอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมอาชีพทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อลดการเผา ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม

(๕) การฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำและการบริหารจัดการภัยพิบัติพื้นที่เสี่ยงภัย

(๖) การนำระบบเตือนภัยพิบัติมาใช้ในพื้นที่ เพื่อการป้องกันสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

(๗) ส่งเสริมการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดก๊าซเรือนกระจก

แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม

แผนงานหลักที่ ๑ : ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานย่อยที่ ๑ : ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โครงการ : อนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก :** เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แผนงานหลักที่ ๒ : เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แผนงานย่อยที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : ป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก :** แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แผนงานหลักที่ ๓ : เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติในกลุ่มจังหวัด

แผนงานย่อยที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการสาธารณภัยแบบบูรณาการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก :** เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แผนงานย่อยที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

โครงการ : การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก :** เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

๕) ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ : เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและขีดความสามารถของประชากรทุกช่วงวัย ให้มีสุขภาพดี มีรายได้ และร่วมพัฒนาบ้านเกิดอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(๑) อัตราความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ (สุขภาพ)

(๒) ผู้ที่ได้รับการยกระดับทักษะอาชีพและส่งเสริมการมีงานทำ ได้รับการจ้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ ๒๐

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และส่งเสริมศักยภาพมนุษย์ทุกช่วงวัย ควบคู่กับการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๒) เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประชาชนทุกช่วงวัย

(๓) ส่งเสริมประชาชนให้รักถิ่นฐานบ้านเกิด พัฒนาชุมชน และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาความมั่นคงด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

แผนงาน โครงการสำคัญ และกิจกรรม

แผนงานหลัก : พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้ดีขึ้น

แผนงานย่อยที่ ๑ : พัฒนาองค์ความรู้ในการดูแลสุขภาพและสร้างรายได้ของประชาชนทุกช่วงวัย

โครงการ : เพิ่มองค์ความรู้สุขภาพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนทุกช่วงวัยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : เสริมสร้างความมั่นคงด้านสุขภาพ และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แผนงานย่อยที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพในการสร้างอาชีพให้เหมาะสมกับประชาชนทุกช่วงวัย

โครงการ : ปลูกอาชีพพลิกชีวิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : พัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้สำหรับประชาชนทุกช่วงวัย

แผนงานย่อยที่ ๓ : พัฒนาและส่งเสริมการตลาดเพื่อสร้างความมั่นคงด้านสุขภาพและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

โครงการ : เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

- **กิจกรรมหลัก** : บูรณาการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะ ยกระดับเศรษฐกิจและเสริมสร้างความปลอดภัยสู่ชุมชนน่าอยู่ยั่งยืน

แบบฟอร์มสรุปแผนงานและโครงการสำคัญของกลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)

เหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด : ท่องเที่ยวร่วมสมัย ยกระดับสินค้าเกษตร เศรษฐกิจมั่นคง สิ่งแวดล้อมยั่งยืน สู่สังคมคุณภาพ

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ. ๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์	๑. รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (รายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๖๒,๒๓๘ ล้านบาท)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
	๒. จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือน จำนวน ๑๐,๕๕๙,๒๔๑ คน)	๕	๕	๕	๕	๕	๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง	๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตร จำนวน ๖๐,๐๓๔ ล้านบาท)	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๑.๕	๑.๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า	๑. มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน จำนวน ๑๑๘,๔๔๙.๖๐ ล้านบาท)	๒	๒	๒	๒	๒	๒
	๒. จำนวนเส้นทางเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์การค้า การลงทุน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (หน่วยนับ : แห่ง)	ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ (กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการจัดสรรถนน (ป้าย / ไฟ / รั้วกั้นไหล่ทาง / ซ่อมแซม) จำนวน ๑๐ สายทาง)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๑. พื้นพูพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่	ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ (เนื้อที่ป่า จำนวน ๑๒,๐๖๑,๑๒๘.๗๙ ไร่)	ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่	ไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐,๐๐๐ ไร่
	๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ (จุดความร้อนสะสม จำนวน ๑๑,๗๗๕ จุด)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
	๓. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสาธารณภัย เพิ่มขึ้นร้อยละ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ (จำนวนเครือข่าย จำนวน ๒,๙๔๙ คน)	๓	๓	๓	๓	๓	๓
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	๑. อัตราความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ (สุขภาพ)	เริ่มเก็บข้อมูลตัวชี้วัดในปี ๒๕๖๙ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดเก็บข้อมูล	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	๒. ผู้ที่ได้รับการยกระดับทักษะอาชีพและส่งเสริมการมีงานทำ ได้รับการจ้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ ๒๐	เก็บข้อมูลจากผู้ร่วมโครงการกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐

สรุปโครงการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ประเด็นการพัฒนา	โครงการ	กิจกรรมหลัก	งบประมาณดำเนินการ					
			พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ. ๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์	๔	๖	๕๒๒,๓๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๑,๗๔๔,๗๐๐,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง	๓	๔	๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐	๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐	๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐	๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐	๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐	๖๑๒,๐๐๐,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า	๓	๓	๕๒๐,๕๐๐,๐๐๐	๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐	๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐	๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐	๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐	๑,๓๕๔,๔๒๐,๐๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน	๔	๔	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๑,๕๗๔,๙๑๙,๗๕๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน	๓	๓	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๒๓๑,๘๑๐,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	**๑๗**	**๒๐**	**๑,๕๕๖,๕๔๕,๙๕๐**	**๑,๐๒๗,๘๒๕,๙๕๐**	**๑,๐๒๗,๘๒๕,๙๕๐**	**๑,๐๒๗,๘๒๕,๙๕๐**	**๑,๐๒๗,๘๒๕,๙๕๐**	**๕,๕๑๗,๘๔๙,๗๕๐**

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์						๕๒๒,๓๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๑,๗๔๕,๗๐๐,๐๐๐
แผนงานหลัก เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน						๕๒๒,๓๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๓๐๕,๖๐๐,๐๐๐	๑,๗๔๕,๗๐๐,๐๐๐
๑. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๑.๑ กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๕	๑	N๒	๑	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๒ - เทศบาลนครเชียงราย	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๗๒,๐๐๐,๐๐๐	๓๖๐,๐๐๐,๐๐๐
๒. โครงการยกระดับมาตรฐานและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๒๔๖,๗๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๖๖,๗๐๐,๐๐๐
๒.๑ กิจกรรมหลัก พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงธุรกิจ และเชิงสุขภาพ	๒/๕	๑	N๒	๑/๒	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย - เทศบาลเมืองน่าน - เทศบาลนครเชียงราย	๒๔๖,๗๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	๓๖๖,๗๐๐,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาและเสริมสร้างบุคลากร และบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๒๗,๖๐๐,๐๐๐	๒๗,๖๐๐,๐๐๐	๒๗,๖๐๐,๐๐๐	๒๗,๖๐๐,๐๐๐	๒๗,๖๐๐,๐๐๐	๑๓๘,๐๐๐,๐๐๐
๓.๑ กิจกรรมหลัก พัฒนาศักยภาพบุคลากรและยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว	๒/๕	๑	N๒	๑	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา - หอการค้าจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่	๒๒,๖๐๐,๐๐๐	๒๒,๖๐๐,๐๐๐	๒๒,๖๐๐,๐๐๐	๒๒,๖๐๐,๐๐๐	๒๒,๖๐๐,๐๐๐	๑๑๓,๐๐๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
๓.๒ กิจกรรมหลัก พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์	๒/๕	๑	N๒	๑	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมืองเก่าน่าน	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๕,๐๐๐,๐๐๐
๔. โครงการส่งเสริมการช่องทางการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						**๑๗๖,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗๖,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗๖,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗๖,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗๖,๐๐๐,๐๐๐**	**๘๘๐,๐๐๐,๐๐๐**
๔.๑ กิจกรรมหลัก การตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๕	๑	N๒	๑	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา - องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา - หอการค้าจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๘๓,๐๐๐,๐๐๐	๘๓,๐๐๐,๐๐๐	๘๓,๐๐๐,๐๐๐	๘๓,๐๐๐,๐๐๐	๘๓,๐๐๐,๐๐๐	๔๑๕,๐๐๐,๐๐๐
๔.๒ กิจกรรมหลัก การขับเคลื่อนเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ของ UNESCO (Creative City / Learning City)	๒/๕	๑	N๒	๑	องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/ แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง						**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๖๑๒,๐๐๐,๐๐๐**
แผนงานหลัก ส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า						**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๑๕๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๖๑๒,๐๐๐,๐๐๐**
๑. โครงการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑ กิจกรรมหลัก ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกร	๒/๓	๑	N๑	๑	สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐
๒. โครงการแปรรูปและยกระดับเกษตรมูลค่าสูงให้ได้มาตรฐาน						**๒๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑ กิจกรรมหลัก แปรรูปและยกระดับสินค้าเกษตรพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่มีมาตรฐาน	๒/๓	๑	N๑	๑	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาประชาสัมพันธ์และกระจายสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทุกช่องทาง						**๘๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๘๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๘๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๘๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๘๒,๔๐๐,๐๐๐**	**๒๖๒,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๑ กิจกรรมหลัก ส่งเสริมช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๓	๑	N๑	๑	- สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา	๓๒,๔๐๐,๐๐๐	๓๒,๔๐๐,๐๐๐	๓๒,๔๐๐,๐๐๐	๓๒,๔๐๐,๐๐๐	๓๒,๔๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐
๓.๒ กิจกรรมหลัก การเชื่อมโยงและการกระจายสินค้าทางการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๓	๑	N๑	๑	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า						**๕๒๐,๕๐๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๑,๓๕๔,๔๒๐,๐๐๐**
แผนงานหลัก พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้าการลงทุนเพื่อรองรับระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ						**๕๒๐,๕๐๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๒๐๘,๔๘๐,๐๐๐**	**๑,๓๕๔,๔๒๐,๐๐๐**
๑. โครงการเพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						**๒๑,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๑,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๑,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๑,๐๐๐,๐๐๐**	**๒๑,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐**
๑.๑ กิจกรรมหลัก การส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการค้าการลงทุน และยกระดับการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์	๒/๗,๘,๙	๔	N๔	๑	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - เทศบาลนครเชียงราย	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						**๑๒,๔๘๐,๐๐๐**	**๑๒,๔๘๐,๐๐๐**	**๑๒,๔๘๐,๐๐๐**	**๑๒,๔๘๐,๐๐๐**	**๑๒,๔๘๐,๐๐๐**	**๖๒,๔๐๐,๐๐๐**
๒.๑ กิจกรรมหลัก เสริมสร้างผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน	๒/๗,๘,๙	๔	N๔	๑	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๒,๔๘๐,๐๐๐	๑๒,๔๘๐,๐๐๐	๑๒,๔๘๐,๐๐๐	๑๒,๔๘๐,๐๐๐	๑๒,๔๘๐,๐๐๐	๖๒,๔๐๐,๐๐๐
๓. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						**๔๘๗,๐๒๐,๐๐๐**	**๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐**	**๑,๑๘๗,๐๒๐,๐๐๐**
๓.๑ กิจกรรมหลัก พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการค้าการลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒/๗,๘,๙	๑/๔	N๔	๑/๒	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๒ - ด่านศุลกากรทุ่งช้าง - ด่านศุลกากรเชียงของ	๔๘๗,๐๒๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๑๘๗,๐๒๐,๐๐๐

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน						๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๓๑๔,๙๘๓,๙๕๐	๑,๕๗๔,๙๑๙,๗๕๐
แผนงานหลักที่ ๑ ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม						๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๔๘๔,๔๐๑,๐๐๐
๑. โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๔๘๔,๔๐๑,๐๐๐
๑.๑ กิจกรรมหลัก เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑๓,๑๔,๑๕	N๖	๑	- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (แพร่) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๙๖,๘๘๐,๒๐๐	๔๘๔,๔๐๑,๐๐๐
แผนงานหลักที่ ๒ เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน						๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๕๘๕,๕๗๘,๗๕๐
๑. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๕๘๕,๕๗๘,๗๕๐
๑.๑ กิจกรรมหลัก แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑๓,๑๔,๑๕	N๖	๑	- สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (แพร่) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๑๑๗,๑๑๕,๗๕๐	๕๘๕,๕๗๘,๗๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
แผนงานหลักที่ ๓ : เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติในกลุ่มจังหวัด						๑๐๐,๙๘๘,๐๐๐	๑๐๐,๙๘๘,๐๐๐	๑๐๐,๙๘๘,๐๐๐	๑๐๐,๙๘๘,๐๐๐	๑๐๐,๙๘๘,๐๐๐	๕๐๔,๙๔๐,๐๐๐
๑. โครงการเพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการสาธารณภัยแบบบูรณาการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๑๗๔,๙๔๐,๐๐๐
๑.๑ กิจกรรมหลัก เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘	๑๔	N๖	๑	- ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ (เชียงราย) - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๓๔,๙๘๘,๐๐๐	๑๗๔,๙๔๐,๐๐๐
๒. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐,๐๐๐
๒.๑ กิจกรรมหลัก เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๕/๑๘/๑๙	๑๓	N๖	๑,๒	โครงการชลประทานเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๖๖,๐๐๐,๐๐๐	๓๓๐,๐๐๐,๐๐๐

หน่วย : บาท

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน						๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๒๓๑,๘๑๐,๐๐๐
แผนงานหลัก พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้ดีขึ้น						๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๔๖,๓๖๒,๐๐๐	๒๓๑,๘๑๐,๐๐๐
๑. โครงการปลูกอาชีพพลิกชีวิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๙๖,๘๑๐,๐๐๐
๑.๑ กิจกรรมหลัก พัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้สำหรับประชาชนทุกช่วงวัย	๓,๔/๑๑,๑๓	๑๑	N๕	๑	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๑๙,๓๖๒,๐๐๐	๙๖,๘๑๐,๐๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ						งบประมาณดำเนินการ					
แผนงาน/โครงการสำคัญ	ยุทธศาสตร์ชาติ (A)/แผนแม่บทฯ (B)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๔ (C)	เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค (D)	แหล่งงปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๗๑	พ.ศ. ๒๕๗๒	พ.ศ.๒๕๗๓	พ.ศ. ๒๕๗๔	พ.ศ. ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕
๒. โครงการเพิ่มองค์ความรู้สุขภาพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนทุกช่วงวัยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						**๑๗,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๗,๐๐๐,๐๐๐**	**๘๕,๐๐๐,๐๐๐**
๒.๑ กิจกรรมหลัก เสริมสร้างความมั่นคงด้านสุขภาพและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	๓,๔/๑๑,๑๓	๑๑	N๕	๑	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	๘๕,๐๐๐,๐๐๐
๓. โครงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒						**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๑๐,๐๐๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐,๐๐๐**
๓.๑ กิจกรรมหลัก : บูรณาการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะยกระดับเศรษฐกิจและเสริมสร้างความปลอดภัยสู่ชุมชนน่าอยู่ยั่งยืน	๓,๔/๑๑,๑๓	๑๑	N๕	๑	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐,๐๐๐

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การท่องเที่ยวสร้างสรรค์
แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว และบริการตลอดจนยกระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว
๒. พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการและบุคคลากรทุกช่วงวัย ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้ทันต่อตลาดการท่องเที่ยวยุคใหม่และเป็นสากล
๓. สร้างคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าและบริการบนฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น
๔. ส่งเสริมกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ (การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงธุรกิจและเชิงสุขภาพ) และพัฒนาการตลาดประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวผ่านรูปแบบการตลาดที่น่าสนใจ
๕. ส่งเสริมกิจกรรมขับเคลื่อนเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO (Creative City / Learning City)

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕

แผนงานหลัก : เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน
แผนงานย่อยที่ ๑ : ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีเป้าหมายให้ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น และเป้าหมายในการปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว สถานประกอบการ ผู้ให้บริการ และโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นในการรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทั้งทางบกทางน้ำและทางอากาศ จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่อย่างสะดวกสบาย ปลอดภัย

หัวข้อ	รายละเอียด
	ประชาชนสามารถนำสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวนำเสนอต่อนักท่องเที่ยวและผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นเส้นทางรองรับการพัฒนาด้านสังคมและเศรษฐกิจเชื่อมไปยังจุดผ่านแดนและประเทศเพื่อนบ้าน จากความสำคัญของนโยบายประเทศด้านการท่องเที่ยว และเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดที่ต้องการทำให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนพัฒนาและเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานด้านการเดินทาง และสาธารณูปโภคเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง และจากการดำเนินการก่อสร้างเส้นทางรถไฟสายเด่นชัย เชียงราย เชียงของ ที่คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๗๑ จะทำให้เกิดเส้นทางการท่องเที่ยวใหม่รองรับการขยายตัวของโครงสร้างการเดินทางด้วยรถไฟ จุดที่เชื่อมต่อกับสถานีและเส้นทางรถไฟจะมีโอกาสในการพัฒนาเพื่อสร้างเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการท่องเที่ยวชุมชนที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงได้ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนทางเชื่อมต่อ เชื่อมโยงกับสถานีจุดจอดรถไฟรองรับแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) จึงควรดำเนินปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อนำนักท่องเที่ยวเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม เชิงนิเวศ เชิงสุขภาพและบริเวณโดยรอบ เพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่เข้าถึงได้อย่างสะดวก รองรับการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการอำนวยความสะดวกนักท่องเที่ยวในเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๒ - เทศบาลนครเชียงราย

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๑ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๒ - เทศบาลนครเชียงราย
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๓๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ทางหลวงมีสิ่งอำนวยความสะดวก และปลอดภัย ๒. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	นักท่องเที่ยว ประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับความสะดวกสบาย ปลอดภัยจากการสัญจรในเส้นทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา

แผนงานย่อยที่ ๒ : พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ยกระดับมาตรฐานและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีเป้าหมายให้ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยมีเป้าหมายการเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น และเป้าหมายในการปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว สถานประกอบการ ผู้ให้บริการ และโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุน การพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยวจึงมีความจำเป็นในการรองรับการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ที่มีศักยภาพในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทั้งทางบก ทางน้ำและทางอากาศ จะช่วยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวสำคัญในพื้นที่อย่างสะดวกสบาย ปลอดภัย ประชาชนสามารถนำสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวนำเสนอต่อนักท่องเที่ยวและผู้รับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นเส้นทางรองรับการพัฒนาด้านสังคมและเศรษฐกิจเชื่อมไปยังจุดผ่านแดนและประเทศเพื่อนบ้าน เป้าหมายภาคเหนือเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยมีแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นประเด็นสำคัญในการยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพและกระจายประโยชน์สู่ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อันประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน เป็นกลุ่มจังหวัดล้านนาตะวันออกที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้เพราะมีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งจากธรรมชาติและจากศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญา สามารถพัฒนาต่อยอดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ทั้งทางด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ สามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพและสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน โดยการพัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีมาตรฐานระดับสากล และกระตุ้นเศรษฐกิจ
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ๒. จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาและปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เชิงวัฒนธรรม เชิงสร้างสรรค์ เชิงธุรกิจและเชิงสุขภาพ ๓๖๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย แพร่ น่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย - เทศบาลเมืองน่าน - เทศบาลนครเชียงราย
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดน่าน - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย - เทศบาลเมืองน่าน - เทศบาลนครเชียงราย
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๓๖๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ยกระดับความพึงพอใจและกระตุ้นความต้องการกลับมาเยือนซ้ำ ๒. สร้างรายได้หมุนเวียนในพื้นที่และชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ๓. ยกระดับภาพลักษณ์ของประเทศไทยให้เป็นจุดหมายปลายทางของนักท่องเที่ยว

แผนงานย่อยที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ได้มาตรฐานสากล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาและเสริมสร้างบุคลากร และบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	ตามมติคณะรัฐมนตรีอนุมัติดำเนินโครงการก่อสร้างทางรถไฟสายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย เป็นโอกาสหนึ่งของการส่งเสริมการเจริญเติบโตและพัฒนาการท่องเที่ยวตามเส้นทางรถไฟตลอด ๓ จังหวัด ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อันได้แก่จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา และจังหวัดแพร่ สามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไปยังพื้นที่อำเภอเชียงกลาง จังหวัดน่าน ครอบคลุมพื้นที่ ๑๖ อำเภอ ๕๗ ตำบล ตลอดเส้นทาง ๒๖ สถานี ระยะทางทั้งสิ้น ๓๒๓ กิโลเมตร สามารถทำให้นักท่องเที่ยวเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชม จึงเป็นโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนพื้นฐานการคมนาคมขนส่งใหม่ที่จะเกิดในพื้นที่ ส่งเสริมการกระจายรายได้ให้ทั่วถึงและกว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมถึงทำให้เกิดความหลากหลายของเส้นทางการท่องเที่ยวเพิ่มเติมจากเส้นทางการท่องเที่ยวเดิมที่มีอยู่แล้ว และยังเป็นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ ทำให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ พัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืน ดังเห็นได้ว่า เมื่อมีสถานีรถไฟอยู่ ณ จุดใดบริเวณใกล้เคียงจะมีโรงแรม ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ระบบการคมนาคมขนส่งเชื่อมโยง เกิดขึ้นตามด้วย อย่างไรก็ตามประเทศไทยยังมีการพึ่งพาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานหรือแหล่งท่องเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือศิลปะโบราณอยู่มาก โดยแหล่งท่องเที่ยวหรือศิลปะและวัฒนธรรมที่ถูกสร้างขึ้นมาเป็นเวลานานอาจทรุดโทรมลงได้ตามกาลเวลา ถึงแม้ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่ฝักใฝ่ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมโบราณ การพัฒนาและสร้างแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และศิลปวัฒนธรรมสมัยใหม่บนฐานวัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตของผู้คน และการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเล่าเรื่องเพื่อเพิ่มคุณค่าให้กับวัฒนธรรมเดิม ทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ คือ การท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High-Value Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมุ่งแสวงหาความพึงพอใจจากการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกสบายหรือการได้รับบริการที่ดีเยี่ยม มุ่งเน้นการให้ประสบการณ์ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Emotion) จะช่วยเพิ่มความหลากหลายและดึงดูดนักท่องเที่ยวให้กระจาย

หัวข้อ	รายละเอียด
	ออกไปต่างเมืองได้มากขึ้น รวมถึงการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวสร้างกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มากขึ้น และเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไปได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ๒. พัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพและร่วมสมัย ๓. ยกระดับอัตลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นจุดดึงดูดใจ
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ๒. จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาศักยภาพบุคลากรและยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยว ๑๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา - หอการค้าจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่
๖.๒ กิจกรรมที่ ๒ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์ด้านการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมืองเก่าน่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา - สำนักงานพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเมืองเก่าน่าน - หอการค้าจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดน่าน เชียงราย พะเยา แพร่
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. งบประมาณ	๑๓๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาปรับใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ๒. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์มีคุณภาพตามมาตรฐาน ๓. บุคลากรในชุมชนท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาทักษะเพิ่มมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. คนในชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นและมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและบริการ ๒. ผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ๓. ขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว เกิดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อการท่องเที่ยว เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ กระจายรายได้สู่ภาคส่วนต่างๆ ในพื้นที่ รวมถึงการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการบริหารการท่องเที่ยวในพื้นที่ ตลอดจนได้มีการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืนและให้เกิดผลกระทบเชิงลบให้น้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ๔. ผลิตภัณฑ์และบริการสุขภาพที่ได้มาตรฐาน สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวจับจ่าย ซื้อของและเกิดการเที่ยวซ้ำและซื้อซ้ำ

แผนงานย่อยที่ ๔ : ส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ส่งเสริมการช่องทางการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	เป้าหมายภาคเหนือเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์โดยมีแนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเป็นประเด็นสำคัญในการยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพและกระจายประโยชน์สู่ชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อันประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน เป็นกลุ่มจังหวัดล้านนาตะวันออกที่มีศักยภาพสูงด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพราะมีทรัพยากรทางด้านการท่องเที่ยวทั้งจากธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรมภูมิปัญญาสามารถพัฒนาต่อยอดการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ได้ทั้งด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ซึ่งสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการต่อไปและยังสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรและทรัพยากรในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นภายใต้แผนการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้กำหนดแผนงานด้านการท่องเที่ยวในการเพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน เป็นห่วงโซ่คุณค่าโดยต้นทางกลุ่มจังหวัดมีทิศทางในการพัฒนาปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวโครงสร้างพื้นฐานที่นำไปสู่แหล่งท่องเที่ยว กลางทางพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน ปลายทางส่งเสริมช่องทางการตลาดสร้างการรับรู้และกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างเชื่อมโยงในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเพิ่มศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไป แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติมีสาระสำคัญ ด้านการพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ผู้ผลิตและขายสินค้า บริการ และผู้ประกอบการ ให้สามารถปรับตัวกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง ใช้แนวทางในการผลักดันมาตรการเยียวยา ฟื้นฟูผู้ประกอบการและบุคลากร รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการSMEs ให้สามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ตามแนวโน้มความต้องการในอนาคต และยกระดับมาตรฐานสร้างมูลค่าการท่องเที่ยว รวมทั้งการฟื้นฟูและรักษาแหล่งท่องเที่ยว

หัวข้อ	รายละเอียด
	ธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งมีหน่วยงานรับผิดชอบหลัก : กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และในยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้ ประเด็นสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน สำหรับแผนพัฒนาภาคเหนือ ตามเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ กำหนดยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืนและกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการ ทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ คือ การท่องเที่ยวมูลค่าสูง (High - Value Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมุ่งแสวงหาความพึงพอใจจากการได้ รับสิ่งอำนวยความสะดวกสบายหรือการได้รับบริการที่ดีเยี่ยม มุ่งเน้นการให้ประสบการณ์ด้านอารมณ์ความรู้สึก (Emotion) โดยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) มีรูปแบบการท่องเที่ยวที่การท่องเที่ยวในพื้นที่หรือบริเวณที่มีคุณลักษณะ สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อเรียนรู้มีประสบการณ์ร่วมและตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรม นำไปสู่ความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างนักท่องเที่ยวและคนในพื้นที่โดยเฉพาะกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านอาหาร (Gastronomy Tourism) ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากและมีอัตราการเติบโตของธุรกิจด้านอาหารสูงเช่นกัน โดยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้มีกิจกรรมส่งเสริมการโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ ซึ่งจะเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และเป็นการเสริมสร้างการรับรู้ด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สร้างกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มากขึ้น และเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากที่สุด ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ต่อไปได้ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเป็นอันมาก เพราะเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการที่สร้างรายได้และการจ้างงานต่างๆ จึงมีความจำเป็นในการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของไทยให้มีขีดความสามารถ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ในการแข่งขันมากขึ้น รวมถึงการได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้าและบริการซึ่งมีธุรกิจภาคการท่องเที่ยวรวมอยู่ด้วย และการสร้างสรรค์กิจกรรมและรูปแบบการโปรโมทการท่องเที่ยวและบริการใหม่ ๆ เพื่อตามให้ทันกับความต้องการและพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปของนักท่องเที่ยว รัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐซึ่งมีบทบาทกำกับดูแลอย่างเหมาะสมและให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อสนับสนุนธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยให้เติบโตได้อย่างมั่นคงได้มาตรฐานเพื่อสร้างความเข้มแข็งและสร้างการพัฒนาที่ต่อเนื่อง และยั่งยืนให้กับธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการเร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วม โดยคาดว่าผลจากการจัด “โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒” ในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน ซึ่งมีกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง มีทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์ ทั้งด้านประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิต งานหัตถศิลป์และผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่สามารถขยายสู่ภาคการท่องเที่ยวและบริการได้ จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจล้านนาสร้างสรรค์ สืบสานวิถีชุมชนคุณธรรม นำพาคุณภาพชีวิตยั่งยืนตามแนวทางการพัฒนาภาคเหนือในการยกระดับการท่องเที่ยวและบริการที่มีศักยภาพของภาคให้มีคุณภาพ สนับสนุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และกระจายประโยชน์สู่ชุมชนได้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อส่งเสริมช่องทางการตลาดทั้งสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. รายได้จากการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ๒. จำนวนนักท่องเที่ยวผู้มาเยี่ยมเยือน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๔๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา - องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา - หอการค้าจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๒ กิจกรรมที่ ๒ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	การขับเคลื่อนเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO (Creative City / Learning City) ๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพะเยา - องค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา - หอการค้าจังหวัดน่าน - สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๘๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	มูลค่ารวมของสินค้าและบริการที่เกิดจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว ทั้งที่พัก อาหาร การเดินทาง และความบันเทิง ซึ่งช่วยสร้างรายได้มหาศาลและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. คนในชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่านมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นและมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจัดการท่องเที่ยวชุมชนสร้างสรรค์ทางวัฒนธรรมและบริการ ๒. การท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน ได้รับการส่งเสริมการโปรโมทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม และเชิงสุขภาพ มากขึ้น ๓. มีเครือข่ายเมืองสร้างสรรค์ ของ UNESCO

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรมูลค่าสูง
แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมความรู้และพัฒนาศักยภาพเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีมาตรฐาน
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตร (เกษตรแปรรูป/เกษตรปลอดภัย) ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้มีคุณภาพมาตรฐาน
๓. พัฒนาและขยายช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตร ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕

แผนงานหลัก : ส่งเสริมเกษตรสร้างมูลค่า

แผนงานย่อยที่ ๑ : พัฒนาและให้ความรู้เกษตรกร เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาความรู้และเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) เป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านเกษตรสูง เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสลับหุบเขา ประกอบกับสภาพภูมิอากาศที่หนาวเย็นและแหล่งน้ำธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ส่งผลให้พื้นที่นี้มีความหลากหลายทางชีวภาพและเหมาะแก่การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจมูลค่าสูง ตลอดจนสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดโลก เช่น ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี ชา กาแฟ และสมุนไพร เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล “ตลาดนำ นวัตกรรมเสริมเพิ่มรายได้” และวิสัยทัศน์ Ignite Thailand ที่มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคการเกษตรจากการผลิตเชิงปริมาณไปสู่การสร้างมูลค่า ควบคู่ไปกับการดำเนินงานตามนโยบายหลักของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ต้องการยกระดับสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูงตลอดห่วงโซ่อุปทาน ประกอบกับปัจจุบันกระแสการบริโภคทั่วโลกได้มุ่งเน้นไปที่ความมั่นคงทางอาหารและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงจำเป็นต้องเร่งยกระดับภาคการเกษตรดั้งเดิมสู่การเป็นฐานการผลิตเกษตรอัจฉริยะ การใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย

หัวข้อ	รายละเอียด
	(GAP) และเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งการอนุรักษ์ฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปมูลค่าสูง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุน และสร้างมาตรฐานสินค้าให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ตลอดจนมุ่งเน้นการยกระดับขีดความสามารถทางการแข่งขันผ่านกลไกการตลาดสมัยใหม่ ทั้งการตลาดออนไลน์และออฟไลน์ การสร้างแบรนด์สินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น เป็นต้น นอกจากนั้นทำเลที่ตั้งของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ตั้งอยู่บนแนวระเบียงเศรษฐกิจที่เชื่อมโยงทางการค้าชายแดนกับกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงและจีนตอนใต้ ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบสำคัญในการพัฒนาขีดความสามารถด้านโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าเกษตรแปรรูปสู่ตลาดต่างประเทศ ดังนั้น การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพด้านการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ อย่างเป็นระบบ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจฐานราก เพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๒. เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ของเกษตรกร/ผู้ประกอบการในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ๔. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจฐานรากและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตร ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ เกษตรมูลค่าสูง และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของเกษตรกร ๖๓,๕๕๔,๕๐๐ บาท สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานประมงจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๖๓,๕๕๔,๕๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการทำเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ และเกษตรมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีเกษตรแม่นยำอย่างเป็นรูปธรรม
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑.เกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมาทำเกษตรปลอดภัย เกษตรอัจฉริยะ เกษตรมูลค่าสูง โดยใช้เทคโนโลยีเกษตรแม่นยำอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มปริมาณผลผลิตต่อไร่ได้อย่างเป็นรูปธรรม ๒. เกิดเครือข่ายเกษตรกรต้นแบบด้านเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ที่เข้มแข็ง ซึ่งพร้อมเป็นแหล่งเรียนรู้และขยายผลให้แก่ชุมชนอื่นในระยะยาว ๓. ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตและการแปรรูป

แผนงานย่อยที่ ๒ : พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้ได้มาตรฐาน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการแปรรูปและยกระดับเกษตรมูลค่าสูงให้ได้มาตรฐาน
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตร อัตลักษณ์ และสมุนไพรที่สำคัญของประเทศ แต่ส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาการขายผลผลิตดิบที่มีมูลค่าต่ำและสินค้าล้นตลาดตามฤดูกาล โครงการนี้จึงจัดขึ้นเพื่อยกระดับภาคการเกษตรในพื้นที่ให้ปรับเปลี่ยนสู่ "เกษตรมูลค่าสูง" โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและตอบโจทย์เทรนด์ผู้บริโภคยุคใหม่ พร้อมทั้งผลักดันกระบวนการผลิตและผลิตภัณฑ์ให้ได้รับมาตรฐาน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะผู้ประกอบการเกษตรและวิสาหกิจชุมชนในเชิงธุรกิจและการตลาดสมัยใหม่ เพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคง ยั่งยืน และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานรากของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เติบโตอย่างเข้มแข็ง
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร ๒. เพื่อยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ๓. เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจฐานรากและเพิ่มรายได้ให้เกษตรกรอย่างยั่งยืน
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตร ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	แปรรูปและยกระดับสินค้าเกษตรพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ สู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่มีมาตรฐาน ๑๘,๑๙๑,๐๐๐ บาท สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานประมงจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๑๘,๑๙๑,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าสูงชนิดใหม่ที่มีนวัตกรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่น ๒. ต้นแบบบรรจุภัณฑ์ที่มีความทันสมัย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยืดอายุการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการผลิตและการแปรรูป ๒. มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการแปรรูปและการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าทางด้านอุตสาหกรรมของภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีช่องทางการตลาดที่หลากหลายและทันสมัย ส่งผลให้รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง

แผนงานย่อยที่ ๓ : พัฒนาช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรทุกช่องทางของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาประชาสัมพันธ์และกระจายสินค้าเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทุกช่องทาง
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ถือเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นและพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ เช่น ข้าวหอมมะลิคุณภาพดี สินค้าเกษตรอินทรีย์ ชา กาแฟสายพันธุ์พรีเมียม รวมถึงผลไม้เมืองหนาวและสมุนไพรหลากหลายชนิด ที่ผ่านมาเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาสำคัญในเรื่องของระบบการกระจายสินค้าและการตลาด โดยมักจำหน่ายผลผลิตในรูปแบบวัตถุดิบผ่านพ่อค้าคนกลาง ทำให้ถูกกดราคา ประกอบกับการขาดเครื่องมือและองค์ความรู้ในการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพสูงและมีเรื่องราวอัตลักษณ์เฉพาะตัว ไม่เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในระดับประเทศและสากล ทำให้สูญเสียโอกาสทางธุรกิจและไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางการค้าอย่างเต็มศักยภาพ ทั้งนี้การเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคในยุคดิจิทัลและการแข่งขันทางการค้าที่สูงขึ้น ซึ่งการพึ่งพาเฉพาะช่องทางจำหน่ายแบบเดิมไม่เพียงพอที่จะรองรับความผันผวนของตลาด จึงต้องมีการขับเคลื่อนการพัฒนาศักยภาพด้านการประชาสัมพันธ์และการกระจายสินค้าอย่างครบวงจรในทุกช่องทาง เช่น ตลาดโมเดิร์นเทรด ศูนย์กระจายสินค้า และการจัดกิจกรรมแสดงสินค้าในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคยุคใหม่และกลุ่มตลาดเป้าหมายที่มีกำลังซื้อสูง
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อพัฒนาและขยายช่องทางการตลาดและการกระจายสินค้าเกษตรอย่างครบวงจร
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สาขาเกษตร ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๕
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๖.๒ กิจกรรมที่ ๒ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	การเชื่อมโยงและการกระจายสินค้าทางการเกษตรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานประมงจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดพะเยา เชียงราย แพร่ น่าน
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๒๖๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีการจัดกิจกรรมแสดงสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้รับการเพิ่มมูลค่าด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม และการเพิ่มช่องทางการตลาดในการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูป ๒. แลกเปลี่ยนและเชื่อมโยงธุรกิจระหว่างผู้ผลิต ผู้ประกอบการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีช่องทางการตลาดที่หลากหลายและทันสมัย ส่งผลให้รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ๒. สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเป็นที่รู้จักและได้รับการยอมรับในตลาดสากล ๓. ระบบโลจิสติกส์และการกระจายสินค้าเกษตรมูลค่าสูงสู่ชายแดนมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูงขึ้น สามารถเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานการค้ากับกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขงและจีนตอนใต้ได้อย่างไร้รอยต่อ

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การค้า การลงทุน เศรษฐกิจเพิ่มมูลค่า
แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการขับเคลื่อนการค้าชายแดน โดยสร้างสภาพแวดล้อมและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อรองรับการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ
๒. ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและผู้ประกอบการรุ่นใหม่ด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ควบคู่กับการพัฒนาแรงงานสมรรถนะสูงรองรับระบบโลจิสติกส์ทุกรูปแบบ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับสากลและกระตุ้นการจ้างงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
๓. การพัฒนาช่องทางการตลาด เพื่อยกระดับขีดความสามารถทางการค้าและการขยายช่องทางการตลาดสู่สากล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒
๒. จำนวนเส้นทางเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ การค้า การลงทุน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ แห่ง

แผนงานหลัก : พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์และสร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้าการลงทุนเพื่อรองรับระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือ
แผนงานย่อยที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การค้าชายแดนกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน) เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพการแข่งขันสูง (Competitive Advantage) ด้วยลักษณะที่ตั้งเป็น “ประตูการค้าและการลงทุน (Gateway)” เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor: NSEC) และกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ทั้งเมียนมา สปป.ลาว และจีนตอนใต้ ผ่านเส้นทางขนส่งทางบก R๓a, R๓b และโครงข่ายรถไฟทางคู่สายเด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ ประกอบกับมีด่านศุลกากรชายแดนที่สำคัญหลายแห่ง ซึ่งส่งผลให้พื้นที่มีความพร้อมในการเป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าและการค้าข้ามพรมแดน ซึ่งศักยภาพเชิงพื้นที่ดังกล่าว สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ การยกระดับการค้าชายแดน และการขยายตลาดส่งออกสินค้าไทยไปยังกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและตลาดโลก โดยรัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงทางการค้า ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (SEZ) ควบคู่ไปกับการผลักดันนโยบายเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้สามารถเข้าถึงแพลตฟอร์มการค้าระดับสากล

หัวข้อ	รายละเอียด
	เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการชุมชน และกลุ่มเกษตรกรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ยังเผชิญความท้าทายด้านการเข้าถึงช่องทางการตลาดสมัยใหม่ (Modern Marketing Channels) ทั้งออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ชายแดนที่ต้องยกระดับให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและกฎระเบียบการค้าระหว่างประเทศที่เข้มงวดขึ้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้จัดทำ “โครงการเพิ่มศักยภาพการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒” ขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการตลาดดิจิทัล การจัดกิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) การส่งเสริมการส่งออกเชิงรุก ณ ด่านชายแดน และการลดอุปสรรคทางการค้า เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าอัตลักษณ์และบริการในพื้นที่ ผลักดันให้เศรษฐกิจฐานรากเติบโตอย่างทั่วถึง และยกระดับกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้เป็นศูนย์กลางการค้าชายแดนที่มีความพร้อมในระดับสากลอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและขยายช่องทางการตลาด สินค้าและบริการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ทั้งในรูปแบบออฟไลน์และออนไลน์ ให้เข้าถึงผู้บริโภคทั้งในประเทศและระดับสากล ๒. เพื่อยกระดับและเพิ่มมูลค่าการค้าชายแดน ผ่านการส่งเสริมความร่วมมือทางการค้า การส่งออกเชิงรุก และการใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ GMS ๓. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ให้แก่ผู้ประกอบการ SME วิสาหกิจชุมชน และเกษตรกรในพื้นที่ ให้มีความพร้อมด้านการตลาดสมัยใหม่ ๔. เพื่อสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้าและการลงทุน ผ่านกิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) ระหว่างผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดกับคู่ค้าทั้งไทยและต่างประเทศ
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	การส่งเสริมช่องทางการตลาดด้านการค้า การลงทุน และยกระดับการค้าชายแดนมุ่งสู่เศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - เทศบาลนครเชียงราย
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - เทศบาลนครเชียงราย
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี

หัวข้อ	รายละเอียด
๙. งบประมาณ	๑๐๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ผู้ประกอบการและเกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์และด้านการตลาดดิจิทัลและการค้ายุคใหม่ ๒. ช่องทางการตลาดออนไลน์และออฟไลน์เพิ่มขึ้น อย่างน้อย ๓ ช่องทาง ๓. กิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) เกิดขึ้น ไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง ๔. จัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้าจัดขึ้นเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๕. ผู้ประกอบการในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีรายได้เพิ่มขึ้นจากช่องทางการตลาดและการค้าการลงทุน
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจการค้า การลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. เกิดการเชื่อมโยงการค้าในกลุ่มจังหวัด ระหว่างภูมิภาคและต่างประเทศ ๓. ผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ ในการพัฒนาธุรกิจและขยายตลาดได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

แผนงานย่อยที่ ๒ : เสริมสร้างผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน) เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์สำคัญที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และเป็นประตูการค้า (Gateway) ที่เชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจและการคมนาคมขนส่งในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) ไปสู่จีนตอนใต้ สปป.ลาว และเมียนมา ซึ่งศักยภาพภูมิศาสตร์ดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ที่มุ่งผลักดันการค้าชายแดนและการค้าข้ามพรมแดน เช่น การยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการขนส่งและการค้าในภูมิภาค เพื่อขยายมูลค่าการส่งออกและดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีนโยบายในการเพิ่มรายได้ให้ผู้ประกอบการฐานรากผ่านการส่งเสริม Soft Power ท้องถิ่น (อาหาร ผ้าทอ ศิลปวัฒนธรรม และการท่องเที่ยว) รวมถึงการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) และระบบเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล ในปัจจุบันผู้ประกอบการยังขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับกระบวนการผลิตสินค้าให้ได้มาตรฐานสิ่งแวดล้อมสากล, ขาดทักษะการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์จากทุนทางวัฒนธรรมหรือ Soft Power ให้ตอบโจทย์รสนิยมของตลาดโลก และผู้ประกอบการยังขาดองค์ความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับกฎระเบียบการค้ายุคใหม่ รวมถึงขาดช่องทางและการเตรียมความพร้อมในการเจรจาจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) กับคู่ค้าและนักลงทุนรายใหญ่จากต่างประเทศ ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้จัดทำ “โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ” ขึ้น เพื่อมุ่งเน้นการส่งเสริมองค์ความรู้และทักษะสมัยใหม่ให้แก่ผู้ประกอบการ การยกระดับสินค้าและบริการด้วยนวัตกรรมสร้างสรรค์ และการสร้างแพลตฟอร์มเชื่อมโยงทางการค้าและการลงทุนชายแดน ซึ่งจะเป็นการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดให้เติบโตได้อย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถผู้ประกอบการในการแข่งขันตลาด GMS ๒. เพื่อสร้างเครือข่าย/ความสัมพันธ์ทางการค้า/การลงทุนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และกลุ่มประเทศ GMS ๓. เพื่อแปรรูปและเพิ่มมูลค่าสินค้าด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี และอัตลักษณ์ท้องถิ่น
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีอัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)

หัวข้อ	รายละเอียด
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เสริมสร้างผู้ประกอบการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ๖๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพาณิชย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๖๒,๔๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ผู้ประกอบการได้เข้ารับการอบรมเพื่อยกระดับทักษะการค้าและการลงทุน ๒. สินค้า/ผลิตภัณฑ์ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับการแปรรูป ออกแบบบรรจุภัณฑ์ หรือพัฒนาสู่มาตรฐานสากล ๓. ผู้ประกอบการได้รับการจับคู่ธุรกิจ (Business Matching) หรือเข้าร่วมงานแสดงสินค้าและการลงทุนชายแดน (Trade & Investment Fair)
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ผู้ประกอบการที่ผ่านการอบรมจากโครงการสามารถนำองค์ความรู้ไปพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์ เพื่อจัดจำหน่ายไปยังตลาดในประเทศและต่างประเทศ ๒. เกิดผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ได้มาตรฐานสากล เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และตอบโจทย์ความต้องการของตลาดคู่ค้าต่างประเทศ ๓.เศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็ง โดยเกิดการกระจายรายได้และการจ้างงานในพื้นที่ ๔ จังหวัด (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

แผนงานย่อยที่ ๓ : เตรียมความพร้อมรองรับระบบโลจิสติกส์ภายในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในระดับสากล

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับบระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน) เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ที่มีศักยภาพ เนื่องจากตั้งอยู่บนระเบียงเศรษฐกิจแนวเหนือ-ใต้ (North-South Economic Corridor: NSEC) และระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ (Northern Economic Corridor: NEC) และเป็นประตูการค้าชายแดนสำคัญที่เชื่อมโยงประเทศไทยสู่กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (GMS) โดยเฉพาะ สปป.ลาว และจีนตอนใต้ ผ่านเส้นทาง R๓A ท่าเรือพาณิชย์เชียงแสน และด่านศุลกากรหลายแห่ง และปัจจุบันในพื้นที่มีการก่อสร้างโครงการรถไฟทางคู่สายเด่นชัย-เชียงราย-เชียงของ ซึ่งจะเปลี่ยนโหมดการขนส่งไปสู่ระบบรางที่มีต้นทุนต่ำและมีความจุสูงขึ้น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงเป็นการตอบสนองนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจของรัฐบาลในการยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาค (Logistics Hub) นโยบายส่งเสริมการค้าชายแดนและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งรัฐบาลมุ่งเน้นการบูรณาการขนส่งรูปแบบใหม่อย่างไร้รอยต่อ (Multimodal Transport) เพื่อลดต้นทุนภาพรวมของประเทศ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก รวมถึงนโยบายการกระจายรายได้สู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ปัจจุบันระบบโลจิสติกส์ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีข้อจำกัด เนื่องจากโครงข่ายคมนาคมสายรองที่เชื่อมแหล่งผลิตภาคเกษตรและท่องเที่ยวเข้าสู่ระบบรางและด่านชายแดนยังขาดการเชื่อมต่อที่มีประสิทธิภาพ (Missing Links) ตลอดจนยังขาดโครงสร้างพื้นฐานส่วนปลาย (Last-Mile Infrastructure) เช่น ศูนย์รวบรวมและคัดแยกสินค้า และระบบคลังสินค้าควบคุมอุณหภูมิ (Cold Chain) เพื่อรองรับสินค้าเกษตรมูลค่าสูงและสินค้าแปรรูปของกลุ่มจังหวัด ส่งผลให้ไม่สามารถตอบสนองต่อปริมาณโครงการขนาดใหญ่ของรัฐบาลได้ ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้จัดทำ "โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับบระบบโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒" ขึ้น เพื่อขยายโครงข่ายถนนเชื่อมโยงด่านชายแดน และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์ที่ทันสมัย เพื่อให้กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็น ศูนย์กลางการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานและประตูการค้าอัจฉริยะ (Smart Logistics Gateway) ที่สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศอย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองเชื่อมโยงแหล่งผลิตเข้าสู่สถานีรถไฟทางคู่และด่านชายแดน ๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพจุดผ่านแดนและสภาพแวดล้อมของด่านการค้าชายแดนให้เอื้อต่อการค้าขายสินค้าและบริการ สนับสนุนการขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคเหนือรองรับการค้าชายแดนไทย - ลาว – อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ๓. เพื่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกเชื่อมต่อการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบอย่างไร้รอยต่อ
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนเส้นทางเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์ การค้า การลงทุน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ แห่ง
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๑,๑๘๗,๐๒๐,๐๐๐ บาท แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๒ - ด่านศุลกากรทุ่งช้าง - ด่านศุลกากรเชียงของ
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- แขวงทางหลวงแพร่ - แขวงทางหลวงเชียงรายที่ ๒ - แขวงทางหลวงพะเยา - แขวงทางหลวงน่านที่ ๑ - แขวงทางหลวงน่านที่ ๒ - ด่านศุลกากรทุ่งช้าง - ด่านศุลกากรเชียงของ
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๑,๑๘๗,๐๒๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. เกิดเส้นทางขนส่งสายรองและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อเชื่อมแหล่งผลิตเข้าสู่สถานีรถไฟทางคู่และด่านชายแดนเพิ่มขึ้น ๒. เกิดการพัฒนาอาคารด่านชายแดนและสิ่งอำนวยความสะดวก
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ประสิทธิภาพการขนส่งทางถนนเพิ่มขึ้น เนื่องจากระยะเวลาในการเดินทางและการขนส่งสินค้าจากแหล่งผลิตสู่ด่านชายแดนและสถานีรถไฟลดลง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๒. อัตราความเสียหายของผลผลิตระหว่างการขนส่งลดลงจากการมีระบบป้ายสัญลักษณ์และผิวจราจรที่ปลอดภัย ๓. ปริมาณและมูลค่าการนำเข้า-ส่งออกสินค้าผ่านกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพิ่มสูงขึ้น ๔. ต้นทุนโลจิสติกส์ของผู้ประกอบการและเกษตรกรในพื้นที่ลดลง ส่งผลให้เกิดการลงทุนใหม่ในภูมิภาค

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. ปลูกจิตสำนึก สร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างการรับรู้ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ทั้งระบบ และป้องกันปัญหาอุทกภัยและสารปนเปื้อน
๓. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว รวมทั้งการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
๔. บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน และฝุ่นละอองขนาดเล็กอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมอาชีพทางเลือกที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อลดการเผา ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม
๕. การฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำและการบริหารจัดการภัยพิบัติพื้นที่เสี่ยงภัย
๖. การนำระบบเตือนภัยพิบัติมาใช้ในพื้นที่ เพื่อการป้องกันสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัด
๗. ส่งเสริมการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดก๊าซเรือนกระจก

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่
๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓
๓. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสาธารณภัย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

แผนงานหลักที่ ๑ : ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงานย่อยที่ ๑ : ฟื้นฟูอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	อนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมนั้น มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมาย

หัวข้อ	รายละเอียด
	การพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมแบบทางตรงให้มากที่สุดโดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโต ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุล ทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ เมื่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมขาดความสมดุล ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย เช่น ความแห้งแล้ง ขาดแคลนน้ำ ฝนทิ้งช่วง ช่วงฤดูร้อนเพิ่มขึ้น ช่วงฤดูฝนดินถล่ม และอุทกภัย สร้างความเสียหายต่อความมั่นคงของชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ยังไม่สามารถดำเนินการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากขาดการประสานงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนขาดการมีส่วนร่วมของราษฎรในพื้นที่ และการอนุรักษ์อย่างจริงจัง ดังนั้นทุกภาคส่วนต้องเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุล อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนการผลิตและบริโภคของประเทศ และการสร้างสังคมและชุมชนที่อยู่ ร่วมกับธรรมชาติอย่างเกื้อกูล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยถูกบุกรุกและทำลาย กำลังขยายตัวและทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ สาเหตุมาจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น และมีความต้องการแหล่งที่ทำมาหากินเพื่อการเกษตรกรรม ทำให้พื้นที่อนุรักษ์และพื้นที่ป่าไม้ที่มีสภาพสมบูรณ์ของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกบุกรุกทำลายอย่างรวดเร็ว สำหรับภาคเหนือนั้น ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำของภาคเหนือบางส่วนมีสภาพเสื่อมโทรม เนื่องจากถูกบุกรุกทำลายใช้ประโยชน์พื้นที่ผิดประเภททำให้เกิดปัญหามลพิษหมอกควันรุนแรง เกิดพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและพื้นที่ป่าสมบูรณ์มีแนวโน้มลดลงในทุกปี ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ สภาพภูมิอากาศและสภาพแวดล้อม เกิดปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งรุนแรง สร้างความเสียหายด้านเศรษฐกิจ จึงจำเป็นต้องมีการฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำแบบบูรณาการเพื่อให้กลับคืนความอุดมสมบูรณ์และมีความหลากหลายทางชีวภาพ

หัวข้อ	รายละเอียด
	การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพ นั้น ต้องคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว สร้างโอกาสในการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรพันธุกรรมอย่าง ยุติธรรมและเท่าเทียม เพื่อสร้างความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความมั่นคงทางด้านอาหาร สุขอนามัย รวมทั้งการคุ้มครองเพื่อให้เกิดความปลอดภัยทางชีวภาพ การที่จะดูแลรักษาป่าต้องอาศัยการทำงานร่วมกับชุมชน โดยชุมชนต้องมีจิตสำนึกในการรักษาป่า เห็นคุณค่าของป่า ต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้กับชุมชน ให้เห็นประโยชน์จากจากการรักษาป่า ซึ่งผลตอบแทนทางเศรษฐกิจเป็นแรงจูงใจที่สำคัญอย่างหนึ่ง การได้ผลิตภัณฑ์จากป่าแล้วนำไปขายสร้างรายได้ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ซึ่งเมื่อชาวบ้านได้รับประโยชน์จากป่าแล้ว ก็จะรักษาป่าให้สมบูรณ์ไว้เพื่อที่จะรักษาประโยชน์เหล่านั้นไว้
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำเสื่อมโทรม ให้กลับคืนความอุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ ๒. เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ คุ้มครอง ป้องกัน รักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ๓. เพื่อพัฒนาระบบนิเวศป่าไม้ให้เกิดความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ ๔. เพื่อให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในป่าชุมชนให้มีความสมดุลและยั่งยืน ๕. เป็นแหล่งอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและใช้ประโยชน์พืชสมุนไพรในป่าชุมชนอย่างยั่งยืน ๖. พัฒนาและสร้างกลยุทธ์กลุ่มจังหวัดที่คาร์บอนต่ำ สร้างอากาศสะอาดและคาร์บอนเครดิตรองรับการธุรกิจสีเขียวและการท่องเที่ยวคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	เพิ่มพื้นที่สีเขียวกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๔๘๔,๔๐๑,๐๐๐ บาท สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (แพร่) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย)
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (แพร่) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย)
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๔๘๔,๔๐๑,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีแหล่งพืชสมุนไพรที่ได้รับการอนุรักษ์ในพื้นที่ป่าชุมชน อาทิ กระชาย ขิง ข่า ขมิ้นชัน ตะไคร้ ไพล เป็นต้น และชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากสมุนไพรในป่าชุมชนที่ปลูกในป่าชุมชนของตนเอง ๒. มีเครือข่ายและชุมชนได้รับการพัฒนาศักยภาพในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ๓. พื้นที่ป่าอนุรักษ์มีการเพิ่มความหลายหลายทางชีวภาพและสามารถเข้าไปเก็บเกี่ยวหวายได้ ๔. พื้นที่ป่าอนุรักษ์ได้รับการฟื้นฟูอย่างมีส่วนร่วม ๕. แนวทางและแผนพัฒนาและสร้างกลยุทธ์กลุ่มจังหวัดที่คาร์บอนต่ำ สร้างอากาศสะอาดและคาร์บอนเครดิตรองรับการธุรกิจสีเขียวและการท่องเที่ยวคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ ๖. ต้นแบบกิจกรรมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือกลุ่มจังหวัดคาร์บอนต่ำเพื่อรองรับและป้องกันจากความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. มีป่าชุมชนต้นแบบในการอนุรักษ์พืชสมุนไพร ควบคู่กับไม้ยืนต้นที่มีอยู่เดิมในพื้นที่ป่าชุมชนอย่างสมดุลและยั่งยืน ๒. สมาชิกเครือข่ายป่าชุมชนจังหวัดเชียงรายและจังหวัดพะเยามีรายได้เสริมจากการใช้ประโยชน์จากพืชสมุนไพรในป่าชุมชนเพิ่มขึ้น ๓. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีพื้นที่ป่าต้นน้ำที่อุดมสมบูรณ์ทางระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพ ๔. พื้นที่ป่าอนุรักษ์และพื้นที่ป่าตามกฎหมายเกี่ยวกับการป่าไม้ได้รับการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐอย่างมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ๕. ประชาชนและเครือข่ายมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ คุ้มครอง ป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน ๖. พื้นที่ป่าได้รับการคุ้มครอง ดูแล และเฝ้าระวังภัยคุกคามด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียง

หัวข้อ	รายละเอียด
	๗. หน่วยงานภาครัฐที่ดูแลกำกับ และดำเนินภารกิจ เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใน ๕ ภาคส่วน มีสามารถวางแผนการลดผลกระทบการลดก๊าซเรือนกระจก ได้ ๘. เครือข่ายความร่วมมือกลุ่มจังหวัดคาร์บอนต่ำเพื่อรองรับและป้องกันจากความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ๙. หน่วยงานภาครัฐสามารถปรับตัวและรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศได้

แผนงานหลักที่ ๒ : เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน
แผนงานย่อยที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการแก้ไขและป้องกันปัญหาหมอกควันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	ป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า หมอกควัน ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคน ในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทาง สังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (๑๘) ประเด็นการ เติบโตอย่างยั่งยืน จะให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก จากกระบวนการ อุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์และการจัดการของเสีย มุ่งเน้นในด้านการปรับปรุงการบริหารจัดการพิบัติภัยทั้งระบบ โดยคำนึงถึงปัจจัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระยะยาว ในช่วงฤดูแล้งของทุกปีพบการเพิ่มสูงขึ้นของฝุ่นละอองในพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะพื้นที่ภาคเหนือส่งผลให้เกิดจุดความร้อนจาก การเกิดไฟ ประกอบกับช่วงเวลาดังกล่าวมีการกำจัดเศษวัสดุทางการเกษตรด้วยการเผา เพื่อเตรียมพื้นที่สำหรับทำการเกษตรในช่วงฤดูฝน ดังนั้นการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรโดยการลดการเผา เช่น การเผาในพื้นที่เกษตร จะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถลดปัญหา หมอกควันลงได้ จึงจำเป็นต้องการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์และสร้างมูลค่าเพิ่ม สร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรในพื้นที่กลุ่มจังหวัด ภาคเหนือตอนบน ๒ ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการบริหารจัดการทั้งระบบเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเกษตรกรในการลดการเผาวัสดุเกษตรทั้ง ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว นำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาหมุนเวียนให้เกิดประโยชน์เพื่อเพิ่มมูลค่าลดปัญหา/ปริมาณการกำจัดขยะภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) ก่อให้เกิดรายได้แก่เกษตรกรและเศรษฐกิจโดยรวมของภาคเหนือตอนบน ๒ ยังลดปัญหาด้านสุขภาพระบบทางเดินหายใจของประชาชน และยังเป็น

หัวข้อ	รายละเอียด
	การฟื้นฟูเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวในระดับพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ อีกด้วย
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อควบคุม ป้องกัน แก้ไข และลดปัญหามลพิษจากหมอกควันและไฟป่าและแก้ไขปัญหาคุณภาพอากาศในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ในพื้นที่จังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีคุณภาพที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนน้อยที่สุด ๒. เพื่อปลูกจิตสำนึกและสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของนักเรียน นักศึกษา ประชาชน ชุมชนในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่า เพิ่มเครือข่ายในชุมชนพร้อมสนับสนุนการปฏิบัติการป้องกันไฟป่าในพื้นที่เสี่ยง และการคุ้มครองป้องกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสาธารณภัยให้มีความพร้อมและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการไฟป่าและหมอกควันเชิงพื้นที่ของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓. เพื่อถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี พัฒนานวัตกรรมการบริหารจัดการพื้นที่เกษตร การเพิ่มมูลค่าพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์นวัตกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้แก่เกษตรกรเพื่อลดการเผา ในพื้นที่เกษตรและจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร การแปรรูป หรือสร้างมูลค่าจากของเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างครบวงจร
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่ ๒. จำนวนจุดความร้อน (Hot Spot) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๓ ปี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑	แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
งบประมาณ	๕๘๕,๕๗๘,๗๕๐ บาท
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (แพร่) - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

หัวข้อ	รายละเอียด
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (แพร่) - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพลังงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๕๘๕,๕๗๘,๗๕๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีเครือข่ายภาคประชาชนในการช่วยพนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานลาดตระเวน ป้องกัน ประชาสัมพันธ์และดับไฟป่า ๒. ผู้เข้ารับการอบรมได้รับทักษะและเพิ่มศักยภาพในการแก้ไขปัญหาไฟป่าและ หมอกควันอย่างสมดุลและยั่งยืน ๓. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติและป่าอนุรักษ์ได้รับการดูแลและป้องกันการบุกรุก ทำลายทรัพยากรป่าไม้จากการเกิดไฟป่า ๔. ปริมาณเชื้อเพลิงที่ได้รับการจัดการ เพื่อจำกัดและลดผลกระทบต่อปัญหาไฟป่า หมอกควันเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ๕. เครือข่ายสาธารณภัยได้มีการพัฒนาศักยภาพ มีความรู้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และมาตรฐานสากล ในการบริหารจัดการภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ ๖. การบริหารจัดการของศูนย์บัญชาการเหตุการณ์จังหวัด ศูนย์บัญชาการ เหตุการณ์อำเภอ และศูนย์ปฏิบัติการท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและเป็น มาตรฐานสากล ๗. ทุกตำบลมีพื้นที่ปลอดภัยสำหรับกลุ่มเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบด้านสุขภาพจากหมอกควันและไฟป่า
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. พื้นที่ป่าได้รับการควบคุม ป้องกัน ส่งเสริม สร้างความตระหนักรู้และปลูกจิตสำนึก ในการลดปัญหาไฟป่าและหมอกควัน ๒. จำนวนการเกิดไฟป่าและจุดความร้อน (hotspot) ในพื้นที่ป่าสลดลง ๓. คุณภาพอากาศในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒ มีคุณภาพที่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนน้อยที่สุด ๔. ผู้ป่วยที่มีสาเหตุจากหมอกควันไฟป่าลดลง ลดความเสียหายด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวที่เกิดจากหมอกควันไฟป่า

แผนงานหลักที่ ๓ : เตรียมความพร้อมในการรับมือภัยพิบัติในกลุ่มจังหวัด
แผนงานย่อยที่ ๑ : เพิ่มขีดความสามารถในการจัดการสาธารณภัยกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เพิ่มขีดความสามารถการบริหารจัดการสาธารณภัยแบบบูรณาการของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	สถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดจากภัยธรรมชาติและการกระทำของมนุษย์ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นสิ่งที่มนุษย์เราไม่สามารถควบคุมได้ มนุษย์พยายามเรียนรู้ธรรมชาติของสาธารณภัยต่าง ๆ แล้วหาทางป้องกันและลดความเสียหายที่เกิดจากธรรมชาติเหล่านั้น ที่นับวันยิ่งทวีความรุนแรงและความถี่ของการเกิดมากยิ่งขึ้นสร้างความเสียหาต่อชีวิตและทรัพย์สิน สาธารณภัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ หยุดชะงัก ไม่ว่าจะเป็น อุทกภัยและดินโคลนถล่ม ภัยแล้ง แผ่นดินไหว แต่ละเหตุการณ์ระดับความรุนแรงแตกต่างกันไป ซึ่งแต่ละเหตุการณ์ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญแต่ละด้านต่างกันไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน มูลนิธิ จิตอาสา ล้วนแต่เป็นพลังสำคัญในการลดความเสี่ยงต่อการเกิดสาธารณภัยทั้งสิ้น โดยการเชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน มีเป้าหมายเดียวกัน สาเหตุประการหนึ่งเกิดจากการที่สถานศึกษา ชุมชน/หมู่บ้านยังไม่มีการเตรียมความพร้อมในการจัดการภัยทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย แนวทางในการลดความสูญเสียดังกล่าว จึงควรส่งเสริมให้สถานศึกษา ชุมชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และพัฒนาผู้นำให้มีความสามารถในการเตรียมพร้อมด้านความปลอดภัย ซึ่งจะเป็นฐานรากที่มั่นคงของสังคมและประเทศต่อไป จึงได้นำแนวคิดในการบริหารจัดการทรัพยากรยุคใหม่ “สาธารณภัยเป็นเรื่องที่สามารถเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและลดความเสียหายได้” เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือภัยพิบัติต่าง ๆ และสร้างเครือข่ายให้เข้มแข็งสามารถจัดการภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ มีการบัญชาการที่ชัดเจน มีความตระหนักร่วมดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงภัย ป้องกัน และควบคุมความเสียหายจากสาธารณภัย ตลอดจนสามารถฟื้นฟูสภาพความเสียหายให้กลับคืนสู่สภาวะปกติได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ในแต่ละปี พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ และจังหวัดน่าน) ต้องประสบสาธารณภัยต่าง ๆ ซึ่งสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก อีกทั้งยังมีสถานการณ์ภัยพิบัติที่สำคัญ มีระดับความรุนแรง สร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน เช่น เหตุการณ์เกิดฝนตกหนักหลายพื้นที่ของจังหวัดเชียงราย โดยเฉพาะพื้นที่อำเภอแม่สาย

หัวข้อ	รายละเอียด
	อำเภอแม่ฟ้าหลวง และอำเภอแม่จัน ทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลากดินสไลด์ปิดทับเส้นทางจราจร บ้านเรือนเสียหาย เหตุการณ์น้ำป่าไหลทะลัก พัดบ้านเรือน และพัดเอาร่างประชาชนในพื้นที่ ๕ คน (เสียชีวิต) หายไปกับลำน้ำห้วยกั้งปลา อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา สถานการณ์น้ำป่าพัดทางรถไฟขาด เส้นทางระหว่างสถานีรถไฟแก่งหลวง ถึงสถานีรถไฟบ้านปิน บริเวณบ้านห้วยแม่ต้า อำเภอลอง จังหวัดแพร่ เหตุการณ์น้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมบ้านเรือนประชาชน และยังมีดินโคลนถล่ม ในอำเภอเชียงกลาง อำเภอบ่อเกลือ อำเภอปัว อำเภอทุ่งช้าง และอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน จึงได้เล็งเห็นความสำคัญในการแก้ไขและหาแนวทางการป้องกัน เตรียมความพร้อม และลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ สร้างจิตสำนึกการทำงานร่วมกัน โดยการเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการจัดการสาธารณภัย โดยการส่งเสริมศักยภาพสถานศึกษา ชุมชน และพัฒนาเครือข่ายด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ถือเป็นแนวทางสำคัญในการเตรียมพร้อมรับมือและลดผลกระทบจากสาธารณภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยครอบคลุมทั้งการเฝ้าระวังสถานการณ์ การแจ้งเตือนภัย การเผชิญเหตุ การกู้ชีพกู้ภัย และการช่วยเหลือผู้ประสบภัย แม้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการดำเนินงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังพบข้อจำกัดด้านการสื่อสารข้อมูลไปสู่ประชาชน ทั้งในด้านช่องทาง ความรวดเร็ว และความเข้าใจที่ถูกต้อง ครอบคลุม โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล การบริหารจัดการช่องทางและการสื่อสารข้อมูลอย่างเป็นระบบและทันสมัย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อยกระดับการรับรู้ของประชาชน เสริมสร้างความตระหนักรู้ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันสาธารณภัยในทุกระดับ โดยอาศัยสื่อหลากหลายรูปแบบ เช่น การบริหารจัดการเพจ JIC คลิปสั้น อินโฟกราฟิก และช่องทางสื่อสารท้องถิ่น การดำเนินกิจกรรมดังกล่าวจะเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความพร้อมของประชาชน และสนับสนุนการบริหารจัดการสาธารณภัยของกลุ่มจังหวัดอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ภายใต้วาระ “ประเทศไทยปลอดภัย (Safety Thailand) เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติร่วมกันในการบริหารจัดการสาธารณภัยให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

หัวข้อ	รายละเอียด
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสาธารณภัยให้มีความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกรูปแบบ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในพื้นที่เสี่ยงพร้อมรับมือภัยพิบัติ ๒. เพื่อให้นักเรียน เยาวชน มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และทักษะเอาตัวรอด รวมทั้งสามารถให้ความช่วยเหลือผู้อื่นได้อย่างปลอดภัย และสถานศึกษามีความพร้อมในการเผชิญเหตุและจัดการภัยพิบัติอย่างเป็นระบบ ๓. เพื่อส่งเสริมให้เครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่เสี่ยงเข้าร่วมเป็นเครือข่ายสาธารณภัย และพัฒนาศักยภาพชุมชนอาสาสมัคร และเครือข่ายด้านสาธารณภัยให้มีความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจากภัยประจำถิ่น สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง มีความพร้อมในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน เผชิญและจัดการภัยพิบัติในพื้นที่อย่างเป็นระบบและทันต่อสถานการณ์ ๔. พัฒนาเครือข่ายเครื่องจักรกลสาธารณภัย และเพิ่มศักยภาพการเป็นผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานเวลาเกิดสาธารณภัยขึ้นในพื้นที่ ๕. เพื่อเตรียมความพร้อมและสามารถจัดการความเสี่ยงจากอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและ ดินโคลนถล่ม มีความพร้อมในการเฝ้าระวัง แจ้งเตือน เผชิญและจัดการภัยดังกล่าวในพื้นที่อย่างเป็นระบบและทันต่อสถานการณ์ เสริมสร้างการตระหนักรู้พร้อมให้ความช่วยเหลือประชาชนเมื่อเกิดภัยในหมู่บ้านได้อย่างทันท่วงที ๖. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะจากสถานีจำลองสถานการณ์เมื่อเกิดภัย สามารถช่วยเหลือให้ประชาชนเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุจากสาธารณภัย รวมทั้งการช่วยเหลือผู้ประสบภัย และฟื้นฟูบูรณะพื้นที่ประสบภัยให้กลับสู่สภาพปกติโดยเร็ว เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัยในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จำนวนเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและสาธารณภัย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๑๗๔,๙๔๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ (เชียงราย)
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ (เชียงราย)
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๑๗๔,๙๔๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. มีการเสริมสร้างศักยภาพการรับมือภัยพิบัติกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาเครือข่าย ๓. มีศูนย์การเรียนรู้สาธารณภัย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๔. มีช่องทางและการสื่อสารข้อมูลด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. การเผชิญเหตุและการจัดการสาธารณภัยในพื้นที่เสี่ยงภัยมีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และการปฏิบัติในภาวะฉุกเฉินเป็นไปอย่างมีระบบ ชัดเจน ไม่สับสน ๒. หมู่บ้าน/ชุมชน มีบุคลากรที่มีศักยภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมถึงมีการเตรียมความพร้อมในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติอยู่ในพื้นที่ ๓. นักเรียน แกนนำนักเรียน เยาวชน โรงเรียน มีศักยภาพด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอยู่ในพื้นที่ มีระบบการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งก่อนเกิดภัย ระหว่างเกิดภัย และหลังเกิดภัย ๔. เยาวชน ประชาชน และภาคีเครือข่ายด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจร ทำให้มีการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุ การป้องกันบรรเทาและฟื้นฟู จากสาธารณภัย สามารถเพิ่มศักยภาพในการเผชิญเหตุและจัดการสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ให้มีความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพในการป้องกัน บรรเทา และฟื้นฟูจากสาธารณภัยลดความสูญเสียจากสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๕. ความสูญเสียจากสาธารณภัยในพื้นที่เสี่ยงภัยลดลง ๖. มีเครือข่ายในการเฝ้าระวังและแจ้งเตือนภัยในพื้นที่ที่เสี่ยงภัย ๗. มีแหล่งเรียนรู้ด้านสาธารณภัยสำหรับการศึกษา และฝึกปฏิบัติแก่ภาคีเครือข่ายด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ และใกล้เคียง

แผนงานย่อยที่ ๒ : การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	แผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๐ ปี ได้กล่าวถึงการสร้างความมั่นคงด้านน้ำภาคการผลิตและการจัดการภัยพิบัติตลอดจนนโยบายการกระจายรายสู่ท้องถิ่นด้วยการส่งเสริมเกษตรมูลค่าสูงและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งการมีแหล่งน้ำที่มั่นคงจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญ อีกทั้งเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และแนวคิดความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) โดยการฟื้นฟูระบบนิเวศป่าต้นน้ำเพื่อเพิ่มพื้นที่กักเก็บคาร์บอนและสร้างความพร้อมรับมือภัยพิบัติในระดับชุมชน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน) เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ต้นน้ำที่สำคัญของประเทศไทย ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงสลับกับที่ราบเชิงเขา จึงเป็นแหล่งกำเนิดและกักเก็บน้ำก่อนจะระบายลงสู่ลุ่มน้ำสายหลัก ทั้งลุ่มน้ำภายในประเทศ เช่น ลุ่มน้ำน่าน ลุ่มน้ำยม เป็นต้น และลุ่มน้ำสากล เช่น ลุ่มน้ำโขง ลุ่มน้ำกก และลุ่มน้ำอิง เป็นต้น ฉะนั้น ทรัพยากรน้ำในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงเป็นสายน้ำที่ขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจการอุปโภคบริโภค และภาคการเกษตรทั้งในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ในปัจจุบันกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ กำลังเผชิญวิกฤตการณ์การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) ซึ่งส่งผลให้ภัยธรรมชาติมีความถี่และรุนแรงขึ้นอย่างชัดเจน โดยในฤดูฝนมักเกิดอุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก และดินโคลนถล่มฉับพลัน สร้างความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และเขตเศรษฐกิจเมืองอย่างมหาศาล ในทางกลับกัน เมื่อเข้าสู่ฤดูแล้งต้องเผชิญกับภาวะภัยแล้งและการขาดแคลนน้ำอย่างซ้ำซาก ทั้งนี้ เนื่องจากภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงทำให้ยากต่อการกักเก็บน้ำ ประกอบกับโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำในปัจจุบันยังมีสภาพชำรุดทรุดโทรม ขาดการเชื่อมโยงระบบข้อมูลสารสนเทศระหว่างจังหวัด และปัญหาป่าต้นน้ำเสื่อมโทรมจากการขยายตัวของเกษตรกรรมพืชเชิงเดี่ยว ซึ่งหากไม่ได้แก้ไขอย่างเป็นระบบจะกลายเป็นอุปสรรคสำคัญที่ลดทอนศักยภาพการแข่งขันทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในชีวิตของประชาชน ดังนั้น กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้จัดทำ “โครงการการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒” ขึ้น เพื่อมุ่งเน้นการบูรณาการการทำงานร่วมกันทุกภาคส่วน ตั้งแต่การฟื้นฟูระบบนิเวศป่าต้นน้ำ การพัฒนา

หัวข้อ	รายละเอียด
	และซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานในการกักเก็บและกระจายน้ำ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเฝ้าระวังและเตือนภัย ตลอดจนการสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายชุมชนในการบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เพื่อรักษาฐานทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บและการกระจายน้ำในพื้นที่อย่างเป็นระบบ ๒. เพื่อพัฒนาศักยภาพการเฝ้าระวัง การเตือนภัย และการบริหารจัดการภัยพิบัติด้านน้ำด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ ๓. เพื่อฟื้นฟูและอนุรักษ์ระบบนิเวศป่าต้นน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ๔. เพื่อสร้างความเข้มแข็งและบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือในการจัดการน้ำระดับชุมชน
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	ฟื้นฟูพื้นที่สีเขียว ไม่น้อยกว่าปีละ ๑๐,๐๐๐ ไร่
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๓๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท โครงการชลประทานเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- โครงการชลประทานเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เขต ๑๕ (เชียงราย) - สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๒ (เชียงราย) - สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๓ (แพร่) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๕ (เชียงราย) - สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๓๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ฝาย อ่างเก็บน้ำ และระบบชลประทานชุมชนในพื้นที่นำร่องของ ๔ จังหวัด ได้รับการซ่อมบำรุง ขุดลอก และฟื้นฟูให้กลับมาใช้งานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ๒. ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศทรัพยากรน้ำ มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลน้ำร่วมกันระหว่าง ๔ จังหวัด รวมทั้งสถานี

หัวข้อ	รายละเอียด
	ตรวจวัดระดับน้ำ ปริมาณน้ำฝน และระบบเตือนภัยล่วงหน้า (Early Warning System) ได้รับการติดตั้งในพื้นที่เสี่ยงภัยอุทกภัย และดินโคลนถล่ม ๓. ผืนป่าต้นน้ำเสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู สภาพป่าได้รับการปลูกป่าทดแทน รวมทั้งเกิดระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น แนวฝายต้นน้ำ (Check Dam) และการปลูกหญ้าแฝก ในพื้นที่ลาดชันเชิงเขาเพื่อลดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ชุมชนในพื้นที่เป้าหมายมีปริมาณน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรกรรมอย่างเพียงพอตลอดทั้งปี โดยเฉพาะในช่วงฤดูแล้ง ๒. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ มีระบบบริหารจัดการน้ำที่บูรณาการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพ ๓. ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัยสามารถรับรู้ข้อมูล คำเตือน และอพยพโยกย้ายได้อย่างทันท่วงที ส่งผลให้อัตราความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินจากอุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก และดินโคลนถล่มลดลงอย่างมีนัยสำคัญ ๔. ระบบนิเวศลุ่มน้ำและป่าต้นน้ำได้รับการฟื้นฟูให้อุดมสมบูรณ์ มีขีดความสามารถในการกักเก็บน้ำตามธรรมชาติเพิ่มขึ้น และช่วยลดปัญหาการชะล้างพังทลายของหน้าดินลงสู่แหล่งน้ำสายหลัก ๕. ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change Resilience) และสามารถพึ่งพาตนเองในการดูแลรักษาทรัพยากรน้ำได้อย่างยั่งยืน

แบบ กจ.๑-๑
(Project Brief รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคมคุณภาพอย่างยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และส่งเสริมศักยภาพมนุษย์ทุกช่วงวัย ควบคู่กับการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประชาชนทุกช่วงวัย
๓. ส่งเสริมประชาชนให้รักถิ่นฐานบ้านเกิด พัฒนาชุมชน และมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม
๔. ส่งเสริมและพัฒนาความมั่นคงด้านสุขภาพของประชาชนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของประเด็นการพัฒนา

๑. อัตราความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ (สุขภาพ)
๒. ผู้ที่ได้รับการยกระดับทักษะอาชีพและส่งเสริมการมีงานทำ ได้รับการจ้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ ๒๐

แผนงานหลัก : พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยให้ดีขึ้น
แผนงานย่อยที่ ๑ : พัฒนาองค์ความรู้ในการดูแลสุขภาพและสร้างรายได้ของประชาชนทุกช่วงวัย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**เพิ่มองค์ความรู้สุขภาพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนทุกช่วงวัยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เป็นพื้นที่มีศักยภาพสูงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการพัฒนาด้านสุขภาวะ ในปัจจุบันกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร โดยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อภาระค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุข แนวโน้มการเจ็บป่วยด้วยกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) และการขาดแคลนแรงงานในระบบ ประกอบกับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากของพื้นที่ยังคงพึ่งพาภาคเกษตรกรรมเป็นหลัก ซึ่งมีความเปราะบางต่อความผันผวนของกลไกตลาดและสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยของประชากรในชุมชนยังคงมีความเหลื่อมล้ำและขาดความมั่นคงในการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน มีการบูรณาการองค์ความรู้ด้านสุขภาพควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน จึงเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะช่วยแก้ปัญหาและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกช่วงวัยอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มต้นตั้งแต่การสร้างความตระหนักรู้และทักษะด้านสุขภาวะเพื่อวางรากฐานการเติบโตที่สมบูรณ์ การพัฒนาทักษะอาชีพและยกระดับศักยภาพของกลุ่มวัยทำงานให้สามารถสร้างสรรค์ผลผลิต

หัวข้อ	รายละเอียด
	ที่มีมูลค่าสูง ตลอดจนการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุให้มีความสุขภาวะที่ดีและสามารถพึ่งพาตนเอง ทั้งนี้การนำองค์ความรู้และนวัตกรรมมาปรับใช้ในการแปรรูป การทำเกษตรปลอดภัย และการยกระดับสู่การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จะช่วยเปลี่ยนต้นทุนทางธรรมชาติและวัฒนธรรมให้กลายเป็นรายได้หมุนเวียนกลับคืนสู่ท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางด้านสุขภาพและสร้างความมั่งคั่งทางด้านเศรษฐกิจให้แก่ชุมชนอย่างยั่งยืน จึงได้มีการจัดทำ **โครงการเพิ่มองค์ความรู้สุขภาพและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนทุกช่วงวัยของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒** ขึ้น เพื่อขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน ในการถ่ายทอดเทคโนโลยี นวัตกรรม และการบริหารจัดการความรู้อย่างทั่วถึง นำไปสู่การสร้างชุมชนที่เข้มแข็ง ประชากรมีสุขภาวะที่ดี
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อเสริมสร้างสุขภาวะที่ดีและพัฒนาระบบดูแลสุขภาพระดับชุมชนที่มีคุณภาพ เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. อัตราความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ (สุขภาพ) ๒. ผู้ที่ได้รับการยกระดับทักษะอาชีพและส่งเสริมการมีงานทำได้รับการจ้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ ๒๐
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑	เสริมสร้างความมั่นคงด้านสุขภาพ และการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
งบประมาณ	๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

หัวข้อ	รายละเอียด
๑๐. ผลผลิต (Output)	บุคลากรภาคีเครือข่ายด้านสาธารณสุขได้รับการเพิ่มพูนทักษะการดูแลสุขภาพและการจัดบริการสุขภาวะวิถีใหม่รองรับสังคมผู้สูงอายุ
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	เกิดกลไกการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งจะทำให้ประชาชนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่มเปราะบาง มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

แผนงานย่อยที่ ๒ : พัฒนาศักยภาพในการสร้างอาชีพให้เหมาะสมกับประชาชนทุกช่วงวัย

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	**ปลูกอาชีพพลิกชีวิตของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒**
๒. หลักการและเหตุผล	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน) มีศักยภาพโดดเด่น ทั้งในด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ ฐานทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ทรงคุณค่า รวมถึงมีทำเลที่ตั้งเชิงยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นประตูการค้าและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสู่กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (GMS) ซึ่งศักยภาพเหล่านี้เป็นรากฐานสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การท่องเที่ยวสร้างสรรค์มูลค่าสูง และการเกษตรปลอดภัย แต่ในปัจจุบันในพื้นที่กลุ่มจังหวัดกำลังกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ตลอดจนความเสี่ยงด้านสาธารณสุขจากปัญหามลพิษทางอากาศ (PM ๒.๕) และภัยพิบัติทางธรรมชาติ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ และความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่ นโยบายของรัฐบาลได้มุ่งเน้นการพลิกฟื้นเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนผ่านมาตรการเชิงรุก ได้แก่ การสร้างโอกาสและเสรีภาพในการประกอบอาชีพ การกระจายรายได้สู่ท้องถิ่น การปฏิรูประบบสาธารณสุขเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการการแพทย์ที่มีคุณภาพ ตลอดจนการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความมั่นคงในสังคม ดังนั้น การขับเคลื่อนนโยบายดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยกลไกการบูรณาการที่ตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนทุกกลุ่ม กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ จึงได้ขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้สำหรับประชาชนทุกช่วงวัย โดยนำศักยภาพด้านทุนวัฒนธรรม เกษตรปลอดภัย และการท่องเที่ยวชุมชนมาเป็นฐานในการฝึกอบรมและ Upskill/Reskill ทักษะอาชีพยุคใหม่ เพื่อให้เด็ก เยาวชน วัยแรงงาน และผู้สูงอายุ มีโอกาสทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมและพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับทักษะ (Upskill / Reskill) และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ๒. เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเหลื่อมล้ำให้กับประชาชนทุกช่วงวัยอย่างทั่วถึง ๓.เพื่อสร้างความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองของชุมชนฐานรากอย่างยั่งยืน

หัวข้อ	รายละเอียด
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. อัตราความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ (สุขภาพ) ๒. ผู้ที่ได้รับการยกระดับทักษะอาชีพและส่งเสริมการมีงานทำ ได้รับการจ้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ ๒๐
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑	พัฒนาทักษะอาชีพและส่งเสริมการสร้างรายได้สำหรับประชาชนทุกช่วงวัย
งบประมาณ	๙๖,๘๑๐,๐๐๐ บาท
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๙๖,๘๑๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาทักษะและฝึกอบรมอาชีพ ๒. บุคลากรภาคีเครือข่ายด้านสาธารณสุขได้รับการเพิ่มพูนทักษะการดูแลสุขภาพและการจัดบริการสุขภาวะวิถีใหม่รองรับสังคมผู้สูงอายุ
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	ประชาชนที่ผ่านการฝึกอบรมมีรายได้เพิ่มขึ้น หรือมีอาชีพเสริมที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจได้

แผนงานย่อยที่ ๓ : พัฒนาและส่งเสริมการตลาดเพื่อสร้างความมั่นคงด้านสุขภาพและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	เสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒
๒. หลักการและเหตุผล	ในปัจจุบันการเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ แม้จะเป็นพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และมีทุนทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น แต่กลับต้องประสบกับปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะวิกฤตหมอกควันและฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM๒.๕ ปัญหาการทำเกษตรเคมีเชิงเดี่ยวที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและสุขภาวะของประชาชน ขณะเดียวกัน โครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากยังคงพึ่งพาภาคการเกษตร ทำให้รายได้ของครัวเรือนไม่มีความมั่นคงและมีความเสี่ยงสูงจากความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ประกอบกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาสูงชันและพื้นที่ลาดเชิงเขา ทำให้ชุมชนในภูมิภาคนี้มีความเสี่ยงสูงต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติ ทั้งปัญหาน้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่ม และภัยแล้ง ตลอดจนอุบัติเหตุทางถนน ซึ่งส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ ในการให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย จำเป็นต้องอาศัยกลไกการบูรณาการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะ เพื่อฟื้นฟูระบบนิเวศและส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก โดยการแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูงและการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนเมือง ตลอดจนการ เสริมสร้างความปลอดภัย ด้วยการพัฒนาระบบเฝ้าระวังภัยพิบัติและอุบัติเหตุในระดับชุมชน โดยมุ่งเน้นการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในพื้นที่ จึงได้จัดทำ โครงการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชาชนอย่างยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ เพื่อมุ่งปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสุขภาวะที่ดี ส่งเสริมอาชีพและรายได้ชุมชนผ่านการใช้ทุนทางสังคมและอัตลักษณ์ท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า ตลอดจนวางระบบความปลอดภัยและการจัดการภัยพิบัติที่พึ่งพาตนเอง ซึ่งจะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลง นำไปสู่การเป็นชุมชนเข้มแข็งที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีเศรษฐกิจที่มั่งคั่ง และอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างกลไกในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และรับมือกับภัยคุกคามด้านสุขภาพ โรคอุบัติใหม่ และปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

หัวข้อ	รายละเอียด
	ด้วยการบูรณาการเทคโนโลยีและส่วนร่วมของชุมชน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว ๓. เพื่อสร้างความเข้มแข็งและการพึ่งพาตนเองของชุมชนฐานรากอย่างยั่งยืน
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. อัตราความรอบรู้ด้านสุขภาพของประชาชนไทย (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ (สุขภาพ) ๒. ผู้ที่ได้รับการยกระดับทักษะอาชีพและส่งเสริมการมีงานทำ ได้รับการจ้างงานหรือประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ ๒๐
๕. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน)
๖. ขอบเขตของกิจกรรมหลักโดยสังเขป	
๖.๑ กิจกรรมที่ ๑	บูรณาการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและสุขภาวะ ยกระดับเศรษฐกิจและเสริมสร้างความปลอดภัยสู่ชุมชนน่าอยู่ยั่งยืน
งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
หน่วยงานผู้รับผิดชอบ	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๗. หน่วยงานดำเนินการ	- สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานจัดหางานจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน - สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๕ ปี
๙. งบประมาณ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผลผลิต (Output)	เครือข่ายภาคประชาชน/อาสาสมัคร ได้รับการฝึกอบรมทักษะการเฝ้าระวัง การป้องกันอาชญากรรม และการบรรเทาสาธารณภัยชุมชน
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑. ชุมชนมีขีดความสามารถและความพร้อม ในการจัดการตนเองด้านสุขภาพ สามารถรับมือกับปัญหาสาธารณสุข โรคอุบัติใหม่ และภาวะวิกฤตสิ่งแวดล้อม (เช่น PM ๒.๕) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๒. เกิดเครือข่ายเฝ้าระวังภัยที่เข้มแข็ง โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการปกป้องและรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ของตนเอง ๓. สถิติอุบัติเหตุ อาชญากรรม และความสูญเสียจากภัยพิบัติในพื้นที่ลดลง ประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความรู้สึกปลอดภัยและมั่นใจในการอยู่อาศัยและการเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัด

ภาคผนวก ก

รายการตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
๑) สำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดด้วยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้ ☐ มอบให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา หรือบุคคลอื่นใดทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ☑ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ☑ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด โดยการสำรวจผ่านระบบออนไลน์ ☐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการของ ก.บ.ก. ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด ☐ ดำเนินการอื่นตามที่ ก.บ.ก. เห็นสมควร โดยดำเนินการ.....	√	
๒) จัดประชุมหารือร่วมกันกับหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง หัวหน้าหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในกลุ่มจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๒๔ และมาตรา ๓๔ ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕	√	
๓) การประชุมของ ก.บ.ก. เพื่อจัดทำและเห็นชอบแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ และนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด	√	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายชูชีพ พงษ์ไชย)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2

หมายเหตุ ให้จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดเป็นผู้จัดทำ

ภาคผนวก ข

แบบข้อเสนอการปรับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒

เหตุผลการปรับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕)	ระบุ	เหตุผลความจำเป็นที่ขอปรับ
๑) การปรับปรุงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดอันเนื่องจาก ก.น.บ. มีมติกำหนดหลักเกณฑ์ใหม่ หรือมีคำสั่งให้ปรับปรุงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด	☑	
๒) การปรับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดระหว่างปี กรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้		
๒.๑) การปรับยุทธศาสตร์ชาติ	☐	
๒.๒) การปรับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	☐	
๒.๓) การปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	☐	
๒.๔) แผนระดับชาติอื่น ๆ	☐	
๒.๕) บริบทการเปลี่ยนแปลงใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญ	☐	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

(ลงชื่อ).....

(นายชูชีพ พงษ์ไชย)
ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย
หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2